

Risale-i Nur Külliyyatından

امیر طایف
لاحقہ سی

YİRMİYEDİNCİ MEKTUBDAN

Emirdağ Lâhikası I

Müellifi
Bediüzzaman
Said Nursî

Diyanet İşleri Müşavere Kurulu'nun 23.05.1956 gün ve sayısız ehl-i vukuf raporuna istinaden Afyon Ağır Ceza Mahkemesince Bediüzzaman Said Nursî'nin Risale-i Nur Külliyyatı olan Kitab ve sair evraklarının kanunî mevzuata muhalif siyasî ve idarî hiçbir mahzuru görülmemiş olmakla sözü geçen eserler 23.06.1956 gün ve 954/278 esas ve 955/218 karar sayılı ve kaziye-i muhkeme haline gelen beraat kararıyla ve yine Isparta Sorgu Hakimliğinin 11.09.1956 gün, 954/28 esas ve 956/65 karar sayılı ve aynen kaziye-i muhkeme haline gelen men'i muhakeme kararıyla bilumum Nur Risaleleri sahiplerine iade edilmiştir

TAKDİM

Bu Lâhika Mektupları -ki "Yirmiyedinci Mektub'dur-Risale-i Nur'un ilk Te'lifi ile başlayıp devam edegelmiştir. Risaleler Barla'da Te'lif edilmeye başlanıp Isparta ve civarındaki kıymetdar Talebeleri bu Risaleleri okumak ve yazmak suretiyle istifade ve istifaza ettiklerinde hissiyatlarını, iştiyak ve ihtiramlarını bir şükran borcu olarak muhterem Müellifi Hazret-i Üstad'a Mektuplarla takdim etmişler. Bazı müşkilâtlarının ve suallerinin halledilmesini rica etmişler; böylece hem Hazret-i Üstad'ın, hem Talebelerin Mektupları ile "Barla", "Kastamonu" ve "Emirdağ" Lâhika Mektupları vücuda gelmiştir.

Barla Lâhikaları: Risale-i Nur'un Barla'da te'lif edildiği ve Kalemle istinsah edilerek Neşre başlandığından Eskişehir hapsi zamanına kadar olan devrede Nur'un ilk müştak Talebelerinin, Nurların hemen Te'lifi zamanında, ilk okuyup yazdıklarında duydukları samimî hissiyat, Kalbî ve Ruhî istifade ve istifazalarını dile getiren fıkralarını ve Hazret-i Üstad'ın da bazı Mektuplarını ihtiva etmektedir.

Kastamonu Lâhikaları ise: Eskişehir hapsinden tahliyeden sonra Nur Müellifi Kastamonu'ya nefyedilmiş, Denizli hapsi zamanına kadar orada ikamete mecbur edilmiş; bu müddet zarfında Nur Müellifi Isparta'daki Talebeleri ile daimî muhabere ederek Nurların Hatt-ı Kur'an'la yazılıp çoğalması, Neşri ve İnkişafı ve eski yazı bilmeyen gençlerin istifadesi için de, Risale-i Nur Külliyyatı'ndan bazı bahislerin daktilo ile çoğaltılması hususunda şedid alâka göstermiş ve Risale-i Nur'un mahiyeti, kıymeti, deruhde ettiği Kudsî Vazife-i İmaniyesi ve Mazhariyeti; hem Talebelerinin Tarz-ı Hizmetleri, mütecaviz dinsizler karşısında Sebat ve Metanetleri ve Ehl-i İslâm'ın birbiri ile muamelâtında takib edecekleri İhlâş hareketleri gibi, dâhilî ve haricî bir çok mes'elelere temas etmiştir. Bu itibarla Kastamonu Lâhika Mektupları bilhassa yazıldığı zaman itibariyle de büyük ehemmiyet kesbeden bir devrin mahsulü olması ve birçok içtimâî mes'eleleri ve küllî İmanî bir Nazar-ı Hakikatle mütalaa, mülhaza ve küllîleşmesi gibi cihetlerde büyük Kıymeti haizdir.

Emirdağ Lâhika Mektupları, birinci kısmı: 15 Haziran 1944'de Denizli hapsinden beraet ile tahliyeden sonra Heyet-i Vekile kararıyla Emirdağ'nda ikamete memur edilen Risale-i Nur Müellifi Said Nursî Hazretleri 1947 sonlarına kadar, yani üçüncü büyük hapis olan Afyon hapsine kadar Emirdağ'nda ikamet ettiği müddetçe Isparta, Kastamonu, İstanbul, Ankara ve Üniversite talebeleri ve Anadolu'da Nurların Neşre başlandığı yerlerdeki Talebelerine Hizmete müteallik bazı Mektub ve suallerine cevaben yazdığı Mektuplardır.

İkinci kısım ise: 1948-1949 Afyon Cezaevi'nde yirmi ay mevkufen kalıp tahliyeden sonra tekrar Emirdağ'na avdet edip orada bir müddet kaldıktan sonra 1951 yılında Eskişehir'de iki ay ikameti müteakib, oradan da Gençlik Rehberi mahkemesi münasebetiyle iki defa İstanbul'a gelip üçer ay İstanbul'da kaldığı 1952-1953 tarihlerinde ve daha sonra yine Emirdağ'nda iken Talebelerine yazdığı Mektuplar ve mahkemelere ve Davalara temas eden mes'elelere dair müteaddid bahislerdir.

1953'ten sonra ikamet eylediği Isparta'da da arasına yazdığı Mektuplar da vardır. Eskişehir, Denizli ve Afyon Cezaevleri'nde iken hapisteki Talebelerine yazdığı pek kıymetdar hapisane Mektupları ise, yine Müellif-i Muhterem Hazret-i Üstad'ın Neşrini tensibiyle Şualar Mecmuası'nda aynen neşredilmiştir. Bu Lâhikalarda geçen Talebelerin Mektupları, Nurlardan aldıkları Feyz-i İman, İhlas ve Sadakatlarını, Şehamet-i İmaniyelerini ifade ile Üstadlarına arz etmek ve teşekküratlarını bildirmekle bu zamanda zuhur eden bu Ders-i Kur'anîyenin muhatabları olduklarını izhar ediyor. Ve Risale-i Nur'un Hakkaniyetine ve Hazret-i Üstad'ın Davasına birer şahid hükmünde bulunuyor.

Risale-i Nur'un Te'lifi ve Neşriyle beraber bu Lâhika Mektuplarının zuhuru, devamı ve Neşri, bizzât muhterem Müellifi tarafından yapılması ve tensib edilmesi ve müteaddid Mektuplarda da bu Lâhikaların kıymetini ifade buyurmaları ve nazara vermeleri, herhalde bu Lâhikaların ehemmiyetini tebarüze kâfidir.

Evet Risale-i Nur'un Te'lifi, Zuhuru ve Neşri ile beraber Hizmet-i Nuriyenin ve Ders-i Kur'anîyenin taliminde ve ifasında ve Meslek-i Nuriyenin taallümünde ve uzun bir zamandaki Hizmetin devamında vaki' olacak binler ahval ve hücumu maruz Talebelerin cereyanlar

karşısında Sebat, Metanet ve İhlasla hareketlerinde onlara yol gösterecek, Hizmet-i Kur'aniyenin inkişafında sühulete medar olacak ikaz ve ihtarlar elbette ihtiyaç zarurîdir, kat'îdir, bedihîdir.

İşte Hazret-i Üstad'ın bu gibi şübhe götürmez Hakikatlara ve mes'elelere isabetle parmak basıp dikkati çekmesi, Talebelerini ikazda bulunması, elbette bu Hizmet-i Kudsiyenin ehemmiyeti iktizasındandır. Hem bu Lâhikaların bir kısmı, ihtiyaca binaen yazılmış ve yazdırılmış ihtarlar olması ve aynı ihtiyacın her zaman tekerrürü melhuz bulunduğundan daima müracaat olunacak Hikmetleri ve Düsturları muhtevidir. Nitekim yüzer vakıalar, hâdiseler ve mes'elelerde bu ihtiyaç, kendini göstermiştir.

Nurların birinci Talebesi Hulusi Bey, Hazret-i Üstad'a arzettiği bir Mektubunda "Dünyayı unutmak isterseniz başka hiçbir sebep olmasa dahi, yalnız bu mübarek Sözlerle rabita peyda eden insanların rica edecekleri izahatı vermek isteyecek ve cevabsız bırakmayacaksınız... Allah için sizi sevenlere ve sizden istizahta bulunanlara yazdığınız pek kıymetli yazılarla Meclis-i İlmînizde takrir buyurduğunuz mütenevvi ve Sözler'e bile geçmeyen mesail, kat'iyetle gösteriyorlar ki; ihtiyaç da, Hizmet de bitmemiştir." demekte ve Nurların Hizmetinde ikaz, ihtar ve irşadlara ihtiyaç bulunacağını ifade etmektedir ki, ondan sonra zuhur eden ihtiyaca muvafık Lâhikalar, o Mübarek Zâtın isabetli sözünü teyid etmiştir.

Bu Lâhikalarda görüleceği gibi, Nur Müellifi Aziz Üstadımız Risale-i Nur'un Neşri, okunup yazılması gibi bizzât Nurlarla iştigale ehemmiyet vermekte, Talebelerini daima teşvik etmektedir. Bunun lüzum ve Hikmeti ise, şübhesiz izahtan vârestedir. Zira asrımızda Kâinat fenleri ve maddî ilimler revaçta olup, yeni yetişen nesiller bu ilim ve fenleri okudukları; hem tabiiyyun ve maddiyyunun Din ve Maneviyat aleyhindeki Neşriyatı; hem küfr-ü mutlak cereyanı ki, hiçbir din ve maneviyatı tanımayan ve Allah'a İman Hakikatına karşı muaraza ederek dinsizliği neşreden, İslâmî fikri zedeleyen ve bütün beşeriyeti tehdid eden, yeni nesillere ve gençliğe İmansızlık fikr-i küfrîsini aşlamak isteyen Kitab, broşür, gazete gibi neşir vasıtalarının İslâm ve İman düşmanlarınca ön plâna alındığı böyle acib ve dehşetli bir zamanda elbette Risale-i Nur'a, okunmasına, neşredilmesine şiddetle ihtiyaç ve zaruret var.

Çünkü Risale-i Nur, Kur'an-ı Hakîm'in bir Mu'cize-i Maneviyesi ve bu zamanın dinsizliğine karşı Manevî Atom Bombası olarak solculuk cereyanlarının Maneviyat-ı Kalbiyeyi tahribine mukabil, Maneviyat-ı Kalbiyeyi tamir edip ferden ferdâ İman-ı Tahkikîden gelen muazzam bir Kuvvet ve Kudrete istinadlı okuyucuların Kalblerine kazandırıyor. Ve bu Vazifeyi de yine Mukaddes Kur'anımızın İlham ve İrşadıyla ve Dersiyile ifa ediyor. Tefekkür-ü İmanî Dersiyile tabiiyyun ve maddiyyunun boğulduğu aynı mes'elelerde Tevhid Nurunu gösteriyor; İman Hakikatlerini madde Âleminden temsiller ve deliller göstererek izah ediyor. Liselerde, üniversitelerde okutulan ilim ve fenlerin aynı mes'elelerinde İman Hakikatlerinin isbatını güneş zuhurunda gösteriyor. Bu gibi çok cihetlerle Risale-i Nur bu zamanda Ehl-i İman ve İslâm için ön plânda ele alınması icabeden Ehl-i İman elinde manevî Elmas bir Kılınçtır. Asrın idrakine, zamanın tefekkürüne, anlayışına hitab eden, ihtiyaca en muvafık tarzı gösteren, ders veren ve doğrudan doğruya Feyz ve İlham Tarîkiyle Âyetlerin yıldızlarından gelen Ders-i Kur'anîdir, küllî Marifetullah bürhanlarıdır.

Asrımızın efkârının anlayışına ve idrakine hitab edici mahiyeti ve Kur'an-ı Hakîm'in bu zamanın fehmine bir Dersi olması noktasından Nur Risaleleri, bilhassa bu memlekette büyük ehemmiyet kazanmıştır. Asırlarca Kur'an'a bayraktarlık yapan ve dünyayı diyanetiyle ışıkladıran bu necib millet, yine dünyaya örnek, Ahlâk ve Fazilette Üstad olarak insanlığın geçirdiği müdhiş buhranlardan halas için çare-i necatı göstermektedir. Beşeriyeti dehşetli sadmelere uğratan, tehdid eden anarşiliğin, ifsad ve tahribin yegâne çaresi ancak ve ancak İlahî, Semavî bir Dinin ezeli ve ebedî Hakikatlarıdır, Hakikat-ı İslâmiyettir. Risale-i Nur, Hakikat-ı İslâmiye ve Kur'aniyeyi müsbet ve müdellel bir şekilde insanlığın nazar-ı tahkikine arz ve ifade etmektedir.

Hem Nur Müellifi bir Mektubunda "Dâhilde tarafgirane adavet ve münakaşalara vesile olan fûruatı değil, belki bütün nev'-i beşerin en ehemmiyetli mes'elesi olan Erkân-ı İmaniyeyi ve beşerin Medar-ı Saadeti ve umum İslâm'ın Esas ve Rabîta-i Uhuvveti bulunan Kur'anın Hakaik-i İmaniyesini bulmak ve muhtaçlara buldurmaya Hayatımı vakfettim" demek suretiyle Hizmet-i İslâmiyenin ve Mesail-i Diniyenin umumunu tazammun eden vüs'at ve câmiyeti haiz bulunduğunu; Dinî Hizmetlerin her nev'ini teyid ve teşvik ettiğini ve bir Cadde-i Kübra-yı Kur'aniye olan Risale-i Nur

Dairesinin umum Ehl-i İman ve İslâm'a şamil bulunduğunu ifade ediyor. Ve yine aynı Mektubunda devamla "Hattâ değil Müslümanlarla, belki dindar hristiyanlarla dahi dost olup adaveti bırakmağa çalışıyorum. Harb-i Umumî ve komünizm altındaki anarşistlik tehlike ve tahribatlarının lisan-ı haliyle "Dünya fânidir, firaklarla doludur. Ey insanlar adaveti bırakınız, Kur'an Dersini dinleyip birleşiniz; yoksa sizi mahvedeceğiz" diye beyanıyla bu zamanın şartları ve îcabları karşısında Tarz-ı Hizmeti yine Kur'anın Nuruyla göstererek hakîmane irşadın ve Tevfik-i İlahiyeye muvafık hareketle isabetli Hizmetin îfası gibi noktalardan Risale-i Nur'un lüzum ve ehemmiyetini tebarüz ettiriyor.

İşte Lâhika Mektupları bu gibi hususlara da işaret ediyor. Değişen dünya hâdiseleri, geniş ve küllî mes'eleler ve şartlar altında isabetli Hizmet-i Kur'anîyenin Esaslarını Ders veriyor.

Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri'nin Hizmetkârları

Tahirî, Zübeyr, Hüsnü Bayram, Mustafa Sungur, Bayram

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Emirdağ'daki Kardeşlerime!

Benim hakkımda evham edenlere deyiniz ki: Biz, Hizmet ettiğimiz bu adamın yirmi senelik hayatının bütün mahrem ve gayr-ı mahrem Mektublarını ve Kitaplarını ve Esrarını hükûmet şiddetli taharriyatla elde etti. Dokuz ay hem Isparta, hem Denizli, hem Ankara adliyeleri tedkikten sonra, bir tek gün cezayı, bir tek Talebesine vermeyi mûcib bir madde -beş sandık Kitaplarında ve evraklarında bulunmadı ki; hem Ankara Ehl-i Vukufu, hem Denizli Mahkemesi ittifakla beraetine karar verdiler.

Hem bu zarurî işlerini ihtiyarlığına hürmeten gördüğümüz adam, mahkemece Dava etmiş ve bütün hazır arkadaşlarını şahid gösterip, tasdik ettirmiş ki: Yirmi senedir hiçbir gazeteyi ve siyâsî eserleri ne okumuş, ne sormuş, ne bahsetmiş; ve on senedir, hükûmetin iki reisinden ve bir vali ve bir meb'usundan başka hiç bir Erkânı ve büyük memurlarını bilmiyor ve tanımıyor ve tanımağa merak etmemiş. Ve üç senedir harb-i umumîyi ne sormuş, ne bilmiş, ne merak etmiş, ne radyo dinlemiş. Ve İntişar eden yüzotuz Te'lifatından, yirmi sene zarfında yüzbin adamın dikkatle okudukları halde ne idareye, ne asayişe, ne vatana, ne millete hiçbir zararı hükûmet görmemiş. Beş vilayetin dikkatli zabıtalrı ve taharri memurları ve mahkeme işiyle işigal eden üç vilayetin ve merkez-i hükûmetin dört adliyelerinin ağır ceza mahkemeleri en ufak bir suç bulmamış ki, tahliyelerine mecbur oldular. Eğer bu adamın dünya iştihası ve siyasete meyli olsaydı; hiç imkânı var mı ki, bir tereşşuhatı ve emareleri bulunmasın? Halbuki mahkeme safahatında hiçbir emare bulamadılar ki, muannid bir müddeiumumî mecbur olup vukuat yerinde imkânâtı istimal ederek mükerreren iddianamesinde "yapabilir" demiş ve "yapmış" dememiş. Yapabilir nerede? Yapmış nerede? Hattâ mahkemede Said ona demiş: "Herkes bir katli yapabilir; bu iddianız ile herkesi ve sizi mahkemeye vermek lâzım geliyor!"

Elhasıl: Ya bu adam tam divanedir ki, bu derece dehşetli umûru dünyaya karşı lâkayd kalıyor veyahut bu vatanın ve bu milletin en büyük bir Saadetine İhlasla çalışmak için, hiçbir şeye tenezzül etmez ve ehemmiyet vermez. Öyle ise bunu taciz ve tazyik etmek, vatan ve millete ve asayişe bir nevi ihanettir. Ve onun hakkında bu çeşit evham etmek, bir divaneliktir.

MÜHİM BİR SUALE HAKİKATLI BİR CEVABDIR.

Büyük memurlardan birkaç zât benden sordular ki: "Mustafa Kemal sana üçyüz lira maaş verip, Kürdistan'a ve vilayat-ı şarkıyeye, Şeyh Sünuşî yerine Vaiz-i Umumî yapmak teklifini neden kabul etmedin? Eğer kabul etseydin, ihtilâl yüzünden kesilen yüzbin adamın hayatlarını kurtarmaya sebep olurdu?" dediler.

Ben de onlara cevaben dedim ki: Yirmişer-otuzar senelik hayat-ı dünyeviyeyi o adamlar için kurtarmadığıma bedel, yüzbinler vatandaşa, herbirisine milyonlar sene uhrevî hayatı kazandırmaya vesile olan Risale-i Nur, o zayıatın yerine binler derece iş görmüş. Eğer o teklifi ben kabul etseydim, hiçbir şeye âlet olamayan ve tâbî' olmayan ve Sırr-ı İhlâsı taşıyan Risale-i Nur meydana gelmezdi. Hattâ ben hapiste muhterem Kardeşlerime demiştim: **Eğer Ankara'ya gönderilen Risale-i Nur'un şiddetli tokatları için beni i'dama mahkûm eden zâtlar, Risale-i Nur ile İmanlarını kurtarıp i'dam-ı ebedîden necat bulsalar; siz şahid olunuz, ben onları da Ruh u Canımla Helâl ederim!**

Beraetimizden sonra Denizli'de beni tarassudla taciz edenlere ve büyük âmirlerine ve polis müdürüyle müfettişlere dedim: Risale-i Nur'un kabil-i inkâr olmayan bir Kerametidir ki; yirmi sene mazlumiyet hayatımda, yüzer Risale ve Mektublarımda ve binler Şakirdlerde hiçbir cereyan, hiçbir cem'iyet ile ve dâhilî ve haricî hiçbir komite ile hiçbir vesika, hiçbir alâka, dokuz ay tedkikatta bulunmamasıdır. Hiçbir fikrin ve tedbirin haddi midir ki, bu hârika vaziyeti versin. Birtek adamın, birkaç senedeki mahrem esrarı meydana çıksa, elbette onu mes'ul ve mahcub edecek yirmi madde bulunacak. Madem Hakikat budur; ya diyeceksiniz ki: **"Pek hârika ve mağlub olmaz bir dehâ bu işi çeviriyor"** veya diyeceksiniz: **"Gayet İnayetkârane bir Hıfz-ı İlahîdir."** Elbette böyle bir dehâ ile mübareze etmek hatadır, millete ve vatana büyük bir zarardır. Ve böyle bir Hıfz-ı İlahî ve İnayet-i Rabbanıyeye karşı gelmek, firavunane bir temerrüddür.

Eğer deseniz: "Seni serbest bıraksak ve tarassud ve nezaret etmesek, Derslerinle ve gizli Esrarınla hayat-ı içtimaiyemizi bulandırabilirsin."

Ben de derim: Benim Derslerim bilâ-istisna bütünü, hükûmetin ve adliyenin eline geçmiş; bir gün cezayı mûcib bir madde bulunmamış. Kırk-elli bin nüsha Risale, o Derslerden milletin ellerinde dikkat ve merakla gezdiği halde, menfaatten başka hiçbir zararı hiçbir kimseye olmadığı, hem eski mahkemenin, hem yeni mahkemenin

mûcib-i mes'uliyet bir madde bulamamaları cihetiyle, yenisi ittifakla beraetimize; ve eskisi, dünyaca bir büyüğün hatırı için yüzotuz Risaleden beş-on Kelime bahane edip, yalnız Kanaat-ı Vicdaniye ile yüzyirmi mevkuf Kardeşlerimden yalnız onbeş adama altışar ay ceza verebilmesi kat'î bir hüccettir ki, bana ve Risale-i Nur'a ilişmeniz, manasız bir tevehhümle çirkin bir zulümdür. Hem daha yeni Dersim yok ve bir Sırrım gizli kalmadı ki, nezaretle ta'diline çalışsanız.

Ben şimdi hürriyetime çok muhtacım. Yirmi seneden beri lüzumsuz ve haksız ve faidesiz tarassudlar artık yeter! **Benim sabrım tükendi. İhtiyarlık za'fiyetinden, şimdiye kadar yapmadığım bedduayı yapmak ihtimali var. "Mazlumun âhı tâ Arş'a kadar gider"** diye bir kuvvetli Hakikattir.

Sonra o zalim, dünyaca büyük makamlarda bulunan bedbahtlar dediler: "Sen yirmi senedir birtek defa takkemizi başına koymadın, eski ve yeni mahkemelerin huzurunda başını açmadın, eski kıyafetin ile bulundun. Halbuki onyedi milyon bu kıyafete girdi." Ben de dedim: **Onyedi milyon değil, belki yedi milyon da değil, belki rızasıyla ve Kalben kabulüyle ancak yedi bin Avrupaperest sarhoşların kıyafetlerine Ruhsat-ı Şer'îye ve cebr-i kanunî cihetiyle girmek-tense; Azimet-i Şer'îye ve Takva cihetiyle, yedi milyar zâtların kıyafetlerine girmeyi tercih ederim.** Benim gibi yirmibeş seneden beri hayat-ı içtimaiyeyi terkeden adama "inad ediyor, bize muhaliftir" denilmez. Haydi inad dahi olsa, madem Mustafa Kemal o inadı kıramadı ve iki mahkeme kırmadı ve üç vilayetin hükûmetleri onu bozmadı; siz neci oluyorsunuz ki, beyhude hem milletin, hem hükûmetin zararına, o inadın kırılmasına çabalıyorsunuz? Haydi siyasî muhalif de olsa, madem tasdikiniz ile yirmi senedir dünya ile alâkasını kesen ve manen yirmi seneden beri ölmüş bir adam, yeniden dirilip, faidesiz, kendine çok zararlı olarak hayat-ı siyasiyeye girerek sizin ile uğraşmaz. Bu halde onun muhalefetinden tevehhüm etmek, divaneliktir. **Divanelerle ciddî konuşmak dahi bir divanelik olmasından, sizin gibilerle konuşmayı terkediyorum, "Ne yaparsanız minnet çekmem!" dediğim, onları hem kızdırdı, hem susturdu. Son sözüm**

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١﴾ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٢﴾

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Bu parçayı sizler dahi Risale-i Nur'un makbuliyetine imza basan Risaleler ve Mektublar mecmuasının başında yazarsınız. Eğer mecmualar olmasa da **“Birinci Şua”**ın başında yazarsınız. Beni merak etmeyiniz. Sevabın ziyade olması, bana sıkıntıları bir cihette sevdirebilir ve Nurların İntişarına başka sahalarda meydan açar. Umumunuza birer birer Selâm...

"Risale-i Nur'un makbuliyetine imza basan ve Gaybî İşaretler ile ondan haber veren sekiz parçadan birinci parçadır. Aynı mes'eleye, aynı Davaya ittifakları sarahat derecesindedir. Vahdet-i mes'ele cihetiyle o emareler birbirine kuvvet verir, teyid eder. O sekizden üç tanesi, İmam-ı Ali'nin üç Keramet-i Gaybiyesiyle Risale-i Nur'dan haber vermesine dairdir. Bu sekiz parçayı Ankara ehl-i vukufu tedkik etmiş, itiraz etmemişler. Yalnız demişler: "Bu yazılmamalı idi. Keramet sahibi, Kerametini yazamaz."

Ben de onlara cevap verdim ki:

Bu, benim değil, Risale-i Nur'un Kerametidir. Risale-i Nur ise, Kur'anın malıdır ve Tefsiridir dedim. Onlar sustular, demek kabul ettiler. Gerçi bu çeşit ikramlar yazılmasaydı daha münasibdi, fakat bu kadar hadsiz muarızlar ve çok kuvvetli ve kesretli düşmanlar karşısında az ve fakir ve zaîf olan bizlere Kuvve-i Maneviye ve Gaybî İmdad ve Teşci' ve Sebat ve Metanet vermek için mecburiyet-i kat'iyeye oldu, ben de yazdım. Benim benliğime bir hodfüruşluk verip sukutuma sebep olsa da, ehemmiyeti yok. **Bu Hizmete, yani Ehl-i İmanı dalalet-i mutlakadan kurtarmağa -lüzum olsa- dünyevî hayat gibi, uhrevî hayatımı da feda etmek bir saadet bilirim; binler dostlarım ve Kardeşlerimin Cennet'e girmeleri için Cehennem'i kabul ederim."**

ANKARA EHL-İ VUKUFUNUN İTTİFAKLA VERDİKLERİ RAPORUN SURETİNDEN.

Dolu bulunan cem'an beş sandık Kitab, tarafımızdan açılarak okundu. **(Haşiye)** Said Nursî tarafından Te'lif edilen basılmış, basılmamış Risale-i Nur Eczaları ve Risale-i Nur'a ekli Said Nursî ile bazı Şakirdleri tarafından yazılmış kısmen ilmî ve dinî Mektublarla, Şakirdlerin birbiriyle ve Said Nursî ile âdi muhabere Mektupları ve klişeler, inceleme mevzuu salahiyetimiz dâhilinde görülerek incelendi. Bunların mahiyetini belirtmek için bu Risale ve Mektupları iki nev'e ayırmak gerekir:

Risaleler: Bir Âyetin Tefsiri ve bir Hadîsin Şerhi maksadıyla yazılmış olanlarıyla; **Din, İman, Allah, Peygamber, Kur'an ve Âhîret Akidelerini ve İbarelerini açıkça anlatmak için temsillerle yazılmış ilmî görüşleri ve ihtiyarlarla gençlere hitab eden ahlâkî öğütler ve kısmen hayat tecrübesinden alınmış ibretli vak'alar ve esnafa aid faideli menkıbeleri ihtiva eden, mevcudun yüzde doksanını teşkil eden Risalelerdir ki; --bunlarda-- bütün bu Risalelerde Müellif hem samimî, hem hasbî ve hem de İlim yolundan ve Dinî Esaslardan hiç ayrılmamıştır. Bunlarda Dini âlet etmek ve cem'iyet teşkil etmekle emniyeti ihlâl hareketinin bulunmadığı sarihtir. Şakirdlerin birbiriyle ve Said Nursî ile âdi muhabere Mektupları da bu nevidendirler.**

1- Said Nursî, İstanbul'da iken kazandığı ehemmiyetli şan ü şerefın, kalın bir uykudan ibaret sakil bir rü'ya, muvakkat bir sersemlik olduğunu söyler. Ve İstanbul'da bir-iki sene gafletle siyasete karıştığından, bunu dünyanın ölümü diye tasvir eder. Bu münasebetle "**Eski Said**", "**Yeni Said**" diye iki şahsiyet bulunduğunu ve bu şahsiyetlerin birbirinden ayrı olduklarını söyler. Sonra, dokuz aded birincide, yirmi kadar Risale bulunan mecmuasının sonunda, Isparta'da Risale-i Nur Şakirdlerine yazılan Mektubun içinde, siyasete tenezzülün hata olduğunu söyler.

(Haşiye): Ehl-i vukuf raporundaki tenkid kısmı, mahkemede kat'î cevabları verildiğinden ve müdafaatının âhîrinde yazıldığından, burada yazılmadı. Zâten o tenkidler, üç-dört Risalede yalnız on cüz'î mes'eledir. Hem siyasî değil, ilmîdirler. Hem o itirazlar, sehiv ve hata olduğu, senedlerle mahkemede isbat edilmiştir.

2- Said Nursî'nin, en mühim Kitabı olan "Hüccet-ül Baliğa" adlı Kitabın bir Münacat kısmında: **"Bu dünya fânidir. En büyük Dava, bâki olan Âlemi kazanmaktır. İnsanın İtikadı sağlam olmazsa, Davayı kaybeder. Hakikî Dava budur. Bunun haricindeki Davalara karışmak zararlıdır. Siyasetle meşgul olan, ehemmiyetli Hizmetlerinden geri kalır. Hem de siyaset boğuşmalarına kapılanlar, Selâmet-i Kalbini kaybeder."** der.

3- "Yirmialtıncı Lem'a"da **"İhtiyar dünyada, benim Hakikî Vazifem, Neşr-i Esrar-ı Kur'aniyedir."** (Sahife: 45). **Bu memleketle, Hamiyet-i İslâmiye noktasından alâkadarım. Yoksa benim ne hanem var, ne evlâdım."** (Sahife: 59).

4- "Yirmibirinci Lem'a"da Kardeşlerine verdiği öğütlerden birinci Düstur: **"Amelinizde Rıza-i İlahî olacak, maddî menfaat fikri olmayacak."** Bu yazılarda: **"Ben sofi değilim", "Mesleğimiz Tarîkat değildir"** (Sahife: 8). **"Hubb-u câh ve nazarı kendine celbetmek, ruhî bir marazdır. Buna gizli bir şirk denir."** **"Eğer mesleğimiz Şeyhlik olsaydı, makam bir olurdu; o makama çok namzedler olurdu. Mesleğimiz Uhuvvettir. Kardeş Kardeşe peder olamaz, Mürşid vaziyetini takınamaz..."**

* * *

DENİZLİ MAHKEMESİ'NİN İTTİFAKLA VERDİĞİ KARAR SURETİNDEN

Şahidler ifadelerinde, maznunlara atf ve isnad olunan suçlu işledikleri hakkında adem-i malûmat beyan etmişler; bilhassa Ankara Ağır Ceza Mahkemesi'nden Emin Büke'nin riyaseti altında ehl-i vukuf intihab olunan Ankara Diyanet İşleri Müşavere Heyeti a'zasından Ders-i Âm ve profesör Yusuf Ziya Yörükhan ve Ankara Dil-Tarih Fakültesi Şarkiyat Enstitüsü Müdürü Necati Lugal ve Türk Tarih Kurumu ve Türk-İslâm Kitapları Derleme Heyeti a'zasından Yusuf Aykut tarafından tanzim kılınan evrak arasında mevcut raporlarında: Said Nursî'nin yegân yegân tedkik olunan Risale ve Kitaplarında halkı; Dini ve Mukaddesatı âlet ederek devletin emniyetini ihlâl teşvik etmek veya cem'iyet kurmak kasdında olduğunu gösterir bir sarahat, emare olmadığı...

Mevkuflardan Said Nursî'nin mensublarına gelince: Onlar Said Nursî'nin ilmî ve vâkıfane Eserlerine; Din mes'elelerini ve Kur'an

Hakikatlarını öğreneceğiz diye peşine düşmüşler ve bunlar Hüsn-ü Niyet sahibi olup, sırf Dinî İtikad yönünden Said'e ve okudukları Risalelere bağlılık göstermişler. Bu maksadla yaptıkları muhabere Mektuplarının münderecatında, hükûmete karşı kötü maksad beslemedikleri ve bir cem'iyet veya Tarikat kurmak fikriyle hareket etmedikleri anlaşılmış olduğuna mütedair olduğu görülmüş; ve her ne kadar evrak arasında mevcut sorgu hâkimliğince Denizli ehl-i vukuf raporunda Said Nursî'nin bazı âsârından istidlal tarîkıyla ve mesnedsiz olarak kendisinin ve mensublarının hükûmete karşı kötü bir maksad besledikleri beyan olunmakta ise de, evrak-ı tahkikiye münderecatında ve şuhudun, maznunlara atfen ve isnad olunan ef'al hakkında adem-i malûmat beyan etmelerine ve Ankara Ağır Ceza Mahkemesi'nce yaptırılan ehl-i vukuf raporu mahiyet ve münderecatına göre şâyan-ı ihticac ve iltifat görülmemiş; ve esasen maznunların ekseriyet-i a'zamîsi okumak-yazmaktan âciz bulunmuş, diğer kısmı da kendilerini İbadet ve Taata vermiş oldukları, binaenaleyh devletin emniyetini ihlâl edecek mahiyet arzedecek şerait ve evsafı haiz kimselerden olmadıkları tezahür ve tahakkuk etmiş ve mahkemenin Kanaat-ı Vicdaniyesi de bu merkezde tecelli ve tahassül etmiş olmakla; müddeiumumînin tecziyeleri hakkındaki mütalaası, Zikir ve Ta'dad olunan delaile karşı gayr-ı vârid görüldüğünden reddiyle, zan altına alındıkları ef'alden **BERAETLERİNE**, başka sebeble mevkuf değillerse tahliyelerine müttefikan karar verildi. 15.6.944

Aza

Aza

Reis
Ali Rıza
Rahmetullahi
Aleyhi

[Denizli Ağır Ceza Mahkemesi, ittifakla beraetlerine kararlarını hükmüyle imza ediyorlar.]

KENDİ KENDİME BİR HASB-İ HALDİR

[Bu hasbihali Ankara makamâtına işittirmeyi, ıslahtan sonra sizin tensibinize havale ederim.]

Hâkim kendisi müddeî olsa, elbette "Kimden kime şekva edeyim, ben dahi şaştım" benim gibi bîçarelere dedirtir. Evet şimdiki vaziyetim hapisten çok ziyade sıkıntılıdır. Bir günü, bir ay haps-i münferid kadar beni sıkıyor. Bu gurbet ve ihtiyarlık ve hastalık ve yoksulluk ve za'fiyetle, kışın şiddeti içinde herşeyden men'edildim. Bir çocukla bir hastalıklı adamdan başka kimse ile görüşmem. Zâten ben, tam bir haps-i münferidde yirmi seneden beri azab çekiyorum. **Bu halden fazla bana tecrid ve tarassudlarıyla sıkıntı vermek ise, "Gayretullah"a dokunup, bir belaya vesile olmasından korkulur.** Mahkemede dediğim gibi, nasılki dört defa dehşetli zelzeleler, bize zulmen taarruzun aynı zamanında gelmesi gibi pek çok vukuat var... Hattâ tahmin ederim ki; benim hukukumu muhafaza ve beni himaye etmek için çok güvendiğim Afyon Adliyesi, Denizli Mahkemesi'ndeki Risale-i Nur hakkında müracaatıma bilakis ehemmiyet vermedi, beni me'yus etti, adliyenin yangınına bir vesile oldu ihtimali var.

Ben derim ki: Benim hakkımda vicdanlı ve insaniyetli olan bu kazanın hükûmeti, zabıta ve adliyesiyle beraber beni tam himaye etmek, en ehemmiyetli bir Vazifesidir. Çünkü yirmi senelik bütün Eserlerimi ve Mektublarımı, üç adliye ve merkez-i hükûmet dokuz ay tedkikten sonra beraetimize ve tahliyemize karar verdi. Fakat ecnebi menfaati hesabına ve bu millet ve bu vatanın pek büyük zararına çalışan bir gizli komite, bizim beraetimizi bozmak için, her tarafta habbeyi kubbe yaparak bir kısım memurları aleyhime evhamlandırıdılar. Bir maksadları; benim sabrım tükensin, artık yeter dedirtsinler. Zâten onların şimdi benden kızdıklarının bir sebebi; sükûtumdur, dünyaya karışmamaktır. Âdeta ne için karışmıyorsun, tâ karışsın maksadımız yerine gelsin diyorlar...

Aleyhime hükûmetin bir kısım memurlarını evhamlandırmakta istimal ettikleri bir-iki desiselerini beyan ediyorum.

Derler: "Said'in nüfuzu var. Eserleri hem tesirli, hem kesretlidir. Ona temas eden, ona dost olur. Öyle ise, onu her şeyden tecrid etmek ve ihanet etmekle ve ehemmiyet vermemekle ve herkesi ondan kaçırmakla ve dostlarını ürkütmekle nüfuzunu kırmak lâzımdır" diye hükûmeti şaşırtır, beni de dehşetli sıkıntılara sokarlar. Ben de derim:

Ey bu millet ve vatani seven Kardeşler! Evet o münafıkların dedikleri gibi, nüfuz var. Fakat benim değil, belki Risale-i Nur'undur. Ve O kırılmaz, Ona iliştikçe kuvvetleşir. Ve millet ve vatan aleyhinde hiçbir vakit istimal edilmemiş ve edilmez ve edilemez. İki adliye, on sene fasıla ile şiddetli ve hiddetli yirmi senelik evrakımı tedkikat neticesinde, bir hakikî sebep cezamıza bulmaması, bu Davaya cerhedilmez bir şahiddir.

Evet Eserler tesirlidir. Fakat millet ve vatanın tam menfaatine ve hiçbir zarar dokundurmadan yüzbin adama kuvvetli İman-ı Tahkikî Dersi vermekle, Saadet ve Hayat-ı Ebediyelerine tam Hizmette tesirlidir. Denizli hapishanesinde, kısmen ağır ceza ile mahkûm yüzler adam, yalnız Meyve Risalesi'yle gayet uslu ve mütediyyin suretine girmeleri; hattâ iki-üç adamı öldürenler, Onun Dersiyle daha tahta bitini de öldürmekten çekinmeleri ve o hapishane müdürünün ikrarıyla, hapishanenin bir Terbiye Medresesi hükmünü alması, bu müddeaya reddedilmez bir senedir, bir hüccettir.

Evet beni herşeyden tecrid etmek, işkenceli bir azab ve katmerli bir zulümdür ve bu millete gadirli bir hıyanettir. Çünkü otuz-kırk sene Hayatımı bu millet içinde geçirdiğim halde, temasımdan hiç zarar görmediğine ve bu dindar millet çok muhtaç olduğu Kuvve-i Maneviye ve teselli ve Kuvvet-i İmaniye menfaatini gördüğüne kat'î bir delili; bu kadar aleyhimde olan şiddetli propagandalara bakmayarak, her tarafta Risale-i Nur'a fevkalâde teveccüh ve rağbet göstermeleri.. -hattâ itiraf ederim- yüz derece haddimden ziyade lâayık olmadığım büyük iltifat etmesidir.

Ben işittim ki; benim işleme ve istirahatime buradaki hükûmet müracaat etmiş, kabul cevabı gelmiş. Ben bunların insaniyetine teşekkürle beraber, derim:

En ziyade muhtaç olduğum ve Hayatımda en esashı Düstur olan hürriyetimdir. Asılsız evham yüzünden, emsalsiz bir tarzda hürriyetimin kayıtlar ve istibdadlar altına alınması, beni hayattan cidden

usandırıyor. Değil hapis ve zindanı, belki kabri bu hale tercih ederim. Fakat Hizmet-i İmaniyede ziyade meşakkat ise ziyade sevaba sebeb olması bana sabır ve tahammül verir. Madem bu insanıyetli zâtlar benim hakkımda zulmü istemiyorlar, en evvel benim meşru' dairedaki hürriyetime dokundurmasınlar. **Ben ekmeksiz yaşarım, hürriyetsiz yaşayamam.** Evet ondokuz sene bu gurbette yalnız ikiyüz banknot ile, şiddetli bir iktisad ve kuvvetli bir riyazet içinde kendini idare ederek, hürriyetini ve İzzet-i İlmiyesini muhafaza için kimseye izhar-ı hacet etmeyen ve minnet altına girmeyen ve Sadaka ve Zekat ve maaş ve hediyeleri kabul etmeyen bir adam, elbette iâşeden ziyade adalet içinde hürriyete muhtaçtır. Evet emsalsiz bir tazyik altındayım. Bir-iki cüz'î nümunesini beyan ediyorum:

Birisi: Mahkemece, Risale-i Nur'un ilmî bir müdafaanamesi ve Ankara'nın yedi makamına ve Reis-i Cumhur'a müdafaatımla beraber gönderilen ve neticede Ankara Ehl-i Vukufunun takdiriyle beraetimize bir sebeb olan ve hapis arkadaşlarımla bana bir yâdigâr ve hatıra olmak üzere güzel yazılarıyla birkaç nüshası yazılan ve elimde bulunan ve Denizli zabıtası görüp ilişmeyen ve Afyon polishesinde bir gece ve buranın zabıtasında da açık olarak bir gece kalan **"Meyve Risalesi"** ile **"Müdafaaname"**yi, hergün endişeler içinde, bunları da elimden almasınlar diye saklıyordum. Belki beni taharri edecekler telaşı ile, bu gurbette tanımadığım adamlara, bunları sakla diyemediğimden çok üzülüyordum.

İkincisi: Denizli Mahkemesi hiç ilişmediği ve Eskişehir Mahkemesi yalnız bir tek Kelimesine ilişip, birtek Harfle cevabını alan **"İhtiyarlar Risalesi"**ni, İstanbul'lu bir adam, burada bir adamdan alıp İstanbul'a götürmüş. Her nasılsa aleyhimdeki bir dinsizin eline geçmiş. Habbeyi on kubbe yaparak vilayet zabıtasını şaşırtp, "Kiminle görüşüyor, yanına kimler gidiyor?" diye beni sıkmağa başladılar. Her ne ise.. bunlar gibi çok acı nümuneler var... Fakat en manasız budur ki; beni konuşturmamak için, hizmetimde bir çocukla bir hastalıklı adamdan başka herkesi ürkütüp, benden kaçtırmalarıdır. Ben de derim:

On adamın benden çekinmeleri yerine; onbinler, belki yüzbinler Müslüman, Risale-i Nur'un Dersine hiçbir manie ehemmiyet vermeyerek devam ediyorlar. Hem bu memlekette, hem hariç Âlem-i İslâm'da çok kuvvetli Hakikatları ve çok kıymetli faideleri için tam

bir revaç ile İntişar eden Risale-i Nur'un binler nüshalarından herbiri, benim yerimde benden mükemmel konuşuyor. Benim susmamla, onlar susmaz ve susturulmazlar.

Hem madem mahkemece isbat edilmiş ki; yirmi seneden beri siyasetle alâkamı kestiğim ve hiçbir emare aksine zuhur etmediği halde, elbette benimle görüşenden tevehhüm etmek pek manasızdır. **(Haşiye)**

* * *

(Haşiye): Garib ve acib bir hâdis: Bu ayda bir gün avluya indim, baktım. Gelen kar üstünde, Risale-i Nur'un Eczalarında Tevafukatına işaret eden boyalar, kırmızı-sarı mürekkebler misillü, o karın üstünde serpilmiş katreler ve noktalar var. Çok hayret ettim. Sair yerlere baktım, avlumdan başka yerlerde yoktu. Endişe ettim, Kalben dedim: Risale-i Nur umum memleketle, belki Kur'an hesabına küre-i arzla o derece alâkadardır ki, onun başına gelen beladan, musibetten bulutlar dahi kan ağlıyorlar. Bir-iki adam çağırdım, onlar da hayret ettiler. Benim endişe ve telaşımı gören hane sahibinin biraderzadesi Mehmed Efendi zannetti ki, ben karın çokluğundan yolu kapamasından telaş ediyorum. Ben yukarı çıktıktan sonra, yolu açmak için o karı iki tarafa atıp o işaretli manidar kırmızı-sarı Hâdis-i Cevviyeyi kapatmıştı. Ona dedim: Kapatmasaydın daha iyi idi. Aynı günde, Risale-i Nur aleyhinde üç hâdis zuhur eyledi:

Birincisi: Afyon Adliyesiyle buradaki zabıta çavuşluğudur. Kitaplarımın iadesine dair müracaatıma mukabil, "Daha temyizden tasdik gelmediğinden karışmayız" diye o cihetten benim ümidimi kırdı.

İkincisi: Aynı günde, benim ahvalimi tecessüs etmek için mahsus bir polisi, Afyon gönderdiğini öğrendik.

Üçüncüsü: Aynı günde, İstanbul'da bir münafık "İhtiyar Risalesi"ni bahane ederek aleyhimizde propaganda etmiş, adliyeye aksettirmiş.

Bu gibi hâdiselerden müştaklar çekinmeye başladılar. Ben de

لِكُلِّ مُصِيبَةٍ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ dedim,

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ Siperine girdim.

[Kendi kendime hasbihal namındaki parçaya Lâhika olarak]

ADLİYE VEKİLİYLE VE RİSALE-İ NUR'LA ALÂKADAR MAHKEMELERİN HÂKİMLERİYLE BİR HASB-İHALDİR.

Efendiler! Siz, ne için sebebsiz bizimle ve Risale-i Nur'la uğraşıyorsunuz! Kat'iyyen size haber veriyorum ki: Ben ve Risale-i Nur, sizinle değil mübareze, belki sizi düşünmek dahi Vazifemizin haricindedir. Çünkü **Risale-i Nur ve Hakikî Şakirdleri, elli sene sonra gelen Nesl-i Âtîe gayet büyük bir Hizmet ve onları büyük bir vartadan ve millet ve vatani büyük bir tehlikeden kurtarmağa çalışıyorlar.** Şimdi bizimle uğraşanlar, o zaman kabirde elbette toprak oluyorlar. Farz-ı muhal olarak o Saadet ve Selâmet Hizmeti bir mübareze olsa da, kabirde toprak olmağa yüz tutanları alâkadar etmemek gerektir.

Evet hürriyetçilerin ahlâk-ı içtimaiyede ve Dinde ve seciye-i milliyede bir derece lâübalilik göstermeleriyle, yirmi-otuz sene sonra dince, ahlâkça, namusça şimdiki vaziyeti gösterdiği cihetinden; şimdiki vaziyette de, elli sene sonra bu dindar, namuskâr, Kahraman seciyeli milletin Nesl-i Âtîsi, Seciye-i Diniye ve ahlâk-ı içtimaiye cihetinde, ne şekle girecek elbette anlıyorsunuz. Bin seneden beri bu fedakâr millet, bütün Ruh u Canıyla Kur'anın Hizmetinde emsalsiz Kahramanlık gösterdikleri halde, elli sene sonra o parlak mazarını dehşetli lekedar belki mahvedecek bir kısım Nesl-i Âtînin eline elbette Risale-i Nur gibi bir Hakikatı verip, o dehşetli sukuttan kurtarmak en büyük bir Vazife-i Milliye ve Vataniye bildiğimizden; bu zamanın insanlarını değil, o zamanın insanlarını düşünüyoruz.

Evet efendiler! Gerçi Risale-i Nur sırf Âhirete bakar; gayesi Rıza-yı İlahî ve İmanı kurtarmak ve Şakirdlerinin ise, kendilerini ve vatandaşlarını i'dam-ı ebedîden ve ebedî haps-i münferidden kurtarmaya çalışmaktır. Fakat dünyaya aid ikinci derecede gayet ehemmiyetli bir Hizmettir ve bu millet ve vatani anarşilik tehlikesinden ve Nesl-i Âtînin bîçareler kısmını dalalet-i mutlakadan kurtarmaktır. Çünkü bir Müslüman başkasına benzemez. Dini terkedip İslâmiyet seciyesinden çıkan bir Müslim; dalalet-i mutlakaya düşer, anarşist olur, daha idare edilmez.

Evet eski Terbiye-i İslâmiyeyi alanların yüzde ellisi meydanda varken ve an'anat-ı millîye ve İslâmiyeye karşı yüzde elli lâkaydlık gösterildiği halde; elli sene sonra, yüzde doksanı nefsi emmareye tâbi' olup millet ve vatanı anarşiliğe sevk etmek ihtimalinin düşünülmesi ve o belaya karşı bir çare taharrisi, yirmi sene evvel beni siyasetten ve bu asırdaki insanlarla uğraşmaktan kat'iiyen men'ettiği gibi; Risale-i Nur'u, hem Şakirdlerini, bu zamana karşı alâkalarını kesmiş; hiç onlarla ne mübareze, ne meşguliyet yok.

Madem Hakikat budur, adliyelerin değil beni ve onları itham etmek; belki Risale-i Nur'u ve Şakirdlerini himaye etmek en birinci Vazifeleridir. Çünkü onlar bu millet ve vatanın en büyük bir hukukunu muhafaza ettiklerinden, onların karşısında, bu millet ve vatanın hakikî düşmanları Risale-i Nur'a hücum edip, adliyeyi şaşırtıp, dehşetli bir haksızlığa ve adaletsizliğe sevk ediyorlar. Küçük iki nümunesini beyan ediyorum:

Ezcümle: Hapisteki arkadaşlarımdan, selâm-kelâmdan ibaret ve Arabî bir Risalemin fiatı olan on banknotu, buradaki bir adama gönderip; tâ Isparta'da tab' masrafını veren o nüshalar sahibine verilsin diyen Mektubu yüzünden; hem adliye, hem hükûmet bana sıkıntılar verip, hem vasıta olan adamı taharri etti. Bu sinek kanadı kadar ehemmiyeti olmayan bir âdi Mektubu, hem altı ay zarfında bir tek âdi muhabereyi bu kadar büyük bir mes'ele suretine getirmek, elbette adliyenin şerefine, haysiyetine yakışmaz.

İkinci Nümune: Benim gibi garib, ihtiyar ve zaîf ve beraet etmiş bir misafire, herkesi hattâ Hizmetçilerini resmen propaganda ile ondan ürkütmek, kendini perişan bir vaziyete sokmak bu vilayetteki hükûmetin Hamiyet-i millîyesine yakışmadığından, sinek kanadı kadar mevhum bir zarara dağ gibi ehemmiyet verip aleyhimde resmen propaganda yapmak, "Kimin ile görüşüyor ve yanına kim gidiyor?" diye herkese bir telaş vermek.. hükûmetin hikmeti ve hâkimiyeti, bu acib halete elbette tenezzül etmemek gerektir. Her ne ise.. Bu iki madde gibi, muttali olanlara hayret veren çok maddeler var..

Efendiler! Dalalet ve fenalıklar cehaletten gelse, defetmesi kolaydır. Fakat fenden, ilimden gelen dalaletin izalesi çok müşkildir. Bu zamanda dalalet fenden, ilimden geldiği için, ancak onları izale etmeye ve Nesl-i Âtîden o belaya düşen kısmını kurtarmağa, karşılarında dayanmağa Risale-i Nur gibi her cihetle mükemmel bir Eser

lâzımdır. Risale-i Nur'un bu kıymette olduğuna delil şudur ki: Yirmi seneden beri, benim şiddetli ve kesretli bulunan muarızlarım ve şiddetli tokatlarını yiyen feylesofların hiçbirisi, Risale-i Nur'a karşı çıkmamış ve cerhedememiş ve çıkamaz. Ve dokuz ay, üç adliye ve merkez-i hükûmet ehl-i vukufu, yüz Kitabdan ibaret Eczalarında, bizi mes'ul edecek bir tek madde bulamamalarıdır. Ve binler Ehl-i Dikkat olan Risale-i Nur Şakirdlerine kanaat-ı kat'îyye veren, "**İşarat-ı Kur'aniye**" ve "**İhbarat-ı Gaybiye-i Aleviye ve Gavsîye**"nin, bu asırda Risale-i Nur'un ehemmiyetine ve makbuliyetine imza basmalarıdır.

Evet adliyeler hukukları muhafaza etmek ve haksızları tecavüzden durdurmak, Vazifeleri olmak cihetiyle; Risale-i Nur'un yüz Risalesi, yirmi senede yüzbin adamın Saadetlerine Hizmet ettiği sabit olmakla beraber; on seneden beri, iki mahkeme ve merkez-i hükûmet ve birkaç vilayetin zabıtalrı ve Denizli Mahkemesi münasebetiyle dokuz ay bütün mahrem ve gayr-ı mahrem evraklarımızda ve Risalelerde millete ve vatana bir zararlı maddeyi ve mûcib-i ceza bir yanlış görmediğinden, elbette Risale-i Nur'un bu vatanda gayet küllî ve büyük Hukuku var. Bu küllî ve çok ehemmiyetli Hukuku nazara almayıp, âdi evraklar gibi müsadere ederek, millete ve Takviye-i İmana muhtaç bîçarelere pek büyük bir haksızlığı nazara almamak ve âdi bir adamın cüz'î ve küçük bir hakkını ehemmiyetle nazara almak; adliyenin mahiyetine ve adaletin Hakikatına hiçbir cihetle yakışmaz, diye size hatırlatıyoruz.

Doktor Duzi'nin vesair zındıkların eserlerine ilişmemek, Risale-i Nur'a ilişmek, Gazab-ı İlahînin celbine bir vesile olabilir diye korkuyoruz. Cenab-ı Hak size insaf ve merhamet ve bize de

sabır ve tahammül ihsan eylesin. آمین!...

Gayr-ı resmî, fakat tecrid-i mutlakta

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ Emriyle, Kardeşlerimle bir meşverete muhtacım.

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Şimdi bir emr-i vaki' karşısında bulunuyorum. Benim iaşem için her gün iki buçuk banknot, hem yeniden benim için bir hane -- mobilyasıyla beraber ve istediğim tarzda-- yaptırmak için emir gelmiş. Halbuki elli-altmış senelik bir Düstur-u Hayatım, bunu kabul etmemek iktiza eder. Gerçi Dâr-ül Hikmet-il İslâmiye'de bir-iki sene maaşı kabul ettim, fakat o parayı Kitaplarımın Tab'ına sarfederek ve ekserini meccanen millete verip, milletin malını yine millete iade ettim. Şimdi eğer mecbur olsam ve size ve Risale-i Nur'a zarar gelmemek için kabul etsem, yine ileride millete iade etmek üzere saklayacağım. Zaruret-i kat'iyye derecesinde kendime yalnız az bir parça sarfedeceğim. İşittim ki; eğer reddetsem onlar, hususan lehimde iaşem için çalışanlar gücenecekler. Ve aleyhimde olanlar diyecekler: "Bu adam başka yerden iâşe ediliyor." O bedbahtlar, İktisadın hârikulâde Bereketini bilmiyorlar ve iki günde beş kuruşluk ekmek bana kâfi geldiğini görmemişler ki, bütün bütün asılsız bir evhama kapılıyorlar. Eğer kabul etsem, yetmiş senelik Hayatım gücenecek; ve bu zamandan haber verip **tama' ve maaş yüzünden bid'alara giren ve İhlâsı kaybeden Âlimleri tokatlayan** İmam-ı Ali Radıyallahü Anh dahi benden küsecek ihtimali var; ve Risale-i Nur'un hakikî ve safî olan İhlâsı beni de İhlâssızlıkla ittiham etmek ciheti var. Ben, hakikaten tahayyürde kaldım. Ben işittim ki; eğer kabul etmesem, beni daha ziyade sıkacaklar ve belki Risale-i Nur'un tam serbestiyetine ilişecekler. Hattâ şimdiki tazyikleri, beni o iâşe tekliflerine mecbur etmek için imiş. Madem hal böyledir.

إِنَّ الضَّرُورَاتِ تُبَيِّحُ الْمَحْظُورَاتِ kaidesiyle, zaruret derecesinde

olsa, إِنَّ شَاءَ اللَّهُ zarar vermez. Fakat ben reddettim; re'ynize havale ediyorum.

Aziz Kardeşlerim! Beni merak etmeyiniz. **Ben her zahmette bir Eser-i Rahmet ve bir Lem'a-i İnayet gördüğümünden, sıkılmıyorum. Sizin gayret ve ciddiyetiniz ve yardımınız, her sıkıntıyı izale eder, daimî sürur verir.**

Burada, Abdülmecid Kardeşim hükmünde ve hanedanı da benim hanedanım olması cihetiyle en çalışkan ve fedakâr Mustafa Acet, hem küçük bir Hüsrev, hem küçük bir Abdurrahman hükmünde Ceylan namında çok çalışkan bir çocuk, Risale-i Nur'a tam Hizmet ediyor.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Size Melaikeye aid "Meyveler"in bir parçasını daha gönderdim. Mahkeme reisi, Kitaplarımı bana vereceğini söylemesi üzerine, Denizli'ye iki vekaletname gönderdim. Burada bana şiddetli bir tecrid ve tazyik verildiğine merak etmeyiniz; İnayet-i Rabbaniye devam ediyor.

Medar-ı ibrettir ki, burada Risale-i Nur serbest okunup yazılırken --hilaf-ı âdet-- başta bu kış, yaz gibi gittiğini çok adamlardan işittim. Ne vakit bana ve Risale-i Nur'a hücum edildi, yazdırılmadı, ta'til oldu; gayet şiddetli bir kış başladığı gibi, Afyon'a şekva suretinde yazılan hasbihal ve zelzeleleri Risale-i Nur'un ta'tiliyle münasebetdar gösterdiği cihetini inanmayanlara güya inandırmak için aynı taarruz zamanında başlayıp şimdiye kadar arasına hafifçe sarsar, ikaz ediyor diye işittim.

Hem ne vakit Risale-i Nur'a ilişilmişse, bir nevi umumî korku başlamış görüyoruz. **Demek bu vatanın belalardan muhafazası için Risale-i Nur bir kat'î vesiledir. Madem böyledir, millet ve vatani sevenler Risale-i Nur'u serbest bıraksınlar ve okusunlar ve okutsunlar.**

İaşe için tahsisatlarından, yalnız masraf borçları vermek için bir tek defa sekiz günlük tayinatı kabul ettim, daha istemem dedim.

* * *

Aziz, Sıddık Tam Metin Kardeşlerim!

Şehid merhumun Berzahta okumasıyla mesrurane meşgul olduğu

Nur Risaleleri'ni dünyada kendi yerinde çalışmak ve beni de çalıştırmak için yazılmışlar gibi tam vaktinde yetişti ve Medrese-i Yusufiye'nin üç tatlı meyvesini ve Kur'anın Kudsî ve Firdevsî binler meyveler veren üç Hizbini beraber getirdi.

İki Kahraman Mübarek, yazdıkları güzel iki “**Meyvelerinin**” tarzında ve kıt'asında Onbirinci Mes'elesini dahi yazıp dört-beş nüsha “**Hizb-i Nuriye**” varsa ve beş-altı “**Hizb-i Kur'aniye**” ile beraber gönderilse münasibdir. Ve Hüsrev'in fıkrası, Onbirinci Mes'elenin âhirinde kaydedilsin. Size bu defa Âyet-ül Kürsî'nin arkadaşı ve tetimmesi iki-üç Âyetin bir Nükte-i İ'caziyelerine dair bir parça gönderdim; daha tamamlamağa bir ihtar almadım, noksan kaldı; pek acelelikle yazıldı. Ehemmiyetli Sırlar görüldü, fakat dünyaya bakmamak için tamam ve açık yazdırılmadı. Eğer hoşunuza gitse, Onbirinci Mes'elenin Haşiyesinin bir Lâhikası olarak kaydedersiniz ve “**İ'caz-ı Kur'an Risalesi**” nin zeyillerinde hem “**El-Felak**” Nüktesini, hem bunu yazarsınız.

Kardeşlerim! Hiç merak etmeyiniz. Kat'î kanaatım geldi, **bizler bir İna yet altında, gayet ehemmiyetli bir Hizmette ve ihtiyar ve iktidarımız haricinde bir Dest-i Gaybî tarafından istihdam**

ediliyoruz. Çok defa عَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ

Sırrına mazhar oluyoruz. **Bu çalışmada zahmet pek az, ücret pek çok...**

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Sizin gayet mübarek ve Cennet meyveleri gibi şirin hediyelerinizi ve Denizli cihetindeki beşaretinizi aldım. Şimdi bu dakikada pek çok işler beni uzun konuşturmayacak, kısa kesmeye mecbur oldum. Çünkü hediye getiren çabuk gidecek diye acele yazdım.

Evvelâ: Son parçada, başta بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ bin üçyüz kırk-

dört sehivdir. Eğer okunmayan iki ء (hemze) ve medde sayılmazlarsa sehiv değil; hem çok manidardır. Doğrusu 1347'dir ki, parçanın âhirinde tekrar doğru yazılmış. Hem bâki kalan kısmı hem ehemmiyetli, hem dünyaya baktığı için ve عَلَتْ daki

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ o parçadaki taguta baktığından şimdilik yazdırılmadı.

Ve sâniyen: Fihriste'de **Âyet-i Hasbiye** olan "**Dördüncü Şua**"ın fihristesi, "**İhtiyar Lem'ası**"nın Ondördüncü Ricası yerinde yazılsın. Hakikaten münasib görünüyor, tam bir ricadır.

Sâlisen: "**Yirmisekizinci Lem'a**"nın Yirmisekizinci Nüktesinin aynı (fihristesi değil), "**Onbeşinci Söz**"ün âhirinde yazılsın. Çünkü ikisi aynı Hakikatten bahsediyor.

Râbian: Merhum Hâfız Ali'nin "**Lem'alar**"ını tashih ettim. Yakında **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** gönderilecek.

Bugünlerde mübarek Kahramanların Firdevsî ve Yusufî meyvelerini tashih ederken o Risale bana o derece kuvvetli ve kıymetli göründü ki, bağırarak dedim: **Bütün çektiğimiz hapis sıkıntıları yüz misli ziyade olsa da, yine bu Meyve Risalesi, yüz derece daha fazla iş görmüş. En muannidleri de İmana getirerek geniş dairelerde kendini zevkle okutturuyor.**

Ey bana sıkıntı veren bedbahtlar! Bana ne yaparsanız yapınız, beş para vermem. Başımıza ne gelse ucuzdur, Ayn-ı İnayettir ve Mahz-ı Rahmettir, diye tam teselli buldum.

Umum Risale-i Nur Talebelerine Selâm ve Selâmetlerine Dua ederiz.

Said Nursî

* * *

BU İSTİDA, ÜÇ MAKAMATA GÖNDERİLMİŞTİR. ORADAKİ KARDEŞLERİME BİR ME'HAZ OLMAK İÇİN GÖNDERİLDİ.

Yirmi seneden beri sabredip sükût eden bir mazlunun şekvasını dinlemenizi istiyorum!

Hürriyetin en geniş suretini veren Cumhuriyet Hükûmetinde her bir hürriyetten men'edilmekle beraber, düşmanlarım benim aleyhime her cihetle serbest olarak beni eziyorlar. Hürriyet-i Vicdan ve hürriyet-i fikr-i ilmiyeyi temin eden Cumhuriyet Hükûmeti, ya beni tam himaye edip, garazkâr, evhamlı düşmanlarımı sustursun veyahut bana, düşmanlarım gibi hürriyet-i Kalem verip, müdafaatıma

yasak demesin. Çünkü resmen, perde altında her muhabereden men'im için postahanelere gizli emir verilmiş. Su ve ekmeğimi getiren birtek çocuktan başka kimse ile beni görüştürmemek için tenbihat verildiği bir zamanda, eskiden beri benim muarızlarım fırsat bulup, tam Mahkeme-i Temyiz'in beraetimizi tasdik ederek, mahkemedeki ehl-i vukufun tahsin ettikleri Kitaplarımı almayı beklerken; o düşmanlarım, hiç münasebetim olmayan bir-iki mahrem Risalelerimi verdirip, sonra meslekçe benim aleyhimde bir-iki ehl-i vukufun eline geçirip, aleyhimde fena bir rapor hazırladıklarını işittim. Daha sabır ve tahammülüm kalmadı. Ben Hükûmet-i Cumhuriyenin bütün erkânlarına, belki dünyaya ilân ediyorum ki:

Kur'an-ı Hakîm'in Sırr-ı Hakikatıyla ve İ'cazının Tılsımıyla, benim ve Risale-i Nur'un programımız ve mesleğimiz ve bilfiil semeresini gördüğümüz ve çalıştığımız ve gaye-i hareketimiz ve hedefimiz, ölümün i'dam-ı ebedisinden İman-ı Tahkikî ile bîçareleri kurtarmak ve bu mübarek milleti de her nevi anarşilikten muhafaza etmektir.

İşte Risale-i Nur, üç ehl-i vukuf heyetinin ve üç mahkemenin incelemesinden geçtiği halde, bu iki Vazife-i Kudsiyeden başka, kasdî olarak dünyaya, idareye, asayişe dokunacak ciheti olmadığına, yirmi senelik Hayatım ve yüzotuz Risale-i Nur meydanda cerhedilmez bir hüccettir.

Evet mahkemece Dava ettiğim ve benimle münasebetdar bütün dostlarımın tasdiki altında, yirmi seneden beri hiçbir gazeteyi okumayan, dinlemeyen ve bu kadar muhtaç olduğu halde istirahatı için hiç müracaat etmeyen ve on seneden beri hükûmetin Erkânlarını - birkaçı müstesna olarak- bilmeyen ve dört seneden beri dünya harbinden ve hâdisatından hiç haber almayan ve merak etmeyen bu bîçare mazlum Said, hiç imkânı var mı ki, ehl-i siyasetle uğraşsın ve idareye ilişsin ve asayişin ihlâline meyli bulunsun... Eğer zerre mikdar bulunsaydı; "Karşımda kimler var, dünyada neler oluyor, bana kim yardım edecek?" diye soruşturacaktı, merak edecekti, karışacaktı, hilelerle büyüklere hulûl edecekti. En elîm cüz'î bir hâdisе şudur ki:

"Bir tecrid-i mutlak içinde her muhabereden kesilmiş vaziye-timden kurtulmak için hapse girmeye bir bahane bulunuz ki; beni hapse alsınlar, bu azabdan kurtulayım" diye bazı dostlarıma bir gizli Mektub elden göndermiştim. Tâ, benim hayatımın sermayesi ve neticesi

ve gayet zînetli bir surette tezyin edilmiş Risale-i Nur'dan, Denizli'de mahkemede bulunan Kitaplarıma yakın olayım ve teslim almaya çalışayım. Maatteessüf aleyhime olan oradaki ehl-i vukuftan birtek adam beni müdafaa ederken, o dahi Mektubumu görüp, hapse girmem için aleyhime hüküm vermeye mecbur olmuş.

Beni hapsilere sokan muarızlarımın bir bahaneleri de -o mahkemede ondan beraet kazandığım- "tarîkatçılık"tır. Halbuki Risale-i Nur'da daima Dava edip demişim: **"Zaman Tarîkat zamanı değil, belki İmanı kurtarmak zamanıdır. Tarîkatsız Cennet'e gidenler çoktur, İmansız Cennet'e giden yoktur."** diye bütün kuvvetimizle İmana çalışmışız. Ben Hocayım, Şeyh değilim. Dünyada bir hanem yok ki... nerede Tekkem olacak?... Bu yirmi sene zarfında, bir tek adam yok ki; çıksın desin: "Bana Tarîkat Dersi vermiş." Ve mahkemeler ve zabıta bulmamışlar. Yalnız eskiden yazdığım tarîkatların Hakikatlarını ilmen beyan eden **"Telvihat Risalesi"** var ki, bir Ders-i Hakikattır ve yüksek bir Ders-i İlmîdir, Tarîkat Dersi değildir. **Hürriyet-i Vicdanı esas tutan Hükûmet-i Cumhuriyenin, elbette bu milletin milyarlar ecdadının Ruhları bağlandığı bir Hakikata ve onun yolunda dünyaya meydan okudukları.. ve İman-ı Tahkikîyi galibane felsefeye karşı isbat eden bir Eseri ve Hâdimlerini himaye etmek, ehemmiyetli bir Vazifesidir.** Yoksa o zaîf Hâdimin ellerini bağlayıp, binler düşmanlarını ona saldırtmaya, hiçbir vecihle o cumhuriyetin düsturları müsaade etmez... Cumhuriyet beni dinleyecek

diye şekvamı yazdım. Evet **حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ** derim.

* * *

HEYET-İ VEKİLE'YE VE MİLLETVEKİLLERİ RİYASETİNE CÜZ'Î, FAKAT EHEMMİYETLİ BİR MARUZATIMDIR.

Otuz seneden beri hayat-ı siyasiyeden çekildiğim halde, bu sırada bir defaya mahsus olarak, vatanî ve millî ve asayişî bir mes'eleyi beyan ediyorum. Şöyle ki:

Çok emarelerle kat'î kanaatımız geldi ki; anarşilik hesabına bana ve bu Emirdağ kasabasına ve dolayısıyla bu vatana bir sû-i kasd var ki, bir habbeyi kubbeler ve bir sinek kanadı kadar ehemmiyeti

olmayan bir hâdiseyi dağ gibi gösterip, sükûnete muhtaç olan bu vatanda beni bahane edip, anarşilik hesabına ve bir ecnebi plâniyla bize, yani bîçare vatandaşlarımızı i'dam-ı ebedîden ve şübehât-ı uhreviyeden kurtarmağa çalışan Nur Şakirdlerine, bütün bütün kanunsuz ve keyfî hücum edildi. Pek zahir bir garaz ile, evham yüzünden, baruta ateş atmak gibi, bu vatana ve asayişe beni bahane edip sû'-i kasd edildi. Şöyle ki:

Üç mahkeme, yirmi senelik Mektublarımı ve Kitaplarımı ve hallerimi inceden inceye tedkikten sonra, bize ve Kitaplarımın beraet verdiği halde; ve üç seneden beri Te'lifatı terkettiğim ve haftada ancak bir Mektub yazabildiğim ve mecbur olmadan herbiri bir gün nöbetle zarurî Hizmetimi yapan üç-dört terzi çırağından başka kimseyi kabul etmediğim halde ve serbestiyet verildiği ve memleketime gitmediğim halde, hiç ömrümde görmediğim bir tarzda ve resmî bir surette beni hiddete getirip bir hâdisi çıkarmak için, tahkir ve ihanet kasdıyla, kanunsuz ve garazla, beni taharri ile kapımın kilidini kırıp, Kur'anımı ve Arabî Levhalarımı evrak-ı muzırğa gibi alıp götürmekle beraber, adliyenin mühim bir memuru, resmen buradaki memurlara âmirane demiş ki: "Said'i iki jandarma ile teşhir suretinde çıkarıp, zorla başına şapka giydirip, öylece ifadeye getirmeli idiniz. Hem ona yavaşanları tutunuz." diye, ehemmiyetli bir mecliste ve Ayn-ı Hakikat olan ifademi okudukları vakit söylemiş. Bunda şekk ve şübhe kalmadı ki; beni tahkir ve ihanet edip, hiddete getirip, asayiş bozmak garazı takib ediliyor.

Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun ki: **Binler haysiyet ve şerefimi bu vatandaki bîçarelerin istirahatına ve onlardan belaların def'ine feda etmek için bana bir Halet-i Ruhîyeyi ihsan eylemiş ki; ben de, onların yaptığı ve niyetinde bulundukları tahkirat ve ihanetlere karşı tahammüle karar vermişim. Bu milletin asayişine, hususan Masum Çocukların ve Muhterem İhtiyarların ve Bîçare Hastaların ve Fakirlerin dünyevî istirahatlarına ve Uhrevî Saadetlerine binler Hayatımı ve binler Şerefimi feda etmeye hazırım...**

İşte sinek kanadını dağ gibi yaptıklarının bir emaresi şu ki; benim gibi gurbette, hasta, ihtiyar, zaîf, tek başına bulunan bir adam için, on gün zarfında beş defa Afyon Valisi ve Emniyet Müdürü ve iki defa Afyon Müddeiumumîsi benim için buraya gelmesi ve iki günde, her bir günde beş tayyare benim gezdiğim yerlerde beni nezaret altına alması ve beş polis hafiyesinin burada bana tarassud edenlere ilâve edilip, ahvalimi tecessüs etmek için gönderilmesi ve

postahanelere, bana aid Mektubların müsaderesi için resmen emir verilmesi gösteriyor ki, Şeyh Said ve Menemen hâdisesinin on misli bir hâdiseyi evhamla düşünmüşler. Habbeyi kubbe söylemişler ki, böyle bir vaziyet alıyorlar. Benim eski hayatımı zannedip, ihanetle hiddete gelecek tahmin etmişler. Bilakis aldandılar. **Biz, bütün kuvvetimizle anarşiliğe bir Sedd-i Zülkarneyn gibi bir Sedd-i Kur'anî tesisine çalışıyoruz. Bize ilişkinler, anarşilik ve belki komünistliğe zemin ihzar ediyorlar.**

Evet eğer eski hayatım gibi, İzzet-i İlmiyeyi muhafaza etmek için hiçbir hakareti kabul etmemek olsaydı ve Vazife-i Hakikiyesi, sırf Âhiret ve ölümün i'dam-ı ebedîsinden Müslümanları kurtarmak vazifesi olmasaydı ve bana ilişkinler gibi sırf dünyaya ve menfi siyasete çalışmak olsaydı, on Menemen, on Şeyh Said Hâdisesi gibi bir hâdiseye, o anarşilik hesabına çalışanlar sebebiyet vereceklerdi.

Hem üç mahkeme ve yirmi senede kaç vilayetin zabıtalrı, kıyafetime kanunca ilişmedikleri ve mazuriyetim ve inzivama binaen, tebdil-i kıyafetime hiçbir ihtar olmadığı halde, böyle keyfî, kanunsuz, cebren, ahali içinde başıma şapkayı giydirmeye çalışmak, kırk seneden beri bu vatanda, hususan İman-ı Tahkikî Dersinde Kardeşane alâkadâr olan yüzbinler adam, pek büyük bir heyecan içinde zemini hiddete getirip, emsalsiz ağlamağa vesile olacaktı.

Zâten ecnebi parmağıyla, güya hakkımda teveccüh-ü ammeyi kırmak fikriyle damarlarıma dokunacak kanunsuz muamelelerin mezkûr maksad için yapıldığına, çok emarelerle kat'î kanaatımız geldi. Fakat **Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun ki; benim gibi kabir kapısında, alâkasız, dünyadan usanmış, hürmetten, teveccüh-ü âmmeden kaçmış ve şân ü şeref ve hodfüruşluk gibi riyakârlıklara hiçbir meyli kalmamış bir vaziyette iken, bunların bana karşı kanunsuz ihanetlerinin hiçbir ehemmiyeti kalmadı; Cenab-ı Hakk'a havale ediyorum.** Bana lüzumsuz evham yüzünden eziyet edenlerin yakında ölümle i'dam-ı ebediyeye giriftar olacaklarını düşünüp, Hakikaten acıyorum. **Ya Rabbî, onların İmanını Risale-i Nur'la kurtar! İ'dam-ı ebedîden, Sırr-ı Kur'anla terhis tezkeresine çevir! Ben de onlara hakkımı helâl ediyorum!..**

Said Nursî

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

BANA HİZMET EDEN KÜÇÜCÜK BİR RİSALE-İ NUR TALEBESİNİN ÇOKLAR NAMINA SORDUĞU SUALİNE CEVABDIR.

Sual: Üstadım, Yağmur Duası ve Namazın neticesi görünmedi, faidesiz kaldı; iki-üç defa bulut toplandı, yağmur vermeden dağıldı. Neden?

Elcevab: Yağmursuzluk, bu çeşit Dua ve Namazın vaktidir, İleti ve Hikmeti değil. Nasılki güneş ve ayın tutulması zamanında Küsuf ve Husuf Namazı kılınır ve güneşin gurubuyla Akşam Namazı kılınır; öyle de yağmursuzluk, kuraklık, Yağmur Namazının ve Duasının vaktidir. İbadet ve Duanın sebebi ve neticesi, Emir ve Rıza-i İlahîdir; faidesi, uhrevîdir. Eğer Namazdan, İbadetten dünyevî maksadlar niyet edilse, yalnız onlar için yapılsa, o Namaz battal olur. Meselâ: Akşam Namazı güneşin batmaması için ve Husuf Namazı ayın açılması için kılınmaz. Öyle de: Bu nevi İbadet, yağmuru getirmek için kılınsa, yanlış olur. Yağmuru vermek, Cenab-ı Hakk'ın Vazifesidir. Biz Vazifemizi yaptık, Onun Vazifesine karışmayız. Gerçi Yağmur Namazının zahir neticesi yağmurun gelmesidir, fakat asıl hakikî, en menfaatli neticesi ve en güzel ve tatlı meyvesi şudur ki: Herkes o vaziyetle anlar ki, onun tayinini veren, babası, hanesi, dükkânı değil; belki onun tayinini ve yemeğini veren, koca bulutları sünger gibi ve zemin yüzünü bir tarla gibi Tasarrufunda bulunduran bir Zât, onu besliyor, Rızkını veriyor. Hattâ en küçücük bir çocuk da -daima aç olduğu vakit vâlidisine yalvarmağa alışmışken- o Yağmur Duasında küçücük fikrinde büyük ve geniş bu manayı anlar ki: Bu dünyayı bir hane gibi idare eden bir Zât; hem beni, hem bu çocukları, hem vâlidelerimizi besliyor, Rızıklarını veriyor. O vermese, başkalarının faidesi olmaz. Öyle ise Ona yalvarmalıyız der, tam İmanlı bir çocuk olur. Bu münasebetle kısacık altı nokta beyan edilecek.

Birinci Nokta: Nimet ve Rahmet-i İlahiyenin fiatı, Şükürdür. Biz, Şükür hakkıyla vermedik. Evet Rahmetin fiatını Şükürle vermediğimiz gibi; zulmümüzle, isyanımızla gazabı celbediyoruz.

Şimdi zemin yüzünde zulüm ve tahribat, küfür ve isyan ile nev'-i beşer, tam tokada kendini müstehak etti ve dehşetli tokatlar yedi. Elbette bir parça hissemiz de olacak.

İkinci Nokta: Hadîste var ki: "Hattâ deniz dibindeki balıklar dahi günahkâr ve zalimlerden şekva ediyorlar ki; onların yüzünden yağmur kesilir, hattâ bizim de nafakamız azalır" derler. Evet bu zamanlarda öyle günahlar, zulümler oluyor ki; Rahmet istemeye yüzümüz kalmıyor; masum hayvanlar da azab çekerler.

Üçüncü Nokta: Âyette vardır: Öyle musibetten kaçınız ki; geldiği vakit zalimlere mahsus kalmaz, masumlar ve mazlumlar da içinde yanar." Çünkü musibet-i âmmeden masumlar hârika bir tarzda yangın içinde Selâmette kalsalar, Hikmet-i Diniye bozulur. Çünkü **Din bir İmtihan, bir Tecrübedir.** O vakit, Ebu Cehil gibi fenalar, aynen Ebu Bekir-i Sıddık Radıyallahü Anh gibi tasdik ederler. Onun için, musibet-i âmmede masumlar da bela çekerler.

Dördüncü Nokta: Şimdi malda ve Rızıkta hileler ile, sû-i istimal ile, rüşvetle çok haram karıştığı ve ekinciler kendi malına hakkıyla sahip olmadığı ve on adamdan iki-üçü tam Rahmete müstehak ise, ekincilerin malından istifade edenlerden beş-altısı ya zulüm ile - haram karıştırmakla- ya şükürsüzlükle Rahmete istihkakını kaybediyor.

Beşinci Nokta: Risale-i Nur, bu Anadolu memleketine belaların def'ine ehemmiyetli bir vesiledir. Sadaka nasıl belayı def'ediyor, onun İntişarı ve okunması küllî bir Sadaka nev'inde semavî ve arzî belaların def'ine çok emareler ve çok hâdiselerle tebeyyün etmiş. Hattâ Kur'anın İşaretiyle tahakkuk etmiş. Ve yazmasını ve İntişarını men'etmek zamanlarında dört defa zelzelelerin başlaması ve İntişarıyla durmaları ve Anadolu'da ekser okunması, İkinci Harb-i Umumî'nin Anadolu'ya girmemesine bir vesile olduğu

Sure-i **وَالْعَصْرِ** işaret ettiği, bu iki ay kuraklık zamanında mahke-

menin Risale-i Nur'un beraetine ve vatana menfaatli olduğuna dair kararını Mahkeme-i Temyiz tasdik ederek tam bir serbestiyetle Risale-i Nur'un İntişar ve okunmasını beklerken, bütün bütün aksine olarak men'edilmesi ve mahkemedeki Risalelerin sahiblerine iade edilmemesi ve bizi de o cihetle konuşmaktan men'etmeleri

ciyetiyle, belaların define vesile olan bu küllî Sadaka-i Maneviye karşı çıkamadı, günahımız neticesi kuraklık başladı.

Altıncı Nokta: Yağmursuzluk bir musibettir ve ceza-yı amel bir azabdır. Buna karşı ağlamakla ve hüzn ve kederle, Niyaz ve hazînane yalvarmakla ve pek ciddî nedamet ve tövbe ve istiğfar ile karşılamak ve Sünnet-i Seniye Dairesinde, bid'alar karışmadan, şeraitin tayin ettiği tarzda Dergâh-ı İlahiyeye iltica etmek ve Dua ve o hale mahsus Ubudiyetle mukabele etmektir.

Hem böyle umumî musibetler, ekser nâsın hatasından geldiği cihetle, o insanların ekseri, -kısm-ı a'zamı- tövbe ve nedamet ve istiğfar etmekle def' olur.

Biz Risale-i Nur Şakirdleri dünyaya çok ehemmiyet vermediğimizden, dünyaya yalnız Risale-i Nur için baktığımızdan, bu yağmursuzlukta dahi o noktadan bakıyoruz. İşte Denizli'de mahkemeye verilen cüz'î bir kısım Risale-i Nur, sahiblerine iadesinin aynı zamanında, burada dahi bir kısım zâtlar yazmağa başlamaları aynı vaktinde, bu yağmursuzlukta bir derece Rahmet yağdı, fakat Risale-i Nur'un serbestiyeti cüz'î olmasından, Rahmet dahi cüz'î kaldı. İnşâallah yakında benim de Risalelerim iade edilecek, tam serbest ve İntişarı küllileşecek ve Rahmet dahi tam olacak.

* * *

Aziz, Sıdık Kardeşlerim!

“Hizb-ül Kur'an-ül Muazzam”ın hem fevkalâde ehemmiyeti, hem faideleri; hem okumasında hiçbir vesvesenin gelmemesi, hem bütün Kur'an'ın en sevablı Âyetlerinin ihtivası, hem Risale-i Nuriye'nin bütün Esaslarını ve Hakikatlarını cem'etmesi, hem herkese, hususan her vakit bütün Kur'anı okumağa fırsat bulamayan ve Hâfız olmayanlara tamam Kur'anın bir Nümune-i Kudsîsi; hem tamam Kur'anın Tevafuklu Tab'ında bir misal-i musaggarı ve müjdecisi; hem maddî ve lafzî ve manevî parlak bir İ'caz göstermesi gibi, pek çok hasiyetleri var ve bu Şuhur-u Mübarekedeki pek çok Bereketlere ve Nurlara ve Sevalara medardır ve onun Tab'ına ve Neşrine çalışmışlara çok büyük Hayırlar kazandırır. Risale-i Nur'un iki parlak ve Kudsî İstinad Noktası ve Âb-ı

Hayat çeşmesi olan **شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلِكُ الْخ** Âyetiyle

... قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ الْحَقِّ ... Âyeti, her nasılsa sehven Sure-i Âl-i

İmran'dan alınan Âyetlerde yazılmamışlar. O iki Âyeti de yazıp içine koyunuz. Bugünlerde onikinci sahifeyi okurken birden

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ Âyeti gözüme ilişti.

Mâkabline baktım

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ ilâ âhir gördüm. Arka sahife-

sine baktım, gördüm ki; Risale-i Nur'a işaret eden dört Âyet var ve onlar Birinci Şua'da izah edilmiş. Kalbime geldi: Herhalde bu dehşetli Âyet, bu dehşetli ve zulümatlı ve nifakı kuvvetli asrımıza da hususî bakar. Dikkat ettim, kanaatım geldi. Bir emaresi şudur ki:

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ cifir ve ebced hesabıyla,

tam tamına nifakın dört mertebesinin tarihlerine Tevafuk ile parmak basıyor. Şöyle ki:

Şeddeler sayılır, eğer okunmayan hemzeler ۶ ve فِي deki

okunmayan ی sayılmazsa, tam tamına 1362 ederek bu seneye parmak

basar. Eğer مِنْ النَّارِ deki şedde bir nun bir ل-ı aslî hesab olsa 1342 ederek Birinci Harb-i Umumî'nin dehşetli nifakları netice veren tarihine

tam tamına Tevafukla haber verir. Eğer şedde iki ن sayılsa, okunmayan

hemzeler ۶ ve ی de sayılsa 1376 ederek, bu zulümatlı nifakın sukut mertebesine ve çok Âyetlerde نُور ile karşılaştırılan الظُّلُمَاتِ Keli-mesinin makam-ı cifrîsi olan 1372'ye dört farkla Tevafuk ederek haber verir.

Eğer okunmayanlar sayılsa, ve النَّارِ

daki şedde **ل**-ı aslî olsa, tam tamına 1306 ederek küfür ve nifakın dehşetli fırtınalarının tarihine Tevafukla parmak basar gördüm. Evet, iki dörtyüz **ر**; üç **ف**, iki **ل** üçyüz; bir **ق**, iki şeddeli **ن** lar üçyüz; bir **م** bir **س** yüz; diğer **م**, bir **ی**, bir **ن** o da yüz, iki **ن** o da yüz; yekûnü 1300. Bir **ل**, bir **ك** 50, şeddeli **د** sekiz ve iki (Medde), iki **ء** (hemze) dört; mecmuu 1362 eder. Öteki üç adedi de kıyas edilsin.

Hem onikinci ve onüçüncü sahifelere dikkatle baktım, gördüm ki: Risale-i Nur'a ve Şakirdlerine ve muarızlarına o derece mutabık geliyor ki; değil yalnız bir mana-yı işarî ile bir remizdir; belki bu asra bakan mana-yı sarihiyle hususî bakar, küllî manasına mümtaz bir ferd olarak dâhil eder diye kat'î anladım, hadsiz şükrettim. **Bu Hizmet-i Nuriyede şimdiye kadar başımıza gelen belalar yüz derece ziyade olsa yine ucuzdur; biz kazanıyoruz. O belalar, ehemmiyetsiz fânî şişelerimizi ve cam parçalarımızı kırmalarıyla, bâki ve uhrevî elmasları bize kazandırıyorlar diye sabır içinde şükretmeliyiz ve sevinmeliyiz bildim.**

Hem beni bu sekizinci defadaki zehirlendirmeleri dahi yine akîm kaldığını size beşaret veriyorum.

فَإِنَّكَ مَحْرُوسٌ بِعَيْنِ الْعِنَايَةِ Gavs-ı A'zam'ın teminatı, yine tahakkuk eyledi.

Umum Kardeşlerime birer birer Selâm ve Dua eder ve Dualarını bu Mübarek Şuhur-u Selâsede isterim.

Ve Daire-i Nuriyede kesretli bulunan Masumların
ve elleri boş dönmeyen Mübarek İhtiyarların
masumane Dualarını bütün Ruhumla arzu eden

Kardeşiniz
Said Nursî

Aziz Kardeşlerim!

Size iki puslayı Leyle-i Regaib'den altı saat evvel yazdım. "**Hizb-ün Nuriye**" kâğıd ile teslimden sonra, kat'iyyen benim kanaatimde bir nevi Mu'cize-i Ahmediye olarak, iki aydan beri mütemadiyen kuraklık ve yağmursuzluk, her tarafta daima Namazlardan sonra pek çok Duaların akîm kaldığı ve herkes me'yusiyetten derd-i maişet endişesiyle kalben ağlarken, birden Leyle-i Regaib -bütün ömrümde hiç mislini işitmediğim ve başkalar da işitmediği- üç saatte yüz defa, belki fazla tekrar ile Melek-i Ra'dın yüksek ve şiddetli Tesbihatıyla öyle bir Rahmet yağdı ki; en muannide dahi Leyle-i Regaib'in Kudsiyetini ve Hazret-i Risalet'in bir derece, bir cihette Âlem-i Şehadete teşrifinin umum Kâinatça ve bütün asırlarda

nazar-ı ehemmiyette ve رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ olduğunu isbat etti ve Kâinat o geceyi alkışlıyor diye gösterdi. Acaba, Dualarımızda Isparta bu memleketle beraberdi, bu yağmurda hissesi var mı, merak ediyorum. Şimdiye kadar çok emarelerle Risale-i Nur bir Vesile-i Rahmet olmasından, bu Rahmet îma eder ki, her halde ehemmiyetli bir Fütuhâtı perde altında vardır ve belki serbestiyetine bir işarettir. Hem burada "**Lem'alar**"'ın verdiği iştîyak cihetiyle yazıcıların çoğalması,

إِنْ شَاءَ اللَّهُ bir nevi makbul Dua hükmüne geçti.

* * *

Aziz, Sıddık, Sarsılmaz Kardeşlerim ve Vârislerim!

Bana karşı şimdiki tazyikatın üç sebebi var:

Birincisi: Heyet-i Vekile'nin kararıyla, iaşem için her gün iki buçuk banknot ve sair masraflar için de bir tahsisat ve istediğim tarzda bir haneyi inşa edip bana vermek hakkında buraya emir gelmişti. Ben de kabul etmedim. Yalnız yol masrafı için Denizli'de sevkiyatım için verilen bir kısmı kabul ettim. Onlar da kızdılar, tarassuda başladılar.

İkinci Sebeb: Denizli havalisindeki ahali Risale-i Nur hesabına bana karşı haddimden pek çok ziyade hüsn-ü teveccüh göstermesiyle ve buralarda dahi aynı hal başlaması, garazkârların evhamına dokunmasıdır.

Üçüncüsü: Malûm ölmüş adamın hesabına benden intikamını almak için Afyon Valisinin garazkârane bahaneleridir. Fakat Kader-i İlâhî, onların bu zulûmlerini hakkımızda merhametlere ve

maslahatlara çeviriyor. Siz merak etmeyiniz. Bir maslahat şudur ki: Onlar, yalnız Risale-i Nur yerinde beni susturuyorlar. Halbuki benim bedelime Risale-i Nur yüzer dillerle ve Şakirdleri binler lisanlarıyla mükemmel konuşuyorlar; bu Nurları, zulmetli kafalara Ders veriyorlar. En büyük memurların onlara gönderilen Risale-i Nur'un Müdafaası olan "**Meyve**"nin tesiriyle başka Risaleleri de -bilhassa "**Hüccetullah-il Baliğa Mecmuası**"nı kemal-i merakla tedkik etmeğe başlamaları, onların inadlarını kırdığına çok emareler var.

Evet nasılkı onlar şahsımla meşgul olmaları Risale-i Nur'un bir derece serbestiyetine ve İntişarına faidedir, öyle de Kardeşlerimle görüştürmemek dahi ehemmiyetli bir maslahattır. Hattâ bir defa görüşmek için yüz lirasını sarfedip buraya kadar gelen bir Kardeşimizin görüşmeden geri gitmesi; tam bir maslahat oldu. Eğer kapı açılrsa, her taraftan ziyaretçi tehacümüyle hem garazkâr ve vehhamların evhamına dokunmak ihtimali, hem Sırr-ı İhlâsa ve mesleğimiz olan prensibimize zararı bulunması cihetiyle bu tecridim, hakkımızda bir İnayettir.

Bu Şuhur-u Mübarekede kazanç bire yüzdür. Mübarek Kardeşlerim ricalen ve nisaen ve Masumlar ve Muhterem İhtiyarlar Dualarıyla bize yardım etmelerine pek ziyade ihtiyacımız var. **İnşâallah daha hiçbir fırtına sizleri sarsmayacak, çelik gibi Metanetiniz kırılmayacak.**

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

[Hem maneî, hem maddî birkaç cihette sorulan bir suale mecburiyet tahtında bir cevabdır.]

Sual: Neden ne dâhilde, ne hariçte bulunan cereyanlara ve bilhassa siyasetli Cemaatlara hiçbir alâka peyda etmiyorsun? Ve Risale-i Nur ve Şakirdlerini mümkün olduğu kadar o cereyanlara temastan men' ediyorsun. Halbuki eğer temas etsen ve alâkadar olsan, birden binler adam Risale-i Nur Dairesine girip parlak Hakikatlarını neşredeceklerdi; hem bu kadar sebbsiz sıkıntılara hedef olmayacaktın!

Elcevab: Bu alâkasızlık ve içtinabın en ehemmiyetli sebebi: Mesleğimizin esası olan "İhlas" bizi men'ediyor. Çünkü bu gaflet zamanında, hususan tarafgirane mefkûreler sahibi, herşeyi kendi mesleğine âlet ederek, hattâ Dinini ve Uhrevî Harekâtını da o dünyevî mesleğe bir nevi âlet hükmüne getiriyor. Halbuki Hakaik-i İmaniye ve Hizmet-i Nuriye-i Kudsiye, Kâinatta hiçbir şeye âlet olamaz. Rıza-yı İlahîden başka bir gayesi olamaz. Halbuki şimdiki cereyanların tarafgirane çarpışmaları hengâmında bu Sırr-ı İhlâsı muhafaza etmek, Dinini dünyaya âlet etmemek müşkilleşmiş. En iyi çare, cereyanların kuvveti yerine, İnayet ve Tevfik-i İlahiyeye dayanmaktır.

İçtinabımızın çok sebeplerinden bir sebebi de; Risale-i Nur'un dört Esasından birisi olan "Şefkat etmek", zulüm ve zarar

etmemektir. Çünkü, **وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى** Yani "Birisinin hatasıyla, başkası veya akrabası hatakar olmaz; cezaya müstehak olmaz" olan Düstur-u İrade-i İlahiyeye karşı, bu zamanda

إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ Sırrıyla şedid bir zulüm ile mukabele eder.

Tarafgirlik hissiyle, bir caninin hatasıyla, değil yalnız akrabasına, belki taraftarlarına dahi adavet eder. Elinden gelse zulmeder. Elinde hüküm varsa, bir adamın hatasıyla bir köye bomba atar. Halbuki **bir masumun hakkı, yüz canı için feda edilmez; onların yüzünden ona zulmedilmez.** Şimdiki vaziyet, yüz masumu birkaç canı için zararlara sokar. Meselâ: Hatalı bir adama müteallik, bîçare ihtiyar vâlîde ve pederi ve masum çoluk-çocukları ezmek, perişan etmek, tarafgirane adavet etmek, Şefkatin Esasına zıddır. Müslümanlar içinde tarafgirane cereyanlar yüzünden, böyle masumlar zulümden kurtulamıyorlar. Hususan ihtilale sebebiyet veren vaziyetler, bütün bütün zulmü dağıtır, genişletir. Cihad-ı Dinîde olsa, kâfirlerin çoluk-çocuklarının vaziyetleri aynıdır. Ganîmet olabilir; Müslümanlar, onları kendi mülküne dâhil edebilir. Fakat İslâm Dairesinde birisi dinsiz olsa; çoluk-çocuğuna hiçbir cihetle temellük edilmez, hukukuna müdahale edilmez. Çünkü o masumlar, İslâmiyet Rabitasıyla dinsiz pederine değil, belki İslâmiyet'le ve Cemaat-ı İslâmiye ile bağlıdır. Fakat kâfirin çocukları, gerçi Ehl-i Necattırlar; fakat hukukta, hayatta pederlerine tâbi' ve alâkadar

olmasından, Cihad darbesinde o masumlar memluk ve esir olabilirler.

Umum Kardeşlerime birer birer Selâm ve kârı binler olan Leyle-i Mi'racınızı tebrik ederim. Merhum Hacı İbrahim'in, Re'fet Bey gibi müteallikatlarına benim tarafımdan ta'ziye edip, deyiniz ki: "O merhum, Risale-i Nur Talebeleri Dairesi içindedir; daima onlara olan Dualara mazhardır. Biz de hususî ona Dua ederiz."

Said Nursî

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Sual: "Tevafukla bu Keramet nasıl kat'î sabit oluyor?" diye Kardeşlerimizden birisinin sualine küçük cevabdır.

Elcevab: Bir şeyde Tevafuk olsa, küçük bir emare olur ki; onda bir Kasd var; bir İrade var; rastgele bir tesadüf değil. Ve bilhassa Tevafuk birkaç cihette olsa, o emare tam kuvvetleşir. Ve bilhassa yüz ihtimal içinde iki şeye mahsus ve o iki şey birbiriyle tam münasebetdar olsa, o Tevafuktan gelen işaret sarih bir delalet hükmüne geçer ki; bir Kasd ve İrade ile ve bir Maksad için o Tevafuk olmuş, tesadüfün ihtimali yok.

İşte bu Mes'ele-i Mi'raciye de aynen böyle oldu. Doksandokuz gün içinde yalnız Leyle-i Regaib ve Leyle-i Mi'raca yağmur Rahmetinin Tevafuku ve o iki gece ve güne mahsus olması, daha evvel ve daha sonra olmaması ve ihtiyac-ı şedidin tam vaktine muvafakatı ve **"Mi'raciye Risalesi"**nin burada çoklar tarafından şevk ile Kıraat ve Kitabet ve Neşrine rastgelmesi ve o iki mübarek gecenin birbiriyle birkaç cihette Tevafuk etmesi ve mevsimi olmadığı için acib gürültülerle, söylenmeyecek maddî manevî zemin gürültüleriyle feryadlarına tehdidkârane ve tesellidarane Tevafuk etmesi ve Ehl-i İmanın me'yusiyetinden teselli aramalarına ve dalaletin savletinden gelen vesvese ve za'fiyetine karşı Kuvve-i Maneviyenin takviyesini istemelerine tam Tevafuku, bu geceler gibi Şeair-i İslâmiyeye karşı hürmetsizlik edenlerin hatalarına bir takdir olarak, Kâinat bu gecelere hürmet eder, neden siz etmiyorsunuz? diye manasında, kesretli Rahmetle Şeair-i İslâmiyeye karşı, hattâ Semavat ve Feza-yı Âlem hürmetlerini göstermekle Tevafuk etmesi, zerre mikdar insafı olan bilir

ki; bu işde hususî bir Kasd ve İrade ve Ehl-i İmana hususî bir İnayet ve Merhamettir, hiçbir cihetle tesadüf ihtimali olamaz. Demek Hakikat-ı Mi'rac, bir Mu'cize-i Ahmediye (A.S.M.) ve Keramet-i Kübrası olduğu ve Mi'rac merdiveni ile göklere çıkması ile Zât-ı Ahmediye'nin (A.S.M.) Semavat Ehline ehemmiyetini ve kıymetini gösterdiği gibi; bu seneki Mi'rac da zemine ve bu memleket ahalisine Kâinatça hürmetini ve kıymetini gösterip bir Keramet gösterdi.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

İşarat-ı Gaybiye-i Gavsiye ve Aleviye'de, altmışdörtte Risale-i Nur Te'lifçe tamam olur. Demek o tarihten sonra, yalnız izahat ve haşiyeler ve tetimmeler olacak. Bu münasebetle iki nokta ihtar etmek Kalbime geldi:

B i r i n c i s i : Risale-i Nur'un fitraten ve zamanın vaziyetine göre Talebesi olacak, başta masum çocuklardır. Çünkü bir çocuk küçüklüğünde kuvvetli bir Ders-i İmanî alamazsa, sonra pek zor ve müşkil bir tarzda İslâmiyet ve İmanın Erkânlarını Ruhuna alabilir. Âdeta gayr-ı müslim birisinin İslâmiyeti kabul etmek derecesinde zor oluyor, yabancı düşer. Bilhassa peder ve vâlidesini dindar görmezse ve yalnız dünyevî fenlerle zihni terbiye olsa, daha ziyade yabaniplik verir. O halde o çocuk, dünyada peder ve vâlidesine hürmet yerinde istiskal edip çabuk ölmelerini arzu ile onlara bir nevi bela olur. Âhirette de onlara şefaâtçi değil, belki Davacı olur. Neden İmanımı Terbiye-i İslâmiye ile kurtarmadınız!..

İşte bu Hakikata binaen en bahtiyar çocuklar onlardır ki; Risale-i Nur Dairesine girip dünyada peder ve vâlidesine Hürmet ve Hizmet ve Hasenatı ile onların Defter-i A'maline vefatlarından sonra Hasenatı yazdırmakla ve Âhirette onlara derecesine göre Şefaât etmekle bahtiyar evlâd olurlar.

Risale-i Nur'un ikinci kısım Talebeleri:

Fitraten Risale-i Nur'a muhtaç, bir derece de dünyadan ürkmüş veyahut küsmüş kadınlardır. Hususan bir derece yaşlı da olsa, Risale-i Nur ona hakikî bir gıda-yı manevîdir. Çünkü Risale-i Nur'un dört Esasından birisi Şefkattir ki, İsm-i Rahîm'in mazhariyetinden gelmiş. Kadınların da en esashı hassaları ve fitrî vazifelerinin mayası, Şefkattir.

Üçüncü kısım: Fitrî olmasa da, vaziyeti itibariyle Risale-i Nur'a ekmek ve ilâç gibi muhtaç olan hastalar ve ihtiyarlardır. Çünkü Risale-i Nur Hayat-ı Bâkiyeyi güneş gibi gösterdiğinden ve dünyevî hayatın fânîlik cihetinde mahiyetini tam gösterdiğinden; dünyevî hayatlarına ya hastalık veya ihtiyarlıkla darbe gelen ve gaflet veya dalalet cihetiyle ölümü i'dam tevehhüm eden hastalar ve ihtiyarlar Risale-i Nur'a o derece muhtaçtırlar ve öyle bir Teselli, bir Nur alırlar ki; onların hastalık ve ihtiyarlığını sıhhat ve gençliğe tercih ettiriyor.

İhtar Edilen İkinci Nokta: Madem Arabîce altmışdörde girdik, İşaret-i Gaybiye gelmesiyle Risale-i Nur tekemmül etmiş olur. Eğer Rumi tarihi olsa, daha iki senemiz var. Halbuki çok mühim yerde yazılmayan ve te'hir edilen Risaleler kalmış. Meselâ: **“Otuzuncu Mektub”** ve **“Otuzikinci Mektub”** ve **“Otuzikinci Lem'alar”** gibi ehemmiyetli mertebeler boş kalmış. Kalbime ihtar edilmiş ki: Eski Said'in en mühim eseri ve Risale-i Nur'un Fatıhası, Arabî ve matbu' olan **“İşarat-ül İ'caz Tefsiri”**, **“Otuzuncu Mektub”** olacak ve olmuş. Eski Said'in en son Te'lifi ve yirmi gün Ramazanda Te'lif edilen, kendi kendine manzum gelen **“Lemaat Risalesi”**, **“Otuzikinci Lem'a”** olması ve Yeni Said'in en evvel Hakikattan şuhud derecesinde Kalbine zahir olan ve Arabî ibaresinde **“Katre”**, **“Habbe”**, **“Şemme”**, **“Zerre”**, **“Hubab”**, **“Zühre”**, **“Şu'le”** ve onların zeyillerinden ibaret büyükçe bir mecmua **“Otuzüçüncü Lem'a”** olması ihtar edildi. Hem **“Meyve”** **“Onbirinci Şua”** olduğu gibi, Denizli Müdafaaanamesi de, **“Onikinci Şua”** ve hapiste ve sonra **“Küçük Mektuplar Mecmuası”** **“Onüçüncü Şua”** olması ihtar edildi. Ben de Aziz Kardeşlerimin tensiblerine havale ediyorum. Demek birkaç mertebede kapı açıktır, bizlere daha iyi tetimmeler yazdırılabilir.

Aziz Kardeşlerime birer birer Selâm ediyorum. Kastamonu ve civarındaki Kardeşlerimi de -eski zamanda olduğu gibi- daima beraber görüyorum. **Hiç merak etmesinler; Risale-i Nur tevakkuf etmiyor, perde altında büyük Fıtuhatı var. Sıkıntılarımızın neticeleri, Risale-i Nur'un Derslerine daha ziyade nazar-ı dikkati celbedip geniş bir dairede kendini okutturuyor.** Onun için gayet çalışkan iki Kardeşimiz olan baba ve oğlu; ve babası ziyade sıkıntı çekmelerinde iftihar etsinler, orada muvakkat tevakkuftan müteessir olmasınlar. Benim ve bizim nazarımızda onlar, eski mevkilerini tam muhafaza ediyorlar.

Başta Risale-i Nur'un fitrî Talebeleri masum çocuklar demiştik. İşte bir nümunesi; bu Mektubumu rahatsızlıktan kendim yazamadığım için ben söyleyip yeni hurufla yazan Ceylan, biri de ona Mektub yazan masum Küçük Ali, biri de bu defa bana kâmilane ve müdakkikane Mektub yazan Medrese-i Nuriye'nin küçük Şakirdi küçük Mehmed'dir.

Ben de onlara **بَارَكَ اللهُ** bahtiyar çocuklar" derim, peder ve vâlide-lerini de tebrik ederim.

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

[Bir suale mecburî cevabın tetimmesidir.]

Bu yaz mevsimi, gaflet zamanı ve derd-i maişet meşgalesi hengâmı ve Şuhur-u Selâsenin çok sevablı İbadet vakti ve zemin yüzündeki fırtınaların silâhla değil, diplomatlıkla çarpışmaları zamanı olduğu cihetle; gayet kuvvetli bir Metanet ve Vazife-i Nuriye-i Kudsiyede bir Sebat olmazsa, Risale-i Nur'un Hizmeti zararına bir atalet, bir fütur ve tevakkuf başlar.

Aziz Kardeşlerim, siz kat'î biliniz ki: **Risale-i Nur ve Şakirdlerinin meşgul oldukları Vazife, rûy-i zemindeki bütün muazzam mesailden daha büyüktür. Onun için dünyevî merak-aver mes'elelere bakıp, Vazife-i Bâkiyenizde fütur getirmeyiniz. Meyve'nin Dördüncü Mes'elesini çok defa okuyunuz, Kuvve-i Maneviyeniz kırılmasın.**

Evet ehl-i dünyanın bütün muazzam mes'eleleri, fâni hayatta zalimane olan düstur-u cidal dairesinde gaddarane, merhametsiz ve Mukaddesat-ı Diniyeyi dünyaya feda etmek cihetiyle; Kader-i İlahî onların o cinayetleri içinde, onlara bir manevî Cehennem veriyor. **Risale-i Nur ve Şakirdlerinin çalıştıkları ve Vazifedar oldukları fâni hayata bedel, bâki hayata perde olan ölümü ve hayat-ı dünyeviye'nin perestişkârlarına gayet dehşetli ecel celladının, Hayat-ı Ebediyeye birer perde ve Ehl-i İmanın Saadet-i Ebediyelerine birer vesile olduğunu, iki kerre iki dört eder derecesinde kat'î isbat etmektedir. Şimdiye kadar o Hakikatı göstermişiz.**

Elhasıl: Ehl-i dalalet, muvakkat hayata karşı mücadele ediyorlar. Bizler, ölüme karşı Nur-u Kur'an ile cidaldeyiz. Onların en

büyük mes'elesi -muvakkat olduğu için-, bizim mes'elemizin en küçüğüne -bekaya baktığı için- mukabil gelmiyor. Madem onlar divanelikleriyle bizim muazzam mes'elerimize tenezzül edip karışmıyorlar; biz, neden Kudsî Vazifemizin zararına onların küçük mes'elerine merakla takib ediyoruz?... Bu Âyet

لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ ve Usûl-ü İslâmiyenin ehemmiyetli bir düsturu olan

الرَّضَى بِالضَّرَرِ لَا يُنْظَرُ لَهُ Yani: "Başkasının dalaleti sizin Hidayetinize zarar etmez. Sizler lüzumsuz onların dalaletleriyle meşgul olmazsanız..." Düsturun manası: "Zarara kendi razı olanın lehinde bakılmaz. Ona Şefkat edip acınmaz." Madem bu Âyet ve bu Düstur bizi, zarara bilerek razı olanlara acımdan men'ediyor; **biz de bütün kuvvetimiz ve merakımızla vaktimizi Kudsî Vazifeye hasretmeliyiz. Onun haricindekileri malayani bilip, vaktimizi zayi' etmemeliyiz. Çünkü elimizde Nur var; topuz yoktur. Biz tecavüz edemeyiz. Bize tecavüz edilse, Nur gösteririz. Vaziyetimiz bir nevi nuranî müdafaadır.**

Bu tetimmenin yazılmasının sebeblerinden birisi:

Risale-i Nur'un bir Talebesini tecrübe ettim. Acaba bu heyecan, şimdiki siyasete karşı ne fikirdedir diye boğazlar hakkında bir boşboğazlığı münasebetiyle bir-iki şey sordum. Baktım, alâkadarane ve bilerek cevap verdi. Kalben "yazık" dedim. Bu Vazife-i Nuriyede zararı olacak. Sonra şiddetle ikaz ettim.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ وَ السَّيَّاسَةِ bir Düsturumuz vardır. Eğer insanlara acıyorsan, geçmiş Düstur onlara merhamete liyakatini selbediyor. Cennet adamlar istediği gibi, Cehennem de adam ister.

(Beşinci Şua'nın yine kısmen verdiği haberler tezahür ediyor.)

Said Nursî

DENİZLİ TÜCCARI ASLI BURDUR'LU HÂFİZ MUSTAFA'YA HİTABDIR.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بَعْدَ حُرُوفَاتِ
رَسَائِلِ النُّورِ

**Aziz, Sıddık Kardeşim Ve Hizmet-i Kur'aniye'de
Muvaffakiyetli Arkadaşım!**

Sen binler safalarla geldin, beni ebedî minnetdar ettin ve sadık arkadaşlarınla Risale-i Nur'un serbestiyetine Hizmetiniz o derece büyük ve kıymetlidir, değil yalnız bizi ve Risale-i Nur'un Şakirdlerini, belki bu memleketi, belki Âlem-i İslâm'ı manen minnetdar ettiniz ki; Ehl-i İmanın imdadına yetişmeye Risale-i Nur'un yolunu serbestçe açtınız. Ben, bir seneden beri seni ve seninle beraber bu serbestiyetine çalışanları, Merhum Hâfız Ali ve Hüsrev gibi Risale-i Nur'un Kahramanlarıyla beraber manevî kazançlarıma, Dualarıma şerik etmişim; hem devam edecek... Buraya kadar herbir dakika yoldaki, bir gün Risale-i Nur'un Hizmetinde bulunduğu gibi beni minnetdar eyledin. Hâkim-i Âdil namını alan malûm zâtı ve lehimizde onunla beraber çalışanları, bu Hakikî Adalet Hizmetleri için âhir ömrüme kadar unutmayacağım. Altı-yedi aydır onları da aynen manevî kazançlarıma şerik ediyorum.

Bana teslim ettikleri Risale-i Nur'un bir kısmını, Kardeşlerime cevap vereceğim, bütününü yazsınlar, onlara hediye edeceğim. Çünkü onlar, Risale-i Nur'un bundan sonraki Hizmetine tam hissedardırlar. Bu mes'eledede ben Denizli şehrini kendi karyeme arkadaş edip bütün emvatını ve Ehl-i İmanın hayatta olanlarını hem kendim, hem Risale-i Nur'un Talebeleri, manevî kazançlarımıza hissedar etmeğe karar verdik. Denizli hapishanesini de, bir imtihan Medresemiz telakki ediyoruz. Ve bizimle alâkadar hem Denizli'de, hem hapiste umumuna ve hususan tam adaletini gördüğümüz mahkeme heyetine çok Selâm ve Dualar ederiz.

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Kat'iyyen şekk ve şübhemiz kalmadı ki; bu Hizmetimizin neticesi olan Risale-i Nur'un serbestiyetini değil yalnız biz ve bu Anadolu ve Âlem-i İslâm alkışlıyor, takdir ediyor; belki Kâinat memnun olup Cevv-i Sema, Feza-yı Âlem alkışlıyor ki; üç-dört ayda yağmura şiddet-i ihtiyaç varken gelmedi ve Denizli'de mahkemenin bilfiil teslimine karar vermesi, yine Leyle-i Mi'rac'da aynen Risale-i Nur'un bir Rahmet olduğuna işareten Leyle-i Regaib'e tevafuk ederek kesretli Melek-i Ra'dın alkışlamasıyla ve Rahmetin Emirdağı'nda gelmesi, o teslim kararına tevafuk etmesi ve bir hafta sonra demek Denizli'de vekillerin eliyle alınması hengâmlarında yine aynen Leyle-i Mi'rac'a ve Leyle-i Regaib'e tevafuk ederek aynen onlar gibi Cuma gecesinde kesretli Rahmet ve yağmurun bu memlekette gelmesi o Tevafuklarıyla kat'î kanaat verdi ki; Risale-i Nur'un müsaderesine ve hapsine dört zelzelelerin Tevafuku Küre-i Arz'ca bir itiraz olduğu gibi, bu Emirdağı memleketinde dört ay zarfında yalnız üç cuma gecesinde - biri Leyle-i Regaib, biri Leyle-i Mi'rac, biri de Şaban-ı Muazzam'ın birinci Cuma gecesinde- Rahmetin kesretli gelmesi ve Risale-i Nur'un da serbestiyetinin üç devresine tam tamına tevafuk etmesi; küre-i havaîyenin bir tebriki, bir müjdesidir ve Risale-i Nur'un da manevî bir Rahmet ve yağmur olduğuna kuvvetli bir işarettir.

Ve en latif bir emare şudur ki; dün birdenbire bir serçe kuşu pencereye geldi, vurdu. Biz uçurmak için işaret ettik, gitmedi. Mecbur oldum, Ceylan'a dedim: "Pencereyi aç, o ne diyecek?" Girdi durdu, tâ bu sabaha kadar; sonra odayı ona bıraktık, yatak odama geldim. Bu sabah çıktım, kapıyı açtım; yarım dakikada döndüm. Baktım

قُدُّوس قُدُّوس Zikrini yapan bir kuş odamda gördüm. Gülerek dedim:

"Bu misafir ne için geldi?" Tam bir saat bana baktı, uçmadı, ürkmedi. Ben de okuyordum; ekmek bıraktım, yemedi. Yine kapıyı açtım çıktım, yarım dakikada geldim; o misafir kayboldu. Sonra bana hizmet eden çocuk geldi, dedi ki: "Ben bu gece gördüm ki, Hâfız Ali'nin Kardeşi yanımıza gelmiş." Ben de dedim: Hâfız Ali ve Hüsrev gibi bir Kardeşimiz buraya gelecek. Aynı günde, iki saat sonra çocuk geldi dedi: "Hâfız Mustafa geldi." Hem Risale-i Nur'un serbestiyetinin müjdesini, hem mahkemedeki Kitablarımı da kısmen getirdi; hem serçe kuşunun ve senin, hem kuddüs kuşunun tabirini isbat etti -ki, tesadüf olmadığını isbat etti.- Acaba emsalsiz bir tarzda hem serçe kuşu acib bir surette, hem kuddüs kuşu garib bir surette gelip bakması, sonra kaybolması ve masum çocuğun rü'yası tam tamına çıkması,

Risale-i Nur'un Hâfız Ali gibi bir zâtın eliyle buraya gelmesinin aynı zamanına Tevafuku hiç tesadüf olabilir mi? Hiçbir ihtimali var mı ki, bir beşaret-i gaybiye olmasın?

Evet bu mes'ele, küçük bir mes'ele değil; Kâinat ve hayvanat ile alâkadardır. Ben Risale-i Nur'un bir Şakirdi olmak itibariyle, kendi hisseme düşen bu kâr ve neticeyi, binler altun lira kadar kazancım var kanaat ediyorum. Başka yüzbinler Risale-i Nur Şakirdleri ve Takviye-i İmana muhtaç Ehl-i İmanın istifadeleri buna kıyas edilsin.

Evet Dinin, Şeriatın ve Kur'an'ın yüzden ziyade Tilsimlerini, Muammalarını hall ve keşfeden ve en muannid dinsizleri susturup ilzam eden ve Mi'rac ve Haşr-i Cismanî gibi sırf akıldan çok uzak zannedilen Kur'an Hakikatlarını en mütemerrid ve en muannid feylesoflara ve zındıklara karşı güneş gibi isbat eden ve onların bir kısmını İmana getiren Risale-i Nur Eczaları, elbette Küre-i Arz ve küre-i havaiyeyi kendi ile alâkadar eder ve bu asrı ve istikbali kendi ile meşgul edecek bir Hakikat-ı Kur'aniyedir ve Ehl-i İman elinde bir Elmas Kılınçtır.

* * *

Aziz Kardeşim!

Risale-i Nur'un avukatı Ziya'yı bizim tarafımızdan hem çok teşekkür, hem tebrik ediniz. Çoktan beri Ruhuma ihtar edilmiş ki; Ziya namında birisi, Risale-i Nur namına büyük bir Hizmet edecek. Bu mes'ele gösterdi ki; o Ziya, bu Ziya'dır. Bizleri Ebade kadar minnetdar eyledi. Mahkemede zabıt kâtibi ve a'zadan Hasnâ hanım ve sorgu hâkimi gibi vicdanlı zâtlara teşekkür ederiz. Ve onları unutmayacağımı; bilhassa başta Müftü Osman, Hasan Feyzi olarak çok ehemmiyetli Kardeşlerime Selâmımızı ve minnetdarlığımızı bildiriniz. Ve hâkim-i âdil olan zâta, Risale-i Nur'un ekser Eczalarını ona hediye etmek için yazdırmayı karar verdiğimi söyleyiniz. Ve Risale-i Nur'un fahrî avukatı Ziya'ya; kısm-ı mühimmini yazdırıp ona hediye etmek niyetindeyim.

Tab' olunan “Âyet-ül Kübra Risalesi”nin beşyüz matbu' nüshaları da tab'edenlere verilecek mi? Merak ediyorum.

Biri de, İstanbul'da müsadere edilen ne kadar Risale-i Nur varsa bana aiddir. İçinde yirmi Risale bulunan mecmua bana çok ehemmiyeti var.

Hem Denizli'den müfarakat ederken, emanet “**Mu'cizat-ı Ahmediye**”

Risalesini”, orada bazılarına bırakmıştım, o da bana çok lâzımdır, belki Hoca Musa Efendi biliyor.

* * *

Risale-i Nur'un zaîf veya yeni Şakirdlerini vesveseden kurtarmak için beyan ediyorum ki: Gizli bir komitenin desisesiyle safdil bazı Hocalar veyahut bid'a tarafdamları bazı muarızlar, Risale-i Nur'un hiç zedelenmez bazı Hakikatlarına karşı gelmek için, benim çok kusurlu ve -itiraf ediyorum- çok hatalı şahsımın noksanlarını ve hatalarını işaa etmek ve beni onlar ile çürütmekle Risale-i Nur'a ilişmek ve darbe vurmak istediklerinin bu yirmi senedir yirmi ehemmiyetli hâdisesi var. Hattâ iki defa hapsimize de bir nevi vesilesi olduğundan, dostlarıma ve Risale-i Nur'un Şakirdlerine ilân ediyorum ki: **Ben, Cenab-ı Hakk'a şükrediyorum ki; nefsimi kendime beğendirmemiş ve kusurlarımı kendime bildirmiş. Değil kendimi satmak, hodfüruşluk etmek, belki kemal-i mahcubiyetle Risale-i Nur'un mübarek Şakirdleri içinde onların Samimiyet ve İhlâsı ile kendimi afvettirmek ve onların manevî Şefaatiyla günahlarıma bir keffaret aramaktır.** Bana itiraz edenler, gizli ayıplarımı bilmiyorlar. Yalnız zahirî bazı hatalarımı bahane edip ve yanlış olarak Risale-i Nur'u benim malım zannedip Risale-i Nur'un Nurlarına perde çekmek, İntişarına rekabet etmek için derler: "Said cuma Cemaatine gelmiyor, sakal bırakmıyor" gibi tenkidleri var.

Elcevab: Ben, çok kusurları kabul ile beraber derim: Bu iki mes'eleden büyük mazeretlerim var.

Evvelâ: Ben Şafiîyim. Şafiî Mezhebinde Cumanın bir şartı; kırk adam İmam arkasında Fatiha okumaktır. Daha başka şartlar da var. Onun için burada bana Cuma Farz değil. Ben, Mezheb-i A'zamîyi takliden, bazan Sünnet olarak kılıyordum.

Sâniyen: Yirmi senedir haksız olarak beni insanlarla görüştürmekten men'ettikleri için, -hem bu âhirde, resmen dört ay evvel perde altında insanlarla temas ettirmemek için tenbihat olmuş- hem yirmibeş senedir ben münzevi yaşadığım için, kalabalık yerlerde huzur bulamıyorum ve herkesin arkasında mezhebimce iktida edip Namaz kılamıyorum ve okumakta yetişemiyorum ve daha Fatiha'nın yarısını okumadan, İmam Rükua gidiyor. Bizde Fatiha okumak Farzdır.

Sakal mes'eleşi ise: Bu bir Sünnettir, Hocalara mahsus değil. Bu millette yüzde doksan sakalsız olanların içinde küçükten beri

sakalsız bulundum. Bu yirmi senedir bana resmî hücumlarda bazı arkadaşlarımın sakallarını kestirmeleriyle, benim sakal bırakmadığım bir Hikmet, bir İnayet-i İlahiye olduğunu isbat etti. **Eğer sakal olsaydı traş edilseydi, Risale-i Nur'a büyük bir zarardı. Çünkü ölecektim, dayanamayacaktım.** Bazı Âlimler "Sakalı traş etmek caiz değildir" demişler. Muradları sakalı bıraktıktan sonra traş etmek haramdır demektir. Yoksa hiç bırakmayan, bir Sünneti terketmiş olur. **Fakat bu zamanda, dehşetli pek çok günah-ı kebirden çekinmek için, bu terk-i sünnete mukabil, Risale-i Nur'un İrşadıyla, yirmi sene haps-i**

münferid hükmünde işkenceli bir hayat geçirdik; إِنَّ شَاءَ اللَّهُ o Sünnetin terkinde bir keffarettir.

Hem bunu kat'iyen ilân ediyorum ki: **"Risale-i Nur, Kur'anın malıdır. Benim ne haddim var ki, sahib olayım; tâ ki kusurlarım ona sirayet etsin. Belki o Nur'un kusurlu bir hâdimi ve o elmas mücevherat dükkânının bir dellâhıyım.** Benim karmakarışık vaziyetim ona sirayet edemez, ona dokunamaz. **Zâten Risale-i Nur'un bize verdiği Ders de, Hakikat-ı İhlas ve terk-i enaniyet ve daima kendini kusurlu bilmek ve hodfüruşluk etmemektir. Kendimizi değil, Risale-i Nur'un Şahs-ı Manevîsini Ehl-i İmana gösteriyoruz. Bizler, kusurumuzu görene ve bize bildirene -fakat Hakikat olmak şartıyla- minnetdar oluyoruz, Allah razı olsun deriz. Boynumuzda bir akrep bulunsa, ısırmadan atılsa, nasıl memnun oluruz; kusurumuzu, -fakat garaz ve inad olmamak şartıyla ve bid'alara ve dalalete yardım etmemek kaydı ile- kabul edip minnetdar oluyoruz.**

* * *

Aziz Kardeşlerim!

Hazret-i Ali Radıyallahü Anh

وَبِالْآيَةِ الْكُبْرَىٰ آمِنِي مِنَ الْفَجْتِ fıkrasında "Âyet-ül Kübra"

yüzünden Şakirdleri bir musibete düşüp ve onun Berekâtıyla Emniyet ve Selâmete çıkacaklarını kerametkârane haber verdiği gibi, **"Âyet-ül Kübra Risalesi"** Nurlar içinde yüzer matbu' nüshasıyla serbestiyet noktasında daha ziyade mevki alması cihetiyle bu memlekete üç büyük yağmur Rahmetine birinci vesile olduğu gibi; ben dünya halini bilmiyorum, fakat eskiden beri boğazımızı sıkan ve daima bizi istila etmeye fırsat bekleyen ve dehşetli kuvvet alan ve taraftarlar bulan ve bizi istinadsız zannıyla fırsat bekleyen istilasından ve esaretinden **"Âyet-ül Kübra"** ve arkadaşlarının

serbestiyeti çok hâdise ve emarelerle şimdiye kadar Risale-i Nur - Sadaka gibi- belaların def'ine bir vesile olduğundan, bu da bu belaya karşı vesiledir denilebilir. Ve İmam-ı Ali Radıyallahü Anhu'nun

وَاسْمُ عَصَا مُوسَىٰ بِهِ الظُّلُمَاتُ انْجَلَتْ fıkrasında bir vecihte “Âyet-

ül Kübra Risalesi” maksud olduğu gibi, Denizli Meyvesinin onbir mes'lesi, **"Hüccet-ül Baliğa"** onbir hüccetiyle aynen **"Asâ-yı Musa"**nın onbir Mu'cizesine Tevafuk edip, bu fıkrada aynen **"Âyet-ül Kübra Risalesi"** gibi İmam-ı Ali'nin (R.A.) medar-ı nazarı olduğu Kalbime ihtar edildi. Demek **"Meyve Risalesi"** **"Asâ-yı Musa"** gibi çok firavunları susturur, mağlub eder. **"Âyet-ül Kübra"**yı Tab'eden Kahraman ve Mübarek Kardeşlerimiz, pek büyük bir Hizmet-i Nuriye yapmışlar. Merhum Hâfız Ali'nin (R.H.) Hizmet-i Nuriyesi, bununla da devam ediyor.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

"Âyet-ül Kübra"nın matbu nüshaları perde altında çok Hizmet görmüşler. Baştaki ihtarın âhirinde -beyaz yerde- bir haşiye olarak size altı satır suretini gönderdik; siz münasib görürseniz yazdırırsınız, hem ıslah ve tashih edersiniz. Benim kat'î kanaatım geldi ki: Bu defa, **"Âyet-ül Kübra"**yı dikkatle ve muarızları nazara alıp okudum. Şübhem kalmadı ki, Risale-i Nur'un çok şiddetli darbelerine karşı muarızlar zaîf bahaneler ve sinek kanadı kadar ehemmiyetsiz kusurları medar-ı mes'uliyet gördükleri halde; bu dehşetli darbeleri nazara almayıp hem beraetimizi, hem Risale-i Nur'un serbestiyetini kabul etmelerinin sebebi: Başta **"Âyet-ül Kübra"** olarak Risale-i Nur'un **"Meyve"** ve **"Hüccet-ül Baliğa"** gibi Eczalarındaki hârikulâde ve sarsılmaz Hakikatlar, onların dehşetli inadlarını kırmasıdır. Çaresiz mecburiyetle serbestiyetini; beraetimizi resmen kabul etmişler. Fakat yine gizli zendeka komitesi, elinden geldiği kadar nazar-ı millette kendilerini lanetten, nefretten bir derece kurtarmak için, kusurlarımızı arıyorlar.. ve hükûmeti iğfal etmeğe çalışıyorlar. Onun için biz; eskisi gibi ihtiyatımızı elden bırakmamalıyız. **(Haşiye)**

(Haşiye): **Âyet-ül Kübra**'nın başındaki ihtarın âhirinde, nazar-ı dikkati celbetmiş cümlesine haşiyedir:

Evet İmam-ı Ali'nin (R.A.) **Âyet-ül Kübra** hakkında verdiği haberi, tam tamına

Umum Kardeşlerimizin gelecek mübarek Ramazan-ı Şerifinizi ve geçmiş Berat Gecelerinizi bütün Ruh u Canımızla tebrik ediyoruz. Cenab-ı Hak, onların ve bizlerin hakkımızda bu Ramazan'daki Leyle-i Kadrimizi bin aydan hayırlı ve bin ay kadar Medar-ı Sevak eylesin,

Ümmet-i Muhammediyeye Saadet ve Selâmet versin, آمین !

Hem cümlenize birer birer Selâm eden Kardeşiniz

Said Nursî

* * *

**Aziz, Sıddık, Metin, Sarsılmaz, Sebatkâr, Fedakâr,
Vefâdar Kardeşlerim!**

Bilirsiniz ki Ankara ehl-i vukufu Risale-i Nur'a aid Kerametleri ve İşaret-i Gaybiyeleri inkâr edememişler. Yalnız, yanlış olarak o Kerametlerde beni hissedar zannedip itiraz ederek, "Böyle şeyler Kitabda yazılmamalı idi; Keramet izhar edilmez." diye hafif bir tenkide mukabil müdafaatımda onlara cevaben demiştim ki:

Onlar bana aid değil ve o Kerametlere sahip olmak benim haddim değil. Belki Kur'anın Mu'cize-i Maneviyesinin Tereşsuhatı ve Lem'alarıdır ki Hakikî bir Tefsiri olan Risale-i Nur'da Kerametler şeklini alarak (Şakirdlerinin Kuvve-i Maneviyelerini takviye etmek için) İkramat-ı İlahiye nev'indendir. İkrâm ise, izharı bir şükürdür, caizdir, hem makbuldür. Şimdi ehemmiyetli bir sebebe binaen cevabı bir parça izah edeceğim. Ve "Ne için izhar ediyorum ve ne için bu noktada bu kadar tahşidat yapıyorum ve ne için birkaç aydır bu mevzuda çok ileri gidiyorum. Ekser Mektublar o Keramete bakıyor?" diye sual edildi.

Elcevab: Risale-i Nur'un Hizmet-i İmaniyesinde bu zamanda binler tahribatçılara mukabil yüzbinler tamiratçı lâzımgelirken, hem benimle lâakall yüzer Kâtib ve yardımcı bulunmak ihtiyaç varken, değil çekinmek ve temas etmemek, belki millet ve ehl-i idare takdir ile ve teşvik ile yardım ve temas etmek zarurî iken ve o Hizmet-i İmaniye Hayat-ı Bâkiyeye baktığı için hayat-ı fânîyenin meşgalelerine ve faidelerine tercih etmek, Ehl-i İmana Vâcib iken, kendimi misal alarak derim ki: Beni herşeyden ve temastan

Denizli hâdisesi tasdik etti. Çünkü bu Risalenin gizli Tab'ı hapsimize bir vesile oldu. Ve onun Kudsî ve çok kuvvetli Hakikatı galebesiyle, beraet ve necatımıza ehemmiyetli bir sebep oldu. İmam-ı Ali'nin (R.A.) Keramet-i Gaybiyesini körlere de

gösterdi. **وَبِالْآيَةِ الْكُتُبِ آمِينَ مِنَ الْفَجْتِ** hakkımızdaki Duasının kabulünü isbat etti.

ve yardımcılardan men'etmek ile beraber aleyhimizde olanlar bütün kuvvetleriyle arkadaşlarımla Kuvve-i Maneviyelerini kırmak ve benden ve Risale-i Nur'dan soğutmak ve benim gibi ihtiyar, hasta, zaîf, garib, kimsesiz bir bîçareye, binler adamın göreceği Vazifeyi (başına) yüklemek ve bu tecrid ve tazyiklerde maddî bir hastalık nev'inde insanlar ile temas ve ihtilattan çekilmeğe mecbur olmak, hem o derece tesirli bir tarzda halkları ürküttürmek ki, en ziyade merbut görülen bazı dostların bana Selâm vermemek, hattâ bazı Namazı da terketmek derecesinde ürkütmek ile Kuvve-i Maneviyeyi kırmak cihetleriyle ve sebepleriyle.. ihtiyarım haricinde bütün o manilere karşı Risale-i Nur Şakirdlerinin Kuvve-i Maneviyelerinin takviyesine medar İkramat-ı İlahiyeyi beyan ederek Risale-i Nur etrafında manevî bir tahşidat yaptırmak ve Risale-i Nur kendi kendine, tek başıyla (başkalarına muhtaç olmayarak) bir ordu kadar kuvvetli olduğunu göstermek Hikmetiyle bu çeşit şeyler bana yazdırılmış. Yoksa hâşâ kendimizi satmak ve beğendirmek ve temeddüh etmek, hodefürüşlük etmek ise; Risale-i Nur'un ehemmiyetli bir Esası olan İhlas Sırrını bozmaktır. İnşâallah Risale-i Nur kendi kendine, hem kendini müdafaa ettiği, hem kıymetini tam gösterdiği gibi, bizi de manen müdafaa edip kusurlarımızı afvettirmeğe vesile olacaktır.

* * *

Aziz Kardeşlerim!

Risale-i Nur'un zuhurundan kırk sene evvel, geniş bir Hiss-i Kabl-el Vuku', acib bir tarzda; hem bende, hem bizim köyde, hem nahiyemizde tezahür ettiğini şimdi bir İhtar-ı Manevî ile kat'î kanaatım gelmiş. Şefik ve Kardeşim Abdülmecid gibi eski Talebelerime bu Sırrı fâşetmek isterdim. Şimdi Cenab-ı Hak sizlerde çok Abdülmecid'leri ve çok Abdurrahman'ları verdiği için, size beyan ediyorum:

Ben on yaşında iken, büyük bir iftihar, hattâ bazan temeddüh suretinde bir haletim vardı; istemediğim halde pek büyük bir iş ve büyük bir Kahramanlık tavrını takınıyordum. Kendi kendime der idim: Senin beş para kıymetin yok. Bu temeddühkârane hususan cesarette çok fazla gösterişin ne içindir? Bilmiyordum, hayret içinde idim. Bir-iki aydır o hayrete cevap verildi ki; Risale-i Nur, kabl-el vuku' kendini ihsas ediyordu. Sen âdi odun parçası gibi bir çekirdek iken, o firdevs salkımlarını bilfiil kendi malın gibi Hiss-i Kabl-el Vuku' ile hissedip hodefürüşlük ederdin.

Bizim Nurs köyümüz ise; hem eski Talebelerim, hem hemşehrilerim biliyorlar ki; bizim köyümüz, fevkalâde gösteriş ve cesaretle ileri göstermek için temeddühü çok severdiler, güya büyük bir memleketi fetheder gibi kahramanane bir tavır almak istiyordular. Ben hem kendime, hem onlara çok hayret ederdim. Şimdi hakikî bir ihtar ile bildim ki: O masum Nurslu insanlar, Nurs Karyesi Risale-i Nur'un Nuruyla büyük bir iftihar kazanacak; o vilayetin, nahiyenin ismini işitmeyen, Nurs Köyü'nü ehemmiyetle tanıyacak diye bir Hiss-i Kabl-el Vuku' ile o Nimet-i İlahiyeye karşı teşekkürlerini temeddüh suretinde göstermişler.

Hem o nahiyemiz olan Hizan Kazası'na tâbi' Isparta'da, birdenbire meşhur “Seyda” namında “Şeyh Abdurrahman-ı Tagî” Himmetiyle o kadar çok Talebeler ve Hocalar ve Âlimler çıktılar ki, bütün Kürdistan onlar ile iftihar eder bir şekil aldığı zaman, içlerinde münazara-i ilmiye ve pek büyük bir Himmetle ve pek geniş bir Daire-i İlim ve Tarîkat içinde öyle bir vaziyet hissediyordum ki, güya rûy-i zemini fethedecek bu Hocalar. Eski meşhur Ülema ve Evliyalar ve Allâmeler ve Kutublar.. onların medar-ı bahsi oldukça ben de dokuz-on yaşında iken dinliyordum. Kalbime geliyordu ki; bu Talebeler, Âlimler İlimde, Dinde büyük bir Fütuhât yapmışlar gibi vaziyet alıyorlardı. Bir Talebenin bir parça ziyade zekâveti olsa idi, büyük bir ehemmiyet verilirdi. Münazarada, bir mes'elede birisi galebe çalsa büyük bir iftihar alırdı. Ben de hayret ediyordum; o hissiyat bende de vardı. Hattâ Tarîkat Şeyhleri ve dairelerinde medar-ı hayret bir müsabaka; hem nahije, hem kaza, hem vilayetimizde vardı. O haletleri başka memleketlerde o derece göremedim. Şimdi bir ihtar ile kat'î kanaatım geldi: O Talebe arkadaşlarım, o Üstadlar hükmünde Hocalarım, o Mürşidlerim, Evliya ve Şeyhlerim; bir Hiss-i Kabl-el Vuku' ile Ruhu hissedip Akıl bilmeyerek -ki en lüzumlu bir zamanda- o Talebeler içinde ve o Hocaların Şakirdleri içinde ve o Mürşidlerin Müridleri içinde parlak bir Nur çıkacak, Ehl-i İmanın imdadına gelecek diye o istikbaldeki Nimet-i İlahiyeye gayet ağır ve acib şerait içinde ve hadsiz muarızların karşısında ve bin seneden beri kuvvet bulan dalaletin mukabilinde ve gayet vehham ve garazkâr düşmanlarımızın desiselerinin ihtasında ve iki dehşetli mahkemenin uzun tedkikatında Risale-i Nur'un bu fevkalâde galebesi ve hârikulâde perde altında tenviratı ve düşmanlarını mecbur edip serbestiyetini kazanması gösteriyor ki; o mevkiine lâyıktır ki, kabl-el vuku' İmam-ı Ali Radiyallahü Anhu ve Gavs-ı A'zam (Kuddise Sırruhu)

ondan haber verdikleri gibi, bunlar köy ve nahiye ve vilayetim, benimle beraber şuursuz olarak geleceğini hissedip mesrur olmuşlar. (Haşiye)

Sizi eski Talebelerim ve eski arkadaşlarım ve Kardeşim ve biraderzadem Abdülmecid ve Abdurrahman'lar bildiğimden, bu mahrem Sırrı size açtım.

Evet ben yirmidört saat evvel hassasiyetimle ve asabımın rutubetten tesiriyle Rahmet ve yağmurun gelmesini hissettiğim gibi, aynen öyle de; ben ve köyüm ve nahiyem, kırkdört sene evvel Risale-i Nur'daki Rahmet yağmurunu bir Hiss-i Kabl-el Vuku' ile hissetmişiz demektir.

Umum Kardeşlerimize ve hemşirelerimize Selâm ve Dua ederiz ve Dualarını rica ederiz.

* * *

HİSS-İ KABL-EL VUKUUN TETİMMESİ

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Risale-i Nur'un zuhuru Hiss-i Kabl-el Vuku' ile küllî bir surette hissedilmesi gibi; Risale-i Nur'un Has Talebelerinin bir kısmının itirafıyla ve bir kısmının tarz-ı hayatı Risale-i Nur gibi bir Hizmete namzedliğini gösterdiği cihetle bu tetimmeyi yazıyorum:

Evet Hiss-i Kabl-el Vuku' herkeste cüz'î-küllî vardır, hattâ hayvanatta dahi vardır. Hattâ Rü'ya-yı Sadıkanın ehemmiyetli bir kısmı, bu Hiss-i Kabl-el Vukuun nev'indendir; hattâ bazılarda hassasiyet cihetiyle Keramet derecesine çıkar. Benim asabımdaki hassasiyetle yağmurdan yirmidört saat evvelki rutubet-i havaie ile yağmurun gelmesini hissetmem, bir cihette Hiss-i Kabl-el Vuku' sayılabilir ve bir cihette sayılmaz.

Ben Risale-i Nur'a ehemmiyetli Hizmet eden Kardeşlerimin tarz-ı hayatlarına dikkat ettim, gördüm ki; aynı benim güzeran-ı hayatım gibi, Risale-i Nur gibi bir neticeye göre techiz edilip sevk edilmiş.

(Haşiye): Evet Risale-i Nur'un Tercümanı hem fakir, hem âdi iken; şansız ve âmi bir haneden olduğu halde, tarihçe-i hayatında yazıldığı gibi; fevkalâde İstiğna ve hediye ve Sadakaları kabul etmemek ve emsalsiz bir İzzet-i İlmiye namıyla kimseye baş eğmemek ve tenezzül etmemek ve haddinden bin derece ziyade işlere girişmek gibi haller, bu mezkûr Sırdan ileri gelmiştir.

Evet Hüsrev, Feyzi, Hâfız Ali, Nazif gibi çok Kardeşlerimizin geçen tarz-ı hayatları bu Hizmet-i Nuriyeye göre bir vaziyet verildiğini onlar hissettikleri gibi; ben de çok Has Kardeşlerimde, hattâ burada aynen tarz-ı hayatım gibi böyle bir nuranî meyveyi vermek için tanzim edilmiş görüyorum. Hissetmeyen kısmı, dikkat etseler hissedecekler. Ben kendim, bütün Hayatımın hârika kısmını, evvelce Gavs-ı A'zam'ın bir Silsile-i Kerameti telakki ediyordum; şimdi Risale-i Nur'un bir Silsile-i Kerameti olduğu tebeyyün etti. Ezcümle: Ben hürriyetten evvel İstanbul'a gelirken yolda -bir-iki mühim- İlmi Kelâm'a aid Kitaplar elime geçti. Dikkatle mütalaa ettim. İstanbul'a geldikten sonra, sebebsiz olarak hem Ülemayı, hem mekteb muallimlerini münazaraya "**Kim ne isterse benden sorsun**" diye ilân ettim. Medar-ı hayrettir ki; münazaraya gelenlerin bütün sordukları sualler, yolda mütalaa ettiğim ve hâfızamda kaldığı mes'elelerdi.

Hem feylesofların sordukları sualler, hâfızamda bulunan mes'elelerdi. Şimdi anlaşıldı ki; o fevkalâde muvaffakiyet ve benim de haddimden çok ziyade o hoddüruşluk ve manasız İzhar-ı Fazilet ise, ileride Risale-i Nur'un İstanbul'ca ve Ülemaca makbuliyetine ve ehemmiyetine zemin hazır etmek imiş.

İkincisi: Hattâ ben, fakir ve muhtaç olduğum ve zâhid ve sofî ve riyazetçi olmadığım ve büyük bir şeref ve haysiyet ve hanedanlık haysiyetinden, şân ü şerefinden hissedar olmadığım halde, -tarihçe-i hayatımda yazıldığı gibi- küçükten beri halkların mallarını, hediyeelerini kabul edemiyordum; ihtiyacımı izhara tenezzül edemiyordum. Beni bilenler gibi, ben de çok hayret ederdim. Şimdi hassaten birkaç sene zarfında anlaşıldı ki, Risale-i Nur'un dehşetli bir mücahedesinde, tama' ve mal yüzünden mağlub olmamak ve itiraz gelmemek için o Halet-i Ruhiye bize ihsan edilmişti. Yoksa düşmanlarım, o cihetten büyük bir darbe indirecektiler.

Hem ezcümle: Eski Said siyasette çok ileri gittiği halde, Yeni Said de taraftar bulmak için çok muhtaç olduğu zamanda bütün insanları meşgul eden bu beş-altı senedeki beşer tufanları, siyaset fırtınaları içinde kat'â ve aslâ beni meşgul etmedi ve merakla mağlub etmedi ve beş sene, bilmeyi merak etmedim.

Beni bilenler gibi, ben de bu hale çok hayret ederdim. Hattâ kendi kendime der idim: "Acaba ben mi divane olmuşum ki, bütün dünyayı kendiyle meşgul eden bu hâdisata bakmıyorum, ehemmiyet vermiyorum. Yoksa insanlar mı divane olmuşlar?" diye hayret

içinde idim. Şimdi hem manevî ihtarla, hem mezkûr Hiss-i Kabl-el Vuku' ile, hem meydandaki Risale-i Nur'un galebe ve serbestiyeti ile tahakkuk etti ki: **Risale-i Nur'daki Hakikat-ı İhlas, Rıza-yı İlahîden başka hiçbir şeye âlet ve tâbi' olamaz ve Kur'andan başka hiçbir Nokta-i İstinadı olmadığını isbat etmek için o acib Halet-i Ruhiye verilmiş.**

Said Nursî

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Meyve'nin Dördüncü Mes'elesindeki bir Hakikatın izahını Eski Said'in âfâka bakmak damarıyla ve bana hizmet eden Kâtibin Ramazan başlarında Bayram alâmetini şarkta bir hâdisenin tesiriyle heyecanla demesi.. ve bu Ramazan-ı Şerif'teki kıymetdar vakitleri radyonun malayaniyatıyla zayi' etmemesi için manen Kalbime kaç defa ihtar edildi ki; o geniş ve karışık fırtınalı Hakikatın kısaca zararlarını beyan eyle. Ben de gayet muhtasar bazı işaretler nev'inde, Risale-i Nur Şakirdlerinin meraklarını ta'dil etmek niyetiyle beyan ediyorum. Fakat hem mes'ele çok geniş, vaktim de dar, hâlîm de perişan olmasından, anlamasında zahmet çekeceksiniz, zekâvetinize güveniyorum.

Meyve'nin o Dördüncü Mes'elesinde denilmiş ki: **"Dünya siyasetine karışmadığının sebebi: O geniş ve büyük dairede Vazife az ve küçük olmakla beraber, cazibedarlık cihetiyle meraklıları kendiyile meşgul eder; hakikî ve büyük Vazifelerini onlara unutturur veya noksan bıraktırır; hem her halde bir tarafgirlik meylini verir, zalimlerin zulümlerini hoş görür, şerik olur"** mealinde orada denilmiştir.

Şimdi ben de derim ki: **Merak yüzünden ve âfâkî hâdisatın verdiği sarhoşane gafletten zevk alan bîçareler! Eğer insanın fitratındaki merak, insaniyet damarıyla sizin Farz ve Lâzım Vazifeniz zararına, o hâdise o geniş boğuşmalara sevk ediyor.** Bu da bir ihtiyac-ı manevîdir, fitrîdir dersiniz ben de derim:

Kat'iyyen biliniz ki: İnsanın çok mu'cizathı Hilkatine merak etmeyip, dikkat etmeyerek iki başlı veya üç ayaklı bir insan görse kemal-i merakla temaşasına daldığı gibi, aynen bu asırda nev'-i beşerin muvakkat ve fânî, tahribçi geniş hâdiseleri ve zemin yüzünde

yüzbin millet ve insan nev'i gibi çok hâdisat-ı acibeye mazhar o milletlerden her baharda yalnız birtek arı milletine ve üzüm tairesine baksan, bu nev'-i beşerdeki hâdisatın yüz defa daha mûcib-i merak ve ruhanî, manevî zevklere medar hâdiseler var. Bu hakikî zevklere ehemmiyet vermeyip beşerin zararlı, şerli, ârizî hâdiselerine bu kadar merak ve zevk ile bağlanmak; dünyada ebedî kalmak ve o hâdiseler daimî olmak ve herkese o hâdiseden bir menfaat veya zarar gelmek ve o hâdiseye sebebiyet verenlerin hakikî fâil ve mûcid olmak şartıyla olabilir. Halbuki havanın fırtınaları gibi geçici hallerdir. Sebebiyet verenlerin tesirleri pek cüzî... Ondaki zarar ve menfaati o vaziyet şarktan, Bahr-i Muhit'ten sana göndermez. Senden sana daha yakın ve senin Kalbin Onun Tasarrufunda ve senin cismin Onun Tedbir ve İcadında olan bir Zât-ı Akdes'in Rububiyetini ve Hikmetini nazara almayıp, tâ dünyanın nihayetinden zarar ve menfaati beklemek, ne derece divanelik olduğu tarif edilmez!..

Hem İman ve Hakikat noktasında bu çeşit merakların büyük zararları var. Çünkü gaflet verecek ve dünyaya boğduracak ve hakikî Vazife-i İnsaniyeti ve Âhireti unutturacak olan en geniş daire ise, siyaset dairesidir. Hususan böyle umumî ve mücadele suretindeki hâdiseler, Kalbi de boğuyor. Güneş gibi bir İman lâzım ki; her şeyde, her vaziyette, her bir harekette Kader-i İlahî ve Kudret-i Rabbanîyenin İzini, Eserini görsün, tâ o zulm-ü zulmette Kalb boğulmasın, İman sönmesin; Akıl, tabiat ve tesadüfe saplanmasın. Hattâ Ehl-i Hakikat, Hakikat ve Marifetullahı bulmak için kesret dairelerini unutmağa çalışıyorlar, tâ Kalb dağılmasın ve lüzumlu ve kıymetli şeye sarfetmek lâzım gelen merakı, zevki, şevki lüzumsuz fâni şeylerde telef olmasın. Hattâ bu ehemmiyetli Sırdandır ki, Din Düsturlarının bir hâdimi olmak cihetinde (güneş gibi İmanlar taşıyan bir kısım Sahabeler ve onlara benzeyen Mücahidinden, Selef-i Sâlihinden başka) siyasetçi, ekserce tam müttaki dindar olamaz. Tam ve hakikî dindar, müttaki olanlar siyasetçi olmazlar. Yani maksad-ı aslî siyasetini yapanlarda, Din ikinci derecede kalır, tebeî hükmüne geçer. Hakikî dindar ise; "bütün Kâinatın en büyük gayesi Ubudiyet-i İnsaniyedir" diye siyasete aşk-ı merak ile değil; ikinci üçüncü mertebede onu Dine ve Hakikata âlet etmeye -eğer mümkünse- çalışabilir. Yoksa bâki elmasları, kırılacak âdi şişelere âlet yapar.

Elhasıl: Nasılki sarhoşluk, Hakikî Vazifelerden gelen elemeleri ve ihtiyaçları sarhoşlukla muvakkaten unutturduğu cihetle, menhus ve kısa bir zevk verir; öyle de: **Böyle fâni boğuşmaları ve hâdiseleri merakla takib etmek, bir nevi sarhoşluktur ki; Hakikî Vazifelerden gelen ihtiyacat ve yapmamaktan gelen teellümatı muvakkaten unutturduğu için, menhus bir zevk verir veya tehlikeli bir ye'se**

düşüp لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ Âyetindeki Emr-i İlahîye muhalefet eder, tokada müstehak olur. Veya

لَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمْ النَّارُ

olan şiddetli Tehdid-i İlahî tokadına mazhar olur; zalimlerin zulümlerine hasbî olarak manen iştirak eder; bil'istihkak cezasını da dünyada, Âhirette çeker.

Yalnız ehemmiyetli bir endişe ve bir teselli Kalbime geliyor ki; bu geniş boğuşmaların neticesinde eski harb-i umumîden çıkan zarardan daha büyük bir zarar, medeniyetin istinadı, menbaı olan Avrupa'da deccalane bir vahşet doğurmasıdır. Bu endişeyi teselliye medar; Âlem-i İslâm'ın tam intibahıyla ve Yeni Dünya'nın, Hristiyanlığın Hakikî Dinini düstur-u hareket ittihaz etmesiyle ve Âlem-i İslâmla ittifak etmesi ve İncil, Kur'ana İttihad edip tâbî' olması, o dehşetli gelecek iki cereyana karşı Semavî bir muavenetle dayanıp

إِنْ شَاءَ اللَّهُ galebe eder.

Umum Kardeşlerime birer birer Selâm. Gelen veya geçen Leyle-i Kadirlerinizi tebrik ederiz.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Denizli'nin bir Hüsrev'i Hasan Feyzi'nin uzunca, tafsilatlı bir Mektubunu vasitanızla aldım. Ve bildim ki; nasıl bir dane toprak altına konulur tâ çok daneleri sünbül versin, aynen öyle de: Şehid merhum Hâfız Ali o tarlada, toprak altına girdi, otuz-kırk Hâfız Ali'leri sünbül verdi ve verecek kanaatım geldi. Siz, benim tarafımdan ona ve Risale-i Nur'un Hizmetine çalışanlara yazınız ki: Bir-iki sene zarfında Denizli Kahramanları, yirmi sene kadar Risale-i Nur'a hizmet ettiklerinden, biz Risale-i Nur Şakirdleri Ebade kadar onların bu iyiliklerini

unutmayız ve Denizli, nazarımızda ikinci bir Isparta hükmüne geçtiği gibi, hapishanesini dahi bir Medrese-i Nuriye manasında biliyoruz.

Feyzi'nin Mektubunda isimleri bulunan ve bilhassa hâkim-i âdil ile beraber hakikî adalete çalışanlar (Ç.H.M.) ve Avukat Ziya gibi bütün o zâtlar, değil yalnız bizi, belki Anadolu'yu ve Âlem-i İslâmı manen minnetdar eylemişler. Onlar, bizim gibi Risale-i Nur'a sahibdirler. **Eğer lüzum olsa, elime teslim edilen bir kısım mecmuaları da onlara emaneten okutmak için göndereceğim. Orada kalan Kitaplar, lüzumu varsa, muattal kalmamak şartıyla kalabilirler. Büyük mecmua elinde bulunan, muattal bırakmamak ve okutmak ve mümkün ise hapishaneyi teşrik etmek şartıyla onun elinde kalsın. Daha isterse, daha başkaları da ona ve oraya göndereyim.**

Ben Denizli gibi, az bir zamanda, bize ve Risale-i Nur'a Metin Kahraman Sahipleri ve Kardeşleri verdiği için, elimden gelse, kemal-i sürur ve sevinçle onların mübarek hapishanesinde bâkiye-i ömrümü geçirmek istiyorum. Bizimle çok alâkadar ve hapishanede görüştüğümüz veya bana Hizmet eden Beylerbey'li Süleyman ve Tavas'lı Mehmed Çavuş gibi ne kadar dostlar varsa, hepsine çok Selâm ediyorum ve her vakit manevî kazançlarımıza ve Dualarımıza dâhildirler. Ve Feyzi'nin Mektubunda isimleri bulunan zâtlara -bilhassa- birer birer Selâm ve umumunun Ramazan'larını ve Leyle-i Kadir'lerini Ruh u Canımızla tebrik ediyoruz.

Milas'lı Halil İbrahim, Hakikaten Risale-i Nur'un demir gibi metin ve sarsılmaz bir Şakirdidir. O kasaba onunla iftihar etmeli. Hem o zâtın, hem Hasan Feyzi'nin haddimden yüz derece ziyade hüsn-ü zanları neticesinde yazdıkları parlak manzum iki parçayı; Risale-i Nur'a hitab ediyorlar ve benim ehemmiyetsiz şahsımı perde ve ârizî bir ünvan olarak yapmışlar diye kabul ediyorum. Yoksa benim ne haddim var ki o meziyetlere sahib olayım. Hem ona, hem Risale-i Nur'un avukatı Ahmed Feyzi'ye ve arkadaşlarına ve eski Kahraman Kardeşlerimizden Şefik'e çok Selâm ve Dua ediyoruz.

Kardeşlerim! Âyet-ül Kübra Ramazan'da zuhur ettiği gibi; zannımca Ramazan'da da matbaadan çıktığını, Isparta'ya geldiğini ve Ramazan'da serbestiyetle okunması ve Câmilere okutmak için girmesi gibi, bu Ramazan-ı Şerif'te Âyet-ül Kübra'dan çıkan ve bir saat tefekkür bir sene İbadet manasını taşıyan Hizb-i Nuriye Âyet-ül Kübra'dan çıktığı misillü, bizim Tesbihatımızda otuzüç defa

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ Âyet-ül Kübra'nın Berekâtı ve Feyziyle on dakikada aynı

Hakikat-ı Tevhidi veren iki sahife kadar Ramazan'ın Nuruyla Kalbe ihtar edildi. Ben de on dakikada Âyet-ül Kübra'nın tamamını okuyor gibi ve herbir mertebede, mukaddemesinde denildiği gibi Küre-i Arz'ın

küllî dili benim hayalen lisanım olup لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ der; ve denizler ve dağlar, o unsurların ve insan tabakatlarının lisan-ı halleri benim

dillerim olup لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ der diye, ben de herbir لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ dedikçe,

ya Bilisan-ı Arz, ya Bilisan-ı Semavat, ya Bilisan-ı Cevv, ya Bilisan-ı Anasır derim.. gibi. İnşâallah, sonra size gönderilecek.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Kardeşiniz

Said Nursî

* * *

İKRAMI İZHAR MEKTUBUNUN TETİMMESİ

[İşarat-ı Kur'aniyenin başında yazdık.]

Risale-i Nur'un makbuliyetine imza basan ve Gaybî İşaretlerle ondan haber veren sekiz parçadan birinci parçadır. Aynı mes'eleye bu Risalede yirmidokuz işaret var. Sair parçalar ile beraber bine yakın işaretler, rumuzlar, îmalar, emareler aynı mes'eleye, aynı Davaya bakmaları sarahat derecesindedir. Vahdet-i mes'ele cihetiyle, o emareler birbirine kuvvet verir, teyid eder. O sekizden üç tanesi, "İmam-ı Ali Radıyallahü Anh" üç Keramet-i Gaybiyesiyle Risale-i Nur'dan haber vermiş.

Bu sekiz parçayı Ankara ehl-i vukufu tedkik etmiş, itiraz etmemişler. Yalnız demişler: "Keramet sahibi, Kerametini yazmaz." Ben

de onlara cevap verdim ki: **Bu benim değil, Risale-i Nur'un Kerametidir. Risale-i Nur ise, Kur'anın malıdır ve Tefsiridir dedim**, onlar sustular; demek kabul ettiler. Gerçi bu çeşit İkramlar yazılmasaydı daha münasib olurdu; fakat bu hadsiz ve kuvvetli ve kesretli düşmanlar karşısında az ve zaîf ve fakir olan bizlere kuvve-i maneviye ve Gaybî İmdad ve Teşci' ve Sebat ve Metanet vermek için mecburiyet-i kat'iyeye oldu, ben de yazdım. Benim benliğime bir hodfüruşluk verip sukutuma sebep olsa da, ehemmiyeti yok. Bu Hizmete, yani **Ehl-i İmanı dalalet-i mutlakadan kurtarmağa lüzum olsa dünyevî hayat gibi, Uhrevî Hayatımı da feda etmek bir saadet bilirim; binler dostlarım ve Kardeşlerim Cennet'e girmeleri için Cehennem'i kabul ederim.**

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Şimdi bir halimi size beyan etmek lâzım geliyor; tâ başka sebebler sizi müteessir etmesin. O hal de şudur:

Bu yirmi sene tazyik neticesi, ehemmiyetli ve müzmin bir hastalık bana âriz olmuş. Zâten eskiden beri o hastalığın esası bende vardı ki; ona merdümگیرizlik yani insanlardan çekinmek, temas etmemek, temastan müteessir olmak... Hattâ şimdi en hafif Ruhlu bir Kardeşim, bir Şakirdimle görüşmeyi -fakat Risale-i Nur Hizmetine aid olmamak şartıyla- Ruhum kaldırmıyor. Hattâ dostane bakmaktan cidden müteessir oluyorum. Bu ehemmiyetli halde insanların bana karşı zulüm ve cinayetleri bir vesile olduğu gibi; İlayet-i İlahiye ve Kaderin Adaleti ve Hizmet-i İmaniyedeki İhlasın muhafazası en ehemmiyetli bir sebebdır ki; hem zulm-ü cinayet-i beşeriyeyi hiçe indiriyor; hem bu hastalığı tam bana sevdendiriyor, sabır ve tahammül verir. Nasılki insanlar evham yüzünden beni temastan men' ede ede asabıma dokundurdular; İlayet-i İlahiye dahi, Hizmet-i İmaniyedeki İhlası kırmamak ve tasannukârane hodfüruşluk vaziyetine girmeye mecbur etmemek ve ziyade hüsn-ü zan edenlerin karşısında beni tekellüflere ve gösterişlere mecbur etmemek ve bu zamanda çok tesir eden şahsıma karşı teveccüh, Muhabbet ve Hizmete zarar veren kendini makam sahibi göstermek vaziyetinden kurtarmak ve Kur'andan gelen Risale-i Nur'un elmas gibi Hakikatlarını bana mal etmekle cam parçalarına indirmemek Hikmetleriyle, Cenab-ı Erhamürrâhimîn bana bu hastalığı vermiştir. Ben, Cenab-ı Hakk'a

şükrediyorum. Siz de müteessir olmayınız, memnun olunuz. **Fakat fitrî teellümlere karşı tahammülüm için Duanıza muhtacım.**

Aziz kardaşlarım! Bize teslim olunan Kitablarımın -yaldızlı kaplı büyük mecmualardan- bir kısmına baktım, gördüm ki: Nur, gül fabrikalarının elmas Kalemleriyle yazdıkları Risaleler, o **yaldızlı kaplar içinde bazan onbeş-yirmi Risale içinde bulunan mecmualar o kadar güzel birer Elmas Kılınc hükmünde düşmanlarına karşı kendilerini büyük makamlarca ve mahkemelerde müdafaa etmek Hikmetiyle; hiçbir sebep yokken, birdenbire Risale-i Nur'u büyük mecmualar tarzında yaptıрмаğa hapsimizden beş ay evvel başladık. Bunda büyük bir İnyet-i İlahiye olduğuna şübhem kalmadı ve feylesofların mağlubiyetinin Hikmetini anladık. Çünkü içtimada, Eczaların kuvvetinden çok ziyade bir kuvvet, hususan müdafaa vaktinde içtima ve Tesanüdden ileri geliyor.**

Kardaşlarım! Çoktan size söylemek lâzım gelirken unutmuştum; Kerametli **“Yirmidokuzuncu Söz”** o Söz'ün yalnız birinci makamıdır. O Söz'ün ikinci makamı ise, ehemmiyetine binaen ki, bir vecihte ona da **“Âyet-ül Kübra”** namını İmam-ı Ali (R.A.) vermiş olan **“Yirmidokuzuncu Lem'a-i Arabiye”**dir ki, **الله أكبر** gibi sair Tesbihatın mertebelerindeki Nurları beyan ediyor ve **“Hizb-i Nuriye”**nin de bir me'hazıdır.

Umum Kardeşlerime birer birer Selâm ve Dua ederim. Gizli olan her gecede muhtemel bulunan Leyle-i Kadirlerinizi tebrik ederim.

Kardeşiniz
Said Nursî

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşim!

Bilmukabele biz de Ramazanınızı tebrik ediyoruz. Rü'yalarınız pek çok mübarektirler. İnşâallah, Cenab-ı Hak sizi büyük İhsanlara mazhar eyleyecek, diye bir işarettir.

Bu zamanda en büyük bir İhsan, bir Vazife, İmanını kurtarmaktır, başkaların İmanına kuvvet verecek bir surette çalışmaktır. Sakın, benlik ve gurura medar şeylerden çekin. Tevazu, mahviyet ve terk-i enaniyet, bu zamanda Ehl-i Hakikata lâzım ve elzemdir. Çünkü bu asırda en büyük tehlike, benlikten ve hodfüruşluktan

ileri geldiğinden; Ehl-i Hak ve Hakikat, mahviyetkârane daima kusurunu görmek ve nefsini itham etmek gerektir. Sizin gibilerin ağır şerait içinde Kahramancasına İmanını ve Ubudiyetini muhafaza etmesi, büyük bir makamdır. Senin rû'yalarının bir tabiri de, bu noktadan seni tebşir etmektir. Risale-i Nur Eczalarında Tarîkat Hakikatına dair “Telvihât-ı Tis”a namındaki Risaleyi elde edip bakınız. Hem zâtınız gibi Metin ve İmanlı ve Hakikatlı zâtlar, Risale-i Nur Dairesine giriniz. **Çünkü; bu asırda Risale-i Nur, bütün tehacümata karşı mağlub olmadı. En muannid düşmanlarına da, serbestiyetini resmen teslim ettirdi.** Hattâ iki seneden beridir büyük makamatlar ve adliyeler, tedkikat neticesinde Risale-i Nur'un serbestiyetini tasdik ve mahrem ve gayr-ı mahrem bütün Eczalarını sahiblerine teslim karar verdiler.

Risale-i Nur'un mesleği, sair Tarîkatlar, meslekler gibi mağlub olmayarak belki galebe ederek pek çok muannidleri İmana getirmesi; pek çok hâdisatın şهادetiyle, bu asırda bir Mu'cize-i Maneviye-i Kur'aniye olduğunu isbat eder. O dairenin haricinde, ekseriyetle bu memlekette bu hususî ve cüz'î ve yalnız şahsî Hizmet; veya mağlubane perde altında veya bid'alara müsamaha suretinde ve tevilat ile bir nevi tahrifat içinde Hizmet-i Diniye tam olamaz diye, hâdisat bize kanaat vermiş.

Madem sizde büyük bir Himmet ve kuvvetli bir İman var; tam bir İhlas ve tam bir mahviyetle, sebatkârane Risale-i Nur'a Şakird ol. Tâ binler, belki yüzbinler Şakirdlerin Şirket-i Maneviye-i Uhreviyelerine hissedar ol. Tâ senin hayırların, iyiliklerin cüz'iyetten çıkıp küllîleşsin, Âhirette tam kârlı bir ticaret olsun.

Said Nursî

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

İki sene tedkikattan sonra mahkeme tarafından bana teslim olunan mecmualardan bugün, Masumlar Taifesinin ve Ümmi İhtiyarlar Cemaatinin bana yadigâr olarak gönderdikleri parçaları hâvi büyük ve yaldızlı cildli bir mecmua gördüm. Bu mecmuanın başında tâ Kastamonu'ya yazdığım bir fıkrayı size göndermek hatırıma geldi. Belki de eskiden bir sureti size gönderilmiş. Bunda kanaatım geldi ki:

Feylesoflara ve muannidlere karşı Masumlar ve Ümmilerin masumane ve hâlisane olan bu elimdeki mecmuası, en büyük bir vasita-i galebedir; inadları kırıp insafsızları insafa getirmiştir. İşte çok yerlerden bana gönderilen mecmualar ve ümmilerin parçalarını üç mecmua içinde cem'etmiştik. Ve mecmuanın başında, bu gelen parça yazılı gördüm, size de gönderiyorum.

Hem bununla, Risale-i Nur'un makbuliyetine delalet eden sekiz parçadan mürekkeb yaptığımız bir mecmua ve Keramet-i Gavsiye ve Aleviye ve İşaret-i Kur'aniyeden başka, Lâhika vesaireden üç-dört parça daha ilâve edilen mecmuanın başında yazılmağa lâîk bir parçayı leffen beraber gönderiyorum.

Umum Kardeşlerime, bilhassa Masum ve Ümmilere selâm ve Dua eder ve Dualarını istiyoruz. Ve bin **مَا شَاءَ اللَّهُ** ve **بَارَكَ اللَّهُ** onlara deriz. Onların yazılarını kimler görüyorsa, takdîr-kârane meftun olur.

Risale-i Nur'un küçük ve Masum Şakirdlerinden elli-altmış Talebenin yazdıkları nüshaları bize göndermişler, o parçaları üç cild içinde cem'ettik. İşte bu mecmuadaki parçaları yazanların nümune olarak bir kısmı şunlardır:

İsimleri	Yaşları	İsimleri	Yaşları	İsimleri	Yaşları
Ömer	15	Hüseyin	11	Mustafa	14
Mustafa	13	Ahmed Zeki	13	Bekir	9
Hâfız Nebi	14	Aişe	11	Ali	12
Hicret	15	Hâfız Ahmed	12	Aişe	11

İşte bu mecmuadaki Risaleler, bu Masum Çocukların Risale-i Nur'dan Ders aldıkları ve yazdıklarının bir kısmıdır. Onların bu zamanda bu ciddî çalışmaları gösteriyor ki: **Risale-i Nur'da öyle bir manevî zevk ve cazibedar bir Nur var ki; mekteplerde çocukları okumağa şevkle sevk etmek için icad ettikleri her nevi eğlence ve teşviklere galebe edecek bir lezzet, bir sürur, bir şevk Risale-i Nur veriyor ki çocuklar böyle hareket ediyorlar. Hem bu hal gösteriyor ki; Risale-i Nur kökleşiyor. İnşâallah, daha hiçbir şey onu koparamıyacak, ensal-i âtiyede devam edecek gidecek.** Aynen bu Masum Çocuk Şakirdler gibi, Risale-i Nur'un cazibedar Dairesine giren Ümmi İhtiyarların dahi kırk-elli yaşından sonra Risale-i Nur'un hatırı için yazıya başlayıp yazdıkları kırk-elli parça, iki-üç mecmua içinde dercedildi. Bu Ümmi İhtiyarların ve kısmen çoban ve efelerin

bu zamanda, bu acib şerait içinde herşeye tercihan Risale-i Nur'a bu surette çalışmaları gösteriyor ki: Bu **zamanda Risale-i Nur'a ekmekten ziyade ihtiyaç var ki;** harmanlılar, çiftçiler, çobanlar, yörük efeleri hacat-ı zaruriyeden ziyade bir hacat-ı zaruriyeyi, Risale-i Nur'un Hakaikını görüyorlar. Bu cildde az ve sair altı cild-i âherde masumların ve ihtiyar ümmilerin yazılarının tashihinde çok zahmet çektim; vakit müsaade etmiyordu. Hatırıma geldi ve manen denildi ki: Sıkılma! Bunların yazıları çabuk okunmadığından, acelecileri yavaş yavaş okumağa mecbur ettiğinden, **Risale-i Nur'un gıda ve taam hükmündeki Hakikatlarından hem Akıl, hem Kalb, hem Ruh, hem nefis, hem his, hisselerini alabilir. Yoksa yalnız Akıl cüz'î bir hisse alır, ötekiler gıdasız kalabilirler. Risale-i Nur, sair ilimler ve kitaplar gibi okunmamalı. Çünkü ondaki İman-ı Tahkikî İlimleri, başka İlimlere ve maariflere benzemez. Akıldan başka çok Letaif-i İnsaniyenin kut ve Nurlarıdır.**

Elhasıl: Masumların ve ümmi ihtiyarların noksan yazılarında iki faide var:

Birincisi: Teenni ve dikkatle okunmağa mecbur etmektir.

İkincisi: O masumane ve hâlisane ve samimî ve tatlı dillerinden, Derslerinden Risale-i Nur'un şirin ve derin mes'elelerini lezzetli bir hayretle dinlemek ve Ders almaktır.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Kardeşiniz

Said Nursî

* * *

الْحَمْدُ لِلَّهِ, bu sene Isparta'daki Talebelerinizi dünyevî meşagil

daha çok gaflete sokmadı. Hizmet-i Nuriyedeki gayretlerimiz ciddî bir surette devam ediyor. Herbirimizin Kalblerimizdeki Nur'a karşı incizab, sîmalarımızda okunuyor. Sanki bu Talebelerinizin Kalbleri sevinçle doludur. Evet sevgili Üstadımız, bütün Talebeleriniz hep birden diyorlar: Liyakatsizliğimiz, hiçliğimiz ile beraber sâfiyane istihdam edildiğimiz bu Hizmet-i Nuriyede bedî' bir Üstada hem Talebe, hem Kâtib, hem Muhatab, hem Naşir, hem Mücahid, hem halka Nâsih, hem Hakk'a Âbid olmak gibi cihandeğer güzelliklerin hepsini birden bize veren Hazret-i Allah'a ne kadar şükretsek azdır. Ve bu

yapmak istediğimiz şükürler dahi, Hâlıkımızın Fazlı ile Kalbimize gelen bir ihsan olduğunu tahattur eden biz Talebelerinizin Kalblerini sürur ve sevinç dolduruyor. Masum Nurs'luların Üstadımızın küçüklüğünde geçirdikleri hayatın müteşekkirene bir tarzı, hal ve etvarımızda okunuyor. Hududsuz şükürler, nihayetsiz senalar olsun o Zât-ı Zülcelal'e ki; **bizleri cehl-i mutlak derelerinden, isyan ve küfran bataklıklarından Lütuf ve Keremiyle çıkarıp, gözleri kamaştıran en parlak bir Nura Talebe etmiştir.**

Eğer sevgili Üstadımız, "İktiran" tabir edilen iki Nimetin beraber geldiğini daha evvelden bize izah etmeseydi, çok minnetdarlıklarımızı Kalblerimize tercüman olan Kalemlerimizden okuyacaklardı.

Evet sevgili Üstadımız! Biz kendimize bakıyoruz, Risale-i Nur'a muhatab olamıyoruz. Buna rağmen, ihtiyaç şiddetlendikçe, Hâlık-ı Rahîm'in merhametli Tecellilerini müşahede ediyoruz. Kalb-i Üstad parlak bir âyine, bir mazhar, bir ma'kes... Lisan-ı Üstad âlî bir Mübellîğ, bir Muallim, bir Mürşid... Hâl-i Üstad tecessüm etmiş en güzel bir Örnek, bir Nümune, bir Misal oluyor. Tevaif-i Beşerin ihtiyaçları yazılıyor, gösteriliyor. İşte yedi seneden beri ateş püsküren zalim beşerin hâli, bugün daha çok ızdırablı bir hale girmiş bulunuyor. Her bir zîidrak, acaba yarın ne olacak düşüncesiyle kulaklarını radyoların ağızlarına koymuşlar, mütehayyir duruyorlar. Şarkta Japonların mağlub olmasıyla, dünyanın Salah-ı Selâmete ve emn ü emana kavuşması beklenirken; deccalane bir hareket şimalde kendini gösterdiği görülüyor. Şu vaziyet herkesi heyecana, endişeye sevkediyor. İstikbalin zulmetlerine gittiği zannıyla, merakla radyoları takibe

koşturuyor. **للهِ الْحَمْدُ** Risale-i Nur, Âlî Beyanatı ile Ruhlarımızı

teskin ediyor, Hakikî Dersleriyle Kalblerimizi tatmin ediyor. İşte, bu günde meydana çıkan bu dehşetli cereyanı, ancak ve ancak Hristiyanlık âleminin Müslümanlıkla İttihadı; yani İncil, Kur'an ile İttihad ederek ve Kur'ana tâbi' olması neticesi elde edilecek semavî bir kuvvetle mağlub edileceği iş'ar buyuruluyor ki, Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın da vüruduna intizar etmek zamanının geldiğini manayı işarî ile ihtar ediyor. Mesmuata göre; bugünkü Amerika, aktar-ı Âleme tedkikat için gönderdiği dört heyetten birisini, bugünkü beşeriyetin Saadetini temin edecek Salim bir Din taharrisine memur etmiştir. Bu ise, müceddidliğini mahkeme lisanıyla her tarafa ilân eden Risale-i Nur, bu muzdarib, perişan beşeriyetin en büyük bir Saadeti olacağına İmanımız pek kuvvetlidir.

Sevgili Üstadımız başımızda ve en Âlî Hakikatları taşıyan ve Kur'anın en yüksek ve mübarek Tefsiri bulunan Risale-i Nur elimizde oldukça, sevinçlerimiz hadd ü hududa alınmaz.

İşte bu Hakikatların herbir cüz'ü, saha-i faaliyete çıksa, her tarafta merakla, zevkle kendini okutturuyor. Buna bâriz deliller pek çok var. Hususuyla, inkâr-ı haşr mefkûresini mağlub eden Onuncu Söz matbu' nüshaları; ve bilhassa gizli tab'edildiği halde kendini serbest okutan ve Takviye-i İmanda pek yüksek Hârikaları taşıyan Âyet-ül Kübra Risaleleri; ve inkâr-ı uluhiyet mefkûresini zîr ü zeber eden Külliyyat-ı Nur **“Hüccet-ül Balîğa”** ve **“Meyve”** gibi Eczaları meydanda... İnşâallah Kur'anın etrafına çevrilmek istenilen İmansızlığın emansız sûr'unu, Risale-i Nur temelinden kaldıracak, İmansızlığın emansız ateşini söndürüp, Âb-ı Hayat bahşeden Şarab-ı Kevserini, bütün dünyaya emanlı İman vermekle içirecektir.

الْباقِي هُوَ الْبَاقِي

Çok kusurlu talebeniz

Hüsrev

* * *

Zâtınızın şahsıma karşı haddimden pek çok ziyade hüsn-ü zannınızı, Risale-i Nur'un Şahs-ı Manevîsi namına kabul edebilirim; yoksa kendimi o makamlarda görmek benim haddim değil.

Hem "Risale-i Nur mesleği Tarikat değil, Hakikattır; Sahabe mesleğinin bir cilvesidir. Bu zaman, Tarikat zamanı değil,

İmanı kurtarmak zamanıdır." Risale-i Nur, bu Hizmeti **لِلَّهِ الْحَمْدُ** en müşkil ve ağır zamanlarda yapmış ve yapıyor. Risale-i Nur Dairesi, Hazret-i Ali ve Hasan ve Hüseyin'in (R.A.) ve Gavs-ı A'zam'ın (K.S.) - İhbarat-ı Gaybiyeleriyle- Şakirdlerinin bu zamanda bir dairesidir. Çünkü Hazret-i Ali, üç Keramet-i Gaybiyesiyle Risale-i Nur'dan haber verdiği gibi; Gavs-ı A'zam (K.S.) da kuvvetli bir surette Risale-i Nur'dan haber verip Tercümanını teşci' etmiş. Bu mahrem dört Risale,

Keramet-i Aleviye ve Gavsıyeye aid dört Risale **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** bir vakit size gönderilebilir. Mahkeme ehl-i vukufu onlara itiraz edememiş, yalnız "Bu yazılmamalı idi" diye küçük bir tenkid etmişler. Ben de cevab verdim, onlar sustular. **Zâten Üveysî bir surette doğrudan doğruya Hakikat Dersimi Gavs-ı A'zam'dan (K.S.) ve Zeynelâbidîn**

(R.A.) ve Hasan Hüseyin (R.A.) vasıtasıyla İmam-ı Ali'den (R.A.) almışım. Onun için, hizmet ettiğimiz Daire Onların Dairesidir.

Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun ki; Duanızın Himmetiyle, onbeş günden ziyade şiddetli bir hararet içinde tehlikeli ve zehirli hastalığın, iki gündür tehlikesi geçti. Hastalıkla bir saat İbadet bir gün kadar olması cihetiyle, **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** yapamadığım çok hayratın yerini bu hastalık doldurmuş ve çok kusuratıma da keffaret olmuş. Fakat za'fiyet ve hastalık devam ediyor.

Latif ve manidar bir Tevafuktur ki; dünkü gün Masumların mecmuası elime geçti, açtım. O mecmuanın başında, o Masumların bir kumandanı hükmünde ve Medrese-i Nuriye'nin Kahramanlarından Marangoz Ahmed'in gayet zînetli ve nakışlı ve dikkatli yazdığı Küçük Sözler başında dercedilmiş gördüm. **مَا شَاءَ اللَّهُ** Marangoz Ahmed dedim, masumların çavuşu olmuş. Aynı günde bir Mektubu elime geçti, açtım. Marangoz Ahmed'in gönderdiğimiz Mektupları arkadaşlara gecede okumak zamanında, iki çekirge Mektubun başına gelip tâ bitinceye kadar dinlemelerini gördüm. Birkaç gün evvel biz Mektubu yazarken, iki güvercin, Mektubun makbuliyetini ve müjdecî serçe ve kuddüs kuşlarının müjdelerini tasdik ettikleri gibi; Marangoz'un iki çekirgeleri ve güvercinleri ve müjdecî kuşları tasdik ederek, biz dahi Risale-i Nur'u tanıyoruz diye, lisan-ı halleri ifade ediyor diye latif ve manidar Tevafuk olmuş.

Bu münasebetle, o mecmua içinde Mübarek Kahramanlardan Küçük Ali'nin biraderzadesi masum ve küçük bir Abdurrahman olan Hâfız Ahmed'in yazdığı **"Sekizinci Şua"**ın Sekizinci Remzinden bir sahife evvel bir fıkra nazarıma değdi. Bir-iki aydır size Risale-i Nur'un makbuliyetine dair yazılan Mektuplarda şahsımın hisse-i şerefi ve hüneri olmadığını ve sırf bir İkrâm-ı İlahî olmasına dair yazılan parçayı bu fıkrayı, o fıkraya alâkadar gördüm, size gönderiyorum. Onlara münasib bir yerde ilhak edersiniz. O fıkra, Celcelutiye'nin fevkalâde Risale-i Nur'a verdiği ehemmiyetten şahsımın bir lem'ası, bir hüneri olmadığına dairdir. Şöyle ki; orada demiştim:

Hem ben itiraf ediyorum ki: Böyle makbul bir Eserin mazharı olmak, hiçbir vecihle o makama liyakatım yoktur. Fakat küçük ehemmiyetsiz bir çekirdekten, koca dağ gibi bir ağacı halketmek; Kudret-i İlahiyenin Şe'nlerindendir ve âdetidir ve Azametine delildir. Ben kasekle temin ederim ki: Risale-i Nur'u senadan maksadım,

Kur'anın Hakikatlarını ve İmanın Rükünlerini Teyid ve İsbat ve Neşirdir. Hâlık-ı Rahîmime hadsiz şükrolsun ki; kendimi kendime beğendirmemiş, nefsimin ayıplarını ve kusurlarını bana göstermiş ve o nefs-i emmareyi başkalara beğendirmek arzusu kalmamış.

Evet kabir kapısında bekleyen bir adam, arkasındaki fâni dünyaya riyakârane bakması, acınacak bir hamakattır ve dehşetli bir hasarettir. Cenab-ı Hak beni böyle hasaretlerden muhafaza

eylesin, آمین!

Umum Kardeşlerime birer birer Selâm ve Dua eder ve Dualarını rica ederiz.

* * *

Aziz, Sıddık, Mübarek Kardeşlerim!

Sizin mübarek Ramazanınızı ve Leyle-i Kadrinizi ve Bayramınızı bütün Ruh u Canımızla tebrik ve tes'id ediyoruz. Cenab-ı

Erhamürrehimîn, emsal-i kesîresiyle sizleri müşerref eylesin, آمین!

Bu Ramazan-ı Şerifte gerçi bir tesmim neticesinde ziyade sıkıntı ve ızdırab çektimse de Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun ki, sabır ve tahammül ihsan eyledi. Ve hastalığın ehemmiyetli sevabı da ızdırabın verdiği gaflet noktalarını izale eyledi. Dualarınız Berekâtıyla, bu defa da o tesmimden tam kurtuldum. Fakat verdiği za'fiyet ve sarsıntı, arasına sıkıntı verir.

Size yazmıştım ki: Nasıl "**Hizb-i Nuriye**" Risale-i Nur'un ve "**Âyet-ül Kübra**"nın bir hülâsasıdır; öyle de on dakika zarfında Hizb-i Nuriye'nin bir hülâsası, bu Ramazan-ı Şerif'in Feyzinden ve Ramazan'da Te'lif edilen ve yeni İntişar eden Ramazaniye Risalesi olan Âyet-ül Kübra'nın otuzüç Mertebe-i Vücub ve Vücut ve Tevhid otuzüç Elsine-i Külliye ile tezahür ettiği gibi; Ruh ve Hayal ve Kalb o noktada öyle bir inbisat ve inkişaf etti ki, herbir mertebenin söylediği

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

şehadetini dediğim vakit, o Küllî Lisan benim oluyor gibi

azametli bir tevhid hissettiğimden, "**Âyet-ül Kübra**" güneş gibi İman Nurlarını Ruhlara telkin edebilir. Şeksiz şübhesiz kanaat ettim ve gördüm ve İmam-ı Ali'nin (R.A.) ona verdiği ehemmiyetin Sırrını bildim.

Bu defa Isparta umum Şakirdlerinin hissiyatı ile Risale-i Nur Kahramanı Hüsrev'in yazdığı Mektub, gerçi hakkım olmayarak bana ziyade hisse vermiş, fakat Isparta ve civarı Kahraman Şakirdlerinin tam derece-i irtibatlarını ve Risale-i Nur'un tam kıymetini gösterdiğinden ve Mektublarım içinde ve Lâhika'ya, hem daha münasib gördüğünüz makamlarda yazmağa lâyıktır. Size bir sureti yeni hurufla gönderiliyor. Pek çok alâkadar olduğum Kastamonu ve içindeki ehemmiyetli Kardeşlerim, Isparta Şakirdleriyle vasıta-i irtibat Mustafa Osman, Hakikaten az bir zamanda çok ehemmiyetli bir iş görmesinden, birinci saftaki haslar içine girmeğe hak kazanmış. Demek İhlası tamdır ki, az bir zamanda çok zaman işini gördü. Cenab-ı Hak onun emsalini o havalide çoğaltsın ve Selâmet versin, آمین.

Umum Kardeşlerime ve hemşirelerime birer birer Selâm ve tebrik ve Dua ediyorum.

Said Nursî

* * *

[Gayet ehemmiyetli iki mes'eleyi; sizlere -zekâvetinize itimaden- Risale-i Nur'da müteferrikan parçaları bulunmalarına binaen, gayet muhtasar konuşacağım.]

Birincisi: Risale-i Nur'un hakikî ve Hakikatlı bir Şakirdi bulunan ve Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın Kâtibi, bu defa yazdığı Mektubda, haddimden bin derece ziyade hüsn-ü zannına istinaden, bir Hakikat soruyor. Risale-i Nur'un Şahs-ı Manevîsinin gayet ehemmiyetli ve Kudsî Vazifesini ve Hilafet-i Nübüvvetin de gayet Ulvî Vazifelerinden bir Vazifesini benim âdi şahsımda, Üstadı noktasından bir cilvesini gördüğünden, bana o Hilafet-i Maneviyenin bir mazharı nazarıyla bakmak istiyor.

Evvelâ: Bâki bir Hakikat, fâni şahsiyetler üstüne bina edilmez. Edilse, Hakikata zulümdür. Her cihetle Kemalde ve devamda bulunan bir Vazife, çürümeye ve çürütülmeye maruz ve mübtela şahsiyetlerle bağlanmaz; bağlansa, Vazifeye ehemmiyetli zarardır.

Sâniyen: Risale-i Nur'un tezahürü, yalnız Tercümanının fikriyle veyahut onun ihtiyac-ı manevî lisanıyla Kur'andan gelmiş, yalnız o Tercümanın istidadına bakan Feyizler değil; belki o tercümanın muhatabları ve Ders-i Kur'anda arkadaşları olan Hâlis ve Metin ve Sadık Zâtların o Feyizleri Ruhen istemeleri ve kabul ve tasdik

ve tatbik etmeleri gibi çok cihetlerle o Tercümanın istidadından çok ziyade o Nurların zuhuruna medar oldukları gibi, Risale-i Nur'un ve Şakirdlerinin Şahs-ı Manevîsinin Hakikatını onlar teşkil ediyorlar. Tercümanın da içinde bir hissesi var. Eğer İhlassızlıkla bozmazsa, bir tekaddüm şerefi bulunabilir.

Sâlisen: Bu zaman, Cemaat zamanıdır. Ferdî şahısların dehası, ne kadar hârika da olsalar, Cemaatin Şahs-ı Manevîsinden gelen dehasına karşı mağlub düşebilir. Onun için, o mübarek Kardeşimin yazdığı gibi, Âlem-i İslâmı bir cihette tenvir edecek ve kudsî bir dehanın nurları olan bir Vazife-i İmaniye; bîçare, zaîf, mağlub, hadsiz düşmanları ve onu ihanetle, hakaretle çürütmeye çalışan muannid hasımları bulunan bir şahsa yüklenmez. Yüklense, o kusurlu şahıs ihanet darbeleriyle düşmanları tarafından sarsılsa; o yük düşer, dağılır.

Râbian: Eski zamandan beri çok zâtlar, Üstadını veya Mürşidini veya Muallimini veya Reisini kıymet-i şahsiyelerinden çok ziyade hüsn-ü zan etmeleri, Dersinden ve irşadından istifadeye vesile olması noktasında o pek fazla hüsn-ü zanlar bir derece kabul edilmiş, hilaf-ı vakıadır diye tenkid edilmezdi. Fakat şimdi, Risale-i Nur Şakirdlerine lâıyk bir Üstada muvafık bir ulvî mertebe ve Fazileti; bîçare, kusurlu bu şahsımda kabul ettikleri sebebiyle gayret ve şevkleriyle çalışmaları, bu noktada haddimden ziyade hüsn-ü zanları kabul edilebilir. Fakat Risale-i Nur'un Şahs-ı Manevîsinin malı olarak elimde bulunuyor diye bilmek gerektir. Fakat başta zındıklar ve ehl-i dalalet ve ehl-i siyaset ve ehl-i gaflet, hattâ safi-kalb Ehl-i Diyanet şahsa fazla ehemmiyet verdikleri cihetinde, haksızlar o şahsı çürütmekle Hakikatlara darbe vurmak ve o Nurlara, benim gibi bir bîçareyi maden zannederek bütün kuvvetleriyle beni çürütüp, o nurları söndürmeye ve safi-kalblileri de inandırmaya çalışıyorlar. Ezcümle, İkinci Mes'elede bir hâdise bu Hakikatı gösteriyor.

İkinci Mes'ele: Bayramın ikinci gününde, teneffüs için kırlara çıktığım zaman, ehemmiyetli bir memur tarafından beş vecihle kanunsuz bir taarruza maruz kaldım. Cenab-ı Hak Rahmet ve Keremiyle, belime, başıma yüklenen Risale-i Nur Eczalarını ve Ruhuma ve Kalbime yüklenen Şakirdlerinin haysiyet ve izzet ve rahatlarını muhafaza için, fevkalâde bir tahammül ve sabır ihsan eyledi. Yoksa bir plân neticesinde beni hiddete getirip Risale-i Nur'un, bahusus "**Âyet-ül Kübra**"nın Fütuhatına karşı bir perde çekmek olduğu tahakkuk etti. Sakın, sakın hiç kederlenmeyiniz, merak etmeyiniz,

hem telaş etmeyiniz, hem bana acımayınız. Şeksiz şübhesiz İnayet-i İlahiye perde altında bizi muhafaza etmekle

عَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ Âyetine mazhar etsin.

Onların o plânları da yine akîm kaldı. Fakat bu vilayette, doğrudan doğruya büyük bir makamdan kuvvet alıp şahsımla uğraşanlar var. Eğer mümkün olsa, buranın havasıyla hiç imtizaç edemediğim cihetini vesile edip, münasib bir yere naklime, Denizli mahkemesini ve Ankara Temyiz Mahkemelerini vasıta yapıp çalışmak lâzım geliyor. Ben kendim yapamadığım için, benden bana daha ziyade alâkadar Denizli dostları teşebbüs etseler iyi olur. Hiç olmazsa oranın hapsine, bir daha bahane ile beni alsınlar.

Said Nursî

* * *

Aziz, Sıddık, çok Mübarek, çok Faal, çok Hâlis, çok Kıymetdar Kardeşim Hüsrev!

Senin Bayramın ikinci gününde elime geçen Mektubun bir güvercin haber veriyor gibi geldiği aynı günde beni çok müteessir eden hâdis-e taarruziyeden neş'et eden elemelerime, kederlerime bir merhem, bir ilâç hükmüne geçti; bu manayı hatıra getirdi: **"Sana ihanet eden ehemmiyetsiz adamlara karşı, Gül ve Nur Fabrikasının Kahramanlarının hârikulâde hürmet ve ihtiramları varken böyle bir-iki Vicdansızın hakaretine değil, milyonlarca düşmanların ihanetlerine karşı gelebilir ve hükümden iskat edebilir"** diye Kalbime geldi. Fakat kendi şahsıma baktım ki; kurumuş, çürümüş, Vazifesi bitmiş bir hurma çekirdeği hükmünde iken, Risale-i Nur bahçesinde bir derece o çekirdekten tezahür eden meyvedar, muhteşem koca bir ağaç nazarıyla baktığınızı gördüm. Sizin fevkalâde hüsn-ü zannınız o ağaçtan ileri geldiğini ve çekirdeğin de bir cihette, bir nevi vesile olduğu cihetinde hüsn-ü zanna mazhar olmuş gördüm.

O Mektubun birinci sahifesi güzeldir; ben de iştirak ediyorum. İkinci sahifede birkaç yerde Kalem karıştırdım, ta'dil ettim. Ezcümle: Hazret-i Hasan Radıyallahü Anh'ın altı aylık Hilafeti ile beraber Risale-i Nur'un Cevşen-ül Kebir'den ve **"Celcelutiye"**den aldığı bir kuvvet ve Feyizle **Vazife-i Hilafetin en ehemmiyetlisi olan Neşr-i Hakaik-i**

İmaniye noktasında Hazret-i Hasan Radyallahü Anh'ın kısacık müddetini uzun bir zamana çevirerek tam beşinci Halife nazarıyla bakabiliriz. Çünkü Adalet-i Hakikiye ile bu asırda insanları mes'ud edebilir bir istidadda bulunan, Risale-i Nur'dur ve onun Şahs-ı Manevîsi, Hazret-i Hasan Radyallahü Anh'ın bir Muavini, bir Mütemmimi, bir manevî Veledi hükmündedir diye senin Mektubunu ta'dil ettim. Buna kıyasen, sana vekaleten bir-iki yerde Kalem karıştırdım. Fakat aynı günde mahkeme, Kitaplarım içinde bana teslim ettikleri Mektuplar müsveddeleri ve onların üstünde yeşil Kalemle işaretlerine göre çok ehemmiyet verdikleri o müsveddeler içinde bu

size yazdığım noksan bir parçayı gördüm; **فَسُبْحَانَ اللَّهِ** dedim.

Mektubuna benimle cevap ver diye manasını aldım. Belki bu parça “Lâhika”ya girmiş, ben de size aynı yazıyorum.

Parça budur :

"Benim çok kusurlu şahsıma hüsn-ü zan ile verdiğiniz makamlar cihetinde değil; belki Vazifeye, Hizmete bakıp o noktada bakmalısınız. Perde açılrsa, benim baştan aşağıya kadar kusurat ile âlûde mahiyetim, benden kaçmağa bir vesile olur. Sizi Kardeşliğimden kaçırmamak, pişman etmemek için, şahsiyetime karşı haddimin pek fevkinde tasavvur ettiğiniz makamlara irtibatınızı bağlamayınız. Ben size nisbeten Kardeşim, Mürşidlik haddim değil. Üstad da değilim, belki Ders arkadaşıyım. Ben sizin, kusuratıma karşı şefkatkârane Dua ve Himmetinize muhtacım. Benden Himmet beklemeniz değil, bana Himmet etmenize istihkakım var. Cenab-ı Hakk'ın İhsan ve Keremiyle sizlerle gayet Kudsî ve gayet ehemmiyetli ve gayet kıymetdar ve her Ehl-i İmana menfaatli bir Hizmette, Taksim-i Mesaî kaidesiyle iştirak etmişiz. Tesanüdümüzden hasıl olan bir Şahs-ı Manevînin fevkalâde ehemmiyet ve kıymeti ve Üstadlığı ve İrşadı bize kâfidir.

Madem bu zamanda her şeyin fevkinde Hizmet-i İmaniye bir Kudsî Vazifedir; hem kemmiyet, keyfiyete nisbeten ehemmiyeti azdır; hem muvakkat ve mütehavvil siyaset daireleri ebedî, daimî, sabit Hizmet-i İmaniyeye nisbeten ehemmiyetsizdir, mikyas olmaz... Risale-i Nur'un talimatı dairesinde bize bahşettiği feyizli makamlara kanaat etmeliyiz. Haddimden fazla fevkalâde hüsn-ü zan ile müfritane âlî makam vermek yerine, fevkalâde Sadakat ve Sebat ve müfritane İrtibat ve İhlas lâzımdır. Onda terakki etmeliyiz." Elhak, bunda tam terakki etmişsiniz. (Parça bitti)

Aziz, Sıddık, Sebatkâr, Muhlis Kardeşlerim!

Hem maddî hem manevî, hem nefsim hem benimle temas edenler gayet ehemmiyetli benden sual ediyorlar ki: "Neden herkese muhalif olarak -hiç kimsenin yapmadığı gibi- sana yardım edecek çok ehemmiyetli kuvvetlere bakmıyorsun? İstiğna gösteriyorsun? Ve herkes müştak ve talib olduğu ve Risale-i Nur'un İntişarına, Fütuhatına çok Hizmet edeceğine o Risale-i Nur Şakirdlerinin Hasları müttetik oldukları ve senden kabul ettikleri büyük makamları kabul etmiyorsun? Şiddetle çekiniyorsun?"

Elcevab: Bu zamanda Ehl-i İman öyle bir Hakikata muhtaçtırlar ki; Kâinatta hiçbir şeye âlet ve tâbi' ve basamak olamaz ve hiç bir garaz ve maksad onu kirletemez ve hiçbir şübhe ve felsefe onu mağlup edemez bir tarzda İman Hakikatlarını Ders versin. Umum Ehl-i İmanın bin seneden beri teraküm etmiş dalaletlerin hücumuna karşı İmanları muhafaza edilsin.

İşte bu nokta içindir ki, dâhilî ve haricî yardımcılara ve ehemmiyetli kuvvetlerine, Risale-i Nur ehemmiyet vermiyor, onları arayıp tâbi' olmuyor.. **tâ avam-ı Ehl-i İmanın nazarında, hayat-ı dünyeviye'nin bazı gayelerine basamak olmasın ve doğrudan doğruya Hayat-ı Bâkiyeden başka hiçbir şeye âlet olmadığından, fevkalâde kuvveti ve Hakikatı, hücum eden şübheleri ve tereddüdlere izale eylesin.**

"Amma manevî ve makbul ve zararsız ve bütün Ehl-i İman ve Hakikatın istedikleri Nuranî Makamlar ve Uhrevî Rütbelerden, Hâlis Kardeşlerimizden hüsn-ü zanla verilen ve İhlasınıza zarar gelmediği halde, eğer kabul etsen reddedilmeyecek derecede senedler, hüccetler bulunduğu halde; sen değil tevazu ve mahviyetle, belki şiddet ve hiddetle ve o makamı sana veren Kardeşlerinin hatırını kırmakla o rütbelerden ve makamlardan kaçıyorsun?"

Elcevab: Nasılki Ehl-i Hamiyet bir insan, dostların hayatını kurtarmak için kendini feda eder; öyle de Ehl-i İmanın Hayat-ı Ebediyelerini tehlikeli düşmanlardan muhafaza etmek için, lüzum olsa -hem lüzum var- kendim değil yalnız lâıyk olmadığım o makamları, belki hakikî Hayat-ı Ebediyenin makamlarını dahi feda etmeye, Risale-i Nur'dan aldığım Ders-i Şefkat cihetiyle terkederim. Evet her vakit, hususan bu zamanda ve bilhassa dalaletten gelen gaflet-i umumiyede, siyaset ve felsefenin galebesinde ve enaniyet ve hodfüruşluğun heyecanlı asrında, büyük makamlar herşeyi

kendine tâbi' ve basamak yapar. Hattâ dünyevî makamlar için dahi mukaddesatını âlet eder. Manevî makamlar olsa, daha ziyade âlet eder. Umumun nazarında kendini muhafaza etmek ve o makamlara kendini yakıştırmak için bazı Kudsî Hizmetlerini ve Hakikatları basamak ve vesile yapıyor diye itham altında kalıp, neşrettiği Hakikatlar dahi tereddüdler ile revacı zedelenir. Şahsa, makama faidesi bir ise, revaçsızlıkla umuma zararı bindir.

Elhasıl: Hakikat-ı İhlas, benim için şan ü şerefe ve maddî ve manevî rütbelere vesile olabilen şeylerden beni men'ediyor. Hizmet-i Nuriyeye gerçi büyük zarar olur; fakat kemmiyet keyfiyete nisbeten ehemmiyetsiz olduğundan, hâlis bir hâdim olarak, Hakikat-ı İhlas ile, herşeyin fevkinde Hakaik-i İmaniyeyi on adama Ders vermek, büyük bir Kutbiyetle binler adamı irşad etmekten daha ehemmiyetli görüyorum. Çünkü o on adam, tam o Hakikatı herşeyin fevkinde gördüklerinden Sebat edip, o çekirdekler hükmünde olan Kalbleri, birer ağaç olabilirler. Fakat o binler adam, dünyadan ve felsefeden gelen şübheler ve vesveseler ile, o Kutbun Derslerini hususî makamından ve hususî hissiyatından geliyor nazarıyla bakıp, mağlub olarak dağılırlar. Bu mana için Hizmetkârlığı, makamlara tercih ediyorum.

Hattâ bu defa bana beş vecihle kanunsuz, Bayramda, düşmanlarımın plânıyla bana ihanet eden o malûm adama şimdilik bir bela gelmesin diye telaş ettim. Çünkü mes'ele şaşaalındığı için, doğrudan doğruya avam-ı nâs bana makam verip hârîka bir Keramet sayabilirler diye, dedim: **"Ya Rabbi, bunu ıslah et veya cezasını ver. Fakat böyle Kerametvari bir surette olmasın."** Bu münasebetle bir şeyi beyan edeceğim. Şöyle ki:

Bu defa mahkemeden bana teslim olunan Talebelerin Mektupları içinde, çok imzalar üstünde bulunan bir Mektub gördüm; belki Lâhika'ya girmiş. Risale-i Nur'un Şakirdlerinin maişet cihetindeki Bereketine ve bazılarının tokatlarına dairdi. Burada, aynen Kastamonu'daki tokat yiyenler gibi şübhe kalmamış; beş adam, aynen burada da tokat yediler. (*)

Risale-i Nur'un bir kâtibi dedi ki: "Neden dostların kusuratına tokat gelir. Hücum eden düşmanlara bu tarzda gelmiyor?"

(*): Evet biz gözümüzle gördük, hiç şübhemiz kalmadı.

Buranın Talebeleri namına
Ceylan, İbrahim

Elcevab : Memur olmayan veya hususî, şahsî itibariyle hıyanet eden, hususî tokat yer. Bu nevi vukuat pek çoktur; ve tam Sadakat edenlerde, maişetindeki Bereket ve Kalbindeki rahat cihetinde ikramlara mazhar olanlar dahi pek çoktur. Eğer memur ise, kanun namına kanunsuz hıyanet eden, ilişen; o memlekete, o bîçare ahaliye bir umumî tokada vesile olur. Ya zelzele, ya yağmursuzluk, ya hastalık, ya fırtına gibi umumî belalara bir vesile olur. Kendisi, zahiren hususî tokat yememiş gibi görünüyor.

Hem eğer dinsizlik hesabına, İmanî Hizmetimize ilişenler olsa

الظُّلْمُ لَا يَدْوُمُ وَالْكُفْرُ يَدْوُمُ kaidesince, küfür derecesine

giren öylelerin zulümleri -büyük olduğu için- Âhirete te'hîr edilir; ekseriyetçe küçük zulümler gibi cezaları dünyaca ta'cil edilmez.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Said Nursî

* * *

ANKARA'DA BULUNAN EMNİYET-İ UMUMİYE MÜDÜRÜ BEYE'!

[Yirmi senedir gayr-ı resmî, hem haps-i münferid, hem tecrid-i mutlak içinde bulunduğuş ve sebebsiz evham yüzünden emsalsiz tazyik gördüğüş halde sükût eden bir bîçare ile resmî değil, hakikî ve ciddî görüşmek istersen az sizinle konuşacağım.]

Evvelâ : İki sene, iki mahkeme, yirmi sene hayatımın Eserlerini, Mektublarını tedkikten sonra, idare ve asayiş aleyhinde hiçbir madde bulunmadığına ve bulmadıklarına delil; mahrem ve gayr-ı mahrem bütün Kitablarımı beraetimle beraber iade etmeleri cerhedilmez bir hüccettir, bir senedir.

Yirmi seneden evvelki hayatım ise, bu vatan ve millet lehinde fedakârane sarfolunduğuşna delil, eski harb-i umumîde gönüllü alay kumandanı olarak başkumandanın takdiratı altında Hizmetlerimle ve harekât-ı milliyede fevkalâde Hizmetimi Ankara'daki hükûmet reisleri takdir ile ve Meclis-i Meb'usan beni orada görmekle alkışlamasıdır.

Demek bu yirmi senede bana verilen azab, bütün bütün kanunsuz ve keyfî bir muameledir. Bu yirmi sene kırk Bayramımı münzevi, yalnız geçirdim. Artık yeter! Kabir kapısındaım, beni dünyaya baktırmayınız...

Hem emniyet-i umumiye reisi olduğunuz cihetle, benim Hizmetime taraftar olmanız lâzım. Çünkü mahkemelerce sabit olduğu gibi, Risale-i Nur'un Dersleri, dünyaya baktığı vakit bütün kuvvetleriyle asayişin temellerini muhafaza etmek, korumak ve fesad ve ihtilâllerin önünü kesmek olmasından, Kudsî ve manevî inzibat komiserleri hükmünde olduğuna delil, üç vilayet zabıtaları anlamışlar.

Bu âhirde pek ziyade, ahaliyi memurlar benimle görüşmekten ürkütmek cihetiyle anladım ki, hakkımda haddimden fazla ve lâıyk olmadığım teveccüh-ü ammeyi kırmak için imiş. Ben de size bunu kat'ıyyen beyan edip ve Has Kardeşlerime mahremce yazdığım Mektublarda teveccüh-ü ammeyi kat'ıyyen -mesleğimize ve İhlasımıza muhalif olduğu için- şahsıma kabul etmiyorum ve reddediyorum. Ve o hususta, çok Has Kardeşlerimin de hatırlarını kırmışım. Yalnız Kur'an-ı Hakîm'in Hakikatını emsalsiz bir surette tefsir eden Risale-i Nur'un kıymetini gösteren eski zâtların Gaybî Haberlerini kabul edip yazmışım. Ve kendim âdi bir Hizmetkâr olduğumu isbat etmişim. Farz-ı muhal olarak bu teveccüh-ü ammeye taraftar olsam da, asayiş lehinde Hizmet edecek ve sizin gibi asayiş memurlarına faidesi dokunacak.

Madem ölüm öldürülmüyor; hayattan çok ziyade ehemmiyetli bir mes'eledir. Yüzde doksanı bu hayatın Selâmetine çalışıyorlar; **Biz Risale-i Nur Şakirdleri de, herkesin başına muhakkak gelecek olan ölümün dehşetli hücumuna karşı mücadele ediyoruz.** Hadsiz şükür olsun ki; şimdiye kadar o ölüm i'dam-ı ebedisini, yüzbinler adam hakkında terhis tezkeresine Risale-i Nur ile çevirdiğine yüzbinler şahid gösterebiliriz. Bu Hakikat noktasını sizin gibi vatanperver, milliyetperverlerin bizi teşviklerle alkışlaması lâzım gelirken, evhamlarla ittiham altına alıp tarassudlarla taciz etmek, ne kadar insaftan ve Hamiyetten uzak olduğunu insafınıza havale ediyorum.

(Gayr-ı Resmî Tecrid ve Haps-i Münferidde)

Said Nursî

AFYON EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ'NE

Ben sizin insaniyet ve Vicdanınıza itimaden, mahrem işlerimi size beyan ediyorum. Hem Vazife itibariyle siz, bizimle pek çok alâkadarsınız. Çünkü Risale-i Nur'un asayiş noktasında yirmi seneden beri yüzbin Şakirdinden hiç bir vukuat olmadığı gibi; pek çok zabıta memurlarının itiraflarıyla ve bir şey aleyhimizde kaydetmemeleriyle, bunu isbat eder. Buraya, Ankara emniyet-i umumiye müdürü geldiğini bir çocuktan işittim. Her halde benim halimi soracak diye bir şey Kaleme aldım ki, rahatsızlığım münasebetiyle ona konuşmak yerinde takdim edeyim. Birden gittiğini işittim. Size leffen onu gönderiyorum; munasib görseniz, bera-yı malûmat ona gönderirsiniz. Ben dünya işlerini bilmiyorum, halklar ile görüşemiyorum. Senden başka burada kimsem yok ki re'yini alayım. Benim şahsıma aid mes'ele gerçi çok ehemmiyetsizdir, cüz'îdir; fakat Risale-i Nur'a aid mes'ele; bu vatan ve millette pek çok ehemmiyeti var.

Size kat'iyen ve çok emarelerle ve kat'î kanaatımla beyan ediyorum ki; gelecek yakın bir zamanda, bu vatan, bu millet ve bu memleketteki hükûmet, Âlem-i İslâm'a ve dünyaya karşı gayet şiddetle Risale-i Nur gibi Eserlere muhtaç olacak; mevcudiyetini, haysiyetini, şerefini, mefahir-i tarihiyesini onun ibrazıyla gösterecektir.

Said Nursî

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Aliköyü'nde Risale-i Nur Şakirdlerinden Ali Efendi, münafıklar hakkında bir Âyet-i Kerimeyi soruyor. Şimdi zamanım izaha müsaid olmadığı için kısaca bir-iki cümle beyan ediyorum.

"Münafık öldükten sonra Namazı kılınmaz" mealindeki Âyet, o zamandaki ihbar-ı İlahî ile bilinen kat'î münafıklar demektir. Yoksa zan ile, şübhe ile, münafık deyip Namaz kılmamak olmaz. Madem

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ der, ehl-i kıbledir. Sarih küfür söylemese veyahut tövbe

etse, Namazı kılınabilir. O Aliköy'de Alevîler çok olduğunu ve bir kısmı Râfızîliğe kadar gidebilmesi nazarıyla, onların en fenası da, münafık Hakikatına dâhil olmamak lâzım gelir. Çünkü münafık

İtikadsızdır, Kalbsizdir ve Vicdansızdır, Peygamber (A.S.M.) aleyhindedir. (Şimdiki bazı zındıklar gibi.) Alevî ve Şîîlerin müfritleri ise; değil Peygamber (A.S.M.) aleyhinde, belki Âl-i Beyt'in muhabbetinden, ifratkârane muhabbet besliyorlar. Münafıkların tefritlerine mukabil, bunlar ifrat ediyorlar. Hadd-i Şeriattan çıktıkları vakit, münafık değil ehl-i bid'a oluyorlar, fâsık oluyorlar; zendekaya girmiyorlar. **“Hazret-i Ali”** Radiyallahü Anh yirmi sene hürmet ettiği ve onlara Şeyhülislâm mertebesinde onların hükmünü kabul ettiği **“Ebu Bekir”**, **“Ömer”**, **“Osman”** (Radiyallahü Anhüm)e ilişmeseler, **“Hazret-i Ali”** Radiyallahü Anh o üç Halifeye hürmet ettiği gibi, onlar da hürmet etseler, farz Namazını kılsalar yeter.

Hem madem Risale-i Nur Şakirdlerinin en büyük Üstadı, Peygamber'den (A.S.M.) sonra **“Celcelutiye”**nin şهادetiyle **“İmam-ı Ali”** Radiyallahü Anhu'dur; onun muhabbetini Dava eden Şîîler, Alevîler, Risale-i Nur'un Derslerini Sünnîlerden ziyade dinlemeseler, Âl-i Beyt'e muhabbet Davaları yanlış olur. Zâten kaç sene evvel, o Alevî köyünde üç Ali'nin himmetiyle masumlar Risale-i Nur'u şevk ile yazmalarını işittim. Hattâ o zamanda, o köyü de Duama dâhil etmiştim. İnşâallah yine orada imam olmak istenilen Kardeşimiz Ali'nin himmetiyle ve Hâfız Ali'nin (R.H.) vârisi Küçük Ali gibi Kardeşlerimizin gayretiyle, onların hakkındaki Dualarım boş gitmeyecek; o köydeki iki kısım Sünnî, Alevî ittifak edecek.

* * *

Geçen hâdise-i ihanetten merak etmeyiniz. O hâdise söndü, plânları akîm kaldı. O yapan adam da, şimdi kendini nefret-i umumîden kurtarmak için yeminler ile inkâr ediyor. Ben onu, o olduğunu bilmedim. Yoksa ilişmezdim. Zâten iliştiği yoktur. Elini uzattı, başımdaki mendili açtı; hem de buraya Ankara emniyet-i umumîsi mühim memurlar ile buraya gelmesini haber aldığı için o ihanete cesaret etti. O büyük memurlar buraya geldiler. Benim aleyhimde olan vali Rumelili olmasından benimle görüştürmedi. Ben de size gönderdiğim konuşmak parçasını Afyon Emniyet Müdürü vasıtasıyla Ankara'da ona göndermek için, bunun ile melfuf pusla ile Afyon emniyeti dairesine gönderdim. Ben de kat'iyyen müteessir değilim. Zâten ehemmiyeti de kalmadı. Siz de hiç merak etmeyiniz. Hem her şeyde olduğu gibi, bunda da Kader-i İlahî benim hakkımda onların o zulmünü ehemmiyetli bir merhamete çevirdiğini kat'iyyen gördüm, Allah'a şükrettim.

Dünkü gün, Bayramdan sonra bana göndereceğiniz emanetleri beklerken, Mektubunuzu aldım; "Bir iş'ar olmazsa, on gün sonra takdim edeceğiz." cümlesini gördüm. Demek telaş etmişsiniz, onun için göndermediniz. Endişe edilecek bir şey yok. Fakat buraya ehemmiyetli memurlar geldikleri zamanda göndermemek, emanet buraya gelmemek, ihtiyarsız bir güzel ihtiyat olmuş.

* * *

Salahaddin'in pek uzun ve on Mektub kadar beni memnun eden ve Sadakatine ve Sebatına bu fırtınalar hiç tesir etmediğini ve daima bir Abdurrahman hükmünde bulunduğunu ve o havalideki Kardeşlerimiz

fütursuz çalıştıklarını bildiren Mektubunu aldım, مَا شَاءَ اللَّهُ dedim.

Baba ve oğlu Isparta Kahramanları gibi sarsılmıyorlar. **Fakat şimdi Risale-i Nur'un tab' suretiyle İntişarı, hakikî bir İhlas ve kuvvetli bir Tesanüd ve birbirinin kusuruna bakmamak lâzım geldiğinden, Kastamonu Vilayetindeki Kardeşlerimiz, Isparta'lılara İhlas ve Tesanüdde benzemeye mecburdurlar. İnşâallah onlar dahi, şahsî hissiyatlarını bu Kudsî Hizmetin zararına istimal etmeyecekler.**

Hem gerçi Risale-i Nur, parlak ve kuvvetli Hakikatlarıyla serbestiyetini kazanmış ve düşmanlarını bir cihette mağlub etmiş, fakat eskiden ziyade ihtiyata ihtiyacımız var. Çünkü münafık düşmanlar durmuyorlar, bahaneler arıyorlar, hükûmeti iğfale çalışıyorlar.

Salahaddin hususî, kendine aid bir mes'eleyi soruyor. Dünya, hayat-ı içtimaiyeye bağlanmak istiyor. Madem o Haslar içindedir, kat'iyen Risale-i Nur'un Hizmetine zararı varsa, girmeyecek. Eğer bilse ki; o refika-i hayatını bazı Has Kardeşlerimiz gibi Risale-i Nur'un Hizmetinde yardımcı olarak çalıştırsa, o hayata girebilir. Çünkü Hasların hayatı, Risale-i Nur'a aiddir ve Şahs-ı Manevîsini temsil eden Şakirdlerinin tensibiyle kayıd altına

girebilir. Peder ve vâlidesinin re'yları de varsa, اِنْ شَاءَ اللَّهُ zararı olmaz.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Merak etmeyiniz, telaş edilecek bir şey yok. Yalnız Bayramdan sonra Ankara emniyet-i umumî müdürü, mühim memurlarla buraya gelmeleri ve bir cihette benimle de gizli alâkadar bir surette gelmesinden

evvel bir kumandan, onların gelmesinden cesaret alıp hafifçe bana ilişti. Fakat sonra pişman oldular. O büyük memurlar geldikten sonra, mûcib-i endişe birşey olmadı. Tahminimce, bana aid mes'ele bir derece Kardeşlerime sirayet etmesi cihetiyle, Feyzi'ye zahiren hafifçe ilişilmiş. Fakat ben merak ediyorum, onu taharri etmekte neyi bahane etmişler? Neyi aramışlar? Tafsilâtı nedir? Madem iki sene tedkikattan sonra üç mahkeme Kitab ve Mektublarımızı bilâistisna bize iade etmiş, biz de dünya siyasetiyle alâkadar olmadığımız onlarca tahakkuk etmiş, daha ne arayabilirler? Olsa olsa hususî, belki kıskançlık eseri veyahut garaz veyahut gizli zındıkların tahrikiyle böyle bazı kanunsuzluklar kanun namına yapılıyor. **Bu hallere mukabil, tam Metanet ve Tesanüd ve sarsılmamak ve telaş etmemek lâzımdır.**

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşim!

Câmide az görüştük; lüzumlu bazı şeyler söyleyeceğim, hatırında kalsın.

Evvelâ: Bedre'deki yüz senelik Vazifeyi on sene zarfında gören Sabri Kardeşimizin samimî dostları olan Hakkı, Hulusi, (پ) Mehmed ve Barla'da Şamlı, Süleyman, Bahri gibi kıymetdar Kardeşlerimize benim tarafımdan çok Selâm ediyorum.

Sâniyen: Küçük Ali'nin büyük Kardeşi mübarek Mustafa'nın Abdurrahman'dan irsiyet aldığı Vazifesini, Kahraman Kardeşi ve mübarek mahdumu o Vazifeyi tamamıyla görüyorlar. Onun Vazifesi ve Hizmeti devam ediyor, merak etmesin. Hâfız Mustafa, elhak merhum Hâfız Ali'nin zamanında onunla beraber ettikleri nuranî tohumların çok mübarek mahsulâtı var.

Hem Hâfız Ali'nin (R.H.) vefatından sonra hapiste onun yerinde bana Hizmeti, her vakit onu, benim hatırıma getiriyor. Merhum Lutfü'nün ehemmiyetli vârislerinden Abdullah Çavuş, Kahraman Tahîrî ile Atabey'i Nurs karyem hükmüne getirmişler. İslâmköy'lü Abdullah, Hâfız Ali (R.H.) zamanında Risale-i Nur'a çok Hizmet etmiş. Onlara umumen Selâm ediyorum. Mübarek Tahîrî'nin küçücük bir Medrese-i Nuriye hükmünde hanesindeki Mübareklere Dua ediyorum. Yeni bir Hâfız Ali (R.H.) nümunesini gösteren ve Milas'lı Halil İbrahim'in

Sadakatını andıran İslâmköy'lü Halil İbrahim ve orada ona benzeyen Kardeşlerime de pek çok Selâm; ve bilhassa Isparta'da Kahraman Rüşdü'nün Kahraman Kardeşi Burhan bizi çok minnetdar ettiğini ve az bir işle bize ve Risale-i Nur'a pek çok iş gördüğünü söyleyiniz. Zâten sana şifahen söylemiştim, unutma, hususî Zekâi'yi de gör ve de ki: "Cenab-ı Hakk'a şükrediyorum. Yine Zekâi namında ve suretinde biraderzadem Abdurrahman'ı yine bana verdi." Daha şifahen söylediklerimi sen bilirsın, sen benim Mektubumsun.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Sizin bu defa neş'eli güzel Mektublarınız, Risale-i Nur'un serbestiyeti ve matbaa kapısıyla İntişarı hakkında beni çok mesrur eyledi; ve Kahraman Tahiri'nin yine bu ehemmiyetli işde çalışması için buraya gelmesi, beni şiddetle dünyaya bakmağa sevketti. Kalben dedim: Madem Kardeşlerim bu derece istiyorlar, çaresini arayacağız. Gecede Kalbime geldi ki: İki ehemmiyetli sebebden, İnayet-i İlahiye tam serbestiyet ve eski harflerle tamamını tab'etmek tam müsaade etmiyor.

Birinci sebep: İmam-ı Ali'nin (R.A.) işaret ettiği gibi, perde altında her müştak, kendi Kalemi ile veyahut başka Kalemi çalıştırmasıyla büyük bir İbadet ve Âhirette şehidlerin kanıyla racihane müvazene edilen mürekkep ile mücahede hükmündeki Kitabette Envâr-ı İmanı neşretmektir. Eğer tab'edilse, herkes kolayca elde ettiği için, kemal-i merakla ona çalışamaz, bilfiil Neşrine Hizmet Vazifesini kaybeder.

İkinci sebep: Risale-i Nur'un mühim bir Vazifesi, Âlem-i İslâmın ekseriyet-i mutlakasının yazısı ve hattı olan Huruf-u Arabiye'yi muhafaza etmek olduğundan, tab' yoluyla işe girilse, şimdi ekser halk yalnız yeni hurufu bildikleri için, en çok Risaleleri yeni hurufla tab'etmek lâzım gelecek. Bu ise Risale-i Nur'un yeni hurufa bir fetvası olup, Şakirdleri de o kolay yazıyı tercih etmeğe sebep olur. Onun için şimdiye kadar pek çok müstehak ve lâyük iken, Risale-i Nur'a

serbestiyet verilmemişti. **لِلّٰهِ الْحَمْدُ** şimdi Hakikatlarının Kuvvetiyle

serbestiyeti kazandı. Hattâ eski harfle tab' yasak iken, “Âyet-ül Kübra”yı bize teslim ettirip, bir Keramet-i Ekber gösterdi.

Biz şimdi gayet mühim ve herkese lâzım “**Meyve**” ile “**Hüccet-ül Baliğa**”yı ikisi bir cild olarak yeni hurufla tab'etmek için Tahiri ile İstanbul'a gönderdim. Yalnız “**Meyve**”nin Onuncu ve Onbirinci Mes'elelerini vakit bulamayıp tashihsiz ona verdim. Şayet tab'edilse, o iki mes'eleyi tam tashih edip ona gönderirsiniz. Hem o iki Risale; dâhilde, ya hariçte, aşikâre veya gizli, İstanbul'da veya dışarıda eski harflerle tab'etmek lâzımdır.

Hem “**Mu'cizat-ı Kur'aniyye**” zeyilleriyle ve “**Mu'cizat-ı Ahmediye**” (A.S.M.) dahi zeyilleriyle beraber ikisi bir cild içinde eski harflerle imkân dairesinde ya İstanbul veya başka yerde eski harflerle, Tevafuklu “**Hizb-ün Nuriye**”, “**Hizb-ül Kur'an**” gibi tab'etmesine çalışmak lâzımdır ki; Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın göze görünen Tevafuk Mu'cizesinin muhafaza ile tab'edilmesine mukaddeme olsun. Fakat teenni ile, meşveret ile, ihtiyat ile bu Kudsî Mes'eleye çalışmak lâzımdır.

Umum Kardeşlerime birer birer Selâm ve Selâmetlerine Dua ederiz. **Cenab-ı Hakk'a** hadsiz şükür olsun, en eski **Şakirdlerden olan Kâtib Osman ve Halil İbrahim**, hiç sarsılmadan, değişmeden **Sadakatlerinde demir gibi devam edip çocuklara da hüsn-ü misal oluyorlar.**

* * *

YİRMİYEDİNCİ MEKTUB'UN LÂHİKASININ ZEYLİ

بِسْمِ سُبْحَانَهُ
الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Bu defa şehid merhum Hâfız Ali'nin ehemmiyetli bir vârisi ve Denizli Talebelerinin yüksek bir mümessili ve Denizli şehrinin Risale-i Nur'a karşı fevkalâde teveccühünün bir tercümanı Kardeşimiz Hasan Feyzi'nin edibane, Risale-i Nur hakkında fevkalâde senakârane pek uzun bir Mektubunu aldım. (*) Risale-i Nur'un bana teslim olması münasebetiyle, Kardeşimiz Hâfız Mustafa'nın çalışması hakkında yazdığım Mektubun içinde Risale-i Nur'un çok ehemmiyetli kıymetini muhtasar bir surette beyanatıma ve Hiss-i Kabl-el Vuku' Mektublarımdaki ehemmiyetli Davalarımı bu uzun Mektub tam bir izah ve Denizli

(*): Bu uzun Mektubun tamamı, Konferans isimli Kitabda neşredilmiştir.

şehrinin Risale-i Nur lehinde bir kuvvetli şهادeti ve bir şahidi olmak cihetiyle, hem bu zât mekteb fenlerinde çok zaman alâkadar olup kıdemli bir muallim ve Âlim olması haysiyetiyle, Risale-i Nur hakkındaki bu parlak şهادeti çok ehemmiyetli gördüm. Yalnız, bana bakan kısımları ya tayy veya ta'dil etmeyi münasib gördüm. Bir, iki, üç yerde de herkese göstermek münasib görmediğimden, çizgi altına aldım ve sizlere de **“Yirmiyedinci Mektub”**un veya Lâhikasının bir zeyli olarak gönderdim. Bu parça Mektubumu, onun Mektubunun başında yazabilirsiniz. Hasan Feyzi Kardeşimiz, onun bazı cümlelerini tayyetmemden gücenmesin. Çünkü umum Talebelere o tayyolunan kısım lâzım değil, hususî bazılarda kalabilir.

Bu zât, doğrudan doğruya Hakaik-i İmaniye ve Kur'aniyeyi bir Şahs-ı Manevî mahiyetinde, Risale-i Nur Şahs-ı Manevîsinin cesedine girmiş ve Eczalarının libasını giymiş bir tarzda, fevkalâde bir sena ile ona hitab ediyor. Ben baktıkça, birden itirazkârane "hüsn-ü zannı pek ziyadedir" tahattur ettiğim dakikada, Hakikat-ı Kur'aniye manen dedi: "Cesede, libasa bakma; bana bak. O, benim hakkımda konuşuyor. Doğru söylemiş.." Ben daha ilişmedim. Yalnız Risale-i Nur Tercümanı hakkında sarihan veya işareten veya kinayeten onun haddinden pek fazla senakârane tabirâtı ta'dil etmeye lüzumu var. Başkalar, hususan ehl-i tenkid insanlar nazarında bîçare şahsıma bu nevi hüsn-ü zannını kabul etmemek mesleğimize lâzım geliyor; ta'dilime gücenmesin.

* * *

O (Bediüzzaman), Nur'un Hâdimidir. Eğer dünyayı istese ve dileseydi, kendisine sunulan hediye ve behiyeleri, Zekat ve Sadakaları ve bu teberra' ve terekeleri alsaydı, bugün bir milyoner olurdu. Fakat o, tıpkı Cenab-ı Ömer'in (R.A.) dediği gibi: **Sırtıma fazla yük alırsam, Nefs-i Nâtika-i Kâinatın Kalbi ve Allah'ın Habibi Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtü Vesselâm'a ve Yârânı olan Kâmil ve Vâsıllara yetişemem ve yarı yolda kalırım diyor. "Bütün eşya ve eflâki senin için yarattım Habibim" fermanına, "Ben de Senin için onların hepsini terk ve feda ettim" diye verilen Cevab-ı Hazret-i Risaletpenahî'ye ittiba ve imtisalen, o da dünya ve mâfihayı ve Muhabbet ve Sevdasını terk ve hattâ terki de terk ederek bütün Hizmet ve Himmetini ve şu Ömr-ü Nazeninini Envâr-ı Kur'aniyenin İntışarına sarf ve hasretmiştir. İşte bunun için, şimdi çektiği bütün**

zahmetler Rahmet, yaptığı Hizmetler Hikmet olmuş. Celali yüzünden Cemalini de gösterip, Âlem, bir Gülzar-ı Kemal bulmuştur.

**"Lütf u kahrı şey-i vâhid bilmeyen çekti azab,
Ol azabdan kurtulup Sultan olan anlar bizi."**

"Niyazi-i Mısıfî" gibi diyen bu tercüman, her şeyi hoş görerek, katreyi Umman, Âdemi İnsan ve Nurunu Âleme Sultan eylemiştir.

Ona "Kürdî" denilmesi ve Kaside-i Hazret-i İmam-ı Ali'de

(R.A.) görülen **يَا مُدْرِگَا** Kelimesinin hazf ve Kalbiyle "Kürd" îma

ve işaretinin bulunması, gerçekten Kürdlüğüne delalet etmez ve onun manevî silsile-i şerafet ve siyadetten tenzil ve teb'idini icab ettirmez. Bu isnad ve izafe, Kürdistan'da doğup büyüyen ve bu lakabla maruf ve meşhur olan bu zâtın Risalet-in Nur'un Tercümanı olduğunu sırf Âleme ilân etmek içindir; yoksa Kürdlüğünü isbat etmek için değildir. Kürdçe bilmesi, o kıyafete girmesi ve öyle görünmesi, kendini setr ve ihfa için olup, hakikî hüviyet ve milliyetini ihlâl ve inkâr mana ve maksadıyla değildir diye düşünüyorum. Âlem-i İslâmiyet ve insaniyete ve Haremeyn-i Şerifeyn'e asırlarca Hizmet eden bu Kahraman Türk Milletini onun çok sevmesinde ve hayatının mühim bir kısmını hep Türklerle meskûn olan bu havalide geçirmesinde büyük Hikmetler, mana ve mülahazalar olsa gerektir.

**Âb-ı Rûy-i Habîb-i Ekrem için
Kerbela'da revan olan dem için
Şeb-i firkatte ağlayan göz için
Râh-ı Aşkında sürünen yüz için**

Risale-i Nur'a ve Üstada ve İslâm'a zafer ver ya Rabbî!..**آمین**!

Ey Risale-i Nur! Seni söndürmek isteyen bedbahtların necm-i istikbalî sönsün. İzzet ve ikbalî ve şan ü şerefi aksine dönsün. Sen sönmez ve ölmez bir Nursun.

**Boyun bâlâ, gözün şehlâ, gören mecnun seni leylâ
Sözün ferşte, gözün Arş'ta, gönül meftun sana cânâ
Nikabın Nur, nigâhın Nur, Kitabın Nur senin ey nur
Bağın Nursî, huyun munis, özün İdris Ferd-i Yekta
Açılmış gül, öter bülbül, yüzünde var zarif bir tül**

Yazılmış üstüne Nurdan **قَابِ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى**

Sana cânın feda etmez mi senden hem görenler Hak
Sözün Hak, hem özün Hak, hem mesleğin Hak, hem
makamın Kâ'be-tül Ulyâ.

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ
وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

Üstadım Efendim Hazretleri!

Ben, bu yazıları Risalet-in Nur'un eli ve Kalemi ve dili ile bu hakir Kalbime ondan sıçrayan küçük bir kıvılcım parçasıyla yazdım. Kabulünü ve imdad ve İlhamın Kesilmemesini rica eder ve hürmetle ellerinizden öper ve Dualarınızı beklerim efendim.

Duanıza muhtaç Talebeniz
HASAN FEYZİ
(Rahmetullahi Aleyh)

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Size dört mes'eleyi beyan etmek Kalbime ihtar edildi:

Birincisi: Hem lisan-ı hal, hem lisan-ı kal ile ve başka tezahüratlarla sorulan bir suale cevabdır.

Deniliyor ki: Madem Risale-i Nur hem Kerametlidir, hem Tarîkatlardan ziyade İman Hakikatlarının inkişafında terakki veriyor ve Sadık Şakirdleri kısmen bir cihette Velayet derecesindeler. Neden Evliyalar gibi manevî Zevkler ve Keşfiyatlara ve maddî Kerametlere mazhariyetleri görülmüyor; hem onun Talebeleri de öyle şeyler aramıyorlar. Bunun Hikmeti nedir?

El cevap :

Evvelâ : sebebi, Sırr-ı İhlastır. Çünkü dünyada muvakkat zevkler, Kerametler tam nefsinin mağlub etmeyen insanlara bir maksad olup, Uhrevî Ameline bir sebep teşkil eder, İhlası kırılır. Çünkü Amel-i Uhrevî ile dünyevî maksadlar, zevkler aranılmaz. Aranılsa Sırr-ı İhlası bozar.

Sâniyen: Kerametler, keşfiyatlar, Tarîkatta sülûk eden âmi ve yalnız İmanı taklidî bulunan ve Tahkik derecesine girmeyenlere, bazan zaîf olanları takviye ve vesveseli şübhelilere kanaat vermek içindir. Halbuki Risale-i Nur'un İmanî Hakikatlarına gösterdiği hüccetler, hiç bir cihette vesveselere meydan vermediği gibi, kanaat vermek cihetinde Kerametlere, Keşfiyatlara hiç ihtiyaç bırakmıyor.

Onun verdiği İman-ı Tahkikî, Keşfiyat, Zevkler ve Kerametlerin çok fevkinde olmasından, Hakikî Şakirdleri öyle Keramet gibi şeyleri aramıyorlar.

Sâlisen: Risale-i Nur'un bir Esası, kusurunu bilmekle mahviyetkârane yalnız Rıza-i İlâhî için rekabetsiz Hizmet etmektir. Halbuki Keramet sahibleri ve Keşfiyattan zevklenen Ehl-i Tarîkatın mabeynindeki ihtilaf ve bir nevi rekabet ve bu enaniyet zamanında ehl-i gafletin nazarında onlara sû'-i zan edip o mübarek zâtları, benlik ve enaniyetle ittiham etmeleri gösteriyor ki; **Risale-i Nur'un Şakirdleri şahsı için Keramet ve Keşfiyatlar istememek, peşinde koşmamak lâzım ve elzemdir. Hem onun mesleğinde şahsa ehemmiyet verilmiyor. Şirket-i Maneviye ve Kardeşler birbirinde Tefani noktasında Risale-i Nur'un mazhar olduğu binler Keramet-i İlmiye ve İntişar-ı Hizmetteki teshilât ve çalışanların maişetindeki Bereket gibi İkramat-ı İlâhiye umuma kâfi gelir; daha başka şahsî Kemalât ve Kerameti aramıyorlar.**

Râbian: Dünyanın yüz bahçesi, fâni olmak haysiyetiyle Âhiretin bâki olan bir ağacına mukabil gelemmez. Halbuki hazır lezzete meftun kör hissiyat-ı insaniye fâni hazır bir meyveyi, bâki uhrevî bir bahçeye tercih etmek cihetiyle, nefis-i emmare bu halet-i fitriyeden istifade etmemek için Risale-i Nur Şakirdleri Ezvak-ı Ruhaniyeyi ve Keşfiyat-ı Maneviyeyi dünyada aramıyorlar.

Risale-i Nur Şakirdlerine bu noktada benzeyen eskiden bir zât, haremiyle beraber büyük bir makamda bulundukları halde, maişet müzayakasî yüzünden haremi demiş zevcine: "**İhtiyacımız şediddir.**" Birden, altundan bir kerpiç yanlarında hazır oldu. Haremine dedi: "**İşte Cennet'teki bizim kasrımızın bir kerpicidir.**" Birden o mübarek hanım demiş ki: "**Gerçi çok muhtacız ve Âhirette de çok böyle kerpiçlerimiz var; fakat fâni bir surette bu zayı' olmasın, o kasrımızdan bir kerpiç noksan olmasın. Dua et, yerine gitsin; bize lâzım değil.**" Birden yerine gitti. Keşf ile gördüler diye rivayet edilmiş.

İşte bu iki Kahraman Ehl-i Hakikat, Risale-i Nur Şakirdlerinin dünyaya aid Ezvak-ı Kerametlere koşmadıklarına bir hüsn-ü misaldir.

İkinci Mes'ele: Tevafuk eğer müteaddid tarzda ve ayrı ayrı cihette birbirini takviye edecek surette olsa, kat'iyet ve sarahat derecesinde kanaat verebilir. İşte hapisten sonra yazılan bir

kısım Mektublarımız hem makbul, hem çok ehemmiyetli, hem bu zamanda halk onlara çok muhtaç olduğuna bir emare olarak, yazdığımız zaman -hilaf-ı âdet bir tarzda- serçe kuşunun ve kuddüs kuşunun ve güvercinlerin garib bir tarzda odama gelmeleri ve birbirine Tevafuk etmesi ve Milas'ta ehemmiyetli bir Kardeşimiz Halil İbrahim'in, kuddüs kuşu bahsi bulunan Mektubu aldıkları zaman, aynen, hilaf-ı âdet, kilitli bir odasını açarken kuddüs kuşu oda içerisinde uçmağa çalışması, hem içinde bulunan Mektubu, hem bizim kuşlarımıza Tevafuku; ve Medrese-i Nuriye'deki Şakirdlerin o Mektublarımızı okumak zamanında iki çekirge Mektubun başına gelip dinlemeleri, sâbık kuşlarda Tevafukatına bu küçük kuşlar dahi hem tasdik, hem Tevafuk ettikleri gibi; İnebolu'daki Sadık Kardeşlerimizin imzalarıyla yine Mektubumuzu gecede okudukları zaman gayet heyecanlı bir tarzda bir gece kuşu onları korkutup, pencereye el atıp iki kanadı ile pencereyi döğerek lisan-ı hal ile ben de o Mektubla alâkadarım, bizi alâkasız zannetmeyiniz diye yine sâbık aynı mes'eleye ve sâbık kuşların alâkadarlıklarına, büyük kuş da tam Tevafuk ve tasdik ediyor.

Aynı mes'eleye bu kadar Tevafukat (Haşiye) hem Mektublardaki mücmelen bahsedilen Hakikatların çok ehemmiyetli olmasından ve nev'-i beşerin bu asırdaki vaziyetine bakması noktasında, acaba Kâinat Kitabının hâdisat ve mes'eleleri birbiriyle münasebetdarlığını düşünen ve hayali geniş bir Ehl-i Kalb ve Fikir böyle dese, hakkı yok mu ki: Güya beşer gayet kesretli tayyareleriyle ve insan kuşlarıyla, Kuşların Âlemi olan cev-v-i havadaki kuşları hem korkutup, hem kuşlar Âleminde acib bir heyecanla nev'-i beşerin gidişatına karşı kuşlar dahi ciddî alâkadarlık gösterip, insanların bu zalim, tahribatçı canavar kuşlarına karşı kimler mukabele edip onları zulümden, tahribden vazgeçirip beşerin menfaatinde ve saadetinde çalıştırmasına çalışan kimlerdir diye Risale-i Nur mes'elelerine alâkadarlık gösteriyorlar denilse, yeri yok mu? İhtimal verilmez mi? Manasız bir hayal denilebilir mi?

Üçüncü Mes'ele: Geçen üç sene evvel Ramazan'da Te'lif edilen ve yine bu sene Ramazan'da serbest İntişar eden Âyet-ül Kübra'nın bir hülâsası olan **"Hizb-i Nuriye"**yi okudum. Fakat bir saatten fazla çekerdî. Birden o hülâsanın da bir hülâsası, on veya

(Haşiye): Bu Mektubu Üstadımızdan yeni almıştık. Ben yani Hüsrev, okuyordum, arkadaşım Tahiri yazıyordu. Gül Kahraman kuşu odamızın penceresine konup Hüsrev'in başını görmekle bırakıp gitti.

Hüsrev, Tahiri

onbeş dakika aynı Ramazan'da tezahür etti. Onu okuduğum zaman, bütün “Âyet-ül Kübra”yı okuyorum gibi bir İnkişafat-ı İmaniye ve

تَفَكَّرُ سَاعَةً خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةِ سَنَةٍ Sırrına mazhar iki veya üç

sahifelik Arabiyy-ül İbare okuyorum. Vakit bulamıyorum, kendi Kalemimle size yazayım. İnşâallah bir zaman size yazacağım. O parçayı benim gibi anlayanlar, kendisine mahsus nüshalarından ya “Âyet-ül Kübra”ya, ya “Hizb-ün Nuriye”nin âhîrinde yazar,

Tesbihattan ve Duadan sonra otuzüç defa لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ Tesbihatımızın yerinde -yalnız sabah Tesbihatında- manasını düşünerek onu okuyabilir.

Dördüncüsü: İki noktadır:

Birincisi: Isparta Kardeşlerimiz, hususan Gül Nur Kahramanı Hüsrev, benim bu kış münasebetiyle maddî hacetlerimi merak ediyorlar, yardım etmek istiyorlar. Ben de onlara teşekkürle beraber derim ki: Onların Risale-i Nur'a Hizmeti, her Şakirdin Saadet-i Ebediyesine menfaati gibi, benim de hakikî kışım suretinde olan kabrimden sonraki kışta ihtiyacatıma o derece mükemmel yardım ediyorlar ki; bu fânî, muvakkat kışın hacatına yardımdan binler derece ziyadedir. Eğer benim elimden gelse idi, bütün Ruh u Canımla, kemal-i iştiyak ile bütün onların hacat-ı maddiyesini temine çalışırdım. Beni merak etmeyiniz. **İktisad ve Kanaat, bana iki hazinedir; tükenmez bitmez.**

İkinci Nokta: Bir zaman Küçük Isparta namını alan ve her yerden ziyade, geçen mes'elemizde hapis musibetini çeken İnebolu ve civarı Kardeşlerimin gayet güzel ve samimane Mektupları, beni çok mesrur eyledi. Yalnız, Risale-i Nur'un Kahramanlarından baba-oğulun meşrebleri ayrı ayrı olduğundan, birbiriyle tam imtizaç edemediklerinden endişe ediyorum. **Baba ne kadar haksız da olsa, oğul onun rızasını tahsil etmeye mecburdur. Oğul da ne kadar serkeş de olsa, baba Şefkat-i fitriyesini ona karşı esirgemez ve esirgememeli. Değil böyle baba ve evlâd ve mümtaz seciyeli ve Risale-i Nur'un baş Şakirdleri, belki birbirinden çok uzak ve düşman da olsalar Risale-i Nur'un hatırı için Risale-i Nur Şakirdlerinin mabeynindeki tefanî, birbirini tenkid etmemek, kusurunu afvetmek düsturu ile bu iki Kardeşim, dünyevî ve cüz'î ve**

hissî şeyleri medar-ı münakaşa etmesinler. Pederlik ve veledliğin iktiza ettiği Hürmet ve Şefkatle beraber, Nur'un Şakirdliği iktiza ettiği kusura bakmamak ve afvetmek ve benim çok sevdiğim iki Kardeşim -benim hatırım için- birbirini tenkid etmemek lâzım geliyor.

Umum Kardeşlerime birer birer Selâm ve Dua ediyoruz.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

[Manen maruz kaldığım iki şıklı bir sualin cevabıdır:]

Birincisi: "Neden en ziyade senin şahsın hakkında hüsn-ü zan eden ve sana büyük bir makam veren ve Risale-i Nur'la çok kuvvetli irtibatı bulunan ve sen de onları çok sevdiğin halde, Hizmet-i Nuriyenin haricinde senin şahsın ile temaslarını istemiyorsun ve senin hakkında fazla hüsn-ü zan beslemeyeni sohbetinde tercih ediyorsun, daha ziyade iltifat gösteriyorsun, nedendir?"

Elcevab: "Otuzüçüncü Söz"ün "İkinci Mektub"unda dediğim gibi: **Bu zamanda insanlar, ihsanını, muhtaçlara çok pahalı satarlar.** Meselâ: Benim gibi bir bîçareyi, Sâlih veya Veli zannedip, sonra bir ekmek verir ve mukabilinde makbul bir Dua ister. Bu kadar fiat vermekten ise, bu ihsanı istemiyorum, diye hediyelerin adem-i kabulüne bir sebep gösterdiğim gibi; -Risale-i Nur'un Has Şakirdleri müstesna olarak- başkaları beni büyük bir makamda bilmekle, kuvvetli bir alâka ve Hizmet gösterir. Hem mukabilinde, dünyada, Ehl-i Velayet gibi nuranî neticeleri ister. Sonra bize Hizmeti ile ve alâkası ile manevî ihsan eder. Böylelerin bu nevi ihsanlarına karşı, istediği fiata sahib olamadığım için mahcub oluyorum. Onlar da ehemmiyetsizliklerimi bildikleri vakit inkisar-ı hayale uğrarlar, belki Hizmette fütura düşerler. **Gerçi Umûr-u Uhreviyede hırs ve kanaatsizlik bir cihette makbuldür, fakat mesleğimizde ve Hizmetimizde -bazı ârizalar ile- inkisar-ı hayal cihetiyle, şükür yerine, me'yusiyetle şekva etmeğe sebep olur; belki de Hizmetten vazgeçer. Onun için mesleğimizde Kanaat, daima Şükrü ve Metaneti ve Sebatı netice verdiği için; İhlas Dairesinde, Hizmet noktasında çok hırs ve kanaatsizlik gösterdiğimiz halde, neticelerine ve semeratına karşı kanaatla mükellefiz.** Meselâ: Risale-i Nur Hizmetiyle Isparta ve civarında binler Ehl-i İmana fevkalâde Kuvvet-i İmaniyeyi temin

etmek olan bu netice, bizim fevkalâde Hizmetimize kâfidir. On kutub derecesinde biri çıksa, bin adamı derece-i velayete sevketsen, yine bu neticeyi aşağıya düşürmez. Nur'un hakikî Şakirdleri, bu gibi neticelere kanaat ediyorlar. O büyük Kutbun müridlerinin Kanaat-ı Kalbiyelerini temin eden Üstadlarının fevkalâde makamı ve mes'elelerde hükümleri yerine, Risale-i Nur'un sarsılmaz hüccetleri -o müridlerinin kanaatlerinden çok ziyade- Şakirdlerine kanaat verdiği gibi; bu halet ve itikad başkasına da sirayet eder, menfaat verir. O müridlerin kanaati ise, hususî ve şahsî kalır.

Hattâ İlm-i Mantık'ta "**Kaziye-i Makbule**" tabir ettikleri; yani büyük Zâtların delilsiz sözlerini kabul etmektir. Mantıkça yakîn ve kat'iyeti ifade etmiyor; belki zann-ı galible kanaat verir. İlm-i Mantık'ta bürhan-ı yakînî, hüsn-ü zanna ve makbul şahıslara bakmıyor, cerhedilmez delile bakar ki; bütün Risale-i Nur hüccetleri, bu bürhan-ı yakînî kısmındandır. Çünkü Ehl-i Velayetin Amel ve İbadet ve Sülûk ve Riyazetle gördüğü Hakikatlar ve perdeler arkasında müşahade ettikleri Hakaik-i İmaniye, aynen onlar gibi **Risale-i Nur İbadet yerinde, İlim içinde Hakikata bir yol açmış; Sülûk ve Evrad yerinde, mantıkî bürhanlarla İlmî Hüccetler içinde Hakikat-ül Hakaika yol açmış; ve İlm-i Tasavvuf ve Tarîkat yerinde, doğrudan doğruya İlm-i Kelâm içinde ve İlm-i Akide ve Usûl-üd Din içinde bir Velayet-i Kübra yolunu açmış ki; bu asrın Hakikat ve Tarîkat cereyanlarına galebe çalan felsefî dalaletlere galebe ediyor, meydandadır.** Teşbihte hatâ olmasın, nasılkı Kur'anın gayet kuvvetli ve mantıkî Hakikatı, sair Dinleri felsefe-i tabiiyenin savletinden ve galebesinden kurtarıp onlara bir Nokta-i İstinad oldu; taklidî ve aklın haricindeki usûllerini de bir derece muhafaza etti. Aynen öyle de: Bu zamanda Onun bir Mu'cizesi ve Nuru olan Risale-i Nur dahi, felsefe-i maddiyeden gelen dehşetli dalalet-i ilmiyeye karşı Avam-ı Ehl-i İmanın taklidî olan İmanlarını, o dalalet-i ilmiyenin savletinden kurtarıp, umum Ehl-i İmana bir Nokta-i İstinad ve yakın ve uzaklarda olanlara dahi, zabtedilmez bir kal'a hükmüne geçmiştir ki; bu emsalsiz dehşetli dalaletler içinde, yine Avam-ı Mü'minin İmanını şübhelerden ve İslâmiyetini Hakikatsızlık vesveselerinden muhafaza ediyor.

Evet her tarafta, hattâ Hind ve Çin'de Ehl-i İman, bu zamanın çok dehşetli dalaletinin galebesinden; acaba İslâmiyet'te bir Hakikatsızlık mı var ki, sarsılmış diye şübheye ve vesveseye düştüğü

vakit birden iştir ki; **bir Risale çıkmış, İmanın bütün Hakikatlarını kat'î isbat eder, felsefeyi mağlub edip zendekayı susturuyor,** diye anlar. Birden o şübhe ve vesvese zâil olup İmanı kurtulur ve kuvvet bulur.

SUALİN İKİNCİ ŞIKKI: "Sen, bir Mektubunda, şâirane bir latifeyi -yani kuşların, Mektublarını yazmak ve okumak zamanında yanınıza ve Şakirdlerin yanına gelmelerini o latifeyi- ciddî bir tarzda Kardeşlerine yazdın. Halbuki o kuşlar, Hal-i Âlemi ve Risale-i Nur'un hâdisata karşı faidesini bilecek mahiyetinden uzaktırlar?"

Elcevab: Emir ve İzn-i İlahî ve Havl ve Kuvvet-i Rabbaniye ile, umum hayvanatın Melaikeden bir çobanı, bir nâzırı olduğu gibi; kuş taifesinin de bir çobanı var. Onlar bilmese de, Emr-i İlahî ile ve İlham-ı Rabbanî ile çobanları onları sevkeder. O sevk-i fitrî ise, kuşlara gelen ilhama dayanır. Kuşlar, İlhama mazhardırlar ki; yaşı bir günlük bir arı yavrusu, havada bir gün mesafede gider; o İlham-ı Fitrî ile, o Sevk-i Rabbanî ile yolunu şaşırmadan dönüp, gelip yuvasına girer.

Evet nasılkı küre-i arz, Risale-i Nur ve Şakirdlerine gelen zulme itiraz etti ve cevvi hava yağmursuzlukla ve soğukla Risale-i Nur'a gelen tazyikat ve müsadereyi tenkid etti ve bulutlar serbestiyetini yağmurlarla alkışladı; elbette kuş nev'i de alâkadardır olabilir.

Evet insanın bir kısım sun'î kuşlarının bir bomba yumurtası ile bir köyü harab edip bin adamı mahveden cinayetine ve cehennemî zakkum yumurtaları taşıyan o insanî kuşların tahribçi kısmını; hem küre-i arza, hem nev'-i beşere müstebidane, merhametsiz tahribatına karşı, bu hayvanî kuşlar, tesirli bir surette istikbali tenvir eden Risale-i Nur'u elbette manen tebrik edip alkışlar, diye suretindeki hâdisa, gerçi çok tatlı bir latifedir, fakat çok ince bir Hakikat dahi içinde var.

* * *

Kardeşlerim!

Bu defa "Meyve Risalesi"nin tam kıymetini bilen ve kendine "Meyveci" namını veren Risale-i Nur santralçısının yazdığı Mektub, beni çok memnun eyledi. Çünkü Hulusi, Hakkı gibi yirmi seneye yakın bir zamandan beri mabeynlerinde olan samimane dostluk ve Kardeşlik tam devam ve Sebat ettiği gibi; onların Risale-i Nur'a karşı alâka ve irtibat ve Sadakatları, aynen mabeynlerindeki hâlisane münasebetleri

gibi hem devam ediyor.. hem Metanet kesbediyor, ârızalarla sarsılmıyor. Cenab-ı Hakk'a şükrediyorum ki; böyle hâlis, muhlis ve başkalara hüsn-ü misal olan Sadık Şakirdleri Risale-i Nur'a vermiş ki, daimî Hakta hulûs ile ve Nur Hizmetinde sabır içinde şükrediyorlar. O meyvecinin civarında ismini söylemediğim malûm ve çok alâkadar olduğum Kardeşlerim, hususan Barla Sıddıkları, beni çok defa hayalen eski zamana ve o memlekete celbediyorlar. Barla ve dağlarında gezdiriyorlar. Ben onlarla ve o yerleriyle çok alâkadarım, unutmuyorum. Onlara binler Selâm ediyorum.

Kozca hatibi Hasan Şükrü'nün Mektubu beni memnun eyledi; Selâm ederim. Masumlar, Ümmiler, Hemşireler ve Kaleme çalışanlar başta olarak umum Kardeşlerime birer birer Selâm ve Dua ediyoruz.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Kardeşiniz

Said Nursî

* * *

Mahkeme tarafından bana iade edilen, daha elime geçmeden postadan müsadere edilen Mübarekler Heyetinin pehlivanı Küçük Ali'nin bir Mektubunu gördüm ki; her iki sene bir defa bütün Risale-i Nur'u yazmağa karar vermiş, yapmış. Bu Kahramanlığı ile benim, Risale-i Nur'un birinci Şakirdi olan büyük Mustafa'da hakikî bir Abdurrahman'ı ve arkasında çok Abdurrahman'ları göreceğim diye keşfiyatımı tam tasdik etmiş ve o mübarek Mustafa'nın Vazifesini tam yapmış. Ve Hâfız Mustafa dahi, Hâfız Ali zamanında tam bir muavini ve vefatından sonra tam bir vârisi olduğunu hapiste gösterdi. Demek Mübarek Heyet-i Âlîsinde, onsekiz sene evvel ümid ettiğim Hizmet-i Nuriyeyi tam yapmışlar ve yapıyorlar. Ektikleri tohumlar, onlar çalışmasalar da, onların bedeline mahsulât veriyor. Umum Kardeşlerimize birer birer Selâm ve Dua ediyoruz.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: Sizin Leyali-i Aşere olan mübarek o geçmiş gecelerinizi

ve Kudsî Bayramınızı Ruh u Canımızla tebrik ediyoruz. Cenab-ı Hak, Rahmet ve Keremiyle ve Hıfz u Himayetiyle ve Tevfik ve Hidayetiyle, Risale-i Nur'un Tab' ve İntişarına ve Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın

Tevafuklu Tab'ına sizleri muvaffak eylesin, **آمین!**

Sâniyen: Risale-i Nur'un bir hülâsası olan “**Âyet-ül Kübra**” ve “**Hizb-i Nuriye**”nin bir hülâsat-ül hülâsası hükmünde otuzüç Kelime-i Tevhidin Namaz Tesbihatındaki eskiden beri okuduğum ve Risale-i Nur'un ekser Hakikatları Namaz Tesbihatında inkişaf etmesiyle hayalim fazla tevessü' ederek, o otuzüç Kelime-i Tevhid herbirisini Kâinatın bir tabaka-i mahlukatının lisan-ı haliyle söylediği o Kelimeyi ben o Lisan ile söylüyorum gibi o Küllî Lisan-ı Hal benim cüz'î Lisan-ı Kalimin aynı olur. Ben, kemal-i zevk ile okuyorum. Size de suretini

gönderiyorum. Benim şübhem kalmadı ki: ... **تَفَكَّرْ سَاعَةً** ilâ âhir

Sırrını taşıyan Hizb-i Nuriye'nin onbeş dakika zarfında bu hülâsat-ül hülâsası dahi aynı Sırrı taşıyor. Arabî bilmeyenler Âyet-ül Kübra'nın mertebelerini güzelce anlasalar, bu Arabî parça tam anlaşılır. Arabî bilmeyen birkaç defa ikisine baksa, tam anlayacak. Bunu ben yirmidört saatte bir defa, ya Sabah Namazının Tesbihatında veya başka vakitte en ziyade usandığım ve sıkıntı zamanında okuyorum. Bana ulvî bir İnşirah verir, usancı izale eder. “**Âyet-ül Kübra**” ve “**Hizb-i Nuriye**”nin âhırinde yazılsa, münasib olur. Manidardır ki; “**Âyet-ül Kübra**” ve Risale-i Nur'un ekser Hakikatları, Ramazan'da ve Tesbihatında zuhuru gibi; bu “**Hülâsat-ül Hülâsa**”, aynen Ramazan'da ve Tesbihatta zuhur etti.

Sâlisen: Bugünlerde haber aldım ki; heyet-i vekile, benim nüfusumu Kastamonu'dan alıp Emirdağı'na nakletmeğe karar vermişler. Anlaşıyor ki; Risale-i Nur'a ve Talebelerine ilişmeğe bahane bulamıyorlar.. yalnız ehemmiyetsiz şahsıma ehemmiyet veriyorlar, kayıdılar altına alıyorlar. Ben de size bütün kuvvetimle temin ediyorum ki; ben Ruh u Canımla, onların Risale-i Nur ve Talebelerine ilişmeğe bedel, bana ilişmelerini iftihar ile kabul ediyorum. Güya başka yerlerde birden bana iltihak ediyorlar ve men'ine çare bulamıyorlar; fakat burada tam çare bulmuşlar zannedip böyle muamele oluyor, siz hiç müteessir olmayınız. Benim bu vaziyetim, Risale-i Nur Şakirdlerinin Fütuhatlarına bir vesiledir. İnyet-i Merhamet-i İlahiye, hakkımda ehl-i dünyanın haksızlıklarını büyük bir hayra çevirecek kanaatındayım. **Zâten mesleğimizde zaman, mekân**

sohbetimize mani' olamaz. Şarkta, garbda, hattâ Âhirette, Berzah-ta olsa da beraberiz. Meselâ; Berzahta Hâfız Ali (R.H.), hergün manen yanımızdadır. Bu Hakikata binaen, surî ayrılmağa, hattâ ölüme ehemmiyet vermemeliyiz.

Râbian : Medrese-i Nuriye Kahramanlarından Marangoz Ahmed'in bülbülü, Gül Fabrikasının mübarek gülcü Kâtibinin bülbülünü tasdik etmesi pek latif olmuş. Zâten baharda umum kuşlar namına nebatat kabilelerinin erzak-ı hayvaniyeyi getirmelerine karşı bülbüller bir hatibdir ki; onları, kuşlar namına alkışlıyor. Risale-i Nur'un kuşlar tarafından alâkadarlıkları içinde elbette yine başta bülbül görünmek lâzım geliyor ki, göründü.

Safranbolu'lu muhlis, metin Kardeşimiz Mustafa Osman, buradaki Kardeşlerime bir-iki Mektub gönderdim diyor; Mektubların cevabını alamadığından telaş etmiş. Etmesin.. İhtiyata binaen ve Isparta vasıtasıyla muhabereye itimaden ona ayrı Mektub yazılmamış; merak etmesinler. Kastamonu'lu Kardeşlerimiz de telaş etmesinler. Nüfusu-mun buraya nakli, Kastamonu ve onlarla alâkamı gevşetmez; bilakis daha kuvvetli beni onlarla bağlıyor. Ben, ekser vakitte hayalen ve manen kendimi Kastamonu'nun mübarek dağlarında ve o Kardeşlerimin yanında buluyorum.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim ve Hakikî Vârislerim!

Bayram tebriklerine aid çok Mektupları aldım. Herbirine cevap vermeye vaktim, halim müsaade etmiyor. Herbir Mektubu, çok Kardeşlerimi temsil ederek bir Has Kardeşimiz yazmış. O Mektuplarda, tebrikten başka bazı ehemmiyetli noktalar da var; beni mesrur, minnetdar eyledi.

Ezcümle: Gül ve Nur Fabrikası namına Hüsrev'in tebrik Mektubu, beni sevinçle ağlattırdı. Zâten Hüsrev'in mümtaz bir hasiyeti budur ki; şimdiye kadar bana gelen bütün Mektuplarının hiçbirisi beni incitmiyor.. elîm zamanlarımda da yumuşak geliyor.. Ruhumu okşuyor. Bu cihette dahi ona şahsım itibarıyla çok minnetdarım. Hulusi-i Sâni Sabri'nin, malûm Kardeşleri hesabına tebriknamesi beni derinden derine sevindirdi. O Has Kardeşimizin takdir ve tahsin noktasında ileri olması, Hüsrev ve Hasan Feyzi hakkında çok güzel takdiratı, beni cidden müferrah eyledi. Hasan Feyzi'nin Denizli

Şakirdlerinin hesabına tebriki dahi onun yüksek irtibatını, kuvvetli alâkasını gösterdi.

Kastamonu Fedakârları namına Kastamonu'nun Hüsrev'i ve Rüşdî'sü olan Feyzi ve Emin'in tebrikli Mektubu ve Feyzi'nin malûm hâdisede hiçbir endişe verecek bir hal vuku' bulmadığını, bilakis bir teşvik kamçısı hükmüne geçtiğini yazması, bizim endişemizi izale etti.

Nazif'in o havalideki Kardeşlerimizin namına tebriki ve Nazif'in sarsılmaz Sadakat ve irtibatı ve kuvvetli ümidleri bize tam bir nefes aldırdı. Onun hususî rakipleri bulunduğu için telaşlı idim.

Sadakâtı hârika olduğu gibi, cesareti de o nisbette olan Halil İbrahim'in (R.H.) doğrudan doğruya benim adresime gönderdiği tebrikini aldım. Onu ve Nur'un dikkatli avukatı başta onların umumuna Selâm ve Bayramlarını tebrik ederiz.

Medrese-i Nuriye Kahramanlarından Şükrü Efe'nin, kuşların ve serçelerin alâkadarlıklarını gösteren Mektubu, Kahraman marangozun teyidini teyid etti, bizi de memnun etti.

Atabey Kardeşlerimizden, Lütfü vârislerinden Ali Osman'ın Mektubundaki sualine cevap vermeğe vakit bulamadık.

İşte bu mezkûr Kardeşlerimizin her biri temsil ettikleri kendilerine ve arkadaşlarına ayrı ayrı Ruh u Canımızla maddî ve Manevî Bayramlarını tebrik ediyoruz ve büyük Re'fet Kardeşimize, binler safalar ile geldin deriz.

Umum Kardeşlerime ki, içinde Masumlar Taifesi ve Ümmi İhtiyarlar ve Fedakâr Hemşireler Taifeleri olarak birer birer üçüncü olarak Bayramlarınızı Tebrik ve Selâm ve Selâmet ve Saadetlerine Dua ederek hatm-i mekal ediyorum.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Merhum şehid Hâfız Ali'nin (R.H.) Kitaplarıyla beraber bana gelen mübareklerin pehlivanı ve Abdurrahman'ların Kahramanı büyük Ruhlu Küçük Ali'nin "**Sikke-i Tasdik-i Gaybî**" namındaki mecmuası çok güzel ve münasibdir. Fakat Lâhika'da ve bilhassa Emirdağı parçasında, Risale-i Nur'un Kerametlerine alâkadar zelzele ve yağmur ve kuşlar bahisleri gibi daha münasib gördüğünüz Mektuplar

o “Sikke'nin” âhirine girse, daha güzel olur. Bu münasebetle, Mübarekler Heyeti'nin Bayramlarını tekrar tebrik ile Küçük Ali'ye bin **بَارَكَ اللهُ** derim.

Safranbolu bahadırı fedakâr Mustafa Osman'ın buradaki Şakirdlere gönderdiği güzel Mektubu okudum. Bu zât dahi Hasan Feyzi gibi fevkalâde Sadakatini ve hüsn-ü zannını edibane yazmış; fakat Risale-i Nur'un Şahs-ı Manevîsi yerine bana haddimden çok ziyade makam vermiş. Üstadını kendi parlak âyinesinde çok parlak görmüş. Ben de onun o hüsn-ü zannını bir manevî Dua yerinde kabul ettim. Hem onun, hem civarındaki Kardeşlerimizin Bayramlarını tebrik ederiz.

* * *

Muhterem, Sevgili, Mübarek Kardeşlerim Risale-i Nur Talebelerine beyan ediyorum ki:

Risale-i Nur Nurdan bir ibrişimdir ki, Kâinat ve Kâinattaki mevcudatın Tesbihatları Onda dizilmiştir.

Risale-i Nur âhize ve nâkile ile mücehhez bir Radyo-yu Kur'anıyedir ki; Onun tel ve lâmbaları, âyine; tel ve bataryaları hükmündeki Satırları, Kelimeleri, Harfleri öyle intizamkârane ve îcazdarane bastedilmiştir ki; yarın her ilim ve fen adamları ve her meşreb ve meslek sahibleri ilim ve iktidarları mikdarında Âlem-i Gayb ve Âlem-i Şehadetten ve Ruhaniyat Âleminden ve Kâinattaki cereyan eden her hâdisattan haberdar olabilir.

Risale-i Nur Mü'minlere; Kur'an'dan Hedaya-yı Hidayet, Kevneyn-i Saadet, Mazhar-ı Şefaât ve Feyz-i Rahman'dır.

Risale-i Nur Kâinata, baharın feyzini veren bir Âb-ı Hayat ve Ayn-ı Rahmet ve Mahz-ı Hakikat ve bir Gülzar-ı Gülistandır.

Risale-i Nur Lütf-u Yezdan, Kemal-i İman, Tefsir-i Kur'an ve Bereket-i İhsandır.

Risale-i Nur kâfire Hazan, münkire Tufan, dalalete Düşmandır.

Risale-i Nur bir Kenz-i Mahfî ve bir Sandukça-i Cevher ve Menba-i Envârdır.

Risale-i Nur Hakaik-i Kur'an ve Mi'rac-ı İmandır.

Risale-i Nur Kur'an ve Hadîs'ten sonra Sertac-ı Evliya, Sultan-ül Eser ve Zübdet-ül Meâni ve Atâyâ-yı İlahî ve Hedaya-yı Sübhanî ve Feyyaz-ı Rahmanî'dir.

Risale-i Nur bir Bahr-ı Hakaik ve bir Sırr-ı Dekaik ve Kenz-ül Maarif ve Bahr-ül Mekârimdir.

Risale-i Nur hastalara Şifahane-i Hikmet ve Mâ-i Zemzem, sağlara Maişet-i Hakikat ve Rîh-ı Reyhan ve Misk-i Anberdir.

Risale-i Nur Mev'id-i Ahmedî (A.S.M.) ve Müjde-i Haydarî (R.A.) ve Beşaret ve Teavün-ü Gavsî (K.S.) ve Tavsiye-i Gazalî (K.S.) ve İhbar-ı Farukî (K.S.)dir.

Risale-i Nur Şems-i Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın Elvan-ı Seb'ası, Risale-i Nur'un Menşur-u Hakikatında tam tecelli ettiğinden, hem bir Kitab-ı Şeriat, hem bir Kitab-ı Dua, hem bir Kitab-ı Hikmet, hem bir Kitab-ı Ubudiyet, hem bir Kitab-ı Emr ü Davet, hem bir Kitab-ı Zikir, hem bir Kitab-ı Fikir, hem bir Kitab-ı Hakikat, hem bir Kitab-ı Tasavvuf, hem bir Kitab-ı Mantık, hem bir Kitab-ı İlm-i Kelâm, hem bir Kitab-ı İlm-i İlahiyat, hem bir Kitab-ı Teşvik-i San'at, hem bir Kitab-ı Belâgat, hem bir Kitab-ı İsbat-ı Vahdaniyet; muarızlarına bir Kitab-ı İlzam ve İskâtır.

Risale-i Nur Kur'an Semalarından bir Sema-yı Maneviyenin Güneşleri, Ayları ve Yıldızlarıdır. Nasılki zahiren, perde-i esbab olan Güneş'ten, Kamer'den ve Kevkeb-i Münirden bütün Kâinat tenevvür ve tezeyyün ve bütün eşya neşv ü nema ve Hayat buluyor. İşte Risale-i Nur da Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'dan alıp saçtığı şualarla bütün Âleme Hayat ve Âdeme Kâmil İnsan ve Kulûbe Neş'e-i İman ve Ukûle yakîn bir İtminan ve Efkâra İnkişaf-ı İman ve nüfusa Teslim-i Rıza ve Candır. O Sema-yı Maneviyeyi bazan ve zahiren Bihasbe-il Hikmet âfâkî bir bulut kütlesi kaplar. O Celalli sehabdan öyle bir Baran-ı Feyz-i Rahmet takattur eder ki; sünbüllemeye müstaid tohumlar, çekirdekler, habbeler o sıkıcı ve dar Âlemde gerçi muzdarib olurlar, o sıkılmaktan üzerlerindeki kışkırları çatlar ve yırtarlar; o anda bulutlar da ufuklara çekilip nöbetçi vaziyetinde beklemesi bir İmtihan-ı Rabbanî ve bir İnkişaf-ı Feyezanî ve bir Rahmet-i Nuranîdir ki; evvelceki bir habbe; bir çekirdek yeniden taze bir hayata iştiyakla ve Neş'e-i İnkişafı meyvedar koca bir ağaç suretini alır ve

يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ

Sırrına mazhar olurlar.

Evet yirmi senedir devam eden şu mevsim-i şîta, **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**
 ü Teâlâ nihayet bulmuş ola... Dünyaya yeni ve Feyizli bir Fasl-ı
 Nevbahar gele ve Âlemin yüzü Nur ile güle...

Risale-i Nur Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın Taht-ı Tasarru-
 funda olduğundan, Ona uzanan, ilişmek isteyen her el kırılır ve her
 dil kurur. Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ Kavlı-i Şerifinin îma ve
 işaretinden şu devrede Türk Lisanının sadmeler geçirmesine
 bakılırsa, "Risale-i Nur", Türkçe'de, lisan üzerinde de İmam
 olacağına; yani yarın hâlis Türkçe olan Risale-i Nur'un kesb-i
 imtiyaz edip diğerlerini terkedeceklerine dair İşaret-i Kur'aniye-
 dendir demiş olsam hata etmemiş olurum zannederim.

Başta Üstadımız olduğu halde bilumum Kardeşlerimize samimî
 Selâmlarımla arz ve hürmetler eyler, mübarek Bayramlarını tebrik ve
 tes'id eylerim. Üstadım hakkında bir şey yazamadım. Çünkü Veraset-i
 Muhammediye (A.S.M.) makamında olan bir Zât-ı Âlî-Kadr hakkında
 ne diyebilirim? Ona Hasan Feyzi Efendi Kardeşimizin sözlerini tekrar
 etmekten başka bir şey bilmem.

Milas ve havalisi Risale-i Nur Talebeleri
 namına Duanıza muhtaç

Halil İbrahim (R.H.)

(Halil İbrahim'in Risale-i Nur hakkındaki
 parlak fıkrasının sonunda kaydedilip, ikisi
 beraber Emirdağı Mektublarının âhirle-
 rinde kaydedersiniz. Bu zât, Risale-i
 Nur'un çok eski ve çok Sadık ve çok
 Fedakâr bir Şakirdidir, Risale-i Nur'a
 hitab ederek bu Mektubu yazmış.)

هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

Said Nursî

R İ S A L E - İ N U R

Mazhar-ı Esma u Sıfât-ı Bediüzzaman'dır bu
Mev'ûd-u Risaletten bizlere Fazl-ı İhsandır bu
Kenz-i Mahfîde Muhit-i Mekteb-i İrfandır bu
Hava-i Zulmette işrak eden Şems-i Tâbândır bu!..

Mişkât-ı Misbahtan Menşur-u Hakikat-ı Kur'andır bu
Mevsim-i Âsârda yekta bir Gülistandır bu
İrşad-ı Feth-i Keşifte Serencam-ı Hidayettir bu
Sefine-i Necatta Sırr-ı Menzile vusule Kaptandır bu!..

Leyle-i Zulmet-i Cehilde Nur-u Çırağ-ı Yezdan'dır bu
Gamgin gönüllerde Behçet-i Ferah, Feza-yı Şâdümandır bu
Şems-i Kur'andan akseden Nur-u İrfandır bu
Sultan-ül Eser ve Zübdet-ül Meâni-i Tefsir-i Furkan'dır bu!..

Şeref-i Ehl-i Beyt ve Teşci-i Gavs-ı A'zam'dır bu
Etba-i Ehl-i Sünnet ve İklim-i Marifette Sultandır bu
Maden-i Marifet ve İbraz-ı Şefkatte Ümm-ül Enamdır bu
Cism-i Velayette Evliyaya Ruh-u Feza-yı Candır bu!..

Kevkeb-i Muhakkikinde Mü'minlere Atâ-yı Sübhan'dır bu
Vahdet-i Mevcud ve Râhının Semasında kehkeşandır bu
İlm ü Marifet bahrinde Dürr-i Yekta-yı Mercandır bu
İlm ü Hakikatta şu'ledar Mâhitab-ı Âhırzamandır bu!..

Müstağrak-ı Envâr-ı Safada gelen bahardandır bu
Teslim-i Rıza ve Nezahet-i İstiğnada aynı İz'andır bu
Risale-i Nur Talebelerine Hakikat-ı Kible-i İmandır bu!..

Halil İbrahim (R.H.)

R İ S A L E - İ N U R

**Bu Nur eser Tefsiridir o Semavî Kitabın,
İlân eder Hakikatı, Emr-i Hakkı bildirir
İşyanlara, zulümlere maruz olan cihanın
Bu asırda gözyaşını Nur saçarak dindirir.**

**Bu Eserdir muzdarib gönüllere Teselli
Bu kararsız Âlemin her buhranında Nur saçar
Bu Eserdir her zulmette Selâmetin Rehberi
Ehl-i İman bu sayede, bu Eserle hür yaşar...**

**Masumlara bir öğüttür, gençlerin de Rehberi
Her mazluma "Ağlama" der, güleceksin yarın sen
Tesellisi çok yücedir, ibretlidir Dersleri
Beli bükük ihtiyara Müjde verir derinden!**

**Bu Eserdir insanları dehşetlerden dûr eden..
Kudret Eli hâmisidir, hayret-feza hükmü var..
Muannidler teslim olur hükmüne mağrur iken
Her serseri feylesofu meftun eden Nuru var!**

**Bu Nur Eser her bilginin, her Mü'minin Sertacı
Derdlilerin dermanıdır, her münkiri tokatlar..
Şirklerin hem hedimidir, hem her kaygu ilâci
Zındık, zalim ilişirse başında volkan patlar!**

**Ey güç yetmez dehşet veren haletlerden ağlayan
Fânilere aldanarak kırıldıkça bağırma..
Ey zâilden, âcizlerden meded umup bağlanan!
Gir bu Nur'un Âlemine, fânileri çağırma...**

**Ayl artık gaflet sarhoşluğundan, durma uyan
Hevesatın bir ejderdir, Kalbini kemirecek..
Yarın mes'ud olacaktır yoklukta Hakk'ı bulan
Nur'a ver nakd-i ömrü, yarın sana verilecek
Huzuruna Uhrada İhtişamlar serilecek.**

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Şimdiye kadar gizli münafıklar, Risale-i Nur'a kanunla, adliye ile ve asayiş ve idare noktasından hükûmetin bazı Erkânını iğfal edip tecavüz ediyorlardı. Biz müsbet hareket ettiğimiz için, mecburiyet olduğu zaman tedafüî vaziyetinde idik. Şimdi plânları akîm kaldı. Bilakis tecavüzleri Risale-i Nur'un dairesini genişlettirdi. Bu defa yeni hurufla **"Asâ-yı Musa"**yı tab'etmek niyetimiz, ihtiyarımız olmadığı halde, tecavüz vaziyeti Risale-i Nur'a veriliyor gibidir. Bu hâdisenin ehemmiyetli bir Hikmeti şu olmak gerektir:

Risale-i Nur bu mübarek vatanın manevî bir halaskârı olmak cihetiyle şimdi iki dehşetli manevî belayı def'etmek için matbuat Âlemiyle tezahüre başlamak, Ders vermek zamanı geldi veya gelecek gibidir zannederim.

O dehşetli beladan birisi: Hristiyan dinini mağlub eden ve anarşiliği yetiştiren şimalde çıkan dehşetli dinsizlik cereyanı, bu vatani manevî istilasına karşı Risale-in Nur, Sedd-i Zülkarneyn gibi bir Sedd-i Kur'anî Vazifesini görebilir. Ve Âlem-i İslâmın bu Mübarek Vatanın ahalisine karşı pek şiddetli itiraz ve ithamlarını izale etmek için matbuat lisaniyle konuşmak lâzım gelmiş diye Kalbime ihtar edildi.

Ben dünyanın halini bilmiyorum, fakat Avrupa'da istilakârane hükmeden ve Edyan-ı Semaviyeye dayanmayan dehşetli cereyanın istilasına karşı Risale-i Nur Hakikatları bir kal'a olduğu gibi; Âlem-i İslâmın ve Asya kıt'asının hal-i hazırda itiraz ve ithamını izale ve eskideki Muhabbet ve Uhuvvetini iade etmeğe vesile olan bir Mu'cize-i Kur'aniyedir. **Bu memleketin vatanperver siyasîleri çabuk aklını başına alıp Risale-i Nur'u Tab'ederek resmî neşretmeleri lâzımdır ki, bu iki belaya karşı siper olsun.**

Acaba bu yirmi sene zarfında İman-ı Tahkikiyi pek kuvvetli bir surette bu vatanda neşreden Risale-i Nur olmasaydı, bu dehşetli asırda acib inkılab ve infilâklarda bu mübarek vatan, Kur'anını, İmanını dehşetli sadmelerden tam muhafaza edebilir miydi? Her ne ise... Risale-i Nur'a, daha vatana, idareye zararı dokunmak bahanesiyle tecavüz edilmez, daha kimseyi o bahane ile inandıramazlar. Fakat cepheyi değiştirip, Din perdesi altında bazı safdil hocaları veya bid'a taraftarı veya enaniyetli sofî-meşreblileri bazı kurnazlıklarla Risale-i Nur'a karşı -iki sene evvel İstanbul'da ve Denizli civarında olduğu gibi- istimal etmek ve Risale-i Nur'a ve

Şakirdlerine ayrı bir cephede tecavüz etmeğe münafıklar çabalıyorlar. İnşâallah muvaffak olamazlar. **Risale-i Nur Şakirdleri, tam ihtiyatla beraber, bir taarruz olduğu vakitte münakaşa etmesinler, aldırmasınlar. Aldanan Ehl-i İlim ve İmansa, dost olsunlar.** "Biz size ilişmiyoruz. Siz de bize ilişmeyiniz... Biz Ehl-i İmanla Kardeşiz." deyip yatıştırırsınlar.

Sâniyen: Mübareklerin pehlivanı hem Abdurrahman, hem Lütfü, hem Büyük Hâfız Ali manalarını taşıyan büyük Ruhlu Küçük Ali Kardeşimiz bir سوال soruyor. Halbuki o sualin cevabı Risale-i Nur'da yüz yerde var. "Risale-i Nur'un Erkân-ı İmaniye hakkında bu derece kesretli tahşidatı ne içindir? Bir Âmî Mü'minin İmanı büyük bir Velinin İmanı gibidir, diye eski Hocalar bize Ders vermişler?" diyor.

Elcevab: Başta "Âyet-ül Kübra" Meratib-i İmaniye bahislerinde ve âhire yakın Müceddid-i Elf-i Sâni İmam-ı Rabbanî beyanı ve hükmü ki: **"Bütün Tarikatların muntahası ve en büyük maksadları, Hakaik-i İmaniye'nin inkişafıdır. Ve bir Mes'ele-i İmaniye'nin kat'iyetle vuzuhu, bin Kerametlerden ve Keşfiyatlardan daha iyidir."** ve "Âyet-ül Kübra"nın en âhirdeki ve "Lâhika"dan alınan o Mektubun parçası ve tamamının beyanatı cevap olduğu gibi, **"Meyve Risalesi"**nin Tekrarat-ı Kur'aniye hakkında **"Onuncu Mes'elesi"**, Tevhid ve İman Rükünleri hakkında tekrarlı ve kesretli Tahşidat-ı Kur'aniye'nin Hikmeti, aynen bitamamiha onun Hakikî Tefsiri olan Risale-i Nur'da cereyan etmesi de cevabdır.

Hem İman-ı Tahkikî ve taklidî ve icmalî ve tafsilî ve İmanın bütün tehacümata ve vesveseler ve şübhelere karşı dayanıp sarsılmamasını beyan eden Risale-i Nur parçalarının izahatı, büyük Ruhlu Küçük Ali'nin Mektubuna öyle bir cevabdır ki, bize hiçbir ihtiyaç bırakmıyor.

İkinci Cihet: İman, yalnız icmalî ve taklidî bir tasdike münhasır değil. Bir çekirdekten, tâ büyük hurma ağacına kadar ve eldeki âyinede görünen misalî güneşten tâ deniz yüzündeki aksine, tâ güneşe kadar mertebeleri ve inkişafı olduğu gibi, İmanın o derece kesretli Hakikatları var ki, binbir Esma-i İlahiye ve sair Erkân-ı İmaniye'nin Kâinat Hakikatlarıyla alâkadar çok Hakikatları var ki: **"Bütün İlimlerin ve Marifetlerin ve Kemalât-ı İnsaniye'nin en büyüğü İmandır ve İman-ı Tahkikîden gelen tafsilli ve bürhanlı Marifet-i Kudsiyedir"** diye Ehl-i Hakikat ittifak etmişler.

Evet İman-ı taklidî, çabuk şübhelere mağlub olur. Ondan çok kuvvetli ve çok geniş olan İman-ı Tahkikîde pek çok meratib var. O meratiblerden İlmelyakîn mertebesi, çok bürhanlarının kuvvetleriyle binler şübhelere karşı dayanır. Halbuki taklidî İman bir şübheye karşı bazan mağlub olur.

Hem İman-ı Tahkikînin bir mertebesi de Aynelyakîn derecesidir ki, pek çok mertebeleri var. Belki Esmâ-i İlahiye adedince tezahür dereceleri var. Bütün Kâinatı bir K u r ' a n gibi okuyabilecek derecesine gelir. Hem bir mertebesi de hakkalyakîndir. Onun da çok mertebeleri var. **Böyle İmanlı Zâtlara şübehat orduları hücum da etse, bir halt edemez.** Ve Ülema-i İlm-i Kelâm'ın binler cild Kitapları, akla ve mantığa istinaden Te'lif edilip, yalnız o Marifet-i İmaniye'nin bürhanlı ve aklî bir yolunu göstermişler. Ve Ehl-i Hakikatın yüzer Kitapları keşfe, zevke istinaden o Marifet-i İmaniye'yi daha başka bir cihette izhar etmişler. **Fakat Kur'anın Mu'cizekâr Caddesi Kübrası, gösterdiği Hakaik-i İmaniye ve Marifet-i Kudsiye; o Ülema ve Evliyanın pek çok fevkinde bir Kuvvet ve yüksekliktedir. İşte Risale-i Nur bu câmi' ve küllî ve yüksek Marifet Caddesini Tefsir edip, bin seneden beri Kur'an aleyhine ve İslâmiyet ve İnsaniyet zararına ve adem Âlemleri hesabına tahribatçı küllî cereyanlara karşı Kur'an ve İman namına mukabele ediyor, müdafaa ediyor.** Elbette hadsiz tahşidata ihtiyacı vardır ki, o hadsiz düşmanlara karşı dayanıp Ehl-i İmanın imanını muhafazasına Kur'an Nuruyla vesile olsun. Hadîs-i Şerif'te vardır ki: **"Bir adam seninle İmana gelmesi, sana sahra dolusu kırmızı koyunlardan daha hayırlıdır."** "Bazan bir saat Tefekkür, bir sene İbadetten daha hayırlı olur." Hattâ Nakşîlerin hafî Zikre verdiği büyük ehemmiyet, bu nevi tefekküre yetişmek içindir. Umum Kardeşlerime birer birer Selâm ve Dua ediyoruz.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Kardeşiniz
Said Nursî

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

"İhlas" ve Mektupların suretlerinin hafiyeler tarafından alınması, sizi müteessir etmesin. Zâten o Mektupları ve "İhlas" ve İhbar-ı

Aleviye'yi onlara okutmak, Risale-i Nur hesabına ve Fütuhâtına lâzım idi. Hem bu hâdisе zamanında İstanbul'da bolşevizm aleyhindeki nümâyîş hâdisesi, Risale-i Nur'a karşı perde altında hücum eden iki kuvvet birbirine vaziyet almağa başladığı cihetle, Risale-i Nur Fütuhâtına büyük bir vesiledir. Muvakkat bize karşı bazı ilişkeler olsa da, hiç ehemmiyeti yok. Çünkü bolşevizmin, Müslümanlar içinde anarşilik mahiyetinde küfr-ü mutlak ve fikr-i tabiatla yerleştirilmesine mukabil, ancak ve ancak Risale-i Nur'un fevkalâde kuvvetli Hakikatları çıkabilmesinden, milliyetperver ve vatanperver ve siyasetçiler ve dindarlar, Risale-i Nur'un arkasına girmeğe ve onunla barışmağa ve onunla siper almağa bir yol açılıyor nazarıyla bakıyoruz.

Said Nursî

* * *

AFYON EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ'NE !

Zâtınızı tanımadan bir defa gördüğüm vakit insafî ve adaletli gördüğümünden herkesten evvel, alâkadar olduğum bir Hakikatı size beyan ediyorum. O Hakikatı alâkadar makamata Vazifeniz itibariyle bildirmeyi, size bırakıyorum. O Hakikat da şudur:

Benim şimdiki vaziyetim, tarihte emsali yoktur. Herşeyden tecrid-i mutlak içinde, herkesten hattâ Câmideki Cemaat adamlarından ve temastan memnu' olduğum halde; ihtiyarlık, hastalık, yoksulluk içinde birden Kalbime geldi ki: **Madem ben de bu vatanın bir evlâdım, bu vatanın saadetine Hizmet etmek benim için Farzdır.** Maddî cihette elimden hiçbir şey gelmiyor. Yalnız Kur'andan anladığım ve Kaleme aldığım “**Meyve Risalesi**” ile “**Hüccet-ül Baliğa**”yı yeni hurufla tab'etmek için bazı Kardeşlerime izin verdim. O iki Risaleyi iki seneye yakın alâkadar Ankara makamâtı ve ehl-i vukufu, hem Denizli Mahkemesi tedkikten sonra mûcib-i mes'uliyet hiçbir şey bulamayarak bize resmen teslim ettiler. Hem cevap gönderdim ki; sansüre ve büyük muharrirlere göstereyim, sonra tab'etsinler. Hem Tab'dan sonra resmen hükûmetin oniki makamâtına vermek bir usûldür. Sonra da “**İhlas Risalesi**” ile “**İktisad Risalesi**”ni de o iki Risalenin âhırine ilhak edip yeni hurufla tab'edilsin. Kat'iyen size beyan ediyorum ki benim maksadım, bunun tab'ında, bu mübarek milleti ve vatani manevî ve maddî anarşilikten muhafaza etmek ve asayiş ve inzibata manevî yardım etmek ve anarşiliği uyandıran haricî

bir cereyanın istilâsına manevî Sed çekmek ve Âlem-i İslâm'ın bize karşı itiraz ve ittihamını izaleye ve eski Muhabbet ve Uhuvvetini celbetmeye çalışmaktır. Fakat maatteessüf ben dünya ile alâkadar olmadığım ve ehl-i idare ile de görüşmediğim ve dünya halini bilmediğim ve kanunsuz ilişmek belasına maruz kaldığım, eskiden beri perde altında bana husumet eden bazı insanlar, fırsat bulup zabıta'yı, ya adliye'yi evhamlandırıyolar.

Ezcümle: Acib bir tesadüfle işittim ki; dört Risalem ile bu iki sene zarfında yazdığım Mektubların suretini taharri memurları şimendiferde tutmuşlar. O Risalelerin ikisi, "**İhlas**"tır. Gerçi bir derece mahremdir, fakat mahkeme, hem Ankara ehl-i vukufu tedkikten sonra zararsız görmüşler ki, bize iade ettiler.

Hem sansüre ve büyük muharrirlere göstermek için İstanbul'a gönderilmiş "**İktisad**" ise, bu zamanda herkese lâzımdır. "Onsekizinci Lem'a" olan Keramet-i Aleviye ise, yanlışlıkla onlara, beraber gönderilmiş. Değil o Risale'yi tab'etmek, belki en mahrem Kardeşlerime de ancak okumasına izin veriyorum. Hem o, dünyaya bakmıyor. Hem ehl-i vukuf ve mahkeme, tedkik etmiş, bize iade etmişler.

Hem, on sene evvel Eskişehir Hapishanesi'nde çok sıkıntılı bir zamanımda ve teselliye çok muhtaç olduğum bir zamanda bir Müjde-i Manevî Kalbime geldi, ben de Kaleme aldım. Amma benim bu iki sene, belki dört-beş senede yazdığım Mektubların suretleri, değil o Risaleler ile beraber tab' ve neşretmek; belki mahrem bir-iki dostumun arzusu ile okunmasını merak edip beraber gönderilmiş. Bu Mektupları kendim yazdığımın sebebi, benim yüzümden hapiste sıkıntı çekenlere bir teselli, bir musahabe ve bu vatan ve millete dünya ve Âhiretlerine yirmi seneden beri büyük menfaati görülen Risale-i Nur hakkında bir müdavele-i efkâr etmek içindir. Hem zâtınıza, hem Ankara makamâtına yazdığım bazı hasbihaller, belki içinde bulunmuş. İşte bu mahiyetteki Risaleler ve Mektuplar, taharri memurları tarafından alınmış; belki size de gelmiş veya gelecek ihtimaliyle size bu Hakikatı beyan ediyorum. Benim şimdi pek ağır beş-altı cihetteki sıkıntılara evham yüzünden kanunsuz bana ilâştirmeğe meydan vermemenizi, sizin Vazife-perverliğinizden ve ciddiyetinizden ümid ediyorum.

(İstanbul'da hâdiseyi gören Risale-i Nur Talebelerinin Mektubundan bir parçadır.)

Aziz Kardeşlerimiz!

لَهُ الْحَمْدُ وَالْمِنَّةُ dün, Nur'un manevî bir Fütuhâtı, bütün

Azamet ve dehşetiyle İstanbul'da görüldü. Küfr-ü mutlakı dünyaya, hususan Âlem-i İslâm'a yerleştirmek isteyen bir cem'iyet ve onun Naşir-i Efkârı ve Mürevvic-i Âmâli olan bir-iki gazete matbaası ve kütübhanesi darmadağın edilerek; dinsiz yaptık, komünist yaptık zannedilen gençlik ve mekteblilerin ağzıyla ve harekâtıyla ve fiilleriyle protesto edildi. "Kahrolsun komünistlik" diye beddualar edildi. Bu cem'iyetin binler lira maddî, milyonlar lira da manevî zararı oldu. Ve üzülen bizlere, Kalbimiz ve Ruhumuzla çok alâkadar bir Şahs-ı Manevî:

Ey Nurcular! Şimdi maddî imkân hasıl olmuyor diye üzülmeyiniz. Nur'un Fütuhâtı geniş bir sahada devam ediyor. Küllî bir muvaffakiyet hasıl oluyor. Vesaire vesaire diye bağırırdı.

هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Size, manidar ve acib ve Risale-i Nur'un Talebeleriyle ve Risale-i Nur'a ve “Âyet-ül Kübra”nın Kerametiyle ve ehl-i dünyanın ilişmek niyetleriyle alâkadar, karşımda eskiden belediye bulunan hükûmet dairelerinden birisi, hiçbir şey kurtulmayarak, hiç görmediğimiz acib bir parlamakla gecenin en soğuk bir vaktinde üç saat Cehennem gibi yandığı halde; tam bitişiğinde, Risale-i Nur'un Çalışkanlarından bir Talebesi, yine iki Kardeşinin, masum Ceylan'ın sermayelerinin kısm-ı a'zamı bulunan büyük mağazaları, o yangın yeri ile iki küçük dükkân fasıla ile o dehşetli yangın bütün şiddetiyle mağazaya doğru gelirken bıçare Ceylan yanıma geldi, dedi: "Biz yanıyoruz, mahvolduk." Ben de iki gün evvel mağazalarında bulunan “Âyet-ül Kübra”nın bir kısım matbu' nüshalarını yanıma getirmek için söyledim, fakat getirmedi. Demek o ateşi söndürmek için orada kalmıştı. Ben de Risale-i Nur'u ve “Âyet-ül Kübra”yı Şefaâtçı yapıp: "Ya Rabbi kurtar" dedim. Üç saat o dehşetli yangın -hücumunda-

bütün o büyük daireyi mahvetti. Altında ve bitişiğindeki dükkânları bütün yaktı, yıktırdı. Risale-i Nur'un ve “Âyet-ül Kübra”nın hıfzında olan mağazaya kat'ıyyen ilişmedi ve altındaki Şakirdin dükkânı da müstesna olarak sağlam kaldı. Yalnız ahali camlarını kırdılar. Eğer ahali ilişmeseydi, eşyalarını almasaydılar, hiçbir zarar olmayacaktı.

İşte Isparta halıcıhanesinin yangını ile, Risale-i Nur'un Derslerine köşklerini tahsis eden zâtların o dehşetli yangınla bitişik iki Kardeşinin iki hanesinin kurtulması Risale-i Nur'un bir Kerameti olduğu gibi; Kastamonu'da aynen bu Emirdağı yangını gibi, orada karşımdaki dehşetli bir yangının ittisalindeki Risale-i Nur Şakirdlerinden Hâfız Ahmed'in evi hârika bir surette kurtulması ve hemşiresinin üçüncü kat yangın içinde hârika bir tarzda, hem elmas ve altun mücevheratını, hem canını Risale-i Nur'un Berekâtıyla kurtarması misillü; burada da bu yangında, Risale-i Nur'un çalışkan Talebelerinden ve Çalışkan Hanedanından üç Kardeşi olarak dört zâtın o dehşetli yangından kurtulması, Risale-i Nur'un ve “Âyet-ül Kübra”nın bir Kerameti olduğuna hem benim, hem onların, hem sair Kardeşlerimizin kat'î kanaatımız geldi. Burada eksik olmayan az bir rüzgâr esseydi, o çarşı dükkânlarının ekserisini yandırabilirdi. Hattâ “Âyet-ül Kübra” mağazasından on-onbeş dükkân tâ uzakta eşyalarını çıkarıp kaçırdılar.

Bazı emarelerle, Sandıklı'da, hem Afyon, Kütahya ortasında, Risale-i Nur'a ve yeni Mektublarımı elde etmeleriyle bana karşı bir ilişmek emareleri göründü. O iki hâdisede, İstanbul hâdiseleriyle tokat yediler. Bu defa, niyetlerinde bana ilişmek cezası olarak bu tokat geldi,

إِنْ شَاءَ اللَّهُ o niyetten onları vazgeçirdi ve korkutup susturdu.

Kardeşlerim! Sizin zekâvetiniz ve tedbiriniz, benim Tesanüdünüz hakkında nasihatıma ihtiyaç bırakmıyor. Fakat bu âhirde hissettim ki, **Risale-i Nur Şakirdlerinin Tesanüdlerine zarar vermek için birbirinin hakkında sû'-i zan verdiriyorlar, tâ birbirini itham etsin. Belki filan Talebe bize casusluk ediyor, der; tâ bir inşikak düşsün. Dikkat ediniz.. gözünüzle görseniz dahi perdeyi yırtmayınız... Fenalığa karşı iyilikle mukabele ediniz. Fakat çok ihtiyat ediniz.. Sır vermeyiniz...** Zâten Sırrımız yok, fakat vehhamlar çoktur. Eğer tahakkuk etse, bir Talebe onlara hafiyelik ediyor; ıslahına çalışınız.. perdeyi yırtmayınız. Sizin, hususan Isparta Medresesindeki Tesanüdünüz; hem Risale-i Nur'u, hem Şakirdlerini, hem bu memleketin yüzünü ak etmiş. Ve her tarafta Risale-i Nur'a çalıştıran ehemmiyetli

bir sebep, Tesanüdünüzdür ve şevk ve gayretinizdir. Cenab-ı Hak sizleri bu Hizmet-i İmaniyede daim ve muvaffak eylesin, آمین... آمین.

Umum Kardeşlerime taife taife, birer birer Selâm ve Dua; ve Dualarını rica ediyoruz.

Said Nursî

Yangın hakkında Üstadımızın yazdığı Hakikata kat'î kanaatımız geldi, gözümüzle gördük.

Osman, Mehmed, Hasan, Ceylan ve yardım eden **İbrahim**

* * *

Aziz Kardeşim!

Senin Mektublarını iyi gördüm. Fakat şimdiki gazeteciler ve baştakiler, Hakikatları tam takdir edemiyorlar. **Hem Risale-i Nur yalvarmaz, onlar yalvarmalı ve aramalı; ve kıymetini takdir edip müşteri olduktan sonra onların yardımını kabul eder.**

Hem şimdi nazar-ı dikkati Risale-i Nur Şakirdlerine celbetmemek münasibdir diye düşünüyorum. Fakat yedi sene harb-i umumîye bakmayan ve yirmibeş sene gazeteleri okumayan, dinlemeyen bu Kardeşinizin fikri, bu mes'eledede sorulmaz. Asıl fikir sahibi, sizler ve Risale-i Nur'un Has Şakirdleri ve Müdakkik Naşirleri meşveretle, hususan Ispartadakiler ile, maslahat ne ise yaparsınız. Senin bu güzel Mektubunu “Lâhika”ya yazdık.

Risale-i Nur'un “Lâhika Risalesi”nde Feyzi ile Emin ehemmiyetli mevki kazanmışlar; acaba ne haldedirler? O ehemmiyetli mevkie muvafık vaziyete muvaffak oluyorlar mı? Kederleri yok mu? Hem hapishanede Hakikaten merdane ve fedakârane istirahatıma çalışan ve on sene şahsıma hizmet kadar beni minnetdar eden Taşköprü'lü Sadık ve Hilmi ve İhsan ne haldedirler? Ve o civarda, hususan İnebolu'daki Kardeşlerimi unutamıyorum; beni merak etmesinler. Risale-i Nur'un -bazı arasına- bazı yerlerde tevakkufuna mukabil, pek tesirli ve ehemmiyetli bir tarzda perde altında Fütuhâtı var. Telaş etmesinler; ihtiyat ile beraber Sebat, Metanet ve yazıda devam etsinler.

Umuma binler Selâm ve Dua ediyoruz.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: Sizleri, birinci Vazife-i Nuriyeyi, “**Asâ-yı Musa**”ya aid Hizmete başlamanızı tebrik ve Isparta'nızı Diyanette ve Âdâb-ı İslâmiyede geri değil, ileri gitmesini Ruh u Canımızla tahsin ve tebrik ediyoruz.

Sâniyen: Denizli'nin Hüsrev'i Hasan Feyzi'nin Risale-i Nur hakkında ve Risale-i Nur'un Aslı ve Esası ve Madeni olan Hakikat-ı Kur'aniye ve Sırr-ı İman ve Nur-u Ahmedî tarifinde yazdığı manzum fıkrası, içinde tam bir samimiyet ve metin bir Kanaat-ı İmaniye bulunduğu; hem her şeyi çabuk kabul etmeyen ve delilsiz teslim olmayan Âlim, hususan muallim olduğu halde Risale-i Nur'un Hakkaniyetini hem kendi namına, hem etrafındaki rüfekasının Şahs-ı Manevîsi hesabına bir derece fevkalâde, hâlisane tarif etmesinden “**Sikke-i Tasdik-i Gaybî**” âhirinde, “Lâhika”dan alınan parçaların sonunda yazılmasını, hem ayrıca “Lâhika”da da kaydedilmesini ve Halil İbrahim'in de son Risale-i Nur hakkındaki tavsifnamesini dahi bunun gibi “**Sikke-i Tasdik-i Gaybî**”nin arkasında yazılmasını münasib gördük ve burada da öyle yaptık. Çünkü bu kadar kuvvetli ve samimî bir kanaat, “Sikke-i Gaybî”deki îmalar nev'inde hakkaniyetine bir îma, bir emare olabilir.

Sâlisen: Hasan Feyzi'nin Mektubunda bahsettiği bütün oradaki Kardeşlerimize pek çok Selâm, tebrik ediyoruz. Hapishaneleri bir

Dershane-i Nuriye olduğu gibi, **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** Denizli Vilayeti de bir nevi Medreset-üz Zehra hükmüne geçecek. Ve çokların yüzünü ak eden ve Nur'u zulümlerden kurtarmağa çalışan ve Nur'un Şakirdlerinin her birisine ona hediye edilen Risalelerden ziyade hediye vermiş hükmünde manen bizlere hediyesi var. Bu Nur'un tebriki, umum ona minnetdar olanların hatıralarıdır. Yüzer misli mukabili alınmış bir hatıra-i adalettir.

Râbian: İşaret-i Gaybiye ile, altmışdörtte Risale-i Nur Te'lifçe tamam olur diye Haber-i Gaybiyeyi iki hal tasdik ediyor:

Birincisi: Çok mühim noktalar hatıra geldiği halde, Risaleyi Te'lif cihetine sevkedilmiyor.

İkincisi: Risale-i Nur'un Hıfz ve Neşrine ve Sahabet ve Himayetinde çalışmak için Hayat isterdim. Fakat hadsiz şükür olsun ki, bir bîçare ihtiyar Said yerinde çok genç Said'ler o Vazifeyi yapıyorlar. Hususan Hüsrev'ler, Feyzi'ler, Ahmed'ler, Mehmed'ler, biraderzadem

gibi çok Abdurrahman'lar ve hakeza... Hâfız Ali'yi kabrinde mesrur, müferrah ettikleri gibi, **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** kabrimde de öyle mesrur edecekler.

Umum Kardeşlerime, Masumlara, Ümmiler, Hemşireler gibi her taifenin herbirisine birer birer Selâm ve Dua ediyoruz. Çalışkanların da Risale-i Nur'un Bereketiyle o yangından ziyanları yoktur, sizlere arz-ı hürmet ve Selâm edip ellerinizden öperler.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Birkaç aydan beri aleyhime çevrilen desiseleri meydana çıktı. Hıfz-ı İlâhî ile o musibet, yirmiden bire indi.

Hâlî zamanda Câmiye gidiyordum. Haberim olmadan, Talebeler beni üşütmemek için, mahfelde bir kulübecik yapmıştılar. Ben de dört-beş gündür kendi kendime karar verdim, daha gitmeyeceğim. O malûm zabî adam vasıta olup kulübeciği kaldırdılar. Bana da resmen tebliğ ettiler ki: "Daha Câmiye gitmeyeceksin." Fakat manasız habbeyi kubbe yapıp bir heyecan verdiler. Hiç ehemmiyeti yok, hiç de merak etmeyiniz. Tahminimce, her tarafta haddimden pek fazla teveccüh-ü ammeyi kırmak için, bana böyle bazı bahanelerle ihanet ediyorlar. Eski zamanımı düşünüp güya tahammül etmeyeceğim. Halbuki -Risale-i Nur'un Selâmet ve İntişarına hâlel gelmemek şartıyla- her gün bin ihanet ve tazibler de gelse, Allah'a şükrederim. Ben ehemmiyet vermediğim gibi, buradaki Talebeler de hiç sarsılmıyorlar. Çoktan beri beklediğimiz bu hâdise de, İnyet-i İlahiye ile hafif geçti.

Umum Kardeşlerimize birer birer Selâm ve Dua ediyoruz.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Nur-u Muhammedîye ve Sahabeye bakan dört sahife çok güzeldir. Âhirinde, Risale-i Nur'a ve dolayısıyla bize bakan kısımlar Hasan Feyzi'nin hüsn-ü zannı pek fazla gitmiş. Gerçi o Âhir-i Kasidesinde Risale-i Nur'un Hakikatını ve Şahs-ı Manevîsini murad etmiş. Yine ta'dile muhtaç gördüm. Bazı Kelimeleri ilâve ve birkaçını tebdil ettiğim halde, yine ondan benim hisseme düşen, bin derece haddimden ziyadedir diye titredim. Fakat madem Şakirdleri şevke ve gayrete getiriyor, size havale ediyorum. Siz, hem bu zamandaki vehhamlıları, hem mesleğimizin muktezası olan mahviyet ve İhlas ve terk-i enaniyet noktalarını nazara alınız; münasib gördüğünüz Kelimeleri ta'dil ediniz. **Bu fütur zamanında ehemmiyetli bir kamçı-yı teşviktir, arkadaşlara gönderebilirsiniz.**

Hem o kıymetli Kardeşimiz, merhum Hâfız Ali'nin (R.H.) vârisi ve halefi yerinde Risale-i Nur'a fevkalâde irtibat ve Sadakatla bağlıdır. Benim ta'dilimden gücenmesin.

Gayet samimî bir kanaatla ve kuvvetli bir itimad ile ve derin bir İlimle ve parlak bir İman ile Risale-i Nur'un mahiyetini iki defadır tarif eden Risale-i Nur'un has Şakirdlerinden ve ehemmiyetli eski muallimlerinden Hasan Feyzi'nin “**Sikke-i Tasdik-i Gaybî**”den aldığı bir ilham ile Risale-i Nur hakkında ve o Nurun Menbâ ve Esası olan Nur-u Muhammedî (A.S.M.) ve Hakikat-ı Kur'an ve Sırr-ı İman tarafinde bu kasideyi yazmıştır.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

Ahmed yaratılmış o büyük Nur-u Ehad'den
Her zerrede Nurdur, o Ezelden hem Ebeden

Bir Nur ki odur hem yüce hem Lâ-Yetenahî
Ol Fahr-i Cihan Hazret-i Mahbub-u İlahî

Parlattı cihanı bu güzel Nur-u Muhammed (A.S.M.)
Halkolmasa, olmaz idi bir zerre ve bir ferd

Ol Nuru ânın, her yeri her zerreyi sarmış
Baştan başa her dem bu kesif zulmeti yarmış

Bir Nur ki odur sade ve hem Lâ-Yetezelzel
Âri ve berî cümleden üstün ve mükemmel

Bir Nur ki bütün zerrede ancak o nümayan
Bir Nur ki verir Kalblere hem Aşk ile İman

Bir Nur ki eğer olmasa ol Nur hele bir an
Baştan başa zulmette kalır hem de bu ekvan

Bir Nur ki değil öyle muhat, hem dahi mahsur..
Bir Nur ki eder Kalbi de pürnur, çeşmi de pürnur

Bir Lem'adır andan, şu büyük şems ve kamerler

Hep işte o Nurdan bu acaib koca Âlem
Halk oldu o Nurdan yine Cennet'le Cehennem

Şekk yok ki o Nurdur okunan Hazret-i Kur'an..
Ol Nur-u Ezel hem Sebeb-i Hilkat-ı İnsan..

Her şeye odur Mebde' ve Asıl ve Esas hem
Ondan görünür nev'-i beşer böyle mükerrerem

Bir zerre değil, bahr-i muhit o bahr-i münirden
Hem nasıl beşer hiç kalıyor hepsi de birden

Şekk yok ki cihan, Katre-i Nurundan o Nurun
Şekk yok ki bu can, Zerre-i Nurundan o Nurun

Sönsün diye üflense, o derya gibi kaynar
Söndürmeğe hem kimde aceb zerre mecal var

Söndürmeğe kalkmıştı asırlar dolu küffar
Kahreyledi her hepsini ol Hazret-i Kahhar

Hep sönmüş asırlar, yanyor sönmeden ol
Tarihe sorun, kimdir o Nur, hem kim imiş menfur

Alnında yanan Nur-u Muhammed'di Halil'in
Yetmezdi gücü, bakmağa her çeşm-i alîlin

Görseydi Resul'ün o güzel Nurunu, nemrud
Yakmazdı o dem, nârını ol kâfir-i matrud

Bir sivrisinek öldürüyor o şah-ı cihanı (!)
Atmıştı Halil'i ateşe çünkü o canı

Bir perde açıp söyledi Hak gizli Kelâmдан
Ol ateşe bahseyledi hem Berd ü Selâmdan

"Dostum ve Resulüm yüce İbrahim'i ey nâr
At âdetini, yakma bugün, sen Onu zinhar!"

Bir gizli Hitab geldi de ol dem yine Hak'tan
Bir Abd-i Mükerrerrem dahi kurtuldu bıçaktan

Ol Nurdan için Yunus'u hıfzeyledi ol hut
Ol Nur ile kahreyledi hem kavmini ol Lut

Ol Hüsn-ü Cemal, eyledi Âlemleri hayran
Nerden Onu bulmuş, acaba Yusuf-u Ken'an

Hikmet nedir, ol derdlere sabreyledi Eyyub
Hem Sırrı nedir, Yusuf için ağladı Ya'kub

Öldükçe dirildikçe neden duymadı bir his
Ol namlı Nebi, şanlı Şehid Hazret-i Cercis

Hasretle neden ağladılar Âdem ve Havva
Kimdendi bu yıllarca süren koskoca Dava

Hem âh, neden terkedilip Ravza-i Cennet
Bir Dâr-ı Karar oldu neden Âlem-i Mihnet

Nur şehri olan Tur'da o dem Hazret-i Musa
Esrar-ı Kelâm hep çözülp buldu tecella

Bir parça Zebur'dan okusa Hazret-i Davud
Başlardı hemen sanki büyük Mahşer-i Mev'ud

Bilmem ki neden, yel ve sular hep Onu dinler
Bilmem ki neden, hep işiten âh! diye inler

Mahluku bütün kendine râmetti Süleyman
Nerdendi bu Kuvvet, Ona kimdendi bu Ferman

Yellerle uçan şanlı büyük Taht-ı Mukaddes
Esrar-ı Ezelden o da duymuş yine bir ses

Ol hangi acib Sır ki, çıkar göklere İsa
Kimdir çekilen çarmıha, kimdir yine Yuda

Nur derdi için tahtını terkeyledi Edhem
Bir başkasının tahtı olur derdine merhem

Çok Şahs-ı Veli, Nur ile hem etti kanaat
Çok Şahs-ı Denî, Nur ile hem buldu Keramet

Her hepsi de pervanesi, üftadesi Nurun
Her hepsi muamma, gücü yetmez bu Şuurun

Fillerle varıp Kâ'be'ye hem Ebrehe zalim
İsterdi ki yapsın nice bin türlü meزالim...

İsterdi ki o Beyt yıkılıp şöhreti sönsün
Halk Kâ'be'yi terkederek kiliseye dönsün

İsterdi ki çeksın doğacak Nura bir sed
Hem doğmadan ölsün diye Mahbub-u Müebbed

Günlerce gidip Kâ'be'ye hem yaklaşan ordu
Birdenbire bir tehlike sezmiş gibi durdu...

Sür'atle gelip bir sürü kuş, semt-i bahirden
Taş harbine başlar pek acib hepsi birden

İndikçe havadan o muamma gibi taşlar
Cansız yıkılıp yerlere yatmış nice başlar

Şahıyla beraber kocaman orduyu Mevlâ
Olsun diye Mahbub'a Nişan, eyledi mevta

Hem kavm-i kureyş, söndürelim derken o Nuru
Erkek ve kadın, cümlesinin kaçtı huzuru...

Müşrik ve Muvahhid, iki fırka olup urban
Yıllarca dökülmüş yine üstüne bir kan

Şakk etti Kamer, Fahr-i Beşer, ol yüce Server
Her yerde ve her anda onun Nuru muzaffer

Kur'andı kali, Nurdu yolu, Ümmeti mutlu
Ümmet olanın Kalbi bütün Nur ile doldu

Çekmezdi keder, ol Sözü Cevher, Özü Kevser
Ol Sure-i Kevser, dedi a'dasına "ebter!"

Ol Şems-i Ezel'den kaçınan ol kuru başlar
Gayya-i Cehennem'de bütün yakmış ateşler

Bitmişti nefes, çıkmadı ses, bıktı da herkes
Ol Nura varıp baş eğerek hem dediler pes

İdraki olan kafilе ayrıldı Kureyş'ten..
Feyz almak için doğmuş olan şanlı güneşten

Ol kevser-i Ahmed'den içip herbiri tas tas
Olmuştu o gün sanki mücella birer elmas

Ol başlara taç, derde ilâç, Mürşid-i Âlem
Eylerdi nazar bunlara Nuruyla demadem...

Bunlardı o a'dayı boğan bir alay Arslan
Hak uğruna, Nur uğruna olmuş çoğu kurban

Bunlardan o gün ehl-i nifak cümle kaçardı
Müşrik ise, ol akhı anın kalmaz uçardı

Bunlardı o Peygamberin Ashabı ve Âli..
Dünyada ve Ukbada da hem Şanları Âlî

Tavsif ediyor bunları hep şöylece Kur'an:
Sulh vakti koyun, kavgada kükrek birer Arslan

Hep yüzleri pâk, sözleri Hak, yolları Hakdı
Merkepleri yeller gibi Düldül'dü, Burak'dı
Bir Cezbe-i **يَا حَيُّ!** ile seller gibi aktı
A'daya varıp herbiri şimşek gibi çaktı

Bunlardı o gün Halka-i Tevhidi kuranlar
Bunlardı o gün baltalayıp küfrü kıranlar

Bunlardı mübarek yüce Cem'iyet-i Şûra
Bunlardı o Nurdan dizilen Halka-i Kübra

Bunlardı alan Suriye, Irak, Ülke-i Kisra
Bunlarla ziyadar o karanlık koca sahra

Bunlardı veren hasta, alîl gözlere bir fer
Bunlardı o tarihe geçen Şanlı Gazanfer

Her hepsi de bir Zerre-i Nuru o Habib'in
Her an görünür gözlere ondan nice yüzbin

Nur altına girmiş bulunan türlü Cemaat
Hem buldu Beka, hem de bütün gördü Adalet

Eccad-ı İzamın o büyük Ruhları küskün
Zira ne küfürler okunur onlara her gün...

Yağmıştı o gün âh ne kederler, ne elemeler
Âciz onu hep yazmağa, eller ve Kalemler

Binlerce yetimin yıkılan Kalbini sen yap
Afvet yeter artık, o Habib Aşkına ya Rab!..

Derken yeter artık, bizi afvet güzel Allah!.
Sarsıldı cihan, öldü de bir gümgüme nâgâh

Buz parçası halinde bulut, bir yere düşmüş
Erkek ve kadın hepsi de ol semte üşüşmüş...

Derhal açılıp gökyüzü hem parladı ol Nurdan gelen
Risale-in Nur
Hallak-ı Rahîm eyledi mahlukunu mesrur

Zulmet dağılıp başladı bir yepyeni gündüz
Bir neş'e duyup sustu biraz ağlayan o göz

Bir dem bile düşmezken onun âhı dilinden
Kurtuldu, yazık dertli beşer derdin elinden

Ol taze güneş, ülkeye serptikçe ışıklar
Hep şâd olacak, şevk bulacak Kalbi kırıklar

Her Kalbe sürur, her göze Nur doldu bu günden
Bir Müjde verir sanki o bir şanlı düğünden

Arzeyleyelim ol yüce Allah'a şükürler
Kalkar bu Kahr u cehl ve dalal, şirk ve küfürler

Ol Nur-u Hüda saldı ziya, Kalbe safa hem
Gösterdi Beka, göçtü fena, buldu vefa hem

Çıkmıştı şakî, geldi nakî gördü adavet
Eylerdi nefiy, oldu hafî Nur-u Hidayet

Fışkırdı Risale-i Nur, ufuktan Nur-u Risalet
Ol Nur-u Risalet verecek Emn ü Adalet

Allah'a şükür, kalkmada hep cümle karanlık
Allah'a şükür, dolmada hep Kalbe ferahlık

Allah'a şükür, işte bugün perde açıldı
Âlemlere artık yine bir neş'e saçıldı

Artık bu sönük canlara can üfledi canan
Artık bu gönül derdine ol eyledi derman

Bir Fasl-ı Bahar başladı illerde bu günden
Bir Sohbet-i Gül başladı dillerde bu günden

Benden bana ben gitmek için Risale-i Nur diye koştum
Nur derdine düştüm de denizler gibi coştum

Bir zerrecik olsun bulayım der de ararken
Düştüm yine derya gibi bir Nura bugün ben

Verdim ona ben gönlümü baştan başa artık
Maşukum odur şimdi benim, ben ona Âşık

Ol Nur-u Ezel hem kararan Kalblere lââyık
Ol Nurdan alır Feyzini hem cümle halâyık

Kahreyledi ol zulmeti Risale-i Nur'a akanlar
Nur Kahrına uğrar, ona hasmane bakanlar

Küfrün bütün alayı hücum etse de ey Nur
Etmez seni dûr, kendi olur belki de makhur

Sensin yine hazır, yine Sensin bize Nâzır
Ey Nur-u Rahîm, ey Ebedî bir Cilve-i Kudret-i Fâtır

Bir Neş'e duyurdun İmanla Sırr-ı Ezelden
Bir Müjde getirdin bize ol Namlı Güzelden

Madem ki içirdin bize ol Âb-ı Hayattan
Bir zerre kadar kalmadı havf şimdi memattan

Hasret yaşadık Nuruna yıllarca bütün biz
Masum ve alîl, türlü bela çekti sebebsiz

Yıllarca akan, kan dolu gözyaşları dinsin
Zalim yere batsın, o zulüm bir yere sinsin

Yıllarca, asırlarca bu Nurun yine yansın
Öksüz ve yetim, dul ve alîl hepsi de kansın

Ey Nur gülü, Nur çehreni öpsem dudağından
Kalb bahçesinin Kalbine diksem budağından

Her dem kokarak hem o güzel rayihasından
Çıksam yine ben Âlem-i Fâni tasasından

Nur Güllerin açsın, yine miskler gibi tütsün
Sinemde bu can bülbülü Tevhid ile ötsün

Sensin bize bir neş'e veren ol Gül-ü Hâlis
Sensin bize hem cümleden A'lâ, dahi Muhlis

Ey Nur-u Risalet'ten gelen bir Bürhan-ı Kur'an
Ey Sırr-ı Furkan'dan çıkan Hüccet-i İman

Sendin bize matlub, yine Sendin bize mev'ud
Sayende bugün herkes olur zinde ve mes'ud

Her an Seni bekler ve sayıklardı bu dünya
Hak kendini gösterdi, bugün bitti o rü'ya

Bin üçyüz senedir toprağa dönmüş nice milyar
Mü'min ve Muvahhid Seni gözlerdi hep ey Yâr

Her hepsi de Senden yana söylerdi Kelâmı
Her hepsi de her an Sana eylerdi Selâmı

Nur çehreni açsan, atarak perdeyi yüzden
Söyler bana Ruhum yine مَا زِدْتُ يَقِينًا

Vallah, Ezelden bunu ben eyledim ezber
Risale-in Nur'dur Vallah O Son Müceddid-i Ekber

Yüzlerce sened, hem nice yüzlerce işaret
Eyler bu mukaddes koca Davaya şهادet

En başta gelen Şahid-i Adl Hazret-i Kur'an
Göstermiş ayânen otuzüç yerde o bürhan

يَا مُدْرِگَا nin Kalbine gömmüş Esedullah
Çok Sır ki, bilenler oluyor hep Sana Âgâh

كُنْ قَادِرِي الْوَقْتِ demiş ol Pîr-i Muazzam
Binlerce Veli hem yine yapmış buna bin zam

Mu'cizdir o Söz, haktır o öz, görmedi her göz
Artık bu muammaları gel sen bize bir çöz

Altıncı Söz'ün aldı bütün Fiil ve Sıfâtı
Verdim de arındım ona hem zât u hayatı

Müflis ve fakir bekliyordum şimdi kapında
Tevhide eriştir beni, gel varını sun da

Ben ben diye, yazdımsa da Sensin yine ol ben
Hiçten ne çıkar, hem bana benlik yine Senden

Afvet beni ey Afvı büyük, Lütfu büyük Risale-in Nur
Bir dem bile hem eyleme Senden beni ya Rabbena mehcür

Nur Aşkına, Hak Aşkına, Dost Aşkına ey Nur
Nurunla ve Sırrınla bugün kıl bizi mesrur

Ey Nur-u Ezel'den gelen Nur-u Muhammed (A.S.M.)
Ey Sırr-ı İmandan gelen Nur-u Müebbed

Binlerce yetimin duyulan âhını bir kes
Sarsar o büyük Arşı da Vallah bu çıkan ses

Vallah Cemilsin, yeter artık bu Celalin
Göster bize ey Nur-u Muhammed, bir kerre Cemalin

Dergâhını aç, et bize ihsan, yine ey Nur-u Risalet
Biz dertli kuluz, kıl bize derman, yine ey Nur-u Hakikat

Emmare olan nefsimizin emrine uyduk
Ver bizlere Sen Nur ile îkan, yine ey Nur-u Kur'an

Hırs ateşi sönsün de gönül gülşene dönsün
Saç Nurunu, hem Feyzini her an, yine ey Nur-u İman

Sen Nur-u Bedi', Nur-u Rahîm'sin bize lûtfet
Hep isteğimiz Aşk ile İman, yine ey Nur-u İlahî

Dinin çekilip, dev gibi saldırmada vahşet
Rahmet bizi garketmeye tufan, yine ey Nur-u Rahmanî

Pürnura boyansın bütün Âfâk-ı Cihanın
Her yerde okunsun da bu Kur'an, yine ey Nur-u Sübhanî

Mahbubuna uyduk, hepimiz Ümmeti olduk
Ağlatma yeter, et bizi handan, yine Ey Nur-u Rabbanî

Ol Ravza-i Pâk-i Ahmed'i (A.S.M.) göster bize bir dem
Artık olalım hep Ona Kurban, yine Ey Nur-u Samedanî

İslâm'a Zafer ver, bizi kurtar, bizi güldür
A'damızı et Hâk ile yeksan, yine ey Nur-u Furkanî

Her Belde-i İslâm ile, olsun bu yeşil yurd
Tâ haşre kadar Cennet-i Canan, yine ey Nur-u İmanî

Ol Fahr-i Cihan, Âl-i Abâ hakkı için ya Rab
Hıfzet bizi âfât ve beladan, ya Nur-el Envâr, bihakkı
İsmik-en-Nur!

Âciz, Bîçare Talebeniz
Hasan Feyzi (Rahmetullahi Aleyh)

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Gayet ehemmiyetli bir mes'eleyi -bundan evvel size icmalen beyan ettiğim mes'eleyi- tekrar size söylememe kuvvetli, manevî bir ihtar aldım. Şöyle ki:

Perde altındaki düşmanımız münafıklar, şimdiye kadar yaptıkları gibi, adliyyeyi ve siyaset ve idareyi zahirî dinsizliğe âlet edip, bize hücumları akîm kaldığı; ve Risale-i Nur'un Fütuhatına menfaati olan eski plânlarını bırakıp, daha münafikane ve şeytanî da hayrette bırakacak bir plân çevirdiklerine dair buralarda emareleri göründü. O plânların en mühim bir Esası; Has, Sebatkâr Kardeşlerimizi soğutmak, fütur vermek, mümkün ise Risale-i Nur'dan vazgeçirmektir. Bu noktada o kadar acib yalanları ve desiseleri istimal ediyorlar ki, Isparta ve havalisi, Gül ve Nur Fabrikasının Kahraman Şakirdleri gibi, **çelik ve demir gibi bir Sebat ve Sadakat ve Metanet lâzım ki dayanabilsin. Bazı da dost suretinde hulûl edip, korkutmak mümkünse, habbeyi kubbe edip evham veriyorlar.** "Aman, aman Said'e yanaşmayınız! Hükûmet takib ediyor" diye zaîfleri vazgeçirmeye çalışıyorlar. Hattâ bazı genç Talebelere, hevesatlarını tahrik için, bazı genç kızları musallat ediyorlar. Hattâ Risale-i Nur Erkânlarına karşı da, benim şahsımın kusuratını, çürüklüğünü gösterip; zahiren dindar ehl-i bid'adan bazı şöhretli zâtları gösterip; "Biz de Müslümanız, din yalnız Said'in mesleğine mahsus değil" deyip, bize karşı perde altında cephe alan zındıklara ve anarşilik hesabına o safdil Ehl-i Diyanet ve Hocaları âlet edip istimal ediyorlar. İnşâallah bunların bu plânları da akîm kalacak. Böyle heriflere Dersiniz:

"Biz, Risale-i Nur'un Şakirdleriyiz. Said de, bizim gibi bir Şakird'dir. Risale-i Nur'un Menbaı, Madeni, Esası da Kur'andır. Yirmi senedir emsalsiz tedkikat ve takibatla beraber, kıymetini ve galebesini en muannid düşmana da isbat etmiştir. Onun Tercümanı ve bir Hizmetkârı olan Said ne halde olursa olsun, hattâ Said de

الْعِيَاذُ بِاللّٰهِ Risale-i Nur'un aleyhine dönse, bizim Sadakatımız ve alâkamızı **إِنْ شَاءَ اللّٰهُ** sarsmayacak." deyip, o kapıyı kaparsınız. Fakat mümkün olduğu kadar Risale-i Nur'la meşgul olmak, elinden gelirse yazmak ve mübalağalı propagandalara hiç ehemmiyet vermemek ve eskisi gibi tam ihtiyat etmek gerektir.

Umum Kardeşlerimize birer birer Selâm ve Dua ediyoruz.

Said Nursî

Bu vatandaki milletin en büyük kuvveti olan Âlem-i İslâm'ın Teveccühünü ve Hamiyetini ve Uhuvvetini kırmak ve nefret verdirmek için, siyaseti dinsizliğe âlet ederek, perde altında küfr-ü mutlakı yerleştirmek isteyenler, hükûmeti iğfal ve adliyeyi iki defadır şaşırtıp der: "Risale-i Nur Şakirdleri, Dini siyasete âlet eder; emniyete zarar vermek ihtimali var." Halbuki, bu memlekete maddî ve manevî Bereketi ve fevkalâde Hizmeti ve umum Âlem-i İslâm'a taalluk edecek hakaikî câmi' olduğu, otuzüç Âyât-ı Kur'aniyenin işaretiyle ve İmam-ı Ali'nin (R.A.) üç Keramet-i Gaybiyesiyle ve Gavs-ı A'zam'ın kat'î ihbarıyla tahakkuk etmiş olan **Risale-i Nur'un, siyasetle alâkası yoktur. Fakat küfr-ü mutlakı kırdığı için, küfr-ü mutlakın altı olan anarşilik ve üstü olan istibdad-ı mutlakı esasıyla bozar, reddeder. Emniyeti ve asayiş ve hürriyeti ve Adaleti temin eder. Risale-i Nur'a daha vatana, idareye zararı dokunmak bahanesiyle tecavüz edilmez. Daha kimseyi o bahane ile inandıramazlar.** Fakat cepheyi değiştirip, Din perdesi altında bazı safdil Hocaları veya bid'a taraftarları veya enaniyetli sofi-meşreblileri, bazı kurnazlıklar ile, Risale-i Nur'a karşı iki sene evvel İstanbul'da ve Denizli civarında olduğu gibi istimal etmeye münafiklar belki çabalayacaklar. İnşâallah muvaffak olamazlar.

* * *

Kardeşlerim!

Şimdi tam tahakkuk etti ki; resmen bana ihanet ve hakaret etmek, onunla teveccüh-ü ammeyi hakkımda kırmak için gizli bir tedbir kurulmuş. Benim bütün dostlarımı -perde altında- soğutmak ve ürkütmeye çalışıyorlar. Halbuki Sikke-i Tasdik-i Gaybî onların bütün propagandalarını zîr ü zeber ediyor. Gerçi böyle dinsizlik hesabına bana olan hakaret, bir derece beni sıkıyor; Eski Said'den kalma bazı damarlarıma dokunuyor. Fakat **Risale-i Nur'un hârika Fütuhatı ve Şakirdlerinin Ehl-i Hakikat nazarında ve Ruhanî ve Melaikeler yanında hürmet ve merhametle karşılanmaları, benim şahsıma gelen ihanet ve hakaretlerin sivrisinek kanadı kadar ehemmiyeti kalmaz. O bedbaht ehl-i ihanet, dindarlık cihetiyle, Ehl-i Din ve Ehl-i Ulûm-u Diniyenin hürmetini kırmak Dine bir ihanet olduğu cihetinde, Ruhanî ve Melaikelerin ve Ehl-i İman ve Ehl-i Hakikatın nazarında mel'un olduğu gibi; binden ancak bir-iki serserinin veya zındığın âferinini kazanırlar. O bedbahtlar bana hakaret**

etmekle, güya Risale-i Nur'un nüfuzunu kırıyor; şahsımı menba' zannedip beni çürütmekle, Risale-i Nur sukut edecek gibi ahmakane bir zan ile şahsıma tecavüz oluyor.

Ben de derim: Ey bana dinsizlik hesabına ihanet ve hakaret eden bedbahtlar! Kat'iyyen size haber veriyorum; yakında -tövbe etmemek şartıyla- hiç çare-i halas yok ki, ecel celladıyla sen, i'dam-ı ebedî ile ölüm darağacı ile asılacaksın! Şeraretli Ruhun dahi ebedî bir haps-i münferidde mahkûm olmakla beraber, Ehl-i İman ve Ruhanîlerin nefret ve lanetini kazanacaksın! -Tövbe etmemek şartıyla- benim intikamım, senden, pek muzaaf bir surette alınıyor bildiğimden, hiddet değil hattâ sana acıyorum!..

Amma Risale-i Nur'un, senin gibi sinekler kadar ehemmiyeti olmayanların perde çekmesi, zerre kadar nüfuzunu kıramaz. Yüzbinler adam Onunla İmanlarını kurtardıkları için, Ruh u Canla hürmet ve perestiş ederler. Amma şahsımın teessürü ise kat'iyyen size haber veriyorum ki; bir-iki dakika asabiyetle bir teessüratıma mukabil, birden öyle bir teselli buluyorum ki, bin derece sizlerin hakaret ve ihaneti ziyadeleşse o teselliyi kıramaz. Çünkü Risale-i Nur'un keşf-i kat'îsiyle, dinsizlik hesabına bize hücum edenler, ebedî azablar ve haps-i münferidde ve i'dam-ı ebedî ile ihanetini gördükleri gibi; **Risale-i Nur'la İmanını kurtaran Şakirdleri, ölümle terhis tezkeresi ve Saadet-i Ebediye vesikasını alıp, ebedî bir Hürmet ve Merhamet ve İkrama mazhar olacaklarını, feylesofları susturan binler hüccetlerle beyan etmişiz.**

Hem bu Yeni Said, Eski Said gibi kendine hürmet ve teveccüh kazanmak ve şân ü şeref bulmak; kat'iyyen aleyhindedir, kat'iyyen kabul etmez. Onun için, yirmi senedir inzivayı tercih etmiş.

Eğer asayiş ve idare hesabına nüfuzunu kırmak ve umumun nazarında çürütmek için yapıyorsanız, pek büyük bir hata ediyorsunuz... İki sene üç mahkeme, yirmi senelik hayatımın yüziyirmi Eserinde, yüziyirmi bin Risale-i Nur Şakirdlerinden mücib-i ihtilâl ve medar-ı mes'uliyet ve vatan ve millet aleyhinde hiçbir şey bulmadıklarına beraetimizle ve Risale-i Nur Eczalarının bütününü iade etmeleriyle gösterdiği cihetle, kat'iyyen size beyan ediyorum ki; dinsizlik hesabına bizi ezen sizler; vatan ve millet, asayiş ve idare aleyhinde ve anarşilik lehinde ve müdhiş bir ecnebi hesabına beni sıkıştırıp, bir sarsıntı çıkarıp, o cereyanın müdahalesini istiyorsunuz... **Onun için, bütün ihanet ve hakaretlerinize beş para kıymet**

vermem; asayiş, idare lehinde, sabır ve tahammüle karar verdim.

Elbette dünya daimî olmadığı gibi, hâdisatı da fırtınalı, daima değişir. Birkaç saat cinayetlerle, dünyevî ve uhrevî binler zakkum ve azab neticeleri var. O zaman, faidesiz **"yüzbinler teessüf"** diyeceksiniz! Ben, resmî makamata ve bizimle tam alâkadar vazifedarlara yazdığım gibi, sizin gibi bedbahtlara dahi derim: **Biz, Risale-i Nur'la, bu memleketin ve istikbalinin en büyük iki tehlikesini def'etmeye çalışıyoruz.. ve bilfiil çok emarelerle, hattâ mahkemede de kısmen isbat etmişiz.**

Birinci tehlike: Bu memlekette, hariçten kuvvetli bir surette girmeğe çalışan anarşiliğe karşı sed çekmek.

İkincisi: Üçyüz elli milyon Müslümanların nefretlerini Kardeşliğe çevirmekle, bu memleketin en büyük Nokta-i İstinadını temin etmektir.

* * *

AFYON EMNİYET MÜDÜRÜ'NE DERİM Kİ:

Müdür Bey! Dünyada, eski zamandan beri görülmemiş bu derece kanunsuz ve manasız ve maslahatsız tecavüzler bana geldiği halde neden aldırıyorsunuz? Bir misali:

Câmiye, hâlî zamanda, Cemaat hayrına sahip olmak için, bazı bir-iki adamdan başka kimseyi yanıma kabul etmediğim halde, resmen **"Kat'iyyen Câmiye gitmeyeceksiniz!"** deyip; bu gurbette, hastalık ve ihtiyarlık ve yoksulluk içinde bu ihanet hangi kanunladır? Hangi maslahat var? Haberim olmadan, Câminin hâlî bir yerinde iki-üç tahta, bir kilimle beni üşütmemek fikriyle bir zâtın yaptığı iki kişilik bir settare yüzünden, ehemmiyetli bir mes'ele şeklinde, hem bana, hem umum halka manasız telaş vermek hangi kanunladır? Hangi maslahat var? Soruyorum.

Bana bu ihanetleri yapanların hiçbir bahaneleri yoktur. Yalnız teveccüh-ü ammeyi bahane edip: **"Bu menfî adama neden hürmet ediyorsunuz?."** Ben de derim:

Bütün dostlarım biliyorlar ki; ben, şahsıma karşı hürmeti ve teveccüh-ü ammeyi istemiyorum, reddediyorum. Benim hakkımda başkalarının hüsn-ü zannını kabul etmediğim halde, hangi kanun beni mes'ul eder ki; ihtiyarım ve rızam haricinde, başkasının hüsn-ü zannıyla

bana ihanet ediliyor. Farz-ı muhal olarak, bu teveccüh-ü amme Hakikat da olsa; vatana, millete faidesi var, zararı olmaz. Hem eğer, bir parçasını ben de kabul etsem; bu ihtiyarlık, hastalık, yoksulluk ve soğuk bir oda içerisinde, dehşetli bir haps-i münferidde, zarurî Hizmetlerimi görmek için bir-iki insanın dostluğunu kabul etmeliğimde hangi fenalık var? Hangi kanun bunu men'eder? Bir-iki işçi çocuktan başka benimle temas ettirmemek hangi kanunladır? O işçi çocuklar her vakit bulunmadığı için, kendim işimi göremiyorum. Bu dehşetli vaziyeti, elbette bu memlekette inzibat ve hükûmet ve idare adamları nazar-ı ehemmiyete almak borçlarıdır. Cidden alâkadar eder diye size beyan ediyorum.

Emirdağı'nda bir tecrid-i mutlakta
Said Nursî

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun ki, çoktan beri beklediğim bir ciddî yardım, Konya Ülemasından görölmeğe başladı.

Evet Risale-i Nur, Medreseden çıkmış, İlim içinde Hakikata yol açmış. Hakikî sahibleri ve taraftarları Medreseden çıkan Hocalar olduğuna binaen, umum Anadolu'nun eskiden beri parlak ve faal bir Medresesi Konya şehri olduğundan o Mübarek Medresenin Şakirdleri kendi malları olan Risale-i Nur'a sahib çıkmağa ve sarılmağa başladığını Sabri'nin Mektubundan anladım ve buraya, Konya'ya yakın geldiğime Ruh u Canımla memnun olup bana gelen bütün sıkıntılara sürur ile mukabele edip tahammül ediyorum. Başta, çok Mübarek Tefsirin çok muhterem ve kıymetdar sahibi olan Hoca Vehbi Efendi olarak, Risale-i Nur'u takdir edip alâkadarlık gösteren bütün Konya ve civarı Ülemalarını, bütün kazançlarıma ve Dualarıma şerik ettim. Ve Has Kardeşlerim Dairesi içinde isimlerini bildiğim zâtları, isimleriyle Dua vaktinde yâdediyorum. Risale-i Nur Şakirdlerindeki şirket-i maneviye itibariyle, benim çok noksan kazancımdan hisse aldıkları gibi; bütün Şakirdlerin bütün kazançlarından da hisseler almağa yol açıldığını; benim tarafımdan Selâmımı hürmetlerimle onlara tebliğ ediniz. Isparta Kahramanları gibi, Konya'nın mübarek Âlimleri Risale-i Nur'a sahib çıktıklarından, daha dünyaca, Vazife-i Nuriyeye bir endişem kalmadı. O mübarek ve kuvvetli

ellere Risale-i Nur'u emanet edip Rahat-ı Kalb ile kabrime gidebilirim.

Sâniyen: Elhak, az bir zamanda Risale-i Nur'a pek çok faidesi dokunan ve on seneden beri Risale-i Nur'a çalışmış gibi Haslar Dairesinde bulunan Mustafa Osman'ın, Emirdağı'ndaki Kardeşlerine, yangın münasebetiyle geçmiş olsun makamında nev'-i beşer yangınına bahsedip, güzel bir Mektub yazmış. Onun Mektubunun bir kısmını hem Lâhika'da, hem Sikke-i Gaybiye'de kaydediyoruz; sonra suretini size göndereceğiz. Benim tarafımdan hem ona, hem yanındakilere, hem vasıta-i muhabere olduğu Kastamonu ve İnebolu'daki Kardeşlerimize pek çok Selâmlarla beraber; hattı güzel, vakti müsaid olanlar, Isparta ve civarı gibi **“Asâ-yı Musa Mecmuası”**nı yazsalar, çok münasib olur. Bu Vazife-i Nuriye, **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** matbaanın çok fevkinde iş görecektir.

Sâlisen: Hâfız Emin'in Risale-i Nur'a çok Hizmeti var. Onun kasabası olan Küre, geçen hâdiseden evvel Nuri, Hakkı, İhsan ve merhum Muallim Osman gibi zâtların himmetiyle bir Medrese-i Nuriye hükmüne geçip parlak bir surette Nur'a çalışıyordu. İnşâallah o kıymetdar Hizmeti, mümkün oldukça yine yapacak. Gerçi geçen musibette en ziyade onlar üzüldüler, fakat ona mukabil Risale-i Nur'un geniş muzafferiyetinde o kasabanın ve o fedakâr Kardeşlerimizin hisseleri çok ehemmiyetlidir.

Hâfız Emin Mektubunda diyor ki: "Ben mahkemeden Kitaplarımı alamadım. Size gelmiş mi, gelmemiş mi?" diye benden soruyor. Siz ona Selâmımla beraber yazınız ki: Seninki bana gelmediği gibi, sana İstanbul'a gönderdiğim Kitaplarımdan da hiçbirisi elime geçmedi. Ve bilhassa İstanbul'a gönderdiğim "Büyük Kitab" namında içinde yirmi Risaleden ziyade bulunan mecmuayı çok araştırdımsa da bulamadım. Fakat madem **Risale-i Nur kendi kendine İntişar ediyor ve muhtaç olanlara kendini okutturuyor, Hâfız Emin'e ve bizlere Sevak kazandırıyor.** Hâfız Emin de, benim gibi, Kitaplarının başka ellerde gezmesinden memnun olmalı. Hem Küre'de erkek ve hanım ne kadar Risale-i Nur'la alâkadar varsa, onlara Selâm ediyorum. Eski gibi şimdi de Küre'ye bir Medrese-i Nuriye nazarıyla bakıyorum. Hususan İhsan, Abdullah, Abdurrahman'a Selâm ediyorum; ne haldedir? İnşâallah eski parlak Hizmeti devam ediyor. Tam bir Abdurrahman olduğunu isbat ettiği gibi, devam edecek.

Umum Kardeşlerimize birer birer Selâm ve Dua ediyoruz.

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Hadsiz şükür olsun ki; Risale-i Nur yerine beni sıkıyorlar, benimle meşgul oluyorlar. Hiç merak etmeyiniz,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ عَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ سırrıyla **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** bu yeni hâdisede dahi bir hayır olacak.

Hâdis e budur: Ceylan'ı ve iki arkadaşları, -ki bana Hizmet ediyorlardı- yanıma gelmelerini men'ettiler. Anahtarı onlardan aldılar, bekçilere verdiler. O bekçilerden birisi geliyor, su ve ekmek gibi işlerimi görüyor. Ben bunun sebebini bilemedim. Fakat bu kasabada bir parti münazaası var. Çocuğun bir amucası (**Haşiye**) bir taraftadır. Onun muarızları yapıyor ihtimali var.

Hem her tarafta Risale-i Nur'un Fütuhatı ve hariçten gelen anarşistlik müdahalesi sebebiyet verdi zannederim. Ve Sandıklı'da elde edilen Mektubatla, bir vasıta-i muhabere olması bahanesiyle, bu sıkıntıyı verdiler. Siz hiç telaş etmeyiniz, bunun da hiç ehemmiyeti yoktur. Siz, yine eski gibi bana yazarsınız. Fakat ben, kendim çok yazamıyorum. Güya beni, ihanet ve hakaretle çürütmekle Risale-i Nur'un Fütuhatına sed çekilecek; divaneliklerinden, üflemeyle **milyonlar elektrik kuvvetinde bulunan Risale-i Nur gibi bir Hakikat Güneşi sönecek diye, -ziyade sevabı bana kazandırmak için- beni fazla sıkıyorlar.**

Medar-ı ibret ve dikkat bir Tevafuktur ki; dün, çocukla pederini zabıta celbedip ifadelerini aldığı aynı dakikada, ehemmiyetli bir vukuatı, telefon-u zabıta haber vererek, bütün Erkânı telaşa düşürttü. Mahall-i vak'aya gitmeğe mecbur oldular. Manen onlara denildi: "Siz, sinek kanadı kadar zararı olmayanı bırakınız; kartallar, belki ejderhalar gibi zararlara bakınız."

Hem Câmiden men' hâdisesinin aynı vaktinde, **men'e emir veren yeni kaymakam, Afyon'da ameliyata maruz kaldı. Lisan-ı haliyle ona denildi: "Ölüm var!.. Onun i'damından kurtulmasına çalışanı tazyik değil, belki çok takdir ve tahsin etmek gerektir."**

Umum Kardeş ve hemşirelerime birer birer Selâm ve Dua ederim ve Dualarını isterim.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Kardeşiniz Said Nursî

(**Haşiye**): Merhum Abdullah Çalışkan'dır. Demokrat Parti'ye, muhalefette iken intisab etmişti.

Aziz, Sıddık Kardeşlerim ve Mübarek Vârislerim ve Emin Vekillerim!

Evvelâ: Size kat'î haber veriyorum ki; hakkımızda ve Risale-i Nur Hizmetinde, İnayet-i Rabbaniye ve Tefvikat-ı Samedaniye devam ediyor. Zahiren çirkin perdeler altında, gayet güzel neticeler var. Bir zararımıza bedel, yüz menfaat bizlere ihsan ediliyor. Onun için geçici, muvakkat sıkıntılara ve sarsıntılara ehemmiyet vermemek lâzımdır.

Sâniyen: Mümkün olduğu kadar “Asâ-yı Musa Mecmuasını” yazmakta fütur ve tevakkuf verilmesin. O Kudsî birinci Vazifenin pek

çok ehemmiyeti var. Ve **بِهِ الظُّلْمَةُ انْجَلَتْ** onun hakkında “İmam-ı Ali” (R.A.) demiş.

Size iki Ali'nin ondört parça mübarek Risalelerini tashih edip posta ile gönderdim. Burada hem beni, hem Talebeleri şevk ile tam çalıştırdılar. Kastamonu'da imdadıma geldikleri gibi, burada dahi o iki Kahraman yine imdadıma yetiştiler.

Sâlisen: Ben burada gerçi pek çok sıkılıyorum. Fakat sizlerin fütursuz çalışmanızı düşündükçe ve iştiyakla beklediğim mülayimane ve tesellikâr Mektublarınızı gördükçe, o sıkıntılar gider, bazan sevinçlere inkılab ederler. Benim Mektublarımı yazan, şimdilik yanıma gerçi gelemiyor, fakat şahsî Hizmetten başka, Risale-i Nur'a aid üç-dört Vazifesi var. Onları mükemmel yapıyor. Hem benim hususî işlerimi de kapıya gelip anlar, gider; onları da yapar.

Râbian: Sair yerlerdeki Kardeşlerimiz “Asâ-yı Musa” yazmasına başlamışlar mı? Bu birinci Vazifeyi eskiden yapan ve yanında mevcut bulunan zâtlar, bir cild içine alıp; ikinci Vazife-i İmaniye olan mu'cizatları zeyilleriyle beraber tedarikine başlasınlar veyahut geri kalanlara yardım etsinler. Elinden geldiği kadar güzel ve tashihli yazılmalı.

Hâmisen: Âlimlerden sonra muallimler Risaleye ihtiyaçlarını hissetmeye başladıklarını çok emareler var. Bir emare budur:

İstanbul'da din konferansında okumak niyetiyle “Âyet-ül Kübra” Risalesini istemeleridir.

Re'fet Kardeş! Sen de çok safalar geldin ve Risale-i Nur yazısı ile meşguliyetin beni cidden sevindirdi. Hulusi ve Sabri gibi senin de suallerinin Risale-i Nur'da ehemmiyetli neticeleri ve tatlı meyveleri var. **Senin yanında bulunan ve Risalelerde kaydedilmeyen ilmî parçaları münasib yerlerde veya Lâhika'da yazarsınız.**

Kardeşlerim! “Asâ-yı Musa Mecmuası”nın yazmasında bir tedbir hatırıma geldi. Taksim-ül a'mal ile beş-altı zât, aynı kıt'ada herbiri bir kısmını yazsın; daha çabuk ve daha kolay olur. Hem usandırmaz, hem -büyüklüğü için- yazmak cesaretini kırmaz. Tahmin ederim ki; bu çok ehemmiyetli Vazife-i Nuriye tam ileri gitmemesi bu sebebdendir. Yazısı güzel olanlar, herhalde bu yeni tedbir ile o Vazifeye çalışmalı.

Kardeşlerim! Çok dikkat ve ihtiyat ediniz... Sakın sakın Hocalarla münakaşa etmeyiniz.. Mümkün olduğu kadar musalaha-kârane davranınız.. enaniyetlerine dokunmayınız.. bid'at tarafdarı da olsa ilişmeyiniz. Karşımızda dehşetli zendeka varken, mübtedilerle uğraşıp onları dinsizlerin tarafına sevketmemek gerektir. Eğer size ilişmek için gönderilmiş Hocalara rastgelseniz, mümkün olduğu kadar münazaa kapısını açmayınız. İlim kisvesiyle itirazları, münafıkların ellerinde bir sened olur. İstanbul'da ihtiyar Hocanın hücumu ne kadar zarar verdiğini bilirsiniz. Elden geldiği kadar Risale-i Nur lehine çevirmeğe çalışınız.

Umum Kardeşlerime birer birer Selâm...

* * *

Çok Aziz, Sıddık, Kahraman, Bahtiyar Emirdağ'lı Kardeşlerim!

Geçirdiğiniz çok büyük âfeti müş'ir, Mübarek Efendimiz Hazretlerinin, çok ehemmiyetli ve çok kıymetli ve perde altında çok müjdeli Lütufnamelerini aldık. Her birerlerinize, hususan bu yangında daha çok tehlike atlatan Kardeşlerime, bura ve bu civar Talebeleri namına büyük geçmiş olsun der ve bu vesile ile dehşetli küfr-ü mutlak yangınının mahallemizi sardığı ve kızıl kıvılcımlarının saçaklarımıza sıçramak üzere olduğu bir hengâmda, umum Ehl-i İman ve hususan Nurcular namına, o maddî yangında çocuk Ceylan'ın ağlamakla meded istemesi gibi, bir manevî Ceylan olarak, o büyük ve çok müşfik Üstad'a "Meded! Biz yanıyoruz, mahvolduk" diye niyaz eylerim. Bu Emirdağ yangınında, günün en çok nüfuzuna sahip kızıl Rusya'dan

çıkarak, kızıl ateşler ve kızıl kıvılcımlar saçan ve birer birer dünya şehrinin mahallelerini saran ve ovaları yakıp kavuran, bazı yerlerde de nifak ve şikak ateşleri saçarak, "Kardeşine: Kardeşini öldür" diye bağırان ve en nihayette âlem-i hristiyanıyeti yakıp, kavurup, harman gibi savurduktan sonra Âlem-i İslâm mahallesini saran ve evimizin saçaklarına kıvılcımları sıçrayan ve çok büyük ve çok dehşetli bir bela olan komünizm ve bu azîm yangında itfaiye Vazifesini üzerine alan Risale-i Nur'a ve Risale-i Nur'un günün en büyük mutfîsi, en büyük tahassüngâhı ve en büyük melcei ve penahı ve onun Şahs-ı Manevîsinin Dualarının Bârigâh-ı Ehadiyette kabul olduğuna sarıh bir işaret var. Ve âdeta ona hücum edenlere ve etmek isteyenlere karanlık gecede kırmızı diliyle şöyle hitab ediyor:

"Ey Fahr-i Âlem'in gösterdiği doğru yoldan şaşanlar! Dünyanın fâni meta'larıyla gururlanıp taşanlar ve ey dünyamıza zararı olur korkusu ile, Nur-u Kur'andan kaçanlar! Sizler, dünyanın uçurumlara gittiği zannıyla, o bâki ve tatlı sandığınız fâni ve Hakikatta çok acı lezzetlerinizin zeval bulmak, şedid ve elîm elem ve ızdırablara tahavvül etmek üzere olduğunu tahmin ederek manasızca radyoların başına koşuyorsunuz. Bu koşmakta ve bu dedikoduları dinlemekte ne faide var? Zeval bulucu lehviyat ve lezaizle körleşmiş, bakan gözleriniz... Artık yeter! Biraz Hakikatı görsün, sağırlaşmış duyan kulaklarınız, biraz Hakikatı duysun ki, bu acib ve dehşetli ve hiç misli görülmemiş devirde, hususan Ehl-i İmanın çok sarsıntılar geçirdiği ve çok dehşetli düşmanlar karşısında bulunduğu ve küfr-ü mutlak ateşinin mahallemizi sardığı bir zamanda, ancak ve ancak günümüzün en müstahkem, kavî, yıkılmaz, sarsılmaz tahkimatı olan Risale-i Nur'un Nuranî Siperlerine iltica etmekle ve Onun Daire-i Kudsiyesine dehalet etmekle kurtulacak ve İmanınızı kurtararak, i'dam-ı ebedî zannettiğiniz ölümü, bir Hayat-ı Bâkiyeye tebdil edeceksiniz. Ve işte O Nur'un Mübarek Tercümanının ve Mübarek Şahs-ı Manevîsinin

أَجْرُنَاوَأَجْرُوَلَدَيْنَاوَأَجْرُطَلَبَةِرَسَائِلِالنُّورِوَوَلَدَيْهِم مِّنَ النَّارِ

ve emsali Dualarının kabulüyle, Şefaatiyla ve hürmetine, benim dehşetli fakat Cehennem ateşi yanında hiç ehemmiyeti olmayan ateşimden, onun Şakirdlerinin, Hâdimlerinin ve Risalelerinin muhafızı bulunan mağazaları nasıl âzad olmuş, kurtulmuş ise, sizler de o Mübarek Şakirdler gibi, o Mübarek Daire-i Kudsiyeye dehalet ettiğinizde;

dünyevî ve uhrevî dehşetli ateşlerden kurtulacak ve evlâd ve iyalinizin bir nevi çobanı olmak hasebiyle, o sevgililerinizi de kurtaracaksınız. Ve her birerleriniz maddî ve manevî Felah ve Saadete nâil olacaksınız. Bakıp da görmeyen ve görüp de görmek istemediğinizden kapadığınız gözlerinizi açınız, görünüz ve azîm tehlikelerin çok yakın olduğunu ihsas ve telaş ve itirazınızı arttırmaktan başka bir işe yaramayan dünya havadislerini veren radyo başına değil, ayaklarınızdaki bütün derman ve kuvvetinizle Risale-i Nur başına ve onun neticesi Emniyet, Selâmet ve Saadet olan Nuranî Dairesine koşunuz."

Bizlere de: Ey Nurcular! Allah'ın sizlere ihsan ettiği Ezeli Lütfunu karşı Secdeden başlarınızı kaldırmayınız. Gecenin soğuşuna aldırmayınız. Sizlere lütfunu hiç bir hususta esirgemeyen Rabb-ı Rahîm'e, gecenin bu mübarek saatlerinde kalkarak Vazife-i Şükrü eda ediniz. Ve bazılarının düştüğü, istikbali düşünmek derdiyle aklı, maaşı sarsan hâdiseler karşısında titremeyiniz, korkmayınız; Nur'un Kudsi Kerameti ve İmdadını müşahade ediniz. Dünya fânidir, binler sene yaşamak olsa, bâki olan Hayat-ı Uhreviyenin yanında, hiç-ender-hiç mesabesinde. Fakat fâni olmakla beraber, Bâki Hayatın Bâki Meyvelerini verecek bir mezraasıdır. Fırtınaların şiddeti, havanın dehşeti sizleri sarsmasın, korkutmasın. Bu mübarek mezraaya en mübarek ve nuranî ve verimli ve Bereketli olan Nur tohumlarını ekiniz. Zira "Eken biçer", atalarımızdan kalma mübarek bir sözdür.

Ey Nurcular! Sizin Hakikî Vazifeniz, dünyaya bakmak değildir. Farz-ı muhal olarak dünyaya da bakılsa, bakınız ve görünüz ve zuhuru muhtemel dehşetli yangınlar sebebiyle ve o yüzden karşılaşmanız ihtimali bulunan tehlikeler dolayısıyla kat'iyyen sarsılmayınız, fütür getirmeyiniz. Çalışınız, çalışınız, çalışınız ve kat'iyyen inanınız ki; Nur'un Şefaati, Nur'un Duası, Nur'un Himmeti sizleri kurtaracaktır. İşte bu Davanın şahidi Emirdağ'lı Nurcuların dehşetli ateşten zararsız kurtulmalarıdır. Şimdiden umumunuza müjdeler olsun.

Kardeşiniz
Mustafa Osman

V A S İ Y E T N A M E M D İ R

Aziz, Sıddık Kardeşlerim ve Vârislerim!

Ecel gizli olmasından, vasiyetname yazmak Sünnettir. Benim metrukâtım ve Risale-i Nur'dan olan benim hususî Kitablarım ve güzel cildlenmiş mecmualarım vesair şeylerimin bütünü, Gül ve Nur Fabrikalarının heyetine, başta Hüsrev ve Tahiri olarak o heyetten oniki (*) Kahraman Kardeşlerime vasiyet ediyorum. Onlara bırakıyorum ki; Emr-i Hak olan ecelim geldiği zaman, benim arkamda o metrukâtım, benim bedelime o Sadık ve Mübarek Ellerde Hizmet-i Nuriye ve İmaniyede çalışsın ve istimal edilsin.

Kardeşlerim! Bu vasiyetten telaş etmeyiniz. Ben, teessürattan ve dokuz defa zehirlenmekten, pek çok zaîf olmakla beraber; gizli münafıkların desiselerle müteaddid sû-i kasdları için bu vasiyeti yazdım. Merak etmeyiniz, İnayet-i Rabbaniye ve Hıfz-ı İlahî devam ediyor.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Kardeşiniz Said Nursî

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim ve Hizmet-i İmaniyede Azimkâr Kardeşlerim!

Evvelâ: Birinci Vazife-i Nuriye, **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** matbaanın pek çok

fevkinde iş görecektir. Şimdi de Şakirdlerine büyük Sevablar ve kuvvetli İman Hizmetleri veriyor. Acaba bu Vazife ileri gidiyor mu, yoksa bu kışın ağır şeraitiyle geri mi kalıyor?

İkinci Vazife de; "**Onuncu Söz**" zeyilleriyle beraber, iki Mu'cizat Risaleleri ve zeyillerinin âhirinde bulunmak lâzımdır. Birinci Vazifesini bitirenler, yine mevcudu varsa, bir cild içine almağa çalışsınlar; yoksa, tedarik etsinler. Çünkü Âlem-i İslâm, şimdiki intibahı, Vahdet-i İslâm'a çalışması, herhalde Risale-i Nur gibi Eserleri arayacak ve büyük dairelerin geniş nazarlarına elbette büyük mecmualar lâzımdır.

Sâniyen: Sizin bana yardımınız iki cihetle pek zahir ve pek büyüktür:

(*): Kardeşim Abdülmecid, Zübeyr, Mustafa Sungur, Ceylan, Mehmed Kaya, Hüsnü, Bayram, Rüşdü, Abdullah, Ahmed Aytimur, Âtîf, Tillo'lu Said, Mustafa, Mustafa, Seyyid Sâlih.

Birincisi: Sizin fütursuz Hizmet-i Nuriyede çalışmanız, benim bütün musibetlerimi ve sıkıntılarımı hiçe indiriyor, bilakis sürurlara Kalbediyor.

İkinci Cihet: Kat'iyen biliniz ki; Duanız, onların ağır ve işkenceli zulümlerini, benim hakkımda inayetskâr, maslahatdar merhametlere çevirmesine sebep olduğuna kat'iyen şübhem kalmadı. Ezcümle:

Memurları ve halkları benden ürkütmeleri, beni büyük hatalardan ve tasannu'lardan ve İhlasa münafî haletlerden ve vaktimi zayi' etmekten kurtarıp, Kader-i İlahî'nin hakkımda, zulm-ü beşerî içinde tam Adaletini ve İnayetini gösterdi. Buna kıyasen, başıma ne gelse, altında bir Rahmet var. Yalnız benim ile meşgul olmaları için on dirhem zarar, Risale-i Nur'un onbin lirasını kurtarıyor. Onun için, siz hiç beni merak etmeyiniz. Hattâ bazan damarlarıma dokunduracak tarzdaki ihanetlerine karşı beddua etmek isterken, onların yakında ölüm i'damıyla kabr-i haps-i münferidde azabları ve bu ihanetlerinin neticesinde bana aid maslahatları ve Hizmetimize menfaatleri düşündükçe, bedduadan vazgeçiyorum.

Sâlisen: Her hafta bir-iki Mektubunuz bana hem şifa, hem medar-ı teselli ve manevî bir sohbetle sizin ile görüşmeye vesile olmasından, kemal-i şevk ile postayı bekliyorum.

Umumunuza birer birer Selâm ve Dua...

Said Nursî

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim ve Hakikat Yolunda Arkadaşlarım!

Bu defa sizin beş-altı Mübarek Mektublarınıza yalnız bir tek müşevveş Mektubla cevap vermemden gücenmeyiniz.

Evvelâ: Halil İbrahim'in Mektubu, şahsıma verdiği fevkalâde meziyetler için kabul etmemek mesleğimizce lâzım gelirken, iki manidar Tevafuku bana hem kendini kabul ettirdi, hem “**Lâhika**”ya girdi. Fakat şahsıma aid kısmını bazan tayyettim ve bazısının üstünde “**Risale-i Nur**” Kelimesini yazdım, ibaredeki suallerine cevap oldu.

Birinci Tevafuk: Hakkımda teveccüh-ü ammeyi kırmak için bir yüzbaşı bana karşı beş vecihle kanunsuz hakaret ve ihanet ettiği aynı zamanda, belki aynı saatte, yüz tane böyle yüzbaşidan

Ehl-i Hakikat nazarında daha ehemmiyetli ve Risale-i Nur'un Erkânından bir Kardeşimiz, bu yeni Mektubu, haddimden yüz derece ziyade ihtiram verip o gibi ihanetleri hiçe indirerek yazmış. Hem Şakirdlerin Erkân-ı Mühimmesinden dört zât, aynı mes'eleye iştirak edip imza basmışlar. Ben de bu garib Tevafukun hatırı için, mesleğime muhalif olan senakârane Mektubu kabul edip ta'dil ederek Lâhika'ya geçirdim ve size de müsveddesini gönderdim.

İkinci Tevafuk: Ben gece “Asâ-yı Musa Risalesi”ni yazarları düşündüm ve yeni Mektublarda o noktada bahis aradım. Bu ağır kışta ve arasına bana münafıkların ilişmeleri, bunlara fütur vermek ihtimali var. Bu yazıcılara bir kamçı-yı teşvik lâzım. Nasılki Hasan Feyzi ve Halil İbrahim'in edibane iki tarıfnameleri çokları yazıya teşvik ile sevkettiler diye bir teşvik vesilesini aradım; birden, sabahta benim ölümümü mevzu yapan ve Şakirdleri korkutan ve sa'yde ve yazıda acele etmelerine medar o Mektubu aldım, dedim: İbrahim Halil'in Sadakatı, Keramet derecesine çıkmış.

Sâniyen: Feyzi ve Emin'in Mektubu, benim çok endişelerimi izale etti. Evet bu iki Kardeşimizin Sadakatlari ve Hizmetleri ve Risale-i Nur'a Sahabetlerinin çok ehemmiyeti var. Ve hapishanede dokuz ayda, dokuz sene kadar kıymetdar Hizmet eden Hilmi ve Sadık ve İhsan ve Beşkardeş namında Risale-i Nur'a Kalemikle çok Hizmet eden ihtiyar Tahsin gibi ve Feyzi ve Emin'in Mektubunda işaret edilen umum o civarda çok alâkadar olduğum Kardeşlerimin Hizmet-i Nuriyede devamları, beni sürurla ağlattırdı. Fakat öz Kardeşim Abdülmecid, beni çok merak ediyor; görüşemediğim buranın müftüsünden, halimi anlamağa çalışıyor. Bundan sonra Feyzi ve Emin'in üçüncüsü Abdülmecid olsun. Safranbolu Kahramanlarından aldıkları lüzumlu Mektupları ona da göndersinler.

Hem benim tarafımdan ona yazsınlar ki: Eski Said'in birinci talebesi bulunduğun gibi, Yeni Said'in dahi Hulusi ile beraber yine birinci safta Talebelerisiniz.

Hem benim hakkımda musibet ve fena haberleri aldığı vakit, merhum pederim Mirza (R.H.) gibi olsun, merhume vâlidem Nuriye (R.H.) gibi olmasın. Çünkü eski zamanda, dağdağalı hayatımda hakkımda acib havadisler peder ve vâlideme ihbar ediliyordu. "Sizin oğlunuz öldü veya vuruldu veya hapse girdi" gibi fena haberleri

babam işittikçe, keyifleniyordu, gülüyordu. Derdi: مَا شَاءَ اللَّهُ.. oğlum, yine bir ehemmiyetli iş, bir Kahramanlık göstermiştir

ki, herkes ondan bahsediyor." Vâlidem ise, onun süruruna karşı şiddetle ağlıyordu. Sonra zaman, babamın haklı olduğunu çok defa gösteriyordu.

Sâlisen: Lütü'nün Sebatkâr ve pek ciddî vârisi Abdullah Çavuş ve İslâmköy'lü merhum Hâfız Ali'nin Şakird ve Vârislerinden Mustafa'nın Mektublarını umum Nur Fabrikasının Kahramanları hesabına kabul ettim. Cenab-ı Erhamürrâhimîn'e hadsiz şükür olsun ki; o köyleri de Sava ve Kuleönü gibi bir Medrese-i Nuriye hükmüne getirmiş.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Sizin bu defa müteaddid Mektublarınıza, rahatsızlık mecburiyetiyle, birtek Mektubla iktifa ediyorum.

Evvelâ: Risale-i Nur'un Kahramanı Hüsrev, benim bedelime ölmek ve benim yerimde hasta olmak samimî ve ciddî istiyor. Ben de derim: Te'lif zamanı değil, şimdi Neşir zamanıdır. Senin yazın, benim yazımdan ne derece ziyade ve Neşre faideli ise, Hayatın dahi Hizmet-i Nuriyede benim bu azablı Hayatımdan o derece faidelidir. Eğer benim elimden gelseydi, hayatımdan ve sıhhatimden size memnuniyetle verirdim.

Sâniyen: Şehid merhum Hâfız Ali'nin tam bir vârisi Hasan Feyzi'nin, Denizli hesabına ve o civarda ciddî Kardeşlerimizin namına yazdığı parlak kaside ve dördüncü şehnamesi ve orada dahi Şakirdlerin faaliyetle Nur'a çalışmaları, benim zehirli, şiddetli hastalığıma bir merhem oldu. Cenab-ı Erhamürrâhimîn'e hadsiz şükür olsun, Denizli'yi ikinci bir Isparta ve büyük bir İslâmköyü yapıyor.

Evet hâkim-i âdil, Muharrem ve Feyzi ve Hâfız Mustafa, bir-iki senede, yirmi sene kadar Hizmet-i Nuriyeyi yaptılar; Nur'un Şakirdlerini Ebede kadar minnetdar eylediler. Cenab-ı Hak onlardan ve beraberlerinde Nur'a Hizmet edenlerden ebeden Razı olsun, **آمین!**

Sâlisen: Medrese-i Nuriyenin Kahramanlarından ve Barla'lı marangoz Mustafa Çavuş ve Hâfız Mehmed'in tam vârisi Marangoz Ahmed'in Medrese-i Nuriye namına pek samimî ve hazîn ta'ziyenamesi, beni sürurla ağlattırdı. Ben de derim: Madem o Mübarek Medresede küçük ve büyük çok Said'ler var; ihtiyaç, âciz, Vazifesi bitmiş

bir Said noksan olsa, ehemmiyeti yok. Hayat-ı Bâkiyede madem beraberiz, bir muvakkat müfarakat olsa da, sizi müteessir etmesin.

Râbian: Hâkim-i âdilden sonra en ziyade hakikî adaletle çalışıp

Risale-i Nur'un serbestiyetine Hizmet eden **رحم** en hâlis

Şakirdler içinde ve benim öz Kardeşim ve birinci talebem Molla Mehmed ismiyle onun namı, Dualarımda ve manevî kazançlarımda beraberdirler.

Hâmisen: Bu saatte Konya'lı Sabri de; -Halil İbrahim ve Hasan Feyzi tarzında vasiyetnamem münasebetiyle- kısa fakat güzel bir Kaside yazmış, Üstadına çok ziyade kıymet vermiş. Kendi hüsn-ü zannının parlak âyinesinde, bu bîçare Kardeşine fevkalâde ehemmiyet vermiş. Ve oranın Âlimleri pek ciddî Nur'a çalışmalarını yazıyor.

Ben de derim: O Üstad namı verdiği ve çok kıymet verdiği şahıs ise, Risale-i Nur'un Şahs-ı Manevîsi olabilir. Ben de onun namına kabul ettim, **“Lâhika”**ya geçirdim; hem size de bir suretini gönderdim.

Merak etmeyiniz.. hastalığım gittikçe hafifleşiyor. Isparta'lı Mustafa namında bir Kardeşimizin samimî, fakat garib bir Mektubu içinde vardı. Bu zât hangi Mustafa'dır.. bilemedim. Ona da çok Selâm ederim. Acib rû'yası hayırdır, şimdi tabir edemem...

Umum Kardeş ve hemşirelerimize birer birer Selâm ve Dua ederiz, makbul Dualarını isteriz.

Hasan Feyzi'nin güzel Kasidesini, bazı Kelimeleri ilâve ile **“Lâhika”**ya geçirdik ve size de gönderdik.

Said Nursî

* * *

Çok Aziz, Çok Sıddık ve Sadık Kardeşlerim ve Risale-i Nur Cihetinde Emin ve Hâlis Vârislerim!

Çok manidar ve kuvvetli bir Tevafuk ve Şakirdlerin Sadakatlarına delil, bir zahir Keramet-i Nuriyeyi beyan etmeme bir ihtar aldım. Şöyle ki:

Ben Vasiyetnamemi yazdığım aynı zamanda, gizli münafıklar, benim itimad ettiğim Hizmetçilerimi zabıta tarafından yanıma gelmekten

men'ettikleri aynı vakitte, fırsat bulup, tanımadığım birisiyle, sâbık dokuz defadan daha tesirli bir zehir bana yutturdular.

Hem aynı zamanda, Tunus'lu ve Âlim Kardeşlerimizden ve buraya kadar geçen sene beni görmek için gelip görüşmeden giden Hoca Haşmet, Yozgat'tan buraya yazıyor ki: "**Said vefat etmiş, Risale-i Nur'un yüzotuz Risalesi muhafaza edilsin. Tâ ki, ileride tab'edeceğiz.**"

Hem aynı zamanda Halil İbrahim'in vefatım hakkında bir hazîn mersiye hükmündeki parlak Mektubu, Şakirdleri ağlattırdı.

Hem bu zamana pek yakın, Hüsrev'in, kendi âdetine muhalif benim vefatıma dair bir-iki Mektubunda, iki-üç gün ömür gibi tabirlerle ecelime işaretleri, bir parça beni müteessir etti. Acaba ben gidiyorum diye endişe ettim.

Hem bu aynı hengâmlarda, en ziyade hayat-ı dünyeviyedeki Vazifemi düşünüp vefatımdan sonra Şakirdler bu dehşetli zamanda benim bedelime de o Vazifeyi yapacaklar mı diye çok merak ederken; birden Denizli, Milas, Isparta, İnebolu, ümidimin yüz derece fevkinde ve öyle bir sahabetkârane ve iltizamperverane o Vazifeye koşup başkaları da ve muallim ve Âlimleri koşturdular ki, beni hayret hayret içinde bıraktılar.

Elhasıl: Bu beş cihetteki Tevafuk, zahir bir Keramet-i Nuriyedir.

الْحَمْدُ لِلَّهِ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

Kardeşlerim! Merak etmeyiniz, “Cevşen” ve “Evrad-ı Bahaiye” bu defa dahi o dehşetli zehirin tehlikesine galebe etti; tehlike devresi geçti, fakat hastalık devam ediyor.

Umum Kardeşlerime birer birer Selâm ve Selâmetlerine Dua edip, şübhesiz makbul olan Dualarını isterim. Ve İnebolu'da ve civarında hem çok hanımların, hem küçük yavrularının Risale-i Nur'u yazmağa başlamalarını ve Kur'an Dersini çok masumların almasını bütün Ruh u Canımla tebrik ederiz.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Duanıza muhtaç Kardeşiniz

Said Nursî

Kardeşlerim!

Siz müteessir olmayınız.. hem merak etmeyiniz. Yalnız, Dua ile bana yardım ediniz. Çünkü birkaç gündür sol kolum çok ağrıyor, gece rahatsız ediyor. Kimseyi yanıma bırakmadığımdan, oda içindeki zarurî işlerimi zahmetle yapabiliyorum. Zannederim eskiden beri bende bulunan kulunç illetinin bir şubesidir ki; buranın mizacıma çok dokunan maddî havası ve kışı, o insafsızların evhamı, tazyikatları ve manevî kışı, damarıma dokunur. Âdeta bir yarım nüzul isabeti gibi ızdırab çektim.

Fakat **لِلّٰهِ الْحَمْدُ** sizin makbul Dualarınız, o tehlikeyi de hafif bir surete çevirdi. İnşâallah o suret de geçer; çok sevaplı faidesi, yerinde kalır.

Kardeşlerim! Salahaddin'in yazısına göre, o havalide dahi Asâ-yı Musa Mecmuası çok faaliyettedir, Fütuhât yapıyor. Demek o tarafta o çok ehemmiyetli Vazife-i Nuriyeyi yapıyor. Yüzbin

بَارَكَ اللهُ، مَا شَاءَ اللهُ، الْحَمْدُ لِلّٰهِ, yazanlara da yüz

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: Hadsiz şükür olsun ki; Isparta, tam bir Medreset-üz Zehra ve Câmi-ül Ezher olacağını ve olmaya başladığını, Kahraman Talebelerinin bu ağır şerait altında sarsılmadan faaliyetleri isbat ediyor. Diyanetçe ve Kur'an ve Risale-i Nur'a müştakane çalışmaları, hattâ Aliköyünde, Ali'lerin gayretiyle çok çocukların talebeliğe girmeleri ve diğer bir köyün umum gençleri gecede Kur'ana çalışmaları ve Câmiler Cemaatle dolmaları, Nur Şakirdlerinin çektikleri bütün sıkıntıları hiçe indiriyor.

Sâniyen: Fevkalâde Sadakat ve alâka taşıyan Halil İbrahim'in bu dördüncü şehnamesi, benim Nur'a hâdimliğim noktasında haddimin pek fevkindeki tarifnamesi gerçi çok güzeldir; fakat Risale-i Nur'dan ziyade benim şahsıma baktığı cihetiyle, şimdilik size göndermedim, ta'dilden sonra gönderilecek. Hem ona, hem onun rüfekalarına bilhassa Selâm ederiz.

Sâlisen: Siz bana karşı sû-i kasdlara merak etmeyiniz.. belki bir cihette memnun olunuz ki; Risale-i Nur ve Şakirdleri yerinde, benim cüz'î ve Vazifesi bitmiş olan şahsıma hücum ediyorlar, tazib ederler. Bugünlerde buranın büyük memurları, çekinmeyerek bazılara demiş: "Said'in vücudu ortadan kalkmalı" hâdisesi var.

İşte gizli düşmanlarım, bunun gibi, bu fikirlerinden istifade ederek, mutemed Hizmetçilerimi dağıtmakla fırsat bulup beni zehirlediler. Ve bu gibi memurlardan kuvvet alıyorlar. Fakat Hıfz ve İna-yet-i İlahiye, bu sû-i kasdleri de akîm bıraktı. İnşâallah daima İna-yet Himayet edecek, bütün plânlarını akîm bıraktı, bırakacak.

* * *

DÂHİLİYE VEKİLİ İLE HASBİHALDEN BİR PARÇADIR

Hiçbir tarihte ve zemin yüzünde emsali vuku' bulmayan bir zulme ve on vecihle kanunsuz bir gadre ve tazyike hedef olmuşum. Şöyle ki:

Hem şiddetli sû-i kasd eseri olarak zehirlenmeden hasta; hem gayet zaîf, yetmişbir yaşında ihtiyar; hem kimsesiz, acınacak bir gurbette; hem sako, hem fanila ve pabucunu satmakla maişetini temin eden fakir-ül hal; hem yirmibeş sene münzevi olmasından, binden ancak tam sadık bir adam ile görüşebilen bir merdümگیرiz, mütevahhiş; hem yirmi sene Hayatını ve Eserlerini üç mahkeme ve Ankara ehl-i vukufu inceden inceye tedkikten sonra bil'ittifak beraetine ve Eserleri vatana, millete zararsız olarak menfaatli olmasına karar verilmiş bir masum; hem eski harb-i umumîde ehemmiyetli Hizmet etmiş bir Evlâd-ı Vatan; hem şimdi bu milleti, bu vatani anarşilikten ve ecnebi ifsadlarından kurtarmak için, meydandaki tesirli Âsârıyla bütün kuvvetiyle çalışan bir Hamiyetperver; ve mahkemede yetmiş şahidle isbat edildiği gibi, yirmibeş senede bir gazeteyi okumayan, merak etmeyen ve yedi sene harb-i umumîye bakmayan, sormayan, bilmeyen ve Eserlerinde kuvvetli delillerle siyasetten bütün bütün alâkasını kestiğini isbat eden ve dünyanıza karışmadığını adliyeleriniz resmen itiraf ettiği bir zararsız adam; hem Âhiretine ve İhlasına zarar gelmemek için şiddetle teveccüh-ü ammeden kaçan ve Kardeşlerinin onun hakkındaki hüsn-ü zanlarından ve medihlerinden çekinen, beğenmeyen bu bîçare Said'e; başta Dâhiliye Vekili olan sen, Afyon Valisini ve Emirdağ zabıtasını musallat edip, her gün bir ay haps-i münferid azabını çektiirmek ve tecrid-i mutlak içinde tek başıyla bir haps-i münferidde durmağa mecbur etmek, hangi maslahatınız iktiza eder? Hangi kanun bu dehşetli gadre müsaade eder diye, hukuk-u umumiye-yi muhafaza eden

adliyenin yüksek dairesi vasıtasıyla Dâhiliye Vekili'ne beyan ediyorum.

Zulmen bütün hukuk-u medeniyeden ve insaniyeden ve
yaşamak hakkından mahrum edilen

Said Nursî

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim ve benim hakkımda bu gurbette samimî akrabalarım Osman, Mehmed, Hasan Efendiler!

Sizin hâlisane bana ve Risale-i Nur'a karşı hiç unutulmayacak Hizmetinize bir mükâfat-ı âcile olarak Hasan Feyzi ve sair Talebelerin, Çalışkan Hanedanına karşı fevkalâde teveccühleri ve umum memlekette sizin şerefınızı neşretmeleri ve Ehl-i Hakikatı size dost yapmakları cihetiyle, **benden ziyade Risale-i Nur ve Şakirdlerini himaye ve muhafaza etmek ve ehl-i siyasetin ve beni zehirleyen düşmanlarımdan desiselerinden kurtarmak için gayet derecede bir ihtiyat, tam bir Sadakat ve benim yerimde tam bir dikkat ile mükellefsiniz. Yoksa az bir hata, yalnız bana değil, belki binler masum Şakirdlere ve şimdi parlayan şerefimize dokunacak.** Benim vaziyetim ve verilen sıkıntılar altı vecihle kanunsuz olmasından, ileride mes'uliyetten kurtarmak için insafsız ve kanunsuz beni tazib edenler, kendilerine bir bahane, bir vesile arıyorlar. Pek çok dikkatli olmanız lâzımdır.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: Bir-iki gün evvel hasbihalin bir parçası size gönderilmiş. Tâ, siz onu esas tutup, lüzum olduğu zaman ya istida veya o vekile ve mahkemeye vermek veya başka makamata o parça ile müracaat etmek ve Kardeşlerimiz dahi o Esas üzerine kendilerini münafıklara karşı müdafaa etmek için size gönderilmiş. Demek, şimdiye kadar bana garazla işkenceli sıkıntıları verdiren, en başta o imiş. Her ne ise.. siz meşveretle ne lâzımsa yaparsınız. Fakat ihtiyatla, telaşsız, velveleye vermemek lâzım.

Sâniyen: Bu defa görüşmediğim buranın korkak müftüsü vasıtasıyla, Hulusi'nin Kars'tan bir Mektubunu biraderzadem Nihad'ın

Mektubuyla aldım. Elhak o Kardeşimiz, daima fevkalâde Sadakatını ve Nurlara kuvvetli alâkasını muhafaza ediyor. Manidar bir Tevafuktur ki, bilmediğim halde, Nihad'ın orada bulunması ihtimaliyle, Sabri'ye aid fıkrada demiştim ki: Nihad Kars'ta ise, Hulusi ile görüşür mealinde burada söylediğim ve sonra size yazdığım aynı zamanda, o ikisi şimdiye kadar sükût ettikleri halde, beraber bana Mektub yazıyorlar.

Sâlisen: Re'fet Kardeşimizin Kemal-i Sadakat ve alâkasını ve Hulusi gibi Nurların bir Kumandanı olduğunu gösteren Mektubu, Hulusi'nin Mektubunu aldığım zamanına Tevafuku, latif ve sürurlu oldu. O ikisi “**Lâhika**”ya girsin ve Re'fet'in Masumlara Kur'an okutması ve kendisi Lem'alar ile, yazmak ve okumakla meşgul olması ve benim hastalığının şifasına o Masumlarla Dua etmeleri, bir merhem gibi hastalığıma ferah ve hıffet verdi.

Ve râbian: Yazıda merhum Âsım'a benzeyen Yakub Cemal'in hayatta olduğunu ve hayatta ise Nurlar ile, o güzel Kalem ile Hizmet ediyor mu bilemediğim için, çok defa hazînane ve müteessifane düşünüyordum. Hadsiz şükür olsun ki; hem Hayatta, hem Nurlarla Hizmette, hem Sadakatta olduğunu gösteren bir Mektubunu aldım,

الْحَمْدُ لِلَّهِ dedim.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Yüz defadan ziyade, gayet kıymetli bir Hakikat-ı İmaniye bana görünüyor. Te'lif zamanı tamam olması Hikmetiyle, ne kadar çalıştım, o çok ehemmiyetli Hakikatı avlayamadım. Vâzihan ifade ve ihsas etmek için bekledim, muvaffak olamadım. Şimdi gayet kısa bir işaretle, o çok geniş ve çok uzun Hakikattan kısacık bahsedeceğim:

إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ عَلَىٰ صُورَةِ الرَّحْمَنِ Hadîsi; hem

Cevami-ül Kelimden, hem Müteşabih Hadîslerdendir. Pek büyük ve küllî nüktesi, benim Kalbime, Hülâsat-ül Hülâsa ile Cevşen-ül Kebir'i okuduğum vakit zahir oldu. Ben de o acib ve çok güzel nüktayı kaçırmamak için, şifreler, işaretler nev'inden “Hülâsat-ül Hülâsa”nın onyedinci mertebesi olan "Kur'an Lisaniyla Şehadet" ve onsekizinci mertebesi olan "Kâinat Lisaniyla Şehadet" ortasında o şifreli işaretleri şöyle koydum:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاجِبُ الْوُجُودِ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ بِلِسَانِ الْحَقِيقَةِ الْإِنْسَانِيَّةِ
 بِكَلِمَاتِ حَيَاتِهَا وَحِسِّيَّاتِهَا وَسَجِيَّاتِهَا وَمَقْيَاسِيَّتِهَا وَمِرَاتِيَّتِهَا
 وَبِكَلِمَاتِ صِفَاتِهَا وَأَخْلَاقِهَا وَخِلَافَتِهَا وَفَهْرِ سِتِّيَّتِهَا وَأَنَانِيَّتِهَا
 وَبِكَلِمَاتِ مَخْلُوقِيَّتِهَا الْجَامِعَةِ وَعُبُودِيَّتِهَا الْمُتَنَوِّعَةِ وَاحْتِيَاجَاتِهَا
 الْكَثِيرَةِ وَفَقْرِهَا وَعَجْزِهَا وَنَقْصِهَا الْغَيْرِ الْمَحْدُودَةِ وَ
 اسْتِعْدَادَاتِهَا الْغَيْرِ الْمَحْصُورَةِ

İşte bu kısa şifreyi, yine gayet muhtasar bir şifre ile tercüme ve izah edeceğim. Bunu “Hülâsat-ül Hülâsa”ya bir haşiye yapınız.

Evet ben, “Hülâsat-ül Hülâsa”yı okuduğum zaman, koca Kâinat, nazarımda bir Halka-i Zikir oluyor. Fakat her nev'in Lisanı çok geniş olmasından, fikir yoluyla Sıfât ve Esmâ-i İlahiyeyi İlmelyakîn ile iz'an etmek için Akıl çok çabalyor, sonra tam görür. Hakikat-ı İnsaniyeye baktığı vakit, o câmi' miyasta, o küçük haritacıkta, o doğru nümuncikte, o hassas mizancıkta, o enaniyet hassasiyetinde öyle kat'î ve şuhudî ve iz'anî bir Vicdan, bir itminan, bir İman ile o Sıfât ve Esmâyı tasdik eder. Hem çok kolay, hem hazır yanındaki âyinesinde, hiç uzun bir seyahat-ı fikriyeye muhtaç olmadan İman-ı Tahkikîyi

kazanır ve **إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ عَلَى صُورَةِ الرَّحْمَنِ** Hakikî bir

manasını anlar. Çünkü Cenab-ı Hak hakkında suret muhal olmasından, suretten murad şîrettir, Ahlâk ve sıfâttır.

Evet nasılki Ehl-i tarîkat, Seyr-i Enfüsî ve Âfâkî ile Marifet-i İlahiyede iki yol ile gitmişler ve en kısa ve kolayı ve kuvvetli ve itminanlı yolunu enfüsîde, yani Kalbinde Zikr-i Hafiy-yi Kalble bulmuşlar. Aynen öyle de: Yüksek Ehl-i Hakikat dahi, marifet ve tasavvur değil, belki ondan çok âlî ve kıymetli olan İman ve Tasdikte, iki cadde ile hareket etmişler:

Biri: Kitab-ı Kâinatı mütalaa ile, “Âyet-ül Kübra” ve Hizb-ün Nuriye ve “Hülâsat-ül Hülâsa” gibi âfâka bakmaktır.

Diğeri: Ve en kuvvetli ve Hakkalyakîn derecesinde Vicdanî ve hissî, bir derece şuhudî olan Hakikat-ı İnsaniye haritasını ve enaniyet-i beşeriye fihristesini ve mahiyet-i nefsiyesini mütalaa ile, İmanın şübhesiz ve vesvesesiz mertebesine çıkmaktır ki; Sırr-ı Akrebiyete ve Veraset-i Nübüvve bakar. Ve enfüsî Tefekkür-ü İmanî Hakikatının bir parçası, “Otuzuncu Söz”ün ve “ene” ve “enaniyet”te ve “Otuzüçüncü Mektub”un “Hayat Penceresinde” ve “İnsan Penceresinde” ve bazı parçaları da sair Ecza-yı Nuriyede bir derece beyan edilmiş.

Bunu hem “**Lâhika**”ya, hem “Sikke-i Gaybiye”ye, hem “**Hülâsa**”nın âhirine yazılsın.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Halimin müsaadesizliği için müteaddid Mektublarınıza bir tek perişan Mektubumla cevap verdiğimden gücenmeyiniz.

Evvelâ: Gizli düşmanlarımız hükûmetin ehemmiyetli ve birkaç Vazifedarlarını elde edip beni tazyikatla, Menemen ve Şeyh Said hâdisesi gibi bir hâdisе çıkarmak için bütün kuvvetiyle en hassas damarlarıma dokunduracak tarzda her desiseyi istimal ettiler. Gördüler ki Eski Said yok, yenisi ise her şeye tahammül ediyor, o plânı sair sû'-i kasdlere ezcümle zehir vermeye tebdil ettiler. Hıfz-ı İlahî onu da akîm bıraktı. Şimdi o münafıklar resmen hükûmetin nüfuzunu, benden halkları ürkütmek ve vazgeçirmek için burada dehşetli bir propaganda ile istimal ediyorlar. Fakat siz hiç telaş etmeyiniz. İneyet-i Rabbaniye devam eder. Gittikçe Fütuhat-ı Nuriye tevessü' ediyor.

Sâniyen: Bu defa Hasan Feyzi'nin ve bir hafta evvel Halil İbrahim'in şahsıma karşı fevkalâde hüsn-ü zan ile mersiyeleri ve samimî ve hazîn vedanameleri, az ta'dil ile üç sebep için kabul edildi:

Birincisi: Onlar, şahsıma değil, belki Kur'an ve İmana ve Nurlara Hâdimliğim ve o Vazife-i Kudsiyeye bakıp yazmışlar.

İkincisi: Onların ve onlar temsil ettikleri o civardaki hâlis Kardeşlerimizin ve haddimin çok fevkindeki tarifatlarını, bir nevi samimî Dua ve Ulvî bir tefe'ül ve yüksek bir arzu-yu hayır ve istidadlarının ve İtikadlarının ve Nurlara pek ciddî alâkalarının bir in'ikası olmasıdır.

Üçüncüsü: Ben onların nazarında Risale-i Nur ve Şakirdlerdeki Şahs-ı Manevîsinin Mümessili ve Nümunesi olmam cihetiyle, onların sebeb-i teşvikleri olan o hârika hüsn-ü zanlarını ve Kuvve-i Maneviyelerini kırmak, maslahat değildir. O ikisine ve arkadaşlarına, hususan Ahmed Feyzi ve Denizli hapsindeki Kardeşlerimize ve hakkımızda adalete çalışanlara binler Selâm...

Sâlisen: Çok defa benim sıkıntılara bir merhem hükmüne geçmiş ve yanımdaki sakladığım Karhaman Hüsrev'in çok Mektupları ve onların her birinden birer ehemmiyetli fıkrayı alıp mecmuunu “Lâhika”ya geçirmek için zaman bulamıyorum. İnşâallah bir istirahat zamanında tedkik edeceğim. Ahmed Nazifin İnebolu Talebeleri namına yazdığı ve Halil İbrahim'in ağlatıcı mersiyesinden iştiraklerini gösteren Mektubu, benim o havalideki Sebatkâr Kardeşlerim hakkında endişelerimi izale eyledi. Cenab-ı Hak onlardan razı olsun.

Râbian: Çoban İsa Köyü'nde Ahmed'in Mektubunda isimleri bulunan eski ve yeni Kardeşlerimizin Risale-i Nur'a çalışmaları ve çocukları da Kur'ana ve Nurlara çalıştırmaları, bu vakitte Nurlara büyük bir Hizmettir. Cenab-ı Hak onları muvaffak eylesin, آمین !

Hâmisen: Münafık düşmanlarımin maddî ve manevî zehirlerine karşı gerçi “Cevşen” ve “Evrad-ı Kudsiye-i Şah-ı Nakşibend” beni ölüm tehlikesinden, belki yirmi defa Kudsiyetleriyle kurtardılar; fakat maatteessüf asabımda ve sinirlerimde ve hassasiyetimde, o zulümden öyle şiddetli bir tesir, bir heyecan, bir teellüm, bir teneffür gelmiş ki; en samimî dostumu ve tam Sadık bir Kardeşimi bir saat yanımda tahammül edemiyorum, Ruhum kaldırmıyor. Hattâ biri bana baksa da sıkılıyorum. Eskide bende biraz bulunan merdümگیرizlik hastalığı, o zalimlerin gaddarane sıkıntılarıyla ve tarassudlarıyla bende çok şiddetlenmiş. Güya ölmeden evvel hayat-ı içtimaiye cihetinde ölmüşüm ki; bu Hakikat ve bu Sır için hakkımda, Has Kardeşlerim vefat mersiyelerini yazıyorlar.

Hem buranın havası, benim asabıma pek çok dokunuyor. Bu kışın bir günü, Denizli hapsinin o geçirdiğimiz kış kadar bana ağır geliyor, beni üzüyor.

Evet nasıl göz, bir saçı kaldırmıyor; aynen öyle de, şimdiki Ruhum ve o durum, bir saç kadar sıkletten, ağırlıktan müteessir olduğu halde, Risale-i Nur'un ve Şakirdlerinin Selâmetlerine, onların bedellerine ve yerlerinde dağ gibi ağır tazyikat ve sıkıntıları memnuniyetle

o Ruh omuza çeker, tahammül eder ve şâkirane sabreder diye size kat'iyen haber veriyorum. Fakat madem acz ve za'fım ve teessüratım çok ziyadedir; Has Kardeşlerim beni medihlerle yüklerimi ağırlaştırmağa bedel, Dualarıyla ve Şefkatleriyle ve Himmetleriyle ve acımalarıyla yardım edip, yükümü hafifleştirmek lâzımdır. İna-yet-i Rabbaniyenin bir Cilvesidir ki; bu şiddetli merdüm-girizlik hastalığıyla, zalimlerin tecrid-i mutlaklarını hiçe indiriyor.. beni tazib etmiyor, bir cihette memnun ediyor.

* * *

Aziz, Sıddık, Kardeşlerim, Bu Dehşetli Asırda Mükemmel Tesellilerim ve Vârislerim!

Sizin fevkalâde sa'y ü gayretiniz Isparta ve civarını bir geniş Medreset-üz Zehra'ya ve bir Câmi-ül Ezher'e çevirdiğine bir delil de, bu defa matbaacıları da hayrette bırakan yazdıklarınız **“Asâ-yı Musa Mecmuası”**ndan yirmiden ziyade mükemmel Tevafuklu nüshalarını bu yarım Ümmi Kardeşinize göndermenizdir. Cenab-ı Erhamürrâhimîn sizlere, yazanlara ve yardım edenlere herbir Harfine mukabil bin Rahmet eylesin ve binler Meyve-i Cennet ihsan etsin ve yüzer Hasenat Defter-i A'malinizde yazdırsın, **آمِنَ آمِنَ آمِنَ !**

Ben onlara baktım, Kalbime geldi ki: Bu Kahramanların şimdi de bir mükâfatları yok mu?

Birden ihtar edildi ki: **Onlar, bu mecmuayı yazmakla feylesofları susturan, İmana getiren kuvvetli bir Ders-i İmanîyi en evvel kendi kendine tam okuyorlar, manevî bir hazine kazanıyorlar.** Hem onların nüshaları, pek çokların İmanlarını kurtaracaklar veya İmana gelecekler. Bir Hadîste vardır ki: **"Bir tek adam seninle İmana gelse, sahra dolusu kırmızı koyundan daha hayırlıdır."** Hem onlar, bu Mübarek Kalemleleriyle, eski zamanda İslâmiyet'in büyük Mücahid Kahramanlarının Kılınçlarının Kudsî Hizmetlerini görüyorlar. Elbette istikbal, onları ve Nurcuları çok alkışlayacak.

Sâniyen: **“Asâ-yı Musa Mecmuası”**nın başında, bu gelen ve çizgi ile işaret edilen fıkra yazılsa münasibdir. İsteyen, bu Mektubun başındaki kısmını da beraber yazabilir.

“İmam-ı Ali” Radiyallahü Anh **"Celcelutiye"**sinde pek kuvvetli ve sarahata yakın bir tarzda Risale-i Nur'dan ve ehemmiyetli Risalelerinden aynı numara ile haber verdiğini, **“Yirmisekizinci Lem'a”**

ile “**Sekizinci Şua**” tam isbat etmişler. “**İmam-ı Ali**” Radiyallahü Anh, Risale-i Nur'un en son Risalesini “**Celcelutiye**”de

وَاسْمُ عَصَا مُوسَىٰ بِهَ الظِّلْمُ اتَّجَلَتْ fıkrasıyla haber veriyor. Biz

bir-iki sene evvel “**Âyet-ül Kübra**”yı en son zannetmiştik. Halbuki şimdi altmışdörtte Te'lifçe Risale-i Nur'un tamam olması ve bu Cümle-i Aleviyenin mealini, yani **karanlığı dağıtacak, Asâ-yı Musa (A.S.) gibi ışık verecek, sihirleri ibtal edecek bir Risaleden haber vermesi;** ve bu mecmuanın “**Meyve**” kısmı bir müdafaa hükmüne geçip başımıza çöken dehşetli, zulümlü zulmetleri dağıttığı gibi; “**Hüccetler**” kısmı da, Nurlara karşı cephe alan felsefe karanlıklarını izale edip Ankara ehl-i vukufunu teslime ve tahsine mecbur etmesi ve istikbalde zulmetleri dağıtacak çok emareler bulunması ve “**Asâ-yı Musa**” (Aleyhisselâm'ın) bir taştan oniki çeşme akıtmasına ve onbir Mu'cizeye medar olmasına mukabil ve müşabih bu son mecmua dahi, “**Meyve**” onbir Mes'ele-i Nuraniyesi ve “**Hüccetullah-il Baliğa**” kısmı onbir hüccet-i katıası bulunması cihetinde bize kanaat verdi ki: “**İmam-ı Ali**” Radiyallahü Anh, o fıkra ile doğrudan doğruya bu “**Asâ-yı Musa**” ismindeki mecmuaya bakar ve ondan tahsînkârane haber verir.

Sâlisen: Nur Santralı ve Yirmiyedinci Mektub'da çok ehemmiyetli fıkraları bulunan Sabri'nin bu defaki mersiyesini Lâhika'ya geçirdik ve size de gönderdik. Ve çalışkan Mübareklerden ve Nurların Neşrine çok Hizmet eden Hâfız Mustafa'nın yedi yaşında iken Altıncı Şua'ı ve bana bir Mektub yazan tam mübarek, masum mahdumu; burada, Masumlar içinde Nurlara bir iştîyak uyandıracak. Onun namı,

Said Nurî olmalı; Nursî köydür, manasız olur. **س** olmasın, yalnız **ی** olsun; tâ Nurlara alâkasını göstereyim. Daha çok şeyler yazacaktım, fakat başımda çok Vazifeler ve işler bulunmasından kısa kesmeğe mecbur oldum.

Said Nursî

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: İkinci Vazife “**Mu'cizat Mecmuası**”na birinci Vazifeyi bitirenler başlamalarını müjde vermeniz, sizleri bu Hizmet-i İmaniyede bana hakikî Kardeş veren Erhamürrahimîn, beni hadsiz şükre

sevkeyledi. Hatt-ı Kur'anî lehinde birincisinin bir Kerameti, merkezde Hatt-ı Kur'anînin bir kursu açılması olduğu gibi; **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** ikincisi, daha mu'cizane bir Keramet gösterecek.

Sâniyen: Konya'lı Sabri sizin vasıtanız ile benimle muhabere etse, daha maslahattır ve münasibdir. Çünkü ekserce siz benim bedelime istediğini yapabilirsiniz. Meselâ; tashihat için oradaki Âlimler tam yardım edebildikleri için, orada tashihat yapılsın, etsinler. Siz benim tashihimden geçmiş bazı nüshaları, onlara gönderirsiniz. Hakikaten **tashih mes'elesi ehemmiyetlidir. Bazen bir Harfin ve bir Noktanın yanışı, kıymetli bir manayı zayı' eder. En evvel, yazanlar bir kerre güzelce mukabele etsinler. Sonra tashihçi adamlara ve bana versin-**

ler. مَا شَاءَ اللَّهُ, bu defa bana gelen Asâ-yı Musa mecmualarında hem yanlışlar azdır, hem bir derece tashih edilmiş. Cenab-ı Hak hem yazanlardan, hem tashihçilerden ebeden razı olsun, **آمین**.

Sâlisen: Yozgat'ta oturan, Risale-i Nur'la alâkadar Tunus'lu Hoca Haşmet, evvelce vefatımı, sonra hayatta olduğumu işitip buraya samimî iki Mektub yazmış; ona benim tarafımdan Selâm gönderiniz.

Râbian: Rüşdü'nün çok defadır hususî Selâm eden Kahraman biraderi Burhan -eskiden beri- Ümmiliğiyle beraber, Nurlara lüzumlu zamanlarda ehemmiyetli Hizmetleri için, onu da Haslar sırasında her gün ismiyle kazançlarımızda hissedar ediyoruz.

Manidar bir Tevafuktur ki; ben, Hüsrev'in ve Sabri'nin Mektupları gelmemesinden küllî endişelerimi yazarken, aynı zamanda me'mulümün haricinde en cem'iyetli ve bütün o endişelerimi izale eden müteaddid Mektupları kapıya geldi.

Umum Kardeşlerime Selâm...

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim ve Ebed ve Hak Yolunda Hakikatlı Arkadaşlarım!

Kastamonu Efelerinden ve Nur'un Kahramanlarından ve Safranbolu Fedakârlarından size oradan buraya gelen hususî Mektuplarına hususî cevap vermeğe müstehak ve lâyıktırlar. Fakat halim, vaktim müsaade etmediğinden, vasıtanızla bir kısa cevap verdiğime gücenmesinler.

Evvelâ: Hilmi, İhsan, Emin'in, Taşköprü'lü Sadık'ın Mektupları, beni çok mesrur eyledi. Hakikaten bu Kardeşlerimiz, hapishanede dokuz ayda dokuz sene kadar Hizmet-i Nuriyeyi yaparak Isparta Kahramanlarıyla omuz omuza geldiler. Ben, onların hem istirahatıma, hem hapisteki arkadaşlarımızın ittifaklarına ve yeni Nurların Hizmetine tam çalışmalarını hiçbir vakit unutmayacağım. Cenab-ı Hak onlardan ve sizden ebeden Razi olsun. Ben hayalen, çok defa eski zamana ve Kastamonu'daki ve Barla'daki malûm yerlere ve seyrangâhlara şevkle gidiyorum. Oralarda oturup ağlıyorum. O enîslerimi hayalen görüyorum.

Kahraman Sadık'ın kuvvetli ifadesine ve güzel yazısına benzeyen bir kısa Mektubda, Safranbolu Şakirdlerinin Selâmını da, Mustafa Osman ve Hıfzı (R.H.) yazıyor. Şübhelendim, acaba Sadık oraya gelmiş, yoksa onlar oraya gitmişler veya başka Sadık namında bir Kardeşimiz midir?

Barla Sıddıkları Nurların yazmasına tam çalışmaları, herkesten evvel onların Vazifeleridir. Çünkü Barla, birinci Medrese-i Nuriye şerefini kazanmasından, o Mübarek Medreseyi Talebesiz

bırakmak caiz değil. إِنْ شَاءَ اللَّهُ tekrar şenlenecek.

Çalışanlara بَارَكَ اللَّهُ deriz. Cenab-ı Hak Tevfik versin, آمين.

Sâniyen: Safranbolu'nun sadık Şakirdlerinden Osman ve Ahmed'in iki Mektupları, onların fevkalâde Sadakat ve Nurlara alâka-

darlıklarını gösteriyor. مَا شَاءَ اللَّهُ, Osman az zamanda hem Kur'anı

Ders almış, hem Nurları yazmış, şimdi de Asâ-yı Musa'yı yazıyor. Fedakâr Mustafa Osman ve Hıfzı'ya tam bir Kardeş ve Ahmed dahi tam alâkadardır. Mektubunda imlâsı noksan olmasından dediğini bilemedim. Onlara, Safranbolu'da ve Kastamonu ve civarındaki Kardeşlerime çok Selâm ve Dua ederiz, Dualarını isteriz. Medreset-üz Zehra'daki Isparta ve civarı umum Kardeşlerimize birer birer Selâm ve Selâmetlerine Dua ederiz.

Said Nursî

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: Bir-iki hafta Hüsrev'in Kalemîyle Mektubunu almadığımdan ve Konya'ya gönderdiğim mecmuaların cevabı gelme-diğinden ve bir vekil-i dâhiliye başta olarak, düşmanlarımız anarşistlerle beraber beni emsalsiz tazyiklerinden ve buradaki münafıklar

bazı safdil dostlarımızdan hem Eskişehir'e, hem Konya'ya Kitaplar gönderdiğimi ve Asâ-yı Musa mecmualarını aldığımı haber almalarından endişeler ederken, birden hiç emsali görülmemiş bir buçuk metre kar ve dehşetli fırtına ve soğuk bu mevsimde gelmesi; bir hiddet, bir gazab; dört defa zelzeleler ve geçen sene yağmursuzluk gibi, Risale-i Nur ve Şakirdleriyle münasebetdar olabilir diye sordum: "Bu bela umumîdir, yoksa Afyon ve Eskişehir Vilayetlerine mi mahsustur?"

Dediler ki: "O iki vilayete mahsustur." Ben de, **الْحَمْدُ لِلَّهِ** dedim.

Demek Risale-i Nur'a ve Şakirdlerine umumî bir taarruz yoktur. Belki yalnız bana ve elimdeki Nurlara... Çok güvendiğim Eskişehir, Denizli gibi bir Medrese-i Nuriye olacağını tahmin ettiğim halde, Denizli'den on derece noksan kalmasının sebebi; onları da, Afyon ve Emirdağı gibi

ürkütmeştir. Her ne ise, merak etmeyiniz; **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** bu hâdisi-ı cevviye, aynı İstanbul mekteblerinin hâdisesi gibi, gizli masonları, niyet ettikleri yeni bir taarruzdan vazgeçirdi; İniyet-i Rabbaniye himaye ediyor.

Sâniyen: Bu defa yedi-sekiz Mektublarınızı aldım. Hususî cevaplara halim, Kalemim ve vaktim müsaade etmediğinden gücenmeyiniz. Mehmed Feyzi ve Emin'in Mektublarını, ilişmeden "**Lâhika**"ya geçirdik. O ikisi, sekiz sene hususî Hizmetimde bulunmaları cihetiyle, haddimden çok ziyade tavsifatlarını bir nevi manevî Dua ve sebep-i teşvik ve kanaat bir hüsn-ü zan ve Tercüman-ı Nur haysiyetiyle Üstadlarına bir Alâmet-i Sadakat ve bir Vesika-i İtikad ve İrtibatır diye ilişmedim. Ve Feyzi'nin merhume vâlidesinin Risale-i Nur Dersleriyle güzel ve nuranî vefatı; Nurların, Şakirdlerine sekerat vaktinde ve sıkıntılı zamanlarında imdada yetişmesine bir parlak nümune olarak "**Lâhika**"ya girmesi münasibdir.

Halil İbrahim'in bu defaki Mektubunda Kaza ve Kader-i İlahî'den ne kadar? nedendir? diye çok suallerinin birden cevabı, bizlere mücahidane çok hasenat kazandıracak ve Nurlara herkesin nazar-ı dikkatini celbetmekle umuma okutmaktır. Fakat bir derece Kaza ve Kadere itiraz manasını hayale getirdiği için, şimdilik Lâhika ile tamimi münasib olmaz. Ve Mektubun âhirindeki, "**Cevşen-ül Kebir**"den alınan fıkralar, Dualar çok güzeldir.

Sâlisen: Hüsrev'in Mektubunda, Atabey'li Kötürüm Ali ve Eğirdir'li Kâzım'ın Nurlara tam şevkle Hizmetleri, hattâ Ruhanîleri de onları tebrike ve tahsine sevkeder. Ve Aliköyü'nden bana Mektub yazan ondört yaşındaki Mustafa Yeşil, pederiyle hem Kur'ana, hem Nurlara Hizmetleri ve üç Ali'lerin gayret ve Himmetleriyle

o köy masumları Risale-i Nur'a çalışmaları; değil yalnız beni, belki umum Nur Şakirdlerini tahsine ve şükre sevkeder.

Râbian: Salahaddin -Abdurrahman- ve Feyzi'nin vâlidesinin vefatı münasebetiyle yazdığı Mektubun âhirindeki Feyzi'ye ta'ziyesi ve haşiyede benim ölümümü kabul etmemesi ve “Gavs-ı A'zam”ın bir kısım Himayeti “**Asâ-yı Musa Risalesi**”ne geçmesi diye beni sürurlarla ağlattırdı ve Safranbolu Kahramanları Mehmed Feyzi ve Emin'in şehnamelerine iştirakleri ve merkez-i hükûmette umumî bir arabî hattı ve hurufu kursu açılması ve “**Asâ-yı Musa Risalesi**”nin Fütuhatına ve Kerametine âlâmet olmasını müjdelemeleri, pek büyük bir inşirah vermesiyle bu kışın bütün çektiğim sıkıntıları hiçe indirdi.

Denizli fedakâr çalışkanlarından Tavas'lı Molla Mehmed'in sureten kısa, fakat manen uzun Mektubunda, o dahi ölümüne razı olmuyor ve haddimden çok ziyade kıymet veriyor gördüm.

Hem ona, hem hapiste görüştüğüm Kardeşlerimize, hem Hasan Feyzi ve Hâfız Mustafa ve arkadaşlarına binler Selâm...

Umum Kardeşlere Selâm eden,
Dualarınızın tiryak gibi tesirini gören
Kardeşini
Said Nursî

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: Medrese-i Nuriyenin eski masumlarından Ahmed'in bu güzel ve hâlis fikrasını umum Sava Masumlarının ve Kahramanlarının namına “**Lâhika**”ya yazdık. **مَا شَاءَ اللَّهُ**, Hacı Hâfız Mehmed'in tam ona benzer bir kıymetli hafidi olduğunu gösterdi.

Sâniyen: Safranbolu'da Nur'un ehemmiyetli Şakirdlerinden Hıfzı'nın iki masum mahdumları biri on, biri de sekiz yaşlarında “**Asâ-yı Musa Mecmuası**”nı yazdıkları ve bitmek üzere diye o masumlar bana bir Mektub yazmaları, beni fevkalâde sevindirdi.

Sâlisen: Bu kışta bana verilen elîm sıkıntıların bir sebebi: Selanik'lilerin istibdad-ı mutlakları, serbest fırkalarla kırmasına yardımını olmasını diye beni herkesten tecrid ettiler. Risale-i Nur, binlerle benim bedelime konuşuyor, küfr-ü irtidadı kırıyor, anarşiliği bozuyor.

DÂHİLİYE VEKİLİ HİLMİ URAN BEY'E MERHUM SÂLİH YEŞİL TARAFINDAN YAZILAN MEKTUBUN SURETİ:

[Yazıları yanlış telakki ve Tefsirlere uğratılmakla senelerden beri çenber içinde yaşatılan ve safî, samimî bir insan ve Müslümanlıktan başka hiçbir maksadı bulunmayan Bediüzzaman Molla Said nam masumun, ya bulunduğu yerde veya Ankara'ya nakl ile orada hayat ve huzurunun muhafazası için sırf insaniyet namına yazılmış olan bu mahrem ricanameyi bizzât okumak nezaketinde bulunur ve genç zamanında yaptığı, unutulmuş Hizmetlerine mükâfaten ihtiyar halinde bu adamı serbest bir ölüm hayatına kavuşturmak lütfunu diriğ buyurmazsanız, Zât-ı Keremkârlarına en büyük hürmetlerimi sunar, minnetdarınız olurum.]

MOLLA SAİD KİMDİR?

El'an Afyon'un Emirdağı kazasında ikamete memur olan Molla Said, doğumundan itibaren Türk Kardeşleri arasında yaşamış, Türk seciyesiyle perverde olmuş, umumî harbde Kafkas'ın karlı dağlarında Kahraman askerlerimiz arasında gönüllü alay kumandanı olarak mücadele ve irşad için dolaşıp büyük bir harb madalyası almış, Sarıkamış taarruzunda, Bitlis'in sukutunda yaralı olduğu halde esir olup senelerce Rus garnizonlarında çile çekmiş, firar edip İstanbul'a gelerek ilmî kudretine binaen Dâr-ül Hikmet-il İslâmiye a'zâlığında bulunmuş, Kuva-yı Milliye ihdasında halkı mücadeleye teşvik etmiş; Büyük Millet Meclisi'nin ilk senesinde Ankara'ya gelerek Hacı Bayram misafirhanesinde birçok mütereddid kimselere vatanın müdafaası lüzumunu anlatmak Hizmetinde bulunmuş olan, bu hakikî vatanperver insanın, evvelce İbadete, İmana, İtikada müteallik yazdığı ve yazagelmekte olduğu Eserleri, Din ve Dindarları sevmeyen bazı kimselerin, hususıyla dâhiliye vekaletinde bulunmuş olan menfaatperest Şükrü Kaya'nın mezheb ve rejimine uygun gelmemekle, asılsız isnad ve uydurma raporlarla bu zavallı adam, yirmi küsur seneden beri hapis ve nefiy cezalarıyla perişan edilmiş ve iki sene evvelisi yine o yazıları bahanesiyle Kastamonu'daki çilehanesinden kollarına kelepçe vurularak kendisine Selâm vermiş olan altmışaltı adamla Denizli Cezaevine sevk ve onbir ay kadar hapsedildikten sonra, muzır telakki edilen o Eserleri, evvelâ İstanbul müftülüğünde bir heyet tarafından, bilâhare Ankara'da Diyanet Riyaseti ve Dil Tarih Enstitüsü a'zalarından mürekkep bir komisyon marifetiyle aylarca tedkik olunduktan sonra, bu Eserlerin hiçbirisinde devletin siyasetini ve asayişini rencide edebilecek en ufak bir şey görülmemekle,

Molla Said ve Nur Şakirdleri ve Eserlerini okuyanlar, mahkeme kararıyla serbest bırakılmış ve Denizli'de oturmasına müsaade olunmuş iken, maatteessüf bu ihtiyar adam, az zaman sonra Denizli'den Afyon'a ve oradan da Emirdağı kazasına teb'id ve herhangi bir Türk Kardeşiyle dahi temastan men'edilmiş.

Sayın beyim! Cumhuriyet serbestiyetinden, Teşkilât-ı Esasiye Kanunu'nun hürriyetinden mahrum kalan bu zavallı ihtiyar adam, her suretle himayeye lâayık, bakılmağa muhtaç, akraba ve taallukatı olmayıp sırf bir İslâm hükûmetin himayesine muhtaç bir İslâm Mütefekkiridir. Şâir-i Meşhur Âkif Bey merhumun rivayetine nazaran, Mısır'ın en maruf Ülemasından olan ve garbın müteaddid lisan ve felsefesine aşına bulunan Üstad-ı a'zam "Abdülaziz Çaviş"ın yirmi küsur sene evvelisi "**El-Ehram Ceridesi**"ndeki Said hakkında yazdığı "**Fatûn-ül Asr**" başlıklı makalesini okuyan ve kendisiyle bizzât görüşen ilim adamları, bu Zâtın fitraten ilmî kudretini ve İlahî mesleğini takdir edebilirler.

Sayın beyim! Kürdlük sözüyle türlü hakarete hedef olan Molla Said, seciyeten takdire şâyan bir Türk âşık ve İslâmiyet hâdimidir. (Haşiye) Bundan memleketimiz içtimaen zarar değil, manen faide görecektir. Ben namus ve şerefim namına şahadet ederim ki; Molla Said, kat'iyyen temiz bir adamdır. Onun için, sizin gibi milletin dâhilen idare ve mukadderatına el koyan dirayetli zâtlardan insaniyet namına temenniyatım şudur: Yanlış anlayışlı jurnalcilerin sözleriyle hürriyet nimetinden, saf hava teneffüsünden, herhangi bir Türk Kardeşiyle görüşmeden mahrum kalan bu adamı, hükûmetin adaleti, makamınızın ehemmiyeti namına ve Adl ve İhsan kaziyesine tevfikân olsun, bu adam hakkında dahi adalet ve kendisiyle de hiç olmazsa bir defa olsun hüsn-ü niyetle görüştükten sonra onun hakkında ibka veya ifna kararını vermek lütfunda bulunursanız, elbette ehemmiyetli Vazifenizi kanun dairesinde ifa etmiş olacağınızdan dolayı tarihçe-i hayatınıza takdire değer bir fasıl derc buyurmuş, adaletperverliğinizi halka ve âcizleri gibi bacağı kesilmiş, köşede kalmış hür fikirli vak'a-nüvislere duyurmuş olursunuz efendim.

**Milliyetini, memleketini candan seven; teninde,
kanında, Kürdlük, Arnavutluk, Boşnaklık kanı kokusu
olmayan, Erzurum'un eski milletvekillerinden, bacağı kesik
Yeşiloğlu Mehmed Sâlih**

(Haşiye): Evet herbiri yüze mukabil binler Türk gençleri, masumları, ihtiyarları,

Muhterem Din Kardeşim!

Kırk gündür yatakta sizinle meşgulüm. Hayal ve mesmuuma nazaran, huzurunuzun muhtel olduğuna zâhibim. **الْمُؤْمِنُ بَلَوَى** Tahminen on gün kadar evvelsi, sokaklarda "Hâlis Afyon tereyağım var" diyen birisini pencereden yanıma çağırıp biraz yağ aldım. Maksadım, sizi sormaktı. Afyon'dan Emirdağı kazasına sürüldüğünüzü, ahalinin sizinle görüşmesinin yasak olduğunu duyunca çok müteessir oldum.

Muhterem Din Kardeşim! Bu Mektubu size yazan, otuzbir sene evvelisi sizinle Erzurum'un Es'ad Paşa Medresesi'nde, umumî harbde Kafkas'ın karlı dağlarında ve yirmidört sene evvel de meb'usluğum hengâmında Van Valisi Haydar Bey dostunuzla Millet Meclisi salonunda görüşen Erzurum'un esbak meb'uslarından Yeşil oğlu Mehmed Sâlih'tir.

Mehmed Sâlih (R.H.)

* * *

Yeşil Sâlih'e yazılan Mektubdur:

Aziz Kardeşim Hasan Efendi! Sen benim tarafımdan kıymetli Kardeşimiz Sâlih Efendi'ye yaz ki, ben ölünceye kadar onun bu insaniyetini unutmayacağım ve ona çok minnetdarım ve çok Selâm ve Dua ederim. Fakat ben her sıkıntıya karşı tahammüle karar vermişim. Hem ben iyiliği o reislerden beklemiyorum.

Said Nursî

* * *

Bana gönderdiğiniz “Asâ-yı Musa”dan bir nüsha; cildsiz, - yalnız sarı kâğıd cild olmuş- Hüsrev'in yazısına bir parça benzer, fakat üstünde Mustafa ismi var. O kimdir, hangi Mustafa'dır? Hem nüshanın üstünde "onüç yaşında Hatice, Ahmed'in kızı" yazılmış. Bu Ahmed,

hangi Ahmed'dir? Hem ona, hem kızına bin **بَارَكَ اللهُ**. Bu yaşta bu koca Kitabı hem dikkatli, Tevafuklu, hem güzel sıhhatli yazmak, masumların taifesinin bir Kahramanlığıdır. Kim görüyor,

Risale-i Nur'a Şakird olmalarından, bu acib asırda, Türk Milletinin Devlet-i Abbasiye inkırazından İslâm yardımına koşmaları gibi, bu Şakirdler dahi aynen koştular. Değil yalnız Said, belki bütün Ehl-i Hakikat tahsin eder, Türk'e dost olur.

مَا شَاءَ اللَّهُ der. Buradaki mekteb görmüş hanımlarda bir şevk uyandıracak.

* * *

Nazif Kardeşimizin Mektubu, ehemmiyetlidir. Hakikaten Amerika'da, siyasete âlet değil; belki Dini, Din için mutaassıbane iltizam edenler çok vardı. İnşâallah **“Asâ-yı Musa”**yı alan, o dindarlardandır. Keçeli Salahaddin tam bir Abdurrahman'dır, Kahramanlıkta babasından geri kalmak istemiyor. Bizi de arasına âdetimize muhalif olarak dünyaya baktırıyor. Eğer o Amerika'lı ehemmiyetli Âlim bütün Risale-i Nur'u istese ve Neşrine söz verse, sizin meşveretinizle bir mükemmel takım ona vereceğiz.

Nazif'in Mektubuyla beraber bir mütekaid efendinin vesveseye dair bir suali var. Eğer o adamın ciddî olarak Nurlara alâkası varsa, böyle suallere hiç ihtiyacı olmaz. **“Hikmet-ül İstiaze Lem'ası”**nı ve **“Yirmidokuzuncu Söz'ün”** Melaike ve Ruhanîlerin vücudlarına dair kısmını okusun. Onun manasız ve yüz yerde cevabı bulunan vesvesesi ise, zındık maddiyyunların şimdilik dehşetli vaziyetinden fırsat bulup bir aşılamarıdır ki; o adam, ondan müteessir olmuş, o suali sormuş. Ona Selâm ederim. Risale-i Nur onun her müşkilini halledebilir. Hâlisane, teslimkârane ona çalışsın, onu dinlesin.

Medrese-i Nuriyenin eski ve yeni Kahramanlarından Marangoz Ahmed'in Mektubu, üç-dört cihetten beni mesrur ve minnetdar eyledi. O Medresenin baş talebesi namını verdiği Ahmed ise, hem şehid Hâfız Ali'nin Vazifesini yaptığını, hem Süleyman gibi kıymetli Kardeşiyle ve küçük kerimesiyle üç tane **“Asâ-yı Musa”**yı yazmaları ve mübarek Hasan Dayı'nın hafidi olması, beni meraktan kurtardı, hem çok memnun eyledi. Cenab-ı Hak ona şifa ve onlara muvaffakiyet ve saadet

versin, آمين... آمين...

Merhum Hâfız Mehmed'in iki Kardeşi o merhumun Vazifesini yapmaları ve Mustafa'nın yazısı, Hüsrev'in tatlı hattına mutabık gelmesi, benim nazarımda, yeniden iki Hâfız Mehmed'i bulmuş kadar memnun oldum.

Kahraman marangozun gayretiyle Gökdere'li hatib, Risale-i Nur'a üç oğluyla beraber Talebe olup yazmaya başlamalarıyla; hem onları, hem marangozu, hem köylerini tebrik ederiz. Ve marangozun onlara söylediği manzumesini **“Lâhika”**ya geçirdik.

Atabey'li alil (kötürüm) Ali Osman'ın yazdığı uzun Mektubu ve **“Asâ-yı Musa Risalesi”** ve Nurların Neşrinde cidden tesirli çalışması ve Hizmet-i Nuriyede çok çalışkan Çilingir Ali ile ve dayısı Hasan'ın

ona yardım etmesi ve mübarek hülyaları ve Tevafukları bizleri ferahlandırdı. Eğirdir kasabasını bana ziyade sevdirdi. Cenab-ı Erhamürrahimîn onlardan Rızî olsun.

* * *

BİR DERECE MAHREMDİR

Geçen kışta bana karşı sû-i kasdların, İnayet-i İlahiye ile ve Duanızın yardımıyla gelen sabır ve tahammülüm neticesinde akîm kalan plânı pek geniş bir tarzda olduğuna delil ise; bu yakında Reisicumhur, Afyon'da demiş: "Bu vilayette Din cihetinde bir karışıklık çıkacağını zannederdik..."

Demek, gizli komite beni sıkıştırmakla bir hâdise çıkarmak istiyordular. Bir ecnebi müdahalesi hesabına ve Müslümanlar ve vatan zararına, bütün bütün kanunsuz ve keyfi bir tarzda, damarıma şiddetle dokunan ihanetler ve sıkıntılarla tazibleri, onlara dünyada tam zarar, **Âhirette Cehennem ve sakar; ve bize, dünyada mükemmel sevab ve**

zafer ve Âhirette **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** **Cennet ve Âb-ı Kevseri kazandırır.**

Demek bu gizli plânı heyet-i vekile ve reis hissetmiştiler ki; buralarda umum memurlar, hattâ vali ve kaymakam, zabıta benimle görüşmekten kaçıyor ve ürküyordular. Ben de hayret ederdim. Fakat elimizde yalnız Nur bulunduğunu ve siyaset topuzu bulunmadığını, zerre kadar akli bulunanlar anladılar. Garibdir ki, en ziyade lehime çalışması lâzım olan bazı Vazifedarlar, aleyhimde istimal ve istihdam edildi. **Nurcular, çok ihtiyat ve dikkat ve temkinde bulunmaları lâzımdır. Çünkü manevî fırtınalar var, bazı dessas münafıklar her tarafa sokulur. İstibdad-ı mutlaka dinsizcesine taraftarken, hürriyet fırkasına girer; tâ onları bozsun ve esrarlarını bilsin, ifşa etsin.**

Hem Salahaddin'in, Asâ-yı Musa'yı Amerikalıya vermesi münasebetiyle deriz:

"Misyonerler ve Hristiyan Ruhanîleri, hem Nurcular, çok dikkat etmeleri elzemdir. Çünkü her halde şimal cereyanı; İslâm ve İsevî dininin hücumuna karşı kendini müdafaa etmek fikriyle, İslâm ve misyonerlerin ittifaklarını bozmaya çalışacak. Tabaka-i avama müsaadekâr ve Vücub-u Zekat ve hurmet-i riba ile, burjuvaları avamın yardımına davet etmesi ve zulümden çekmesi cihetinde Müslümanları aldatıp, onlara bir imtiyaz verip, bir kısmını kendi

tarafına çekebilir." Her ne ise, bu defa sizin hatırınız için kaide mi bozdum, dünyaya baktım.

Said Nursî

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Çok ehemmiyetli Mektublarınıza bir tek muhtasar cevaba mecburiyetim var.

Evvelâ: Sualleri çok Nurlu Hakikatların zuhuruna vesile olan Re'fet'in, hem masumlara Kur'an ve Nurları Ders vermesi, hem kendisi Nur Lem'alarıyla meşgul olması, hem tashihatta bana ve Hüsrev'e yardım etmesi, hem İstanbul'da "**Asâ-yı Musa**"nın insafı Âlimlerin ellerine geçmesine çalışması, çok şâyan-ı tebriktir. Ve yeni sualine şimdi cevap verilmez, daha zamanı gelmemiş.

Kahraman Burhan'ın Serbest Fırkası'nın reisine verdiği cevap güzeldir. **Evet Nurcular, siyasetlerle alâkaları olmaz. Yalnız İman Hakikatlarıyla bütün hayatları bağlıdır. Şimdiye kadar gizli komiteden, siyaseti dinsizliğe ve zendekaya âlet edenler, istibdad-ı**

mutlakla Nurcuları ezdiler. إِنْ شَاءَ اللَّهُ bir sebep çıkar (Haşiye) o

istibdadı kırarak, masum ve mazlum Nurcuları kurtaracak. Fakat çok dikkat ve ihtiyat lâzımdır. Risale-i Nur, dünyada her cereyanın fevkinde bulunması ve umumun malı olması cihetiyle, bir tarafa tâbi' ve dâhil olmaz. Belki mütecaviz dinsizlere karşı haklı tarafa yardımcı olur ve dost olur ve ihtiyat kuvveti hükmünde onlara bir Nokta-i İstinad olur. Fakat siyaset hesabına değil; belki Nurların İntişarı ve maslahatı hesabına bazı Kardeşler; Nurlar namına değil, belki kendi şahısları namına girebilir. Hususan mübarek Isparta'nın şimdiye kadar Nurlar Medresesi olması ve muarızların dahi ona çok ilişmemesi noktasında, dâhilde tarafgirane vaziyet almamak, mu'terizlerin nedametine ve Hakikata dönmelerine bir vesile olabilir. Siz daha iyi bilirsiniz.

Salahaddin'in Mektubu, birkaç cihette ehemmiyetlidir. Amerika Âlimleri, elbette "**Asâ-yı Musa Risalesi**"ne lâkayd kalmayacaklar. **Eğer Dini, Din için seven kısmının ellerine geçse, Fütuhât yapar. Yoksa bazı enaniyetli Hocalarımız gibi, kıskançlık damarıyla Neşrine ve tervicine çalışmaları meşhurdur.** Her ne ise.. İnyet-i İlahiye'ye havaledir.

(Haşiye): Demokrat çıktı, bir derece kırdı.

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: Tahirî'nin İstanbul'a gitmesi, **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** hayırdır. Ve

Hüsrev'in pek çok Vazifelerini tamamen yapması.. kanaatım geldi ki; Barla'da bulunduğum zaman bütün yazanların tashihatını ve Te'lif Hizmetini yapmamda tahakkuk eden büyük İnalet ve hârika muvaffakiyet, aynen Hüsrev'de, yardımcılarında dahi nümunesi var.

Sâniyen: Tahirî'nin Denizli hapsinde unutulmaz hâlisane Hizmeti ile ve Nurlara sarsılmaz Sadakatıyla ve yanılmaz zekâvetiyle ve çekilmez bahadırılığıyla, Daire-i Nur'da ehemmiyetli makamı için; bütün bu defaki Mektubunu “Lâhika”ya geçirdik. Başta Nur'un Şakirdlerinden vâlidesi Zübeyde olarak, akrabasına ve rûfekasına Selâm

ederim. Cenab-ı Hak onlardan ebeden razı olsun, **آمین!**

Sâlisen: Nesli Kureyşî'lerden Ahmed Kureyşî, muhterem pederiyle ve ammizadesi Ahmed ile Nurların Has Naşir ve Talebelerinden olması, o havali Şakirdlerinin namına Nurlar hakkında güzel manzum fıkraları “Lâhika”ya girdi. Cenab-ı Hak onları muvafak eylesin.. **آمین.**

Râbian: Eğirdir kasabasında, isimlerini yazmadığım gayet ehemmiyetli Kardeşlerimiz var. Onlara ve Mehmed Sabri gibi büyük Santrala istinaden ve Sabri'nin yazısına benzettiğim dikkatli ve güzel ifadeli bir Mektubu çalışkan ve ciddî Kardeşlerimizden Çilingir Ali'den aldım. Onun arzusuyla aynını “Lâhika”ya geçirdik. Ona ve onu çalıştıran **وَفَقَّكُمْ اللَّهُ** ve **مَا شَاءَ اللَّهُ** deriz.

Aziz, Sıddık, Âlîcenab Eski ve Yeni Kardeş Yeşil Sâlih!

Benden, sergüzeşte-i hayatıma aid sorduğum maddelelere gayet kısa ve mücmel işaret edilecek. Bir zaman sonra **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** başkalar izahla cevap verecekler. Fakat tarihe geçmek ve bu asır Âlimlerinin içinde kendi âdi şahsımı Nesl-i Âtîe göstermek, bildirmek ne isterim ve ne de liyakatım var. **Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür ederim ki; beni bana beğendirmemiş.. dehşetli kusurlarımı bana göstermiş.**

Hem insanlara kendini bildirmek, bir şöhretperestlik olmasından; bir enaniyet, bir hoddürlük, bir riyakârlık ihtimali var. Bu ise, bizim gibilere tam zarardır.

Hem ben, madem bu asırda maddeten ve manen münferid yaşamağa ve hayat-ı içtimaiyeden çekilmeğe mecbur olmuşum; elbette hakkım yoktur ki, hayat-ı içtimaiyeyi geçirenler içinde tarihe binip istikbaldekilere görüneyim. Yalnız bu cihet var ki; **Risale-i Nur, bu vatana ve bu millete pek büyük menfaati, mahkemelerin ve ehl-i vukufkların müttefikan kararlarıyla tahakkuk etmiş.** Bu nokta-i nazarda, benim ehemmiyetsiz, bîçare, perişan, çok kusurlu şahsiyetim değil; belki yalnız Kur'anın Malı ve Meali olan Risale-i Nur namına, sizin suallerinize cevap için ben işaretler ederim, sonra da Risale-i Nur ve Şakirdleri izahla cevap versinler.

Evvelâ: Otuz sene evvelki hayatımın tarihçesini merhum Abdurrahman yazmış, tab'edilmiş.

Sânîyen: Risale-i Nur'un zuhur zamanının bir nevi tarihçesi Eskişehir hapsinin müdafaanamesiyle (**Yirmiyedinci Lem'a olmuş**) ve Denizli hapsindeki Müdafaa Risaleleriyle (**Onbirinci ve Onikinci Şua**) "**İhtiyarlar Lem'ası**" ve "**Âyet-i Hasbiye Risalesi**" ve "**Onaltıncı Mektub**"la "**Hücumat-ı Sitte**" ve "**İşarat-ı Selâse**" ve "**İşarat-ı Seb'a**" Risaleleri gibi Nur Eczaları, suallerinize tafsilen cevap vermek için mahkeme bana iade ettiği ve şimdi elimde bulunmayan Risaleler,

bir zaman elinize gelecek. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** sizi hiç unutmayacağım. Bu halimde bu alâkadarlığınız, benim çok ağır sıkıntılarımı hafifletirdi.

Allah senden razı olsun, **آمِينَ**

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Bir bîçare vesveseli ve hassas ve dinsizlerle görüşen bir adam, meşhur Dua-i Nebevî olan "**Cevşen-ül Kebir**" hakkında ve Akıl haricindeki Sevab ve Faziletine dair bir Hadîsi görmüş, şübheye düşmüş. Demiş: "Râvî, Ehl-i Beyt'in imamlarından. Halbuki hadsiz bir mübalağa görünüyor. Meselâ içinde der: Bu Duaya Kur'an kadar sevab verilir. Hem göklerdeki büyük Melaikeler, o Dua sahibini gördükçe, kürsîlerinden inip ona pek büyük bir tevazu ile hürmet ederler. Bu ise, Aklın ve mantığın mikyaslarına gelmez." diye, Risale-i Nur'dan imdad istedi. Ben de Kur'andan ve Cevşen'den ve Nurlardan gayet kat'î ve tam Akıl ve Hikmete mutabık bir cevap verdim. Size gayet kısa bir icmalini beyan ediyorum. Şöyle ki, ona dedim:

Evvelâ: "**Yirmidördüncü Söz**"ün Üçüncü Dalında on aded usûl var, böyle şübheleri Esasıyla keser, izale eder. Ona bak, cevabını al.

Sâniyen: Her gün bütün Ümmet kadar Hasenat Ona işlenen ve bütün Ümmetin saadetlerine yardım eden ve İsm-i A'zamın mazharı ve Kâinatın Çekirdek-i Aslîsi, hem en Mükemmel ve Câmî' Meyvesi olan Zât-ı Ahmediye Aleyhissalâtü Vesselâm, o Duanın kendi hakkında o azîm mertebesini görmüş, ona haber veren Cebraîl Aleyhisselâm'dan işitmiş, başkalarını kendine kıyas etmiş veya edilmiş. Demek o pek fevkalâde ve acib sevab, Zât-ı Ahmediye'nin (A.S.M.) Velayet-i Kübrasından Ona gelmiş. Küllî, umumî değil. Belki o Duanın mahiyetinde böyle hârika bir kıymet var ve İsm-i A'zam mazharı olan Zâtın tebaiyetiyle başkalara dahi o Sevab mümkündür; fakat gayet ehemmiyetli şartları var, yalnız okumak kâfi gelmez. Yoksa müvazene-i ahkâmı bozar, Farzlara ilişir.

Sâlisen: O Dua, nasılkı Zât-ı Ahmediye'ye baktığı vakit mübalağadan münezzeh ve Ayn-ı Hakikat oluyor; öyle de, o Duadaki yüzer Esma-i Hüsnanın Hakikatlarına baktığı zaman değil mübalağa, belki onların nihayetsiz Tecellilerinden gelmesi mümkün ve gelebilen Feyizlerin nihayetsizliğini göstermek için pek az bir kısmını Muhibir-i Sadık (A.S.M.) haber vermiş ve teşvik için mübhem ve mutlak bırakmış. Sonra mürur-u zamanla o kaziye-i mümkün ve mutlaka, bilfiil vaki' ve külliye telakki edilmiş.

Râbian: "Yirminci Lem'a-i İhlas"ta bir adama beşyüz senelik bir genişlikte bir Cennet verilmesine dair olan bir haşiye var. Ona da bak, gör ki; o koca Cennet'in verilmesi, bilmediğimiz tarzda bir mâlikiyet değil, belki insan nasıl hususî hanesine çok cihetlerle mâliktir, sahibdir; öyle de zemin yüzündeki şeylere çok duygularıyla bir nevi mâliktir, tasarruf ve istifade edebilir.

Hem koca dünyayı, benim hanemdir, bana vermiş ve güneş lâmbamdır diyebilir. Demek bazı fevkalhad, hârika ve Akıl haricindeki bir kısım Sevablar, bu mezkûr Hakikata bakar.

Hem İslâmiyette her sevabın, her Fazilet-i A'malin en evvel mazharı ve bizlerin bir Duada, bir zerre Sevabımızda, o Duada bir dağ kadar Sevab ve Feyzi kazanan Zât-ı Ahmediye (A.S.M.), hususî Virdler ve Dualar ve Şeriat ve Risalet cihetiyle değil, belki Velayet-i Ahmediye noktasında ve umumî olmayan Derslerinde, kendine verilen en yüksek mertebeyi beyan eder. Kendine tam tebaiyet eden Has Vârislerini, o noktalara teşvik eder.

وَالْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ dedim. O vesvese edip

şühelere düşen adam,- **لِلّٰهِ الْحَمْدُ** - kurtuldu, tam kanaatı geldi. Belki sizin bazılarınıza faidesi var diye size de gönderdim. Umumunuza binler Selâm...

* * *

BU FIKRA BİR DERECE MAHREMDİR YALNIZ HASLARA MAHSUSTUR.

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Çok defa hatırıma geliyordu ki: **Neden herkesten ziyade Medreseden çıkanlar Risale-i Nur'a sarılmaları lâzım iken, en ziyade çekinen, onlardan resmî Vazifeyi alanlardır?**

Şimdi birden hatıra gelen cevabın bir az kısmını beyan etmek lâzım geldi.

Evvelâ: Gizli münafıklar aleyhimizde büyük makamlarda olanların bir kısmını istimal ederek resmî bir tarzda şiddetli propaganda etmelerinden, bütün resmî memurlar ürkmeye ve çekinmeye mecbur olmuşlar. Onlar içinde dahi enaniyetli ve evhamlı ve bid'aları kabul eden Hocalar, daha ziyade çekinmeye başlamışlar, kendilerine bir özür, bir bahane aramışlar. Risale-i Nur'dan "**İşarat-ı Seb'a**"nın bid'acılarına şiddetli tokadı ve "**Sekizinci ve Onsekizinci Lem'a**"da İmam-ı Ali'nin (R.A.) "**Ercüze**"de, Ülema-is sû' hakkında dehşetli tokadı ve bid'alara bir derece ve bir cihette müsaide olan Vehhabîlik Mezhebi'ni perde altında kabul edenler, "**Yirmisekizinci Mektub**"un Vehhabîler hakkındaki mes'elenin tokadı ve Kur'an tercümesini yapan ve Kur'an yerinde tercümesinin okunmasına cevaz gösterenlere Risale-i Nur'un şiddetli tokatları ve derd-i maişet zarureti ve mevki-i içtimaîde haysiyetini düşünmeleri sebebiyle Hocalar, hattâ İstanbul'un eskide dost Hocaları kaçmağa ve az bir kısmı tenkide çalışmaya; hattâ Âl-i Beyt ve İmam-ı Ali'ye adavetleri bulunan müfrit Vehhabîlik hesabına Risale-i Nur'un Âl-i Beyt ve İmam-ı Ali'nin bir manevî Hediyesi ve Eseri olmasından, itiraz etmeye başlamışlar. Fakat biz İstanbul Âlimlerinden kızmıyoruz, belki bir cihette memnunuz... Çünkü başkalarına nisbeten ilişmiyorlar.

Hem merhum Fetva Emîni Ali Rıza ve merhum Ahmed Şirani ve merhum Şevket Efendi ve merhum Mehmed Âkif gibi insafî, Risale-i Nur'u fevkalâde takdir ve tahsin eden o muhterem ve merhum zâtların hatırı için biz İstanbul Hocalarına dostuz, onlardan

güçenmeyiz. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** bir zaman "Yirminci Lem'a-i İhlas" kendini onlara okutturacak, o eski dostları da yeni dostlar yapacak.

Kardeşlerim! Herkes sizin gibi Sebatkâr olamaz. Perde altında Nurcuların kuvve-i maneviyelerini kırmak için bazı Hocalar vasıta oluyorlar, aldanmayınız ve sarsılmayınız ve onlarla münakaşa etmeyiniz, mümkün oldukça dostane muamele ediniz. Biz onlarla Kardeşiz deyiniz ve bu pusladaki noktaları unutmayınız, tâ sizi aldatmasınlar.

Hüsrev'in Himmetiyle daireye giren ve Nur'un yeni Şakirdlerinden bana Mektub yazan Hatice ve Râbia, Haslar içinde kabul edildiler. Ve çok alâkadar olduğum Barla'da hararetle Bahri ve evlâdı ve Eyyüb ve Ali ve Mehmed ve Süleyman'ların gayretleriyle Nurlar Dersine çalışmaları, beni sevinçle ağlattırdı. Ben bütün Barla halkına, hususan Süleymanlar ve Bahri ve Mehmedler ve Mustafalar, eski zamanda Nurlara kıymetdar Hizmet eden Şamlı Hâfız Tevfik ve mübarek Hâfız Hâlid ve İmam Hakkı Efendi ve Muhacir Hâfız Ahmed ve evlâdı ve ahfadı ve Şem'î ve bana çok Hizmet eden Abdullah Çavuş ve oradaki komşularıma ricalen ve nisaen binler Selâm ve Dua ederim ve Mübarek Aylarda Dualarını isterim.

Bahri ve evlâdları üç Asâ-yı Musa yazdıklarını şimdi haber aldım. Muhacir Hâfız Ahmed ile Barla'da Kardeşlerimizin hesabına hem Kâzım'ın, hem berber Mehmed'in ciddî hâlisane Mektupları Lâhika'ya girmeğe hak kazandılar ve Bahri'nin güzel manzumesi, küçük bir Medrese-i Nuriye hesabına tam girebilir.

Medar-ı hayret bir latif İnayettir ki; Büyük Mustafa'yı (R.H.) aynen merhum Abdurrahman gibi hem Sadakatıyla, hem Kalemîyle, hem iktidarıyla Nurlara Hizmet edeceğini Kalbime ihtar edilmesiyle o zamanda Abdurrahman'ın vefatını unutmaya çalıştım. Hakikaten Küçük Ali, o hatıra-i gaybiyeyi Kalem cihetinde dahi tam tamına tasdik ettirdi. Kardeşinin Kalemîni kendisi aldı. Sarı bıçağı, elmas kılıncı yaptı. Demek o zaman, onu da mübarek Mustafa'nın Ruhunda hissetmiştim.

Hem Muhacir Hâfız Ahmed'i, hem bana, hem Nurlara alâka ve Sadakat noktasında Nurların birinci Talebesi ve fedakâr bir Naşiri Kalben hissetmiştim. Halbuki Kalemle Hizmete muvaffak olamadı. Çok defa o gaybî hissîmi tahattur ederdim. Sonra birden hem oğlu Kâzım, hem damadı Bahri, hem diğer damadı berber Mehmed ondan his ve ümid ettiğim metinane Hizmeti fevkalâde bir alâka

ve Sadakatla tam tamına yerine getirmeye, çalışmaya başladılar. Hattâ hafîdeleri dahi masum Şakirdler içine girmişler. Umuma Selâm.

Said Nursî

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

**Aziz, Sıddık, Bahtiyar, Vefakâr, Fa'al, Sebatkâr
Kardeşlerim!**

Evvelâ: Tekraren hem sizin Receb-i Şerifinizi ve Leyle-i Regaib'inizi tebrik, hem Safranbolu'lu Kardeşlerimizin tebriklerine mukabeleten Şuhur-u Selâselerini ve dört Leyali-i Mübarekelerini ve Nurlarla gayet ciddî alâkalarını tebrik ederiz. Ve oranın Şakirdleri namına yazılan tebrikname Mektubunda benim pek çok kusurlu şahsıma verdikleri ünvanları ve senaları, Halil İbrahim'in bazı Mektupları gibi, ta'dil ile "**Risale-i Nur**"a çevirip "**Lâhika**"ya girmesini istedim. Fakat şahsım pek sarîh bir tarzda mevzu yapıldığı için yakıştıramadım, şimdilik geri kaldı.

Kardeşlerim! Kat'iyen biliniz: Şan ü şeref ve hodfüruşluk ve kendine güvenmek ve şahsımı beğendirmekten ürküyorum ve kaçıyorum ve şahsıma karşı medihlerden hoşlanmıyorum. Yalnız Risale-i Nur'a karşı Sadakat ve Kanaata bir emare olmak cihetiyle, bazı müfritane tabirleri, ya hatırları için veya hüsn-ü zanlarını kırmamak fikriyle kısmen ta'dil ile kabul ve sükût ederim. Fakat iki İhlas Lem'aları ve mesleğimizin "Hıllat" ve "İhlas" ve "Uhuvvet" Esasları, bu tarz medihlere müsaade etmez. Hem bu benlik ve enaniyet asrında ve şöhretperestlerin nazarında Nurların safiyetine ve hâlisiyetine zarar verebilir.

Sâniyen: Hıfzı'nın iki masumunun yazdıkları "**Asâ-yı Musa**"

ve "**Rehber**" ve "**Küçük Sözler**" bizi mesrur eyledi. Yüz **مَا شَاءَ اللَّهُ**.

Böyle binler Nurcu masumlar, istikbali nurlandıracaklar.

Said Nursî

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Bu Şuhur-u Mübarekede, Nurcuların şirket-i maneviyesine **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** pek çok Kudsî servet girecek. Herbir Nurcu, binler lisanla ve yüzer Kalemle çalışacak gibi kâr kazanacak. Ve bu Mübarek ve çok Bereketli Aylarda beş tarzda İbadet sayılabilen Kalemle Zülfıkar-ı Mu'cizat mecmuasına Hizmet edenler, tam bahtiyardır. Fakat yazıdan ziyade, **sıhhatine dikkat etmek lâzım ve elzemdir**. Bugün de tatlı iki manidar Tevafuku gördüm. Kanaatım geldi ki; benim bugünlerde zahmetler içinde “Asâ-yı Musa” tashihiinde sıkıntılarım mukabil, İnayet-i İlahiye ücretimi ve tayinatımı şirin bir surette veriyor.

Birisi: Kahraman Tahirî'nin teberrük olarak getirdiği tatlı lokmalar, acib bir Bereketle, her gün ikişer-üçer yediğim halde bitmiyordu. Hayret ederdim. Bugün âdetimle iki alacaktım; baktım yalnız iki tane kalmış, iktisad için birisini aldım. Aynı saatte, Hıfzı'nın iki masum evlâdının, bir kutu içinde yazdıkları nüshalar altında şekerden, ekmekten, aynen Tahirî'nin lokmaları gibi; hem onun mikdarında elime verildi. Ben bu tatlı Tevafuktan zevk alırken, dünkü gün aynı saatte çok hararetim vardı, çok su içiyordum. Canım, üryani erik hoşafı istedi. Ben bilmiyordum, unutmuştum; şiddetli bir arzu ile hararetimi teskin edecek eskide alıştığım ve çok istimal ettiğim üryani erik, bir kutu içinde ve Âsiye'nin has arkadaşlarından Nurcu Şerife Hanım'ın şekeriyeli elime verildi. Ben de bu çok tatlı Tevafukun hatırı için hem masumların, hem onların teberrüklerini yüz misli kadar kabul ettim. Umumunuza binler Selâm.

Said Nursî

* * *

Aziz, Sıddık, Sarsılmaz, Usanmaz, Çekinmez, Çekilmez Kardeşlerim!

Evvelâ: Bu yaz, derd-i maişet cihetiyle ve bu Şuhur-u Selâse, İbadet haysiyetiyle bir derece Nurların Kitabetine fütur verebilir diyenlere beyan ederiz ki: Bilakis, yazmağa şevk verir.. ve vermek gerektir. Çünkü Nur'un Hizmeti; hem maişet, hem Rahat-ı Kalbe Bereketleriyle

yardım ettiği gibi; İbadet-i Tefekkürî nev'inden olması cihetiyle, Mübarek Ayların Sevablarına büyük yardımı olur.

Sâniyen: Nur'un bir Şakirdi bana dedi ki: Geçen sene daha Nurlar bize teslim olmadan ve hususî bir iade neticesinde- burada Rahmet dahi hususî bir derece tezahürüyle- demiştin ki: "Ne vakit tam serbestiyetle Nurlar okunsa ve yazılsa ve bize iade edilse, yağmurla Rahmet tam olacak." haber vermiştin. Hakikaten bu baharda hem **“Asâ-yı Musa”** her tarafta merakla yazılması ve okunması, hem **“Zülfikar-ı Mu'cizat”** yazılmasına şevkle başlanması, bu emsalsiz Rahmete bir vesile olduğuna kat'î kanaatım geliyor dedi.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: Hüsrev'le bir Ruh iki cesed ve kendisi, bahadır biraderiyle Nur Hizmetinde çok ehemmiyetli mevki alan Kahraman Rüşdü'nün acib bir el makinesini Nurlar için celbine çalışması, ehem-

miyetli bir Fütihat-ı Nuriyenin mukaddemesidir. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** yine

Nurlar, Nurcuların lââyık elleriyle Kalemleri gibi tab' ve neşredilecek; yabani ve lââyık olmayanlara muhtaç olmayacak. Fakat herşeyden evvel sıhhatli ve yanlışsız ve güzel bir tarzda makine ile, mümkün ise evvel eski harfle yazılsa, sonra yeni harfle daha münasibdir. Sizlerin isabetli tedbirinize havale ediyoruz.

Sâniyen: Konya'lı Sabri'nin Re'fet'e yazdığı Mektubunu gördüm, ondan bildim ki; bu Sabri, öteki Sabri gibi gayet hâlis ve samimî ve çalışkan bir Nureddur. Bin **بَارَكَ اللَّهُ** hem ona, hem onu teşvik ve teşci' eden ve Hocaların yüzlerini ak eden Konya Âlimlerine. Başta Müfessir Mübarek Hoca Vehbi olarak onlara ve oradaki Nur Şakirdlerine çok Selâm ederiz ve bu Mübarek Şuhur-u Selâsede Dualarını isteriz.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

SAİD NURSÎ

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Sekiz sene çoluk ve çocuğuyla Sadakatla bana Hizmet eden; ve evlâd ve ahfad ve refika ve damatlarıyla Nurlara ciddî çalışan; ve Ders ve Vaazlarını bütün Nurlardan veren; ve vefatından on dakika evvel dünyaca en ehemmiyetli vasiyeti, kendinin Nur Risalelerini tek mil için Şamlı Hâfız'a rica eden, vefatından iki gün evvel bana Mektub yazıp benim aynı vakitte Sava'yı Barla'ya tercih ederek Sava mezaristanında defnimi arzu ettiğimi sizlere yazdığımı Sadakatın Kerametiyle hissedip bana mukabele ve itiraz tarzında o Mektubunda der: "Sen Barla'yı ikinci vatanımdır dediğin halde, neden ona gelmiyorsun, başka yerleri tercih edersin? İbtida-i Medrese-i Nuriye Barla'dır, senin mezarın orada olmalı." diye bana ihtar etti. İki gün sonra -size yazdığım daha size yetişmeden- onun Mektubunu, hem Şamlı Hâfız ikinci sahifesinde yazdığı vefat haberini aldığım merhum Muhacir Hâfız Ahmed'in (R.H.) dünyadan göçmesi, aynen Abdurrahman gibi beni çok sarstı, ağlattırdı,

إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ dedirtti. Binler Rahmet onun Ruhuna

insin..

آمین! Kabri de hanesi gibi Kur'an ve Nur'un bir Menzili olsun.. **آمین**!
Şübhem kalmadı ki; bu zahir Sadakat Kerameti, Nurcuların İmanla kabre gireceklerini isbat ediyor ve Hüsn-ü Hâtimeye mazhardırlar. Benim tarafımdan onun akrabasını ta'ziye ediniz ve ben bütün Dualarımda onu hissedar ediyorum diye tebliğ ediniz..

Sâniyen: Kardeşimiz Re'fet bana yazıyor ki: "İstanbul'da Nurlara çok ihtiyaç var ve ekmek gibi herkes muhtaçtır. Ve Kardeşlerimizden ve Nurlarla çok alâkadar ve çok okumuş ve Nurcu olan Yeşil Şemseddin, Nur'un Hakikatlarından Ders verdiğinden; Vaazında binlerle adam bulunur.

Hem Re'fet der: "**Bundan anlaşılıyor ki; Risale-i Nur, bu millete her gün ekmek gibi lâzımdır.**"

Hem bir kısım Nurları, ehemmiyetli zâtlara vermiş ve "**Zülfikar-ı Mu'cizat**"'ın benim tashihimden geçmiş bir nüshasını istiyor.

Umuma birer birer Selâm ve Dua ederiz ve Dualarını isteriz.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Said Nursî

Hüsrev'i tashihte ve tevzi'de ve tedbirde ve muhaberede ve Nurların Neşir ve yetiştirmesinde tebrik ve muvaffakiyetine Dua ederiz. Bu ehemmiyetli Vazifelerle beraber; yine o şirin ve parlak Kaleminin yazılarını çok nüshalarda görüyoruz; hem müstakil nüshaları da yazıyor, Mektubundan anlıyorum.

Şimdi birden Sava Medrese-i Nuriyenin Hacı Hâfız'ı ve merhum Hâfız Mehmed'i ve Kardeşlerini ve Mehmed'lerini ve Ahmed'leri ve masum Nurcuları ve mübarek İhtiyar ve sair Kahraman Şakirdlerini düşündüm. Hayatım müddetince ona yakın olmak bütün canımla istedim ve vefattan sonra onların mezaristanında defnolmamı arzuladım. Birden ihtar edildi ki: "Gerçi Medreset-üz Zehra'nın merkezi olan Isparta vilayetinde maddeten bulunmak çok cihetle faideli, saadetlidir; fakat Nur'un mesleği ve Nurcuların meşrebi cihetiyle daima berabersiniz. Zaman ve mekân, perde olamazlar. Şarkta, garbda, şimalde, cenubda, dünyada, Berzahta bulunsanız, manen bir mecliste beraber sayılırsınız. Onların manevî yardımları daima birbirine oluyor ve sana da gelir." diye beni teskin etti.

Ben dedim: Madem şimdi her tarafta Nurlara kuvvetli ve kesretli eller sahib çıkıyorlar ve tam muhafaza ve Neşrine çalışıyorlar, elbette ben bir parça istirahat etsem tenbellik olmaz.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: Geçen Mübarek Leyle-i Beratınızı ve gelecek Ramazan-ı Şerifinizi tebrik ederiz. Bu sene Berat Gecesi, Nurcular hakkında çok Bereketli ve Kerametli olduğuna bir emaresini hayretle gördük. Şöyle ki:

Ben Berat Gecesinde az evvel "**Asâ-yı Musa**" tashihiyle meşgul iken; bir güvercin pencereye geldi, bana baktı. Ben dedim: "**Müjde mi getirdin?**" İçeriye girdi, güya eskiden dost idik gibi hiç ürkmedi. "**Asâ-yı Musa**" (**Haşiye**) üstüne çıktı, üç saat oturdu; ekmek, pirinç verdim, yemedi; tâ akşama kaldı, sonra gitti, tekrar geldi. Berat Gecesinde, tâ sabaha kadar yanımda kaldı. Ben yatarken başıma geldi, Allah'a ısmarladık nev'inden başımı okşadı, sonra çıktı gitti. İkinci gün, ben teessüf ederken, yine geldi; bir gece daha kaldı. Demek bu mübarek kuş, hem "**Asâ-yı Musa**"yı, hem beratımızı tebrik etmek istedi.

(**Haşiye**): Evet, biz gözümüzle gördük.

Evet

Evet

Evet

Nureddin

Mehmed

İsmail

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Kastamonu Hüsrev'i ve Süleyman Rüşdü'sü olan Mehmed Feyzi ve Emin'in, Üstadlarının Kastamonu'daki hayatının bir tarihçesini, hüsn-ü zanla haddimden çok fazla senalarını tebdil etmeyerek kabulümün sebebi şudur ki: Bugünlerde Afyon'un büyük memuru, bir çavuşu bana ihanete vasıta yapıp güya teveccüh-ü ammeyi hakkımda kırarak, tâ bu vilayet, Denizli, Isparta gibi Nurlara tam sahib çıkmasın ve Nurlar parlamasın. Gerçi ben tahammül ettim, fakat buranın yeni Şakirdlerinin teessürlerinden müteessirdim. Düşünürken, Mehmed Feyzi'nin bu samimane ve âlimane, hürmetkârane Mektubu, o herifin ve o âmirinin ihanetlerini yüzlerine vurup hiçe indirerek, teessüratımı tam sildi, süpürdü. Binler derece o iki bedbahttan yüksek olan iki Nurcunun böyle medih ve hürmetleri, onların kanunsuz cebir ve ihanetlerinin aynı zamanda tam tamına Tevafuku, Feyzi ve Emin'in Sadakatlarının bir Kerameti olduğuna kanaat ettiğimdir.

* * *

Kardeşlerim!

Şimdi tebeyyün etti ki: Beni karakola çağırmak, lüzumsuz bahanelerle beni hükûmete celbetmekte maksad, ihanet ve halkın nazarında ehemmiyetsizliğim ve bana müttehem vaziyeti vermek için idi. Şimdi tahammülüm kalmadı. Mümkün oldukça oraya beni çağdırmamak lâzımdır. Ceza hâkimini görünüz. Bana bir Dava vekili tarzında bir adamı bulunuz; benim bedelime lüzum olsa karakola gitsin. Yirmibeş sene münzevi bir adam, böyle ihanetkâr insanlarla görüşmek, işkenceli bir azabdır. Ben sekiz sene, Kastamonu'da bir tek defa valinin ısrarıyla yanına ve iki defa da polışhaneye gittim. Burada sebebsiz on defadan geçti. Ben, daha gidemem. Hem doktordan bir rapor alınız, yoksa bu şehre maddî ve manevî zarardır.

Hüsrev'in müdafaatımda yazılan dört zelzele mes'elesini tasdik eden bu geceki şiddetli dört defa zelzele, bana ve Nurlara ve bu memlekete kat'î bir sû'-i kasd eseri olarak hükûmet içinde Hizmetçime bağırarak bana tahkirkârane ihanet ve şetmedip "Git ona söyle" diyen ve kaymakamın emr-i cebrîsiyle "Hasta da olsa buraya getiriniz" bekçilere ve jandarmalara emir veren ve Afyon'un perde altındaki büyük memura dayanan karakol çavuşu, hem Nur Şakirdlerinin şevklerine, hem Nurların burada yazılmasına, hem bana

ehemmiyetli sıkıntı vermesinin aynı vakitte, böyle burada görülmeyen bu şiddetli zelzelenin gelmesi gösteriyor ki; **Risale-i Nur bir vesile-i def'-i beladır; ta'tile uğradıkça, bela fırsat bulup gelir.**

Nurlara az zamanda çok Hizmet eden Mustafa Osman'ın gayet tevazukârane ve mahviyetkârane Mektubu, tam onun hâlisane Sadakatını ve İhlasını isbat edip onbeş senelik haslarla omuz omuza geldiğini gösterir. Zâten yazdığı “**Asâ-yı Musa Mecmuası**”, kuvvetli bir delildir. İşte bu dakikada bunu yazarken, yine hafif zelzele başladı.

* * *

EMİRDAĞ ZABITASIYLA BİR HASBİHAL

"Hem insaniyet namına istediğim bir hukukuma karşı yapılan, hayretimi mûcib acib bir muamelenin sebebi nedir?" diye bir سوالım var.

Birincisi: Bir seneden beri sakladığım şekvamı vermedim. Şimdi zabitanın vasıtasıyla Ankara makamâtına vermek üzere, bir zâta gönderdik. Dedim: Afyon Emniyet Müdürü insafıdır. Ona da bir suret elden gönderdim. Ondan istirahatıma dair bir eser beklerken, bilakis beni sıkıştıran zâtlara yazmış: "Bu güzel yazı onun değil, kim yazmışsa tahkik ediniz." Acaba çok kuvvetli ve Ayn-ı Hakikat o şekvayı nazara almayıp lüzumsuz, ehemmiyetsiz, zararsız bir yazıyı merak etmek, benim istirahatımı bozmak; bin liraya ehemmiyet vermemek, beş paraya çok ehemmiyet vermek gibi olmaz mı? Yüzotuz Risalelerden binler nüshaları ayrı ayrı yazılarla üç mahkeme inceden inceye tedkikten sonra ve onları yazanların mühim bir kısmı benimle beraber mahkemede bulunmaları ve zerre kadar medar-ı mes'uliyet olmadığı halde, "Kim ona yazıyor diye tahkik ediniz" demek yüzünden bir kanun, bir maslahat var mı? Bir bîçareyi bu bahane ile karakola çağırmak, endişe vermek ve bilhassa benim ihbarımla istemek ne lüzumu var? İşte ben size haber veriyorum: Eğer arzu etsem, binler adam yazılarımı yazacaklar; hem her tarafta millet ve vatan menfaatine yazıyorlar.

İkincisi: İnsaniyet namına sizden isterim ki, tâ Bayrama kadar benim yüzümü dünyaya çevirmeyiniz. Ben sizi düşünmediğim gibi; siz dahi beni unutunuz. Bu Mübarek Aylarda benim gibi dünyadan küsmüş bir bîçareyi, Âhiret zararına gayet ehemmiyetsiz dünya işleriyle meşgul etmeye mecbur etmeyiniz.

* * *

Bu manidar yeni zelzeleyi merak ettim. Kalben dedim: Eğer sair yerlerde bu şiddetle olmuşsa, herhalde Nur Şakirdlerine dahi yine bir tecavüz var. "Yoksa benim yalnız Mektubumla alâkadardır?" diye sordum. Dediler: Yalnız Ankara hafif, Afyon ve Eskişehir ve bu Emirdağı'nda ve en şiddetlisi bu kasabada olmuş. Fakat medar-ı hayrettir ki, dört defa şiddetli olduğu halde, hiçbir zarar olmadı. Bunun bir Hikmeti budur: Kat'î emir verilmiş ki: "Said'i cebren hükûmete getiriniz." Bekçiler ve bir onbaşı gelmişler. Kapımı kapamıştım, kilitlemiştim. Onlar demişler: "Biz istifa ederiz, onun kapısını kırmayacağız." Dönmüşler, gitmişler. Demek bu hususî zelzele, müdafaatımdaki zelzeleler gibi Risale-i Nur'la alâkadardır ki; bu defa hususî kaldı, hem şiddetiyle beraber zararsız geçti. Eğer Nur'un buradaki küçücük Medresesinin kapısını kırsaydılar, elbette tokat ciddî olacaktı; yalnız ihtar için olmayacaktı. Gerçi bu taarruz cüz'î ve hafif idi, fakat ben gizlemem ki, hiç bu defa gibi damarıma dokunmamıştı. Fakat Nur ve Nurcuların hatırı için, hârika tahammül ettim. Çünkü o bedbaht, hükûmette, Vazife sandalyasında bana şetmedip Hizmetçime der: "Git, ona söyle." Hükûmetin nüfuzunu serseri şahsına mâlederek meydan okumuş ve Eski Said'in bende irsiyet kalan damarıma çok ilişti. **Fakat fevkalâde ehemmiyetli olan sükûn ve temkin ve itidal-i dem ve sabır ve tahammülün kat'î lüzumu beni teskin etti.**

Sâlisen: Marangoz merhum Barla'lı, hârika Sadakatlı Mustafa Çavuş'un tam yerine geçen Medrese-i Nuriyenin tam çalışan Kahramanlarından Marangoz Ahmed'in benim için Sava'nın Davraz Dağı'nda Berzahî ve Uhrevî bir Menzil, bir mezar düşünmesi ve yazması, beni çok sevindirdi ve hazînane ağlattırdı.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Tekrar Mübarek Ramazanınızı tebrik ederiz. İki Kahraman Kardeşin ve “**Mu'cizat-ı Ahmedîye**”de yedi çocuğun bir cihette bir sekizincisi hükmüne geçen Süleyman Rüşdü'nün mübarek kerimesinin makine ile “**Zülfikar-ı Mu'cizat**”a çalışmasını ve Hüsrev ve Tahiri'nin şirin ve dikkatli yazılarını teksir etmeğe fedakârane deruhde etmelerini bütün Ruh u Canımızla onları tebrik ederek, şimdiye kadar pek fevkalâde Nurlara ettikleri kıymetdar ve meyvedar sâbık Hizmetlerine

karşı, Risale-i Nur hesabına binler **بَارَكَ اللهُ** ve **مَا شَاءَ اللهُ**

ve **وَفَقَّكُمْ اللَّهُ** deriz. (Haşiye)

* * *

Aziz, Sıddık, Fedakâr Kardeşlerim!

İnebolu Kahramanlarının tebrik Mektublarında iki Tevafuk ve iki kuşun garib ziyaretleri çok manidardır. Evet, benim birtek Mektubumu yazan birtek adamın hükûmetçe araştırılması ve ehemmiyetle bakılması tazyiki zamanında, şahsımdan binler derece daha ziyade konuşan ve tesirli Ders veren Risale-i Nur'un “Zülfikar-ı Mu'cizat”ın bin nüshaları ve bin dille ve binler Mektubatıyla şimdiye kadar çok rakibleri bulunan ve takib edilen ve mümaşata tenezzül edemeyen Ahmed Nazif'in Kalemiyle serbest ve mümanaat görmeden yazılmasına; değil yalnız kuşlar, belki Melekler ve Ruhanîlerden bir kısım, temessül edip bu hârika muvaffakiyeti tebrik etseler, yine çok değil. Biz dahi o küçük Isparta Kahramanlarına binler

وَفَقَّكُمْ اللَّهُ ve **مَا شَاءَ اللَّهُ** ve **بَارَكَ اللَّهُ** deriz.

Bütün Ruh u Canımızla onları tebrik ederiz ve bu pek büyük Vazifede ihtiyat ve dikkatin lüzumunu ihtar ederiz.

* * *

İnebolu civarında bulunan ve Nurlara güzel Kalemiyle çok Hizmet eden Kardeşlerimizden Mehmed Zekeriya'nın bir Mektubunu aldım. Endişelerimi izale edip beni mesrur eyledi. Şimdi Nurların bir Vazifesi olan, çocuklara Kur'an okutmak ve İman Derslerini vermek Hizmetiyle meşgul olduğunu yazıyor. Ona yazınız ki: Bu Hizmetin, aynen eskide Nurlara çalışmanız gibi kıymetlidir.

Hem senin yazdığın kesretli Risaleler, senin bedeline Nurların Neşrine Hizmet ederler. Merak etmesin; o, eski makamını muhafaza ediyor.

* * *

(Haşiye): Latif bir Tevafuktur ki, bir aydan beri burada hiç yağmur gelmiyordu ve Kalbimiz dahi malûm taarruzdan Nurculara gelen füturdan ağılıyordu. Birden Hüsrev'in iki gün evvel makine müjdesi ve Nazif'in bugün tafsilli Mektubu ve makinenin yazısının nümunesi elime verildiği aynı zamanda, -ve bana Hizmet edenler- Eskişehir Ezan-ı Muhammedî'yi okumağa başlaması ve malûm çavuşa bana ihanet için emr-i cebrî veren adam tokat yediğini dedikleri aynı vakitte Rahmet yağmuruyla çoktan ağlayan mahzun Kalblerimizin büyük ferahlarına ve sevinç ve

inşirahlarına tam tamına Tevafuku ve tetabuku, **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** bir Fâl-i Hayırdır.

Bugünlerde rahatsızlık için “Evrad-ı Bahaiye”yi ezber değil, Kitaba bakarak okudum. Âhirinde İhtitam-ı Bahaiye olan hâtimesini bilemediğimden, eskiden beri okumuyordum. Haydi bir defa bunu da okuyayım dedim. Gördüm ki: Bir sahifede ve uzun altı buçuk satırında, ondokuz defa “**Nur Nur Nur**” Kelimeleri... Kat’î kanaatım geldi ki “**Şah-ı Nakşibend**”, “**Gavs-ı A'zam**” gibi Risale-i Nur'u ve Kudsî Hizmetini keşfen müşahede edip tahsinkârane haber vererek ona işaretler ediyor. Ben de, yalnız o altı satırı ve baştaki satırı ve âhirdeki satırı ile otuz senelik Bahaiye virdime, o Meleklerin, Nurların İntişarına muavenetleri niyetiyle ilhak eyledim.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: Isparta'nın acib yangınında musibetzedelerin elemlerine ben cidden iştirak ediyorum. Çünkü müteaddid vecihle ben Isparta'lı olduğum gibi; o mübarek şehir, taşıyla toprağıyla nazarımda çok ehemmiyeti var ve Nurların Câmi-ül Ezher'i ve Medreset-üz Zehra'sının merkezi hükmündedir.

Benim tarafımdan o musibetzedelere deyiniz ki: **Nass-ı Hadîsle, böyle musibetlerde Ehl-i İmanın zayi' olan malları tam Sadaka hükmündedir. Hususan bu zamanda, yüz Sadaka kadar o fânî malları, bâki ve daha çok ebedî mallara inkılab ederler.** Onun için sabır içinde bir cihette şükretmek gerektir. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** dünyada dahi o

keffaret-üz zünub olan zayıatın yerine **أَرْحَمُ الرَّحِمِينَ** ihsan eder.

Geçmiş olsun, başınız sağ olsun, faidesiz merak etmeyiniz deyiniz.

Sâniyen: Bu çeşit kazaların bir sebebi, beşerin çirkin bir hatası bulunmasından, bu Ramazan-ı Şerifin hürmetini ve kıymetini muhafaza etmek ve Nurları himaye etmeye, her yerden ziyade Nurların Menbai ve Medresesi olan Isparta borçludur ve Vazifesidir. Ve sefahetlere karşı Şeair-i İslâmiyeyi muhafaza etmekle mükelleftir.

* * *

Hem meselâ: **لَوْلَاكَ لَوْلَاكَ لَوْلَاكَ لَمَّا خَلَقْتُ الْأَفْلَاكَ** beyanında

"Bu Hitab zahiren Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm'a müteveccih

ise de, zımnenn hayata ve zevilhayata raci'dir." fıkrası, ta'dile muhtaçtır. Çünkü: **Küllî Hakikat-ı Muhammediye (A.S.M.) hem Hayatın Hayatı, hem Kâinatın Hayatı, hem İsm-i A'zam'ın Tecelli-i A'zâminin mazharı ve bütün zîruhların Nuru ve Kâinatın Çekirdek-i Aslîsi ve Gaye-i Hilkatî ve Meyve-i Ekmeli** olmasından, o Hitab doğrudan doğruya Ona bakar. Sonra Hayata ve Şuura ve Ubudiyete Onun hesabına nazar eder.

Hem meselâ: Felsefeye temas eden bazı cümleler, "Mürur-u zamanla kabuk bağlamış, sonra toprağa inkılab etmiş, sonra nebatat husule gelmiş, sonra hayvanat vücuda gelmiş" gibi tabirler, İcad ve Hilkat-i İlahî noktasında felsefidir ki, Risale-i Nur'un san'at ve İcad-ı İlahî cihetindeki beyanatına münasib düşmüyor.

Kardeşim Abdülmecid! Her ne ise, bu küçücük kusurla beraber sen, Haşır hakkında, Nur'un emsalsiz hüccetlerinden tam ve mükemmel bir Ders alıp, Eski Said'in mümtaz bir Şakirdi olduğun gibi,

إِنْ شَاءَ اللَّهُ Risale-i Nur'un dahi mükemmel bir Şakirdi ve dikkatli bir

muallimi olacağına kuvvetli bir hüccettir. Ben müsaid bir vakitte bazı Kelimeleri ya ıslah ve ta'dil ederek "Haşır Mes'elesine Bir İzahlı Haşiye" namında "Lâhika"ya dercetmek için senin gibi Nur'dan tam Ders alanlara göndereceğim. Sen evlâdlarınla beraber Fuad, her gün Dualarımda ve manevî yanımda bulunuyorsunuz. Ve senin şimdi vazife-i resmîye cihetiyle çocuklara Kur'an-ı Azîmüşşan'ı okutmanı bütün Ruh u Canımla

tebrik ediyorum. Bin **بَارَكَ اللَّهُ** derim.

Hem civarınızda, hem memlekette bütün dost ve akrabalara Selâmımı tebliğ ediniz. Şimdi "**Zülfikar Mu'cizat**" ve "**Asâ-yı Musa Mecmuaları**" teksir makinesiyle iki merkezde tab'edilmesinden, **sen bütün kuvvetinle ve tashih cihetinde güzel Kalemin ile ve dikkatli İlmin ile tam alâkadar ol.**

**Kardeşiniz
Said Nursî**

* * *

Re'fet ameliyat oldu mu? Ne haldedir? Merak ediyorum. Ona çok Dua edildi. Sava'lı Kahraman Ahmed'in kerimesi Hatice'nin yazdığı "**Asâ-yı Musa Mecmuası**" Kahraman Tahîrî, İstanbul'da birisine emaneten bırakmış. O nüsha hanımları Nurculuğa teşvik ettiği için zayi' olmasın. Muattal kalmışsa, lüzum kalmamışsa bana gönderilsin.

Ramazanınızı, Leyle-i Kadrinizi, hem Bayramınızı tebrik ederim.

Kastamonu'da iken nasıl her gün Dualarımda ve manevî kazançlarımda Nur'un Has Şakirdlerinden Âsiye, Ulviye, Lütfiye'ler, Zehra'lar, Şerife'ler, Hacer'ler, Necmiye'ler, Nimet'ler, Aliye'ler hissedar olmak için manen yanımda bulunuyordular; aynen şimdi de öyledirler.

Ben sizleri unutmuyorum. Hattâ bugünlerde birden Ulviye, Lütfiye'yi merak ettim. İkinci gün, ikisinin de Mektublarını, hediyelerini aldım; bunların Sadakatlarına bir emare oldu. Eskiden beri âdetim hediyeleri kabul etmemek ile beraber; sizin Cübbe ve yeleşinizi bu geceki Leyle-i Kadir'de giyip Âsiye ile beraber Kastamonu'daki bütün Nur Şakirdleri namına kabul ettim. Fakat kaideme muhalif olmamak için ona mukabil, Emin'de bulunan Risalelerimden Lütfiye, Ulviye istediklerini alsınlar veyahut benim hesabıma Mehmed Feyzi ve arkadaşları onların beğendiklerini yazsınlar.

Benim yanıma çok defa gelen bu hemşirelerimin masum evlâdları, Nur Şakirdlerinden Masumlar Dairesinde dâhildirler ve çok defa hatırlıyorum.

* * *

Hadsiz şükür ve hamd ü sena ediyorum ki; sizlerin bu Mektublarınız, hem Hüsrev ve arkadaşlarına ve makinelerine, hem Nazif ve yardımcılara ve makinesine ve bu Kudsi yeni Hizmette devam edebilmelerine aid sıkıcı çok endişelerimi izale ettiler. Binler

الْحَمْدُ لِلَّهِ

Hattâ Mektublarınızı aldığımından bir gün evvel, araba ile gezmeğe çıkmıştım. Birden, Kur'anın medhine mazhar olan Hüdhd-ü Süleymanî kuşu bir müjde vermek istiyor gibi onbeş dakika kadar yolumuzu takiben sağa ve sola ve yola konup, uçup, yine gelip; hiç bu acib tarzı görmediğimiz surette, kanaatım geldi ki, yarın beni mesrur edecek bir haber alacağım. Beni gezdiren Nureddin'e dedim. O da benim gibi o kuşun o garib vaziyetinden hayret ediyordu. Birden, biz onun Sırrını ifşa ettiğimizden kayboldu. İkinci gün, hem tesellikâr Nazif'in Mektubunu ve makinesinin yeni mahsulünü, hem Abdurrahman Salahaddin'in medar-ı merak Mektubunu ve bana şapka için Ankara'da sıkıntı veren vali Nevzad'ın intiharıyla, kendi tokadını ve cezası kendi eliyle verilmesini ve "Zülfıkar" Hizmetine hiç bir taarruz olmadığını ve devam ettiğini; hem Medreset-üz Zehra'nın Kahramanları hiç telaş etmeyerek "Zülfıkar"a devamlarını ve hakikat-ı hali beyan etmelerini; ve çok alâkadar olduğum Atabey Kahramanlarının

ve Lütfü vârislerinin ve büyük merhum Hâfız Ali'nin vekil ve vâris ve Hizmet-i Nuriyede muktedir arkadaşlarının, Tahirî ve Abdullah Çavuş'un tebrik Mektublarını ve Aliköyü'nün İmamı Ali'nin bu yeni taarruzda pek merdane ve Nur Şakirdlerine lâıyk bir tarzda ve hükûmette suallerine karşı manidar ve Hakikatlı cevaplarını aldım ve dedim: İşte Hüdühüdün müjde sözü doğru çıktı.

Nasılki “Asâ-yı Musa” Risalesi tabiatta boğulanları dalaletten kurtarıyor ve bu zamanda herkese, hususan şübheye ve inkâra düşenlere lâzımdır ve tiryaktır; öyle de Zülfikar, Ehl-i İmana ve Ehl-i İlme ve bilhassa Hâfızlara elzemdir. Her bir Hâfız-ı Kur'an, bu mecmuaya bu zamanda şiddetle ihtiyacı var. Kur'anın kırk vecihle İ'cazını beyan eden bu Eser, her Hâfızın elinde bulunmalı.

Şimdiye kadar hiç bir zaman tarih göstermiyor ki, Risale-i Nur gibi, pek çok taifelere ve mesleklerle hücum eden, bu derece, pek az ve hafif tenkidle kurtulmuş olsun. Hattâ yüz derece daha az zahmetle, yüz derece Kudsî Hizmet ve Mücadele mukabilinde, küçük ve muvakkat ve netice itibariyle hayırlı bir-iki hapis ve iki-üç İna yetli ve Fütuhatlı musibet gördüler.

Umuma binler Selâm ve muvaffakiyetlerine Dua.

* * *

Kanaatım geliyor ki; bu sıralarda biz “Zülfikar”ı ve “Asâ-yı Musa”yı pek çok teksir etmeye mecbur olduğumuz hengâmda ve temiz olmayan matbaacılar dahi çekinmeleri aynı zamanda bu acib makine kolayca elimize verilmesi, o iki mecmuanın makbuliyetine bir İşaret-i Gaybiye ve İna yet-i İlahiyenin bir hârîka İkramıdır ve Nurların Kerametidir.

Evet bir âdi Mektubum için "Kim yazmış?" diye sekiz defa bana resmen sıkıntı ve eziyet verildiği aynı zamanda, sekizyüz sahifeyi binbeşyüz nüshaya ve bir milyon sahifelere çıkaran o makine, elbette gaybdan imdadımıza gelmiş Nurcu ve bin Kalemli bir Kâtibdir. Onun için bazı sahifeleri sönük çıksa, zarar yoktur. Parlak kısmı, bize şimdilik yeter. İyi okunmayan kısmı ayrı yapılsın; sonra Elmas Kalemli, herbiri bir-iki nüshayı ıslah etsin.

Bir zaman bir memlekete şimendifer geldiği vakit, arabacılar telaş edip dediler: "Bizim san'atımız bozuldu." Halbuki şimendiferin gelmesiyle memlekette faaliyet çoğaldığından, faytonculuğa iki kat

ziyade ihtiyaç olmuş. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** onun gibi Nur yazıcıları değil tevakkuf, belki daha ziyade yazı ile defter-i a'mallerine hasenat kaydedecekler.

* * *

Ben ehl-i siyasetin her nevi taziiblerine karşı

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ deyip sabır ve tahammüle karar

vermişim. Kâzım Karabekir ile eskiden münasebetim vardı. Acaba şimdi de o münasebetin sebebi olan merdane mesleğini muhafaza ediyor mu? Eğer eski gibi ise ve Nurlara zararı yoksa ve Nur'a faidesi muhtemel ise ve dost ise, benim Selâmımı ona tebliğ edebilirsiniz. Fakat madem ehl-i siyaset, Hayat-ı Bâkiyesi için Risale-i Nur'a müracaata tenezzül etmiyor; o Hayata nisbeten beş paralık olan bu hayat-ı fâniye için onlara müracaata ben de tenezzül etmem ve istirahatım için şekva ve rica etmem.

* * *

Merhum Büyük Ali'nin tam vârisi ve tam bir sistemi ve merhum Abdurrahman'ın tam misli ve halefi ve Mübareklerin Pehlivanı ve Kahramanı Küçük Ali'nin iki büyük ve pek güzel Hediye-i Nuriyesini aldık. Fakat “Zülfikar”ın âhırinde “Hizb-i Nuriye”nin parçası yazılmamış; o parçayı da o hârîka Kalemîyle yazsın, bana göndersin.

* * *

(Haşîye): Memleketimizde Medrese Talebelerinden birisi bir Kitabı bitirse veya başlasa, bir tatlı veya yemek meftuhane veya mahtumane diye vermek âdettir. Aynen bu kaideyi Kâtib Osman'ın üzümünde gördük. Onun yazdığı “**Asâ-yı Musa**”nın tashihi bitirdiğim aynı vakitte mahtumanesi olarak bu üzümün gelmesi, tatlı bir latife ve şirin bir Hatıra-i Hayat-ı Medresiye oldu.

Nur'da Şefkat Esas olmasından, hanımlar o cihette ileridir.. ve Nurlara ciddi yapıyorlar. Ben "**Kardeşlerim**" dediğim zaman, hanım hemşirelerimi Kardeşler içinde kasederim. Bütün Mektublarımda onlar dahi muhatablarımdır.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Hiç merak etmeyiniz. Yalnız Duanızı almak için şimdilik şiddetli ve sât'i kasd eseri olarak evvelce size yazdığım gibi hastalığımı beyan ediyorum. Fakat kat'ıyyen telaş etmeyiniz. Hadsiz şükür olsun

ki; hem Evradıma, hem Vazife-i Tashihe mani' olmuyor. İnşâallah büyük bir Sevab ve Hayır var içinde. Ben kendim, bundan bir cihette memnunum; siz de hiç müteessir olmayınız. Zâten benim Vazifem bitmek üzeredir. Risale-i Nur, hususan mecmuaları, herbir nüshası, Said'e karşı hüsn-ü zannınızın fevkinde onun Vazifesini görebilir ve görüyor; ve Nur Şakirdlerinin Haslardan herbir Fedakârı, o Said'in Va-

zifesini mükemmel görebilir. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** ileride tam görecekler. Bir

Said içinizde noksan olmakla, yüzer manevî Said olan mecmualar ve binler maddî Said'ler, içinizde hâlis ve mükemmel o Vazifeyi görebilirler ve görüyorlar. Bu Hakikata binaen, benim şahsıma ve başıma gelen hâdiselere çok ehemmiyet vermeyiniz. Yalnız çok Dua ediniz.. za'f ve ihtiyarlık ve ziyade teessüratıma, bence makbuliyetleri şübhesiz olan Dualarınızla yardım ediniz.

Kahraman Tahirî'nin Nurcu masume, merhume mübarek Hicret'i dünyadan Cennet'e hicret etmesi, Hakikaten beni mahzun eyledi. Öyle bir Nur Şakirdi ve masum taifesinin ehemmiyetli bir çalış-

kanı gitmesi, Nur hesabına da beni müteessir etti. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** onun yerine çoklar girecek, yerini boş bırakmayacaklar. Nasılki şimdiden Uşak'lı küçücük Haydar meydana çıktı, hicret eden hemşiremin Vazifesini göreceğim diye bizi mesrur eyledi. Cenab-ı Hak, “**Hicret**”in peder ve vâlidesine ve akrabasına Sabr-ı Cemil ihsan edip, Hicret'i onlara Şefaatçi eylesin.. ve o merhumeyi de merhume hemşirem

“**Hanım**”la Cennet'te mesrur eylesin.. **آمین**.

Uşaklı Haydar'a benim tarafımdan onu tebrik ve Nur Hizmetinde tevfikine Dua ettiğimi ve Nur'un masumlar taifesi içinde dâhil olduğunu bildiriniz ve onun Hocası İzzet'e de pek çok Selâm ediyorum.

* * *

Nur Şakirdleri, hiç siyasete karışmadılar, hiçbir partiye girmediler. Çünkü İman, mâl-i umumîdir. Her taifede muhtaçları ve sahipleri var. Tarafgirlik giremez. Yalnız küfre, zendekaya, dalalete karşı cephe alır. Nur mesleğinde, Mü'minlerin Uhuvveti Esastır.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Bir mes'eleyi, çoktan beri size söylemek lâzım iken unutmuştum. O da şudur: “**Mu'cizat-ı Kur'aniye Risalesi**”ndeki ekser Âyetler, herbiri

ya mülhidler tarafından medar-ı tenkid olmuş veya ehl-i fen tarafından itiraza uğramış veya cinnî, insî şeytanların vesvese ve şübhelerine maruz olmuş Âyetlerdir. İşte **“Yirmibeşinci Söz”** öyle bir tarzda o Âyetlerin Hakikatlarını ve Nüktelerini beyan etmiş ki, ehl-i ilhad ve fennin kusur zannettikleri noktalar, İ'cazın Lemaatı ve Belâgat-ı Kur'anîyenin Kemalâtının menşe'leri olduğunu, ilmî kaideleri ile isbat edilmiş; bulantı vermemek için onların şübheleri zikredilmeyerek cevab-ı kat'î verilmiş.

وَالشَّمْسُ تَجْرِي ۖ وَالْجِبَالُ أَوْتَادًا gibi... Yalnız **“Yirminci Söz”**’ün Birinci Makamında üç-dört Âyette şübheleri söylenmiş.

Hem o **“Mu'cizat-ı Kur'anîye Risalesi”** de gerçi gayet muhtasar, acele yazılmış ise de; fakat İlm-i Belâgat ve Ulûm-u Arabiye noktasında Âlimlere hayret verecek derecede âlimane ve derin ve kuvvetli bir tarzda beyan edilmiş. Gerçi her bahsini, her ehl-i dikkat tam anlamaz, istifade etmez; fakat o bahçede herkesin ehemmiyetli hissesi var. Pek acele ve müşevveş haletler içinde Te'lif edildiğinden, ifade ve ibaresinde kusur var olması ile beraber İlim noktasında çok ehemmiyetli mes'elelerin Hakikatını beyan etmiş.

* * *

Madem Risale-i Nur, makina ile taammüm etmeye başlamış ve madem felsefe ve Hikmet-i cedideyi okuyan mektebliler ve muallimler çoklukla Risale-i Nur'a yapıyorlar. Elbette bir Hakikat beyan etmek lâzım geliyor. Şöyle ki:

Risale-i Nur'un şiddetli tokat vurduğu ve hücum ettiği felsefe ise mutlak değildir, belki muzır kısmındır. Çünkü felsefenin hayat-ı içtimaiye-i beşeriye ve Ahlâk ve Kemalât-ı İnsaniyeye ve san'atın terakkiyatına Hizmet eden felsefe ve Hikmet kısmı ise, Kur'an ile barışıktır. Belki Kur'anın Hikmetine hâdimdir, muaraza edemez. Bu kısma Risale-i Nur ilişmiyor. İkinci kısım felsefe, dalalet ve ilhada ve tabiat bataklığına düşürmeye vesile olduğu gibi sefahet ve lehviyat ile gaflet ve dalaleti netice verdiğinden ve sihir gibi hârikalarıyla Kur'anın Mu'cizekâr Hakikatlarıyla muaraza ettiği için, Risale-i Nur'un ekser Eczalarında mizanlarla ve kuvvetli ve bürhanlı müvazenelerle felsefenin yoldan çıkmış bu kısmına ilişiyor, tokatlıyor; müstakim, menfaatdar felsefeye ilişmiyor. Onun için mektebliler, Risale-i

Nur'a itirazsız çekinmeyerek giriyorlar ve girmelidirler. Fakat gizli münafıklar nasılkı bir kısım Hocaları bütün bütün manasız ve haksız bir tarzda, Ehl-i Medresenin ve Hocaların hakikî malı olan Risale-i Nur aleyhinde istimal ettikleri gibi; bazı felsefecilerin enaniyet-i ilmiyelerini tahrik edip, Nurlar aleyhinde istimal etmek ihtimaline binaen, bu Hakikatı **Asâ-yı Musa** ve **Zülfikar** Mecmualarının başında yazılsa münasib olur.

* * *

Safranbolu Eflani nahiyesi Mülayım Köyü'nde mütekaid muallim bir Kardeşimiz ve Nur'un Has Şakirdi, Nurların Neşri ve Tab'ı için âdeta sermayesinin kısm-ı a'zamını teberru etmek istiyor, kabulünü rica ediyor. Ben bu hâlis ve has Kardeşimizin fedakârane ve hâlisane ricasını reddedemiyorum ve dünya malları kaide-i şahsiyeme girmedigi ve muavenetleri kendime kabul etmediğim için bu işdeki maslahatı da bilemiyorum. İki Isparta'nın Kahramanlarına ve Hüsrev ve Tahirî ve arkadaşlarına ve Nazif ve refiklerine bu mes'eleyi havale ediyorum. Nur'un Neşri için böyle çok büyük bir Hayır ve Sevaba mani' olamam. Sizler ya bütün niyet ettiği mikdarı veyahut bir kısmını iki hisse ile, biri büyük Isparta'nın, biri küçük Isparta'nın makinelerine verilsin. Onun istediği gibi ya teberru veya ileride başka muavenet edenler gibi bir mukabele nev'inde, ya Nurlardan veya başka bir istediği ne varsa vermek suretiyle o Has Kardeşimizi memnun edersiniz.

* * *

“**Rumuzat-ı Semaniye**”yi yazdığım zaman hem çok acele Te'lif edilmiş, hem benim eski mahfuzatıma itimad ederek, takribî iki mikyas yaptım. Onunla, hem eski Ülemanın hesaplarına binaen Hurufat-ı Kur'aniyenin İ'caz cihetinde Esrarını yazdım. Sonra meşhur “**Kamus-ül Lügat**” sahibi **Mecdüddin-i Firuz Abadî'nin**, “**El-Mikyas**” namındaki Tefsir-i meşhuru ve makbulünün Hurufat ve Kelimat-ı Kur'aniyeye dair beyanatına baktık, yüzde doksanı bizim hesabımıza Tevafuk etmiş. Yalnız beş-on yerinde muhalefet gördük. Sonra tahkikî bir hesap yaptım. Bizimki doğru, onunki matbaaların sehvi olduğu tahakkuk etti. Madem böyle azîm yekûnlerdeki Tevafuklarda küçük küsuratlar ve küçük farklar zarar vermez diye daha tam tamına tahkikî bir tarzda bütün Kur'anı, bütün Hurufatıyla ve Kelâm ve

Kelimatıyla hesab etmeğe ve Letaif-i İ'caziyeyi onunla tam takviye etmeğe vakit bulamadım. Zalimler, bana vakit bırakmadılar. Ben de o takribî mikyaslarımla ve mahfuzatımla ve eski Ülemanın hesablarına ve “**Kenz-ül Arş Duası**”ndaki adedlerime iktifa eyledim.

* * *

Nazif Çelebi'nin İnebolu hâlis Kardeşlerimizin namına Bayram tebriki ile ve “**Zülfikar**”ın gayet dikkat ve ehemmiyet ve ihtiyatla Devam-ı Hizmeti ve Mu'cizat-ı Kur'aniye'yi de bitirip zeyillerinden bir kısmını da tamam etmesi ve Abdurrahman Salahaddin'in Amerika misyonerlerine dört-beş ay okutturduğu “**Asâ-yı Musa**” ve “**Mu'cizat-ı Ahmediye**”yi emin bir vasıta ile bizim namımıza Câmi-ül Ezher'e hediye edip göndermesini ve ehemmiyetli bir Nur Şakirdi Ahmed Kureyşî'nin onların makinesinin masrafına yüz banknot vermesini beyan eden bir Mektubunu aldım. Bu Kahraman Nazif Kardeşimize ve gayet ciddî ve Sebatkâr ve tam alâkadar İnebolu Nurcularına ve Ahmed Kureyşî ve rüfekalarına, hem Bayramlarını, hem devamlı Hizmetlerini, hem yüksek Sadakatlarını, hem “**Zülfikar**”ın Tab' ve muvaffakiyetini, hem Salahaddin'in Câmi-ül Ezher'le Medreset-üz Zehra'nın münasebetini temine çalışmasını Ruh u Canımızla tebrik ediyoruz.

Cenab-ı Hak onları muvaffak eylesin.. آمین Ve Hizmetlerini tam makbul eylesin.. آمین.

* * *

Câmi-ül Ezher Ülemasına gönderilen iki nüsha benim tashihimden geçmemiş olduğundan, bazı Harekeler ve arabî Kelimelerde sehivler elbette vardır. Hususan âhirdeki arabî “**Hülâsat-ül Hülâsa**” Harekelerinde İlm-i Nahivce, başka nüshalarda müteaddid sehivler gördüm. Onun için, tam arabî Hocalarının tedkikinden geçmiş birer nüsha “**Asâ-yı Musa**” (Haşiye) ve “**Zülfikar**”dan, münasib gördüğünüz zaman Câmi-ül Ezher'e göndermekle beraber; onlara yazınız ki: Nur Risalelerinin Medreset-üz Zehrası, Câmi-ül Ezher'in Şefkatine çok muhtaç bir Mahdumdur, bir Talebesidir; şiddetli düşmanların hücumuna hedef olmuş bir Şakirdidir ve bütün Medreselerin başı ve Âlem-i İslâm'ı daima tenvir eden o büyük Câmi-ül Ezher'in küçük

(Haşiye): Yanımda bulunan ve noksan tashihimden geçen bir “**Zülfikar**”la bir “**Asâ-yı Musa**”yı size gönderebilirim. Tam bir mukabeleden sonra, siz isterseniz kendi nüshalarınızı Mısır'a gönderirsiniz.

bir daire ve şubesidir. Onun için, o âlîkadr Üstad ve müşfik peder ve Hamiyetkâr Mürşid-i A'zam, bîçare evlâdına ve Şakirdlerine tam yardım etmesini onların Ulüvv-ü Himmetinden bekliyoruz. O pek büyük Üstadımıza takdim edilen iki Kitab ise; bir Talebe, Dersini ne derece anlamış diye akşamda babasına ve Üstadına yazıp vermesi gibi; o iki Dersimiz, o Şefkatli Allâmelerin nazar-ı müsamahalarına arz edilmiş.. diye bu Mektubu yazarsınız.

* * *

Pek çok alâkadar olduğum ve Risale-i Nur'un gayet ehemmiyetli bir merkezi ve az zamanda, pek çok Nur işini gören Denizli Hüsrev'i ve gayet ciddî ve sadık rüfekaları, hususan hâkim-i âdil ve Muharrem ve Hâfız Mustafa vesairenin namına Bayram tebrikiyle, Hasan Feyzi'nin şiddetli ve tehlikeli hastalığını beyan eden bir Mektubu, çok ehemmiyetli bir Kardeşimiz olan Muharrem'den aldım. Kanaat-ı kat'iyem geldi ki; Hasan Feyzi, aynen Şehid Hâfız Ali (R.H.) gibi, benim musibetimin kısm-ı a'zamını kendine alıp manevî bir fedakârlık eylemiş. Hâfız Ali benim bedelime birkaç emare ile Berzaha gittiği gibi, bu Hasan Feyzi de aynı hastalığım zamanında, aynı vakitte, aynı müddette, aynı tarzda, aynı sıkıntılı dışarıya çıkmamakta Tevafuku, kuvvetli bir emaredir ki; bana çok acıyan ve Şefkat eden o Kardeşimiz, manen hastalığımı kısmen kendine aldı. Bu dört cihetle Tevafuk içinde yalnız bir fark var. Benimki zehirden, tesemmümden; onunki soğuktan gelmiştir. Elbette **“Hastalar Risalesi”** bizim bedelimize onu teselli edip, iyadet-ül mariz gibi keyfini sormuş ve hastalıktaki büyük Sevablar ve sıkıntılarını sürura kalbetmiş. Cenab-ı Hak şifa-i âcıl ihsan

eylesin, آمین!

* * *

Bir zaman Barla'da temsil için yazdığım bir Risalede: İki adam, İstanbul'a gidecek. Birisinin yüzde doksandokuz dostu İstanbul'dadır. Onun için oraya iştiaqla gider. Öteki onun aksî, ilâ âhir.. mealinde birşey yazılmış. Şimdi aynen bu hastalığımın ihtarıyla, geçmiş zamana geçtim ve o zamanlarda hayatımı geçirdiğim memleketlerde de hayalen gezdim. O şirin hayatımın devirlerinde, her memlekette yüz dostumdan ancak bir-ikisini görebildim. Ötekiler, Berzah memleketlerinde... Hattâ kendi Nurs Köyümde, birtek amucazadem ve talebem Molla Davud da (R.H.) eski ahbablarım, akrabalarım yanına

Berzaha gittiğini gördüm. Yirmi seneki ayrı ayrı ikinci vatanım sayılan Barla, Kastamonu gibi yerlerde, üç kısım dosttan ancak iki kısmını gördüm; ötekiler de gitmek üzeredirler. Bu hayalî Hakikata binaen, Hakikaten Nurların ışıyla nuranî gördüğümüz Berzaha gitmek, bana değil ağır gelmek; belki bir iştiyak verdi. Benim bedelime hem Vazifemi görüp, hem sevab kazandıracak yüzer Hüsrev'ler, Tahiri'ler, Mustafa'lar, Nazif'ler, Osman'lar, Abdurrahman'lar, Ali'ler, Sabri'ler, Feyzi'ler, Ahmed'ler, Mehmed'ler, Âtıflar, Mustafa'lar, Sadık'lar, Osman'lar ve hâkeza... Nurların Bahadırları dünyada arkamda kaldıkları, ölümü bana çok hafifleştiriyorlar. Yalnız günah cihetinde ölüyorum, Hasenat cihetinde yaşıyorum diye Allah'a hadsiz şükrediyorum.

* * *

E v v e l e n : لِكُلِّ مُصِيبَةٍ إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

Risale-i Nur'un Kahramanlarından ve Hâfız Ali'nin makamına geçen merhum Hasan Feyzi'nin vefatı, Denizli'ye, Risale-i Nur Dairesine ve bu memlekete ve Âlem-i İslâm'a büyük bir zayıttır. Fakat kendisi, pek samimî ve hâlis ve fevkalâde beyanatıyla ve Dersleriyle, **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**

kendi yerinde çok Hasan Feyzi'lerin yetişmesine bir zemin ihzar etmiş, sonra gitmiş. Aynen biraderzadem Abdurrahman gibi, bir-iki senede on sene kadar Nurlara kıymetli Hizmet etti. Güya o da, Abdurrahman da çabuk dünyadan gideceğiz diye on senelik Vazifeyi bir-iki senede gördüler. Ben, merhum Hasan Feyzi'nin vefatını onun şahsı itibariyle tebrik ediyorum ve Denizli'yi ve Nur Dairesini ve bu memleketi cidden ta'ziye ediyorum. Bu çeşit Zülcenaheyn ve hakikî Mü'min ve Müdakkik bir Âlim ve yüksek bir Edib, Muallim ve tesirli bir Vaiz ve Müderrisi

kaybettiği için, büyük bir musibettir. Cenab-ı Hak, **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** Denizli

gibi Kahramanlar ocağından çok Hasan Feyzi Ruhunda Nurlara Sahib ve Naşir çıkaracak. Bir tane toprak altına girer, vefat eder; fakat yüz tane sünbüller meydana geldiği gibi; Rahmet-i İlahiyeden ümidvarız ki, Hasan Feyzi de öyle Kudsî bir sünbül verecek. Çok Hasan Feyzi'ler Nur Dairesinde yetişecekler, Vazifesini daha ziyade yapacaklar.

S â n i y e n : Bu Kahraman Kardeşimizin, hayatta kaldığı gibi, Defter-i Hasenatına herbirimiz, manevî kazançlarımızı -umumda olduğu gibi, hususî bir surette dahi- o Kardeşimize hediye etmeliyiz.

Ben, kendim onu da, Hâfız Ali, Hâfız Mehmed ve Sava'lı Ahmed ve Mehmed Zühüd'nün beşincisi olarak Evliya-i Azîmenin Has Dairesinde manevî kazançlarımı ona da bağışlamaya karar verdim. O zâtın ağır şerait altında Nurların İntışarına büyük Hizmetler eden Nur hakkındaki fıkraları, “**Lâhika**”da olduğu gibi, münasib gördüğünüz bazı mecmuaların âhirine de o tesirli Mektublarının birer tanesini ilhak ediniz. Nasılki “**Asâ-yı Musa**” ve “**Zülfikar**”da yazılıyor; tâ onun o canlı fıkraları, onun bedeline Nurlara Hizmet etsin.

Hem benim bedelime onun küçücük Medrese-i Nuriyesi olan hanesindeki akrabasına ve Denizli ve civarındaki büyük Medrese-i Nuriyedeki refiklerine ve Talebelerine ve Nur Şakirdlerine ta'ziyemizi tebliğ edip deyiniz ki: **Ben, bütün ömrümde, bu derece, bir vefattan bu kadar müteessir olup ağlamamıştım.**

Hem size bundan evvel yazdığım Mektubdaki şiddetli hiddetim ve dimağımdaki perişanîyet, şimdi tahakkuk etti ki, o Kahraman Kardeşimizin vefatı gününden başlamış. Hattâ o tesir, ihtiyarımı selbetmişti. Öleceğim diye Hizmetçiye vasiyetimi söyledim. Demek ikinci bir Ruhum hükmünde, Hasan Feyzi benim bedelime ölmüş ve ölüyor. Hattâ onun vefat Mektubu, bütün bütün âdetime muhalif bir buçuk saat elimde iken açamıyordum. Her ne ise.. Bütün bu elîm acılara mukabil, İnayet-i İlahiye imdada geldi; hem kendimi, hem onu, hem Nurcuları mesrurane Ruh u canımızla ta'ziye içinde tebrik ettim.

Bin **بَارَكَ اللهُ** ve binler **رَحْمَةُ اللهِ** dedim.. terhisini alkışladım.

Sâlisen: Merhum Hasan Feyzi'nin berzaha gitmesi ve Vazifesi münhal kalması ve mekteblileri Nurlara sevkeden yüksek muallimlik ve mekteb-i fûnunda mütefenninlik sıfatları çok mekteblilere bir parlak nümune-i iktida olması cihetini teessüfle düşünürken, birden aynı sistemde hem muallim, hem iki mahdumuyla Nurcu, hem Hasan namında, hem bu iki Hasan'lar gibi müstesna ve fedakâr bir muallim olan Ahmed Fuad'ı Nur Dairesine girmeğe vesile bulunan Daday'lı Hâfız Hasan'ın üç seneden beri hiç Mektubunu almadığım ve halini ve Nurlara devamını bilemediğim halde, bir Mektubunu aldım. Dedim: Bir muallim Hasan gitti, yerine bir muallim Hasan ve çok fedakâr diğer bir muallim Ahmed geldi.

Aynı vakitte, Hacca gidip yeni gelen Bolvadin'li bir Hasan yanıma geldi. Nur Dairesine girdi, Risaleleri aldı, tenvir etmeğe başladı.

Üç-dört saat sonra, Emirdağ'ın bir Hüsrev'i ve Feyzi'si, çok hayırlı

olan tabib Hayri yanıma geldi. Dedi: "Buranın ehemmiyetli bir mekteb muallimi Abdurrahman, (Bu muallim aynen Feyzi kadar Nur'a Hizmet etti) Nurlara Talebe olmak istiyor. Kabul etseniz, Asâ-yı Musa'yı vereceğiz." Dedim: Veriniz.

Hem o merhum Hasan Feyzi gibi az zamanda çok Hizmet eden Kardeşimiz Mustafa Osman'ın o günde gelen Mektubunu gördüm ki; Kastamonu Lisesi'ni kısmen bir cihette şereflendiren ve şimdi Dâr-ül Fünun'u nurlandırmaya çalışan mektebli Mustafa, Nur makinesi münasebetiyle Nurlara zarar gelmemek için matbuat kanununu hatırlatıp ihtiyatkârane muhaberesinden bahsediyor. **(Haşiye-1)**

Ben dedim: Hadsiz şükür olsun ki; bir muallim terhis edildi, onun bedeline iki Hasan ve iki Mustafa ve üç muallim ve bir çalışan muallim, Vazifeleri içinde Denizli Kahramanının Vazifesini görüyorlar. İşte bu hal işaret eder ki: Nasıl Hâfız Ali gitti, Denizli onun yerine geldi, acısını unutturdu; öyle de bir Hasan Feyzi gitti, yerine bir dâr-ül funun gelecek, **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** acısını unutturacak.

Umum Kardeşlerime Selâm.

* * *

Evvelen: Kahraman Nazif'in ve Hakikaten Nazif Ruhunda ve Sadakatında kendi arkadaşlarının makine ile vesair cihette Nur'a Hizmetleri, bu memleketi cidden minnetdar edecek bir vaziyettirler.

Cenab-ı Hak onları muvaffak eylesin.. **آمِينَ**. Hususan makinelerinin mahsulâtı hem zînetli, hem açık, hem sıhhatli **(Haşiye-2)** olmasından, büyük bir muvaffakiyettir. Cenab-ı Hak Nazif'e çok Salahaddin'ler, İbrahim'ler vermiş.

Benim kendi hattımla "Zülfikar"ın başında bir parça yazımı istiyor. Gönderdiği yağlı dört sahifeyi kendi yazımla bu rahatsızlığım

(Haşiye-1): Komünistliği, dinsizliği, anarşistliğin esaslarını neşreden bazı ceridelere matbuat kanunları ilişmediği halde, bu vatan ve milletin temel taşını muhafazaya pek tesirli bir surette Hizmet eden **"Zülfikar"** ve **"Asâ-yı Musa"** mecmualarının makinelerine nasıl ilişebilir ve neden ilişirler? Hakikaten hayret ediyorum.

(Hâşiye-2): Bu def'aki yirmidört sahifede yalnız iki-üç noktada (ح خ) olmuş, başka yok. Bir (çok) Kelimesi noksan, mâna anlaşılır; daha tamamına bakamadım.

zamanımda bizzât yazamadığımdan, ben söyleyip benim daimî Kâtibim yazsın. Bazı Kelimeleri ben yazacağım.

Nazif Kardeşimizin hem İstanbul, hem İnebolu Nurcularının namına Bayram ve yeni sene teberrükü hesabına gönderdiği maddî üç nevi teberrükü aldım. Onların umumu namına âdetime muhalif olarak

kabul ettim. Allah onlardan razı olsun.. **آمین**. Onların hatırı için kaidemi kırdım. Ve manevî ve firdevsî olan Nur “**Zülfikar**”ı ikinci Salahaddin olan Küçük İbrahim'in namına ve ekseriyet-i mutlakası “**Sözler**”i gayet güzel bir surette yazan ve Nazif Sadakatında ve alâkasında bulunan Kardeşimiz Mustafa Osman'ın umum Safranbolu Nurcuları namına gönderilen iki mecmuayı da beraber aldık. Cenab-ı Hak “**Zülfikar**”ın ve o iki mecmuanın harfleri adedince onların, İbrahim ve Mustafa ve İzzet ve refiklerinin ve yardımcılarının Defter-i A'maline Hasenatlar yazsın ve her harfine mukabil yüz Rahmet

eylesin.. **آمین** Hakikaten Mustafa Osman, ehemmiyetli ve çok gayretli iki cenah buldu. Nazif'in Salahaddin'i ve İbrahim'i gibi; muallim Ahmed Fuad'ı ve dâr-ül fûnundaki Mustafa Oruc'u bulmuş; o iki cenahla,

إِنْ شَاءَ اللَّهُ Nur Hizmetinde çok iş görecektir. Hattâ Mustafa Oruç'la

muallim Ahmed Fuad gibi zâtların bu sırada tesirli bir surette Hizmet-i Nuriyeye geçmeleri, Denizli Kahramanı Hasan Feyzi'nin vefat acısını bir derece izale ediyorlar. Küçük İbrahim, Nazif'e ikinci bir Salahaddin hükmüne geçip çoluk çocuğuyla, Kardeşiyle ve refikasıyla Nur'a ve makineye pek ciddî çalışması, Mektubunda namı bulunan Sâlih ve Gülcü Hüseyin ve Osman ve Zühdü ve İzzet ve Ömer ve sair oradaki Nurcuların Sebatkârane, sarsılmadan Nur Hizmetinde terakki etmeleri bizleri çok mesrur ettikleri gibi; bu memleketi de ileride çok minnetdar

edecekler. **مَا شَاءَ اللَّهُ** İnebolu, küçük bir Isparta ve tam bir

Medrese-i Nuriye olduğunu isbat ettiler.

Sâniyen: Nurs köyü ve Nursî lâkabımla ve Nurlarla münasebetdar üniversite mektebinin pek gayretli bir Nurusu ve bir Abdurrahman ve bir Salahaddin kabiliyetinde Mustafa Oruc'a evvelce eski harfle gönderdiğimiz mecmualardan sonra, yeni harfle sekiz-dokuz parçayı da, onun istemesi ve "Üniversite Talebeleri çok muhtaç ve müştaktır" demesi üzerine gönderdik. Fakat o genç Şakirdin tecrübesi az olmasından, Nurların himayesine kâfi gelmediğinden ve lâıyk ellere vermek ve muattal kalmamak için, Nur Şakirdleri hususan İstanbul'a yakın olan veya uğrayan veyahud İstanbul'un

içinde bulunanlar, Nur'un Neşir ve Himayesinde ona yardım etmek lâzımdır.

Sâlisen: Denizli'nin bir manevî Kahramanı merhum Hasan Feyzi'nin (R.H.), Isparta Kahramanı merhum Hâfız Ali'nin (R.H.) yanına gitmesi gerçi bizi çok müteessir ediyor, fakat onun gayet Has bir Talebesi ve Nur'un hâlis bir Şakirdi sıddık Muharrem'in dediği gibi deriz: **O, bir cihette ölmemiş; belki Vazifesini acele bitirmiş, Âlem-i Berzaha istirahat için gitmiş, terhis edilmiş. Hâfız Ali ile beraber, manen, Şefaathleriyle ve bıraktıkları tesirli Nur hakkındaki eserleriyle yardım ediyorlar; yine manen Nur'a çalışıyorlar. Elbette manevî şehid hükmünde olmalarından, "Meyve"nin Onbirinci Mes'elesindeki İlm-i Nahiv Talebesinin kendini Medresede bildiği gibi; Hâfız Ali ile Nur Hakikatlarının müzakeresi ve vefat eden Nurcuların dairesinde meşgul olmalarını, Merhamet-i İlahiyeden kuvvetle ümidvarız. İnşâallah Cenab-ı Hak onun Vazifesini dünyada gördürecek Nur Dairesinde çok Hasan Feyzi'leri yetiştirecek. (Haşiye)**

Yalnız o mübarek Kardeşimiz, benim gibi resmî ilâçlardan çekinmediği için bir sehivdir. Ben ondan ziyade ızdırabda iken, "Nurcuların Duası yeter.." diye maddî ilâçları aramadım ve hastalık hakkında kimsenin fikrini alıp evham etmedim. O merhum Kardeşimiz, bu noktada bana muvafakata muvaffak olamamış. Nurlar hakkında parlak fıkralarında, bu biçare Kardeşine kendini kurban etmeğe söz verdiğinden ve Nur Vazifesini acele yapmasıyla istirahat Âlemine gitti. Ben hem onun akrabasını, hem Muharrem gibi kıymetli, ciddî Talebelerini ve Denizli ve civarı Nurcularını tekrar ta'ziye edip, bizler gibi onlar da o merhumu Hasenatlarına hissedar ederek Hasenat cihetinde ölmemiş gibi, Defter-i Hasenatına Haseneler yazdırsınlar diyerek umum onlara binler Selâm ve ona binler Rahmet deriz.

Râbian: Bir zaman bin Kalemle Nurlara çalışan Sava Kahramanlarından ve Nur'un ehemmiyetli Şakirdlerinden Mustafa Yıldız'ın

(Haşiye): Bu merhum Kardeşimizin Nur'a aid müteaddid Vazifelerini tamamen görecektir ve Şakirdlerin tensibiyle ve meşveretiyle intihab edilecek bir yeni Kahraman bulununcaya kadar, o Vazifeleri taksim-ül a'mal suretinde her bir Şakird bir Vazifesini yapmağa başlasın. Demirbaş Ali Osman, bu Vazife Isparta'da sana düştü. Hem oradaki Kardeşlerin meşvereti ile, onun yeri boş kalmamak için Nur'la onun gibi çok alâkadar birisi, şimdilik Denizli Hüsrev'i vaziyetini alsın. Ona hediye ettiğim Takkeyi muhafaza etsin, tâ hakikî sahib çıkasıya kadar.

hüdhüdmisal kuşu "Hüdhüd-ü Süleymanî" nev'inde Nur işleri hakkında hârika vaziyetleri göstermek acib değil, çok emsali var. Kuşların Nurlarla alâkadarlıkları, çok hâdiselerle tahakkuk etmiş.

Hapishanede, Hakikaten şahsıma ve Nurcuların İttihadına ve mahpusların Nurcularla Tevafukuna unutulmayacak derecede Hilmi ile Hizmet eden ve memleketinde hapisten evvel ve sonra kahramanane çalışan ve ismine tam mutabık Sadık Bey'in, akrabasıyla, vâlidesiyle tebrikine ve benim namıma orada Kurban kestiğine mukabil, bin

مَا شَاءَ اللَّهُ ve **بَارَكَ اللَّهُ** deriz. Ve onunla Risale-i Nur'a hem Talebe ve

bize Selâm gönderen Sâlih oğlu Osman'a hem Selâm ederiz, hem Nur Dairesinde kabul edildi deriz.

* * *

**يُوزَنُ مِدَادُ الْعُلَمَاءِ بِدِمَاءِ الشُّهَدَاءِ
مَنْ تَمَسَّكَ بِسُنَّتِي عِنْدَ فُسَادِ أُمَّتِي فَلَهُ أَجْرُ مِائَةِ شَهِيدٍ**

Bu iki Hadîs-i Şeriften alınan bir İlhamla, Risale-i Nur'u yazmanın dünyevî ve uhrevî pek çok faidelerinden, Risale-i Nur'da beyan edilen ve Şakirdlerinin tecrübeleriyle tasdik edilen yalnız birkaç tanesini beyan ediyoruz.

BEŞ T Ü R L Ü İ B A D E T

1- En mühim bir Mücahede olan ehl-i dalalete karşı manen Mücahede etmektir.

2- Üstadına Neşr-i Hakikat cihetinde yardım suretiyle Hizmet etmektir.

3- Müslümanlara İman cihetinde Hizmet etmektir.

4- Kalemle İlmi tahsil etmektir.

5- Bazan bir saati bir sene İbadet hükmüne geçen, tefekkürî olan bir İbadeti yapmaktır.

BEŞ T Ü R L Ü D E D Ü N Y E V î F A İ D E S İ V A R

1- Rızıkta Bereket.

2- Kalbde rahat ve sürur.

3- Maişette sühulet.

4- İşlerinde muvaffakiyet.

5- Talebelik Faziletini almakla, bütün Risale-i Nur Talebelerinin Has Dualarına hissedar olmaktır.

KALEMLE NURLARA HİZMET VE SADAKATLA TALEBESİ OLMANIN İKİ MÜHİM NETİCESİ VARDIR:

1- Âyât-ı Kur'aniyenin işaretiyle, İmanla kabre girmektir.

2- Bütün Şakirdlerin manevî kazançlarına, Nur Dairesindeki Şirket-i Maneviye Sırrıyla, umum onların Hasenatlarına hissedar olmaktır.

Hem bu Talebesizlik zamanında, Melaikelerin hürmetine mazhar olan (Haşiye) Talebe-i Ulûm-u Diniye sınıfına dâhil olup Âlem-i Berzah'ta -talii varsa, tam muvaffak olmuşsa- Hâfız Ali ve "Meyve"de bahsi geçen meşhur Talebe gibi; Şüheda hayatına mazhar olmaktır.

* * *

Makine ile çıkan mecmuaların başında yazılacak fıkra şudur:

“Risale-i Nur'un bütün Eczalarını iki sene hem Ankara, hem Denizli mahkemeleri ve ehl-i vukufu tedkikten sonra hem beraetimiz, hem umum Risale-i Nur Eczalarını bana teslim mütefikan karar vermelerine binaen, neşirlerine bir mani' yoktur. Bana verilen Risale-i Nur'dan birisi, bu mecmuanın Eczalarıdır”.

Isparta'da hem mekteplerde, hem Câmilerde Din lehindeki icraatlar, “Zülfikar”ın manevî Fütuhâtı sayılabilir. İnşâallah Isparta nasıl Nurların Medresesi olmuş, başka vilayetlere de Ders veriyor,

إِنْ شَاءَ اللَّهُ Şeair-i İslâmiyede de birinci hüsn-ü misal ve nümune-i imtisal olacak. (Haşiye-1)

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: Bu şiddetli maddî ve manevî kışın, sıkıntılı maddî

(Haşiye): Bazı Ehl-i Keşfın kat'î müşahedesiyle sabittir.

(Haşiye-1): Ehl-i siyasete hiç bakmadığım halde, bugün tesadüfen kulağıma girdi ki; bazı Câmileri kaldırmak için bir mecliste, bir kısım dinsiz meb'uslar çalışmışlar. Aynı vakitte beni tesmim (zehirlendirmesi) ve Hasan Feyzi'nin ölüm hastalığı tesadüfe benzemiyor. Bu üç sû-i kasd aynı zamanda birbiriyle alâkadar görünüyor. İkisi şimdilik akîm kaldı, birisi bir Kahramanı aldı.

ve manevî hastalığı vaktinde dünyadan müfarakat ve pek çok alâkadar olduğum Nurcu Kardeşlerimden iftirak ihtimalinden gelen elemeler beni sıkarken, birden Sıddık Süleyman, Nur Santralî Sabri, umum o havalideki Kardeşlerim namına ve nesebî akrabalarımın da hesabına, Abdülmecid ve Abdurrahman manasında buraya geldiler. Cenab-ı Hakk'a şükrediyorum; onların gelmesi, bir panzehir hükmünde bana ilâç oldu. Ben de buradaki âdetime muhalif olarak ne olursa olsun yanıma davet ettim, geldiler. İki-üç saat kadar tam bütün meraklarımı, hususan Barla'daki dostlarımın hallerini anlamakla, Barla'daki eski zamanıma mesrurane bir Seyahat-ı Maneviye-i Hayalî yaptık. Ondan bir ferah, bir inşirahla elim sıkıntıları zâil oldu. Onları bir-iki gün burada bırakmak isterdim. Fakat bu fena zaman ve buranın evhamlı vaziyeti müsaade etmedi. Bu iki Kardeşimizi, umumunuzun hesabına kabul ettim. Ve kendime bedel, umumunuza iki canlı Mektub olarak gönderdim.

Sâniyen: İkinci gün, çok ziyade merak ve alâka peyda ettiğim dâr-ül fûnun gençlerinin, üniversite Talebelerinin namına, şimdiden dokuz tane hakikî Nurcu ve küçük Salahaddin'ler ve Abdurrahman'lar nev'inde dâr-ül fûnunun tenvirine ciddî çalıştıklarını bildiren bir Mektub aldım. O küçük Abdurrahman'lar ise: Mustafa Oruç, Konya'lı Ziya ve Sabri'nin mahdumu Feyzi ve Bahaeddin, Abdurrahîm ve Kastamonu'lu Ömer ve Aziz ve Şükrü ve Sabri gibi ciddî genç Nurcular Nurlara sahib olmaları, merhum biraderzadem Abdurrahman ve Fuad yeniden on tane olarak dünyaya gelip Vazife-i Nuriyeye başlaması gibi beni hem sevindirdi, hem hastalığımı da hafifletirdi.

Sâlisin: “Zülfikar”ın makine ile hitama yaklaşması, Nurcular belki bütün memleket için bir saadettir. Bu saadeti elden kaçırmamak için, ne kadar ihtiyatlı tedbirler varsa yaparsınız. Eğer farz-ı muhal,

olarak, **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** olmaz- “**Âyet-ül Kübra**”ya yapılan tecavüz gibi bir arama olsa, bütün nüshalar tecavüze maruz kalmasın. Gerçi şimdi tecavüz etmezler ve edemezler.. belki musalahaya çalışıyorlar; fakat gizli zındıklar, kendilerini istikbalin lanetinden kurtarmak için, elbette bahaneler arıyorlar ve hüküm ellerinde bulunanları aldatıyorlar. Onun için, Hıfz ve İna-yet-i İlahiyyeye tam itimad ederek ihtiyat edilmeli.

إِنْ شَاءَ اللَّهُ “Zülfikar” kendini tecavüzden muhafaza edecek ve mütecavizlerin başını dağıtacak veya İmana getirecek.

Aziz, Sıddık Kardeşim Ve Bu Fâni Dünyada Hamiyetli Ve Ciddî Bir Arkadaşım!

EVVELÂ: Bütün dostlarım ve hemşehrilerimden en ziyade zâtınız ve bazı Erzurum'lu zâtlar, benim bu işkenceli ve mazlumiyet haletimde Şefkatkârane ciddî alâkadarlığınıza ve imdadıma fikren koşmanıza cidden çok minnetdarım; âhir ömrüme kadar

unutmayacağım. Size bin **مَآشَاءَ اللَّهِ** ve **بَارَكَ اللَّهُ** derim.

SÂNİYEN: Mesleğime ve Risale-i Nur'dan aldığım Dersime bütün bütün muhalif olarak ve on seneden beri fâni dünyanın geçici, ehemmiyetsiz hâdiselerine bakmamak olan bir düstur-u hayatıma da münafî olarak, sırf senin hatırın ve merak ettiğin ve bu defaki uzun Mektubun için vaziyetime ve zalimlerin işkencelerine aid birkaç maddeyi beyan edeceğim.

Birincisi: Otuz sene evvel Dâr-ül Hikmet a'zası iken, bir gün arkadaşımızdan ve Dâr-ül Hikmet a'zasından Seyyid Sa'deddin Paşa dedi ki: "Kat'î bir vasıta ile haber aldım; kökü ecnebide ve kendisi burada bulunan bir zendeka komitesi, senin bir Eserini okumuş. Demişler ki, bu Eser sahibi dünyada kalsa, biz mesleğimizi (yani zendekayı, dinsizliği) bu millete kabul ettiremeyeceğiz. Bunun vücudunu kaldırmalıyız." diye senin i'damına hükmetmişler. Kendini muha-

faza et." Ben de **تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ**, ecel birdir, tegayyür etmez" dedim.

İşte bu komite, otuz sene belki kırk seneden beri hem tevessü' etti, hem benimle mücadelede herbir desiseyi istimal etti. İki defa imha için hapse ve onbir defa da beni zehirlemeye çalışmışlar (şimdi ondokuz defa oldu.) En son dehşetli plânları, sâbık dâhiliye vekilini ve Afyon'un sâbık valisini, Emirdağ'ın sâbık kaymakam vekilini aleyhime sevketmeleriyle, resmî hükûmetin nüfuzunu bütün şiddetiyle aleyhimde istimal etmeleridir. Benim gibi zaîf, ihtiyar, merdümgiriz, fakir, garib, Hizmete çok muhtaç bir bîçareye o üç resmî memurlar, aleyhimde öyle bir propaganda ve herkesi korkutmak o dereceye gelmiş ki; bir memur bana Selâm etse, haber aldıkları vakitte değiştirdikleri için, casusluktan başka hiçbir memur bana uğramadığını ve komşularımın da bazıları korkularından hiç Selâm etmediklerini gördüğüm halde; İnyet ve Hıfz-ı İlahî bana bir sabır ve tahammül verdi. Emsalsiz bu işkence, bu tazyik, beni onlara dehaletе mecbur etmedi.

İkincisi: Belki tahattur edersin, Ankara'da divan-ı riyasetinde Mustafa Kemal'le münakaşa zamanında, ona karşı dedim: "Namaz kılmayan haindir, hainin hükmü merduddur." Yüzüne şiddetli mukabele ettiğim halde; bana karşı ihanet ve hakarete cesaret edemediği halde; burada küçük bir zabıt ve bir çavuş, o ihaneti ve hakareti yaptılar. Maksudları, beni hiddete getirip bir mes'ele çıkarmak olmasından, Hıfz ve İnayet-i İlahiye bana sabır ve tahammül verdi.

Üçüncüsü: İki sene, iki mahkeme, ellerinde tedkik edilen bütün Risale-i Nur Eczalarında kanunca bir vesile bulamayıp (Haşiye) bizi ve Risale-i Nur'u beraet ettirdikten sonra; zendeka komitesi, münafık bazı memurları vesile ederek, merkez-i hükûmette resmî bir plân çevirip beni bütün bütün hilaf-ı kanun olarak bütün dostlarımdan ve Talebelerimden tecrid ve sıhhat ve hayatım noktasında en fena bir yerde, beni nefyetmek namı altında, haps-i münferid ve tecrid-i mutlak manasında beni Emirdağı'na gönderdiler. Şimdi tahakkuk etmiş ki, iki maksadla bu muameleyi yapıyorlar:

Birisi: Eskiden beri ihaneti kabul etmediğimden, beni o surette hiddete getirip bir mes'ele çıkararak mahvıma yol açmaktı. Bundan birşey çıkaramadıkları için, zehirlendirmek vasıtasıyla mahvıma çalıştılar. Fakat İnayet-i İlahiye ile, Nur Şakirdlerinin Duaları tiryak gibi, panzehir gibi ve sabır ve tahammülüm tam bir ilâç gibi o plânı akım bıraktı, o maddî ve manevî zehirin tehlikesini geçirdi. Gerçi hiçbir tarihte, hiçbir hükûmette bu tarzda işkenceli zulümler, kanun namına, hükûmet namına yapılmadığı halde; damarlarıma dokunduracak tarzda mütemadiyen tarassudlarla herkesi ürkütmekle beni hiddete getiriyordu. Fakat birden Kalbime ihtar edildi ki: Bu zalimlere hiddet değil, acımalısın. Onların herbirisi, pek az bir zaman sonra, sana muvakkaten verdikleri azab yerinde bin derece fazla bâkî azablara ve maddî ve manevî Cehennemlere maruz kalacaklar. Senin intikamın, bin defa ziyade onlardan alınır. Ve bir kısmı; Akli varsa, dünyada da kaldıkça, geberinceye kadar Vicdan azabı ve i'dam-ı ebedî korkusuyla işkence çekecekler. Ben

(Haşiye): Ya hiçbir cihetle hiçbir kanun, hattâ onların bazı keyfî kanunları bize ve Risale-i Nur'a ilişmiyorlar veyahut şimdiki bazı kanunları iliştigi halde; koca adliyeler ve üç büyük mahkemeler, istikbalde gelecek şiddetli nefret ve lanetten çekinmek için Nur'un ve bizim mahkûmiyetimize cesaret edemeyip ittifakla umumumuzun beraetine ve bütün Risale-i Nur'un iadesine karar verdikleri; ve ellerindeki kanun onlara siper olabilir, dağ gibi kuvvetli adliyeler çekindiği halde, muvakkat bir makam alan gaddar şahsiyetler bu zulmü yapmaları, elbette Semavatı ve Arzı kızdırıyor, daha hiddetime lüzum kalmıyor.

de onlara karşı hiddeti terkettim, onlara acıdım. Allah ıslah etsin dedim.

Hem bu azab ve işkencelerinde pek büyük Sevab kazanmakla beraber, Risale-i Nur Şakirdleri yerine ve onların bedeline benimle meşgul olup yalnız beni tazib etmeleri, Nurculara büyük bir faide ve Selâmetlerine Hizmet olması cihetinde de Cenab-ı Hakk'a şükrediyorum ve müdhiş sıkıntılarımla içinde bir sevinç hissediyorum.

Dördüncüsü: Senin Mektubunda benim istirahatimi ve eğer iktidarım olsa, benim Şam ve Hicaz tarafına gitmeme dair sizin hükûmet-i hazıraya müracaat maddesi ise:

Evvelâ: Biz, İmanı kurtarmak ve Kur'ana Hizmet için, Mekke'de olsam da buraya gelmek lâzımdı. Çünkü en ziyade burada ihtiyaç var. Binler Ruhum olsa, binler hastalıklara mübtela olsam ve zahmetler çeksem, yine bu milletin İmanına ve Saadetine Hizmet için burada kalmağa Kur'andan aldığım Dersle karar verdim ve vermişiz.

Sâniyen: Bana karşı hürmet yerine hakaret görmek noktasını Mektubunuzda beyan ediyorsunuz. "Mısır'da, Amerika'da olsaydınız, tarihlerde hürmetle yâdedilecektiniz." Dersiniz.

Aziz, Dikkatli Kardeşim!

Biz, insanların hürmet ve ihtiramından ve şahsımıza aid hüsn-ü zan ve ikram ve tahsinlerinden mesleğimiz itibariyle cidden kaçıyoruz. Hususan acib bir riyakârlık olan şöhretperestlik ve cazibedar bir hodefüruşluk olan tarihlere şaşaalı geçmek ve insanlara iyi görünmek ise, Nur'un bir Esası ve mesleği olan İhlasa zıddır ve münafıdır. Onu arzulamak değil, bilakis şahsımız itibariyle ondan ürküyoruz. Yalnız Kur'anın Feyzinden gelen ve İ'caz-ı Manevîsinin Lemaatı olan ve Hakikatlarının Tefsiri bulunan ve Tılsımlarını açan Risale-i Nur'un revacını ve herkesin ona ihtiyacını hissetmesini ve pek yüksek kıymetini herkes takdir etmesini ve onun pek zahir manevî Keramatını ve İman noktasında zendekanın bütün dinsizliklerini mağlub ettiklerini ve edceklerini bildirmek, göstermek istiyoruz ve onu Rahmet-i İlahiyeden bekliyoruz.

Şahsıma aid ehemmiyetsiz ve cüz'î bir maddeyi haşiye olarak beyan ediyorum:

Madem Receb Bey ve Kara Kâzım seninle dost ve zannımca Eski Said'le de münasebetleri var; onlardan iyilik istemek değil, belki

bana karşı selefleri gibi manasız, lüzumsuz tazyik ve zulme meydan vermesinler. Hakikaten buranın maddî ve manevî havasıyla imtizaç edemiyorum. Sıkıntıları pek fazla. İkametgâhımı hem dışarıdan, hem içeriden kilitliyorum. Her cihetle yalnızım. Ve bir cihette de komşusuz, sıkıntılı bir odada, hasta bir halde hayatımı geçiriyorum. Bazan bir günü, Denizli'de bir ay hapisten fazla beni sıkmış. Bu yirmi sene dehşetli zulüm ile hürriyetime ve serbestiyetime ilişmek artık yeter. Zâten iki sene mahkemelerin tedkikatıyla ve aleyhimdeki münafıkların plânları akîm kalmasıyla kat'iyen tebeyyün etmiş ki, şahsımda ve Nurlarda bu vatan ve millete zarar tevehhüm etmekle daha kimseyi kandıramazlar. Ben de herkes gibi hürriyetime sahip olsam, belki tebdil-i hava için mutedil havası bulunan bu kazanın bazı köylerine gitmeme müsaadekâr bir iş'ar burada olsa, münasib olur. Size ve oradaki Nur dostlarıma çok Selâm ve Dua ediyoruz.

الْباقِي هُوَ الْباقِي
Said Nursî

* * *

Hakikaten merhum Hasan Feyzi gibi az zamanda çok Hizmet eden ve Nurlara karşı pek çok ciddî alâkadar olan Mustafa Osman'ın Hizmetinin makbuliyetine bir delil olarak, Hasan Feyzi'nin ve onun Ruhlarında ve Sadakatlerinde iki muallim olan Ahmed Fuad ve Mustafa Sungur ve iki yüksek Talebe olan Mustafa Oruç ve Rahmi'yi bulması ve Risale-i Nur'un o kuvvetli ellerle Hizmetine çalışması, o havali için büyük bir saadettir.

Hem bazı cümleleri ta'dilâtla beraber "Lâhika"mıza geçirdiğimiz Mustafa Osman'ın ve muallim Mustafa Sungur'un müşterek acib Mektupları gösteriyor ki; merhum Hasan Feyzi nev'inde bir sünbül orada inkişafa başlamış, **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** çok bîçarelerin İmanını kurtaracaklar. Hususan onların mahiyetinde ve Isparta'nın küçük masum Kahramanlarına benzer Rahmi namında ondört yaşında bir mektebli çocuğun fedakârane Nurların Derslerini gaye-i hayat bilmesi, bizleri ve Nurları cidden sevindiriyor. O havali için gençlerin kurtulmasına bir fâl-i hayırdır.

Risale-i Nur'un “Zülfikar” ve sair mecmuaların İntişarı için büyük yardımlarda bulunan ve merhum Şehid Hâfız Ali'nin en mükemmeli

tarzda yazdığı ve Nur Fabrikasında tam çalışan bir arkadaşı ve sadık bir vârisi olan Hâfız Mustafa'nın eline emanet bırakılan bütün Risale-i Nur Eczaları onun eline geçmesini temin eden Ahmed Fuad'ı ve emaneti ona teslim eden Kardeşimiz Hâfız Mustafa'yı ve Safranbolu memleketini ve oradaki Kardeşlerimizi Ruh u Canımızla tebrik

ediyoruz. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** “Zülfikar”a verdiği herbir banknota mukabil bin

kâr görecek, binler hayırlara medar olacak. Hem ona, hem Kardeşlerinden hatib İbrahim'e, hem yeni bir fedakâr muallim olan Mustafa Sungur'a ve küçük bir Salahaddin olan Rahmi'ye ve başta Mustafa Osman ve Hıfzı olarak oradaki bütün Kardeşlerimize Selâm ederiz.

* * *

Muhterem, Mübarek, Muazzez, Şefkatli Ve Faziletli Üstadımız Efendimiz Hazretlerine!

Evvelâ: لِكُلِّ مُصِيبَةٍ إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ Risale-i

Nur Kahramanlarından Şehid merhum Hâfız Ali Efendi'nin refakat-ı maneviyesine bu defa vâsıl olan Hasan Feyzi Ağabeyimizin irtihali, bizleri cidden müteessir eylemiştir. Başta siz Üstadımız Efendimiz oldukları halde bütün Risale-i Nur Talebelerine ve kendisinin mensub olduğu maddî ve manevî efrad-ı ailesine ve Medrese-i Nuriyesine ve Denizli halkına ta'ziyetlerimi bildirir ve teessürlerinize iştirak eylerim. Ve naçiz manevî hediyelerimi Dergâh-ı İlahiyeye takdim eylerken, Garik-ı Rahmetler İhsan buyurmasını niyazlarda bulunurum.

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ fehvasınca, bu Âlemden Âlem-i Ervaha götürdüğü,

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّتَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

Âyet-i Sübhanînin işaret buyurduğu Ecr-i Naîm, çok Hasan Feyzi'ler sümbül vermesini Eltaf-ı İlahiyeden Tazarru' ve Niyaz eylerim.

Muhterem Efendim! Mesmuatıma nazaran, Denizli'de bundan yetmiş-seksen sene evvel büyük bir Evliyadan Hasan Feyzi isminde bir zât, bir gün Talebelerine: "Bugün Kürdistan'da bir Evliya dünyaya geldi." diye beşaretle bulunmakla Zât-ı Devletlerini işaret buyurmuş. Ba'dehu Denizli'ye başka başka perdelerle teşrifiniz, o Zâtın Ruhunu şâd ve i'zaz için olduğunu telakki etmiştim; ve az zaman sonra aynı isimde müteveffa Hasan Feyzi Efendi'nin Risale-i Nur'a hürmetle birinci Hasan Feyzi'ye imtisalen istikbal etmesi ve Nurlara taaşşukla idhal-i envâr olması, bu kanaatımı kat kat ziyadeleştirdi. Şimdi de düşündüm: Birinci Hasan Feyzi'nin vefatından sonra Said yetişti ve namına baktığı ikinci Hasan Feyzi de Vazifesini yaptı ve Nurlara gark olarak ve yerine bırakacağı çok Hasan Feyzi'leri de Vazife başına davet edip hayata veda etti. Cenab-ı Erhamürrâhimîn'den Tazarru' ve Niyaz eylerim ki, Risale-i Nur'a ve Üstadımıza bu Hasan Feyzi'nin acısını unutturacak daha çok Hasan Feyzi'ler ihsan buyursun ve onların başlarında Üstadımızı mes'ud ve bahtiyar ve muammer buyurmasını onun Derya-i Rahmetinden, Fazlından, İneyetinden ve İhsanından, İkramından, İn'amından, Eltafindan ümidvar olup, görmekliğimizi Tazarru' ve Niyaz eylerim.

Günahkâr, âciz, kusurlu talebeniz

Halil İbrahim

(Rahmetullahi aleyhi ve alâ Hasan Feyzi)

* * *

**BU SIKINTILI ZAMANDA NEFSİM SABIRSIZLIKLA BENİ TACİZ
EDERKEN, BU FIKRA ONU TAM SUSTURDU; ŞÜKRETTİRDİ. SİZE
DE FAİDESİ OLUR DİYE LEFFEN TAKDİM EDİLEN BU FIKRA,
BAŞIMIN YANINDA ASILI DURUYOR.**

1- Ey nefsim! Yetmişüç sene, yüzde doksan adamdan ziyade zevklerden hissensi almışsın. Daha hakkın kalmadı.

2- Sen, âni ve fâni zevklerin Bekasını arıyorsun; onun için onun zevaliyle ağlamağa başlıyorsun. Kör hissiyatınla bu yanlışın tam tokadını yersin. Bir dakika gülmeye bedel, on saat ağlıyorsun.

3- Senin başına gelen zulümler ve musibetlerin altında Kaderin Adaleti var. İnsanlar, senin yapmadığın bir işle sana zulüm ediyorlar. Fakat Kader senin gizli hatalarına binaen, o musibet eliyle seni hem terbiye, hem hatana keffaret ediyor.

4- Hem yüzer tecrübenle, ey sabırsız nefsim! Kat'î kanaatın gelmiş ki; zahirî musibetler altında ve neticesinde, İnayet-i İlahiye'nin çok tatlı neticeleri var.

عَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ çok kat'î bir

Hakikatı Ders veriyor. O Dersi daima hatıra getir. Hem feleğin çarkını çeviren Kanun-u İlahî, senin hatırın için -o pek geniş Kanun-u Kaderî- değiştirilmez.

5- مَنْ آمَنَ بِالْقَدَرِ آمِنَ مِنَ الْكَدْرِ Kudsî Düsturunu

kendine rehber et! Hevesli akılsız çocuklar gibi, muvakkat, ehemmiyetsiz lezzetlerin peşinde koşma! Düşün ki; fânî zevkler, sana manevî elemeler, teessüfler bırakıyor. Sıkıntılar, elemeler ise; bilakis manevî lezzetler ve uhrevî sevablar veriyor. Sen divane olmazsan, muvakkat lezzeti yalnız şükür için arayabilirsin. Zâten lezzetler şükür için verilmiş.

Said Nursî

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelen: Garib bir münazara-i nefsiyemi, bana mahsus iken, bera-yı malûmat size yazmak hatırıma geldi. Şöyle ki:

Başım üstündeki sizce malûm levha, nefsimi tam susturduğu halde; bu gece nefs-i emmarenin silâhını daha musırrane istimal eden kör hissiyatım, damarlarıma tam dokundurup, tesemmüm ve hastalıktan gelen ziyade teessür ve hassasiyet ve şeytandan gelen ilkaat ve fitrî hubb-u hayattan gelen acib bir haletle, o ikinci nefs-i emmare hükmünde olan kör hissiyat, benim vefat ihtimalinden şiddetli bir me'yusiyet ve tellüm ve kuvvetli bir hırs ve zevk ve lezzetle Kalb ve Ruhuma tam ilişti. "Ne için istirahat-ı hayatına çalışmıyorsun.. belki reddediyorsun; ve gayet zevkli ve masumane lezzetli bir hayat ve bir ömür, kendine Nur Dairesinde aramıyorsun ve ölmeğe karar verip razı oluyorsun?" dedi ve dediler. Birden gayet kuvvetli iki Hakikat, o ikinci nefs-i emmareyi şeytanla beraber susturdu.

Birincisi: Madem Risale-i Nur'un Vazife-i Kudsiye-i İmaniyesi benim ölümümle daha ziyade hâlisane inkişaf edecek ve hiçbir cihetle dünya işlerine ve benlik ve enaniyete vesilelikle ittiham

edilmeyecek ve rekabeti tahrik eden hayat-ı şahsiyemi bulmadığı için daha mükemmel ve İhlas ile o Vazife devam edecek. Hem ben dünyada kaldıkça gerçi bir derece yardımım olabilir, fakat âdi şahsiyetimin ehemmiyetli rakipleri, münekkidler, o şahsiyeti ittiham edebilir ve Risale-i Nur'a İhlassızlıkla ilişebilir ve bir derece çekinir, çekindirir. Hem bir derece bekçilik yapan bir şahsiyetin yatmasıyla, o Daire-i Nuranîyedeki bütün ehl-i gayret müteyakkız davranır. Bir nöbetdar yerine, binler bekçi çıkar. Elbette ölüm gelse, baş üstüne geldin demek gerektir.

Hem madem Nur Şakirdlerinden çokları hem malını, hem istirahatını, hem dünya zevklerini, hem lüzum olsa hayatını Nur'un Hizmetinde feda ediyorlar, sen ey nefsim neden fedakârlıkta en geri kalmak istersin.

Hem kat'iyyen bil ki: Çok bîçarelerin Hayat-ı Bâkiyelerini Nurlarla kurtarmak Hizmetinde, fânî ve zahmetli ihtiyarlık hayatını memnuniyetle bırakmağa lüzum olsa veya vakti gelse, razı olmak gayet lezzetli bir şereftir.

İkincisi: Nasılkı âciz, zaîf bir adam, bir batmanı kaldıramadığı halde on batman yük üstüne yığılmış bulunsa; ve dostları onu çok kuvvetli bilip ona gizli za'fına yardımdan ziyade ondan yardım istedikleri halde; o bîçare de onların hüsn-ü zannını kırmamak veyahud kendini çok aşağı göstermemek için gayet ağır ve soğuk olan gösteriş ve tekellüflerle kendini yüksek ve kuvvetli göstermeğe çalışmak çok elîm ve zevksiz olması gibi; aynen öyle de: Ey kör hissiyatın içine giren nefs-i emmare! Bu âdi şahsiyetimin ve bir çekirdek kadar ehemmiyeti olmayan istidadımın yüz derece fevkinde ve sırf bir İnayet-i Rabbanîye olarak bu karanlıklı ve çok hastalıklı asırda Kur'anın Ecza-hane-i Kudsiyesinden çıkan ve Rahmet-i İlahîye ile elimize verilen Risale-i Nur'daki Hakikatlara o şahıs masdar ve menba' ve medar olamaz. Belki yalnız çok bîçare ve muhtaç ve Kur'an kapısında bir sâil ve muhtaçlara yetiştirmeye bir vesile olduğum halde, Nur'un Muhlis ve Hâlis, Sıddık ve Sadık, Safi ve Fedakâr Şakirdleri, o bîçare şahsiyetim hakkında yüz derece ziyade hüsn-ü zanlarını kırmamak ve hissiyatlarını incitmemek ve Nurlara karşı şevklerine ilişmemek ve Üstad namı verdikleri o bîçare şahsı, onların hatırı için çok aşağı olduğunu göstermemek ve ağır ve elemli tekellüflere ve tasannu'lara mecbur olmamak için ve yirmi sene tecridatın verdiği tevahhuş için, hattâ dostlarla dahi -Hizmet-i Nuriye olmazsa- görüşmeyi terkediyorum ve etmeye Ruhen mecbur oluyorum

ve tekellüfe ve kıymetten ziyade kendimi göstermeğe ve ziyade hüsn-ü zan edenlere karşı hoş görünmek için kendimi makam sahibi göstermek ve Sırr-ı İhlâsa tam münafî kendini büyük göstermek ve vakar perdesi altında benliğin zararlı ve fânî zevkini aramak haletleri ise, ey nefsim meftun olduğun o zevkleri hiçe indirirler.

Ey nefis! Ey zevke mübtela bedbaht kör hissiyat! Binler dünyevî zevki alsan, şu vaziyette yine bozulur, o zevk ayn-ı elem olur. Madem yüzde doksan mazideki ahabab âdeta güya beni Berzaha çağırıyorlar. Bu hazır zamandaki on dosttan ben kaçmağa mecbur oluyorum. Elbette bu ihtiyarlık ve yalnızlık hayata, Berzah Hayat-ı Maneviyesi bin derece müreccahtır.. diye bu iki Hakikatla hadsiz şükürler olsun o ikinci nefs-i emmare tam susturuldu, Kalb ve Ruhtan gelen zevke razı oldu, şeytan dahi sustu. Hattâ damarlarımdaki maddî hastalık da gayet hafifleşti.

Elhasıl: Ölsün, Vazife-i Nuriye daha ziyade İhlas ile rekabetsiz, ittihamsız inkişaf eder.

Hem bu zamanda aramadığım cüz'î, muvakkat zevk ve bu hayat ve dünya gözüyle Fütuhât-ı Nuriye'den gelen lezzet bedeline; çok ağır, soğuk ve nâhoş tekellüf elemelerinden ve hoddüruşluk zahmetlerinden ve tasannu' zararlarından kurtulmak vardır.

Hem bu senede bir defa ey nefis; Ruh ve Kalb ile beraber çok müştak olduklarınız eski zevkli ve hayatımdaki yaşadığım memleketleri ve ünsiyet ettiğim ahababları ve müfarakatlerinden çok mahzun olduğum Kardeşleri görmek için, beraber kısmen Hakikaten, kısmen hayalen o geçmiş mazide gezdin. Sen de gördün ki, o sevimli, müteaddid vatanlarımda, yüzde ancak bir-iki ahababı bulabildin. Ötekiler, bütün Berzah Âlemine göçmüşler ve o sevimli hayat levhaları değişmiş, elîm ve hazîn bir vaziyet almış. **Daha o ahababsız yerleri görmek istenilmez. Onun için, bu hayat ve bu dünya bizi kovmadan evvel ve haydi dışarıya demeden, biz Kemal-i İzzetle, Allah'a ısmarladık deyip İzzetimizle bu fânî zevklerimizi bırakmalıyız.**

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Umum Kardeşlerimize binler Selâm ve Dua eden, hasta fakat tam mesrur Kardeşiniz

Said Nursî

Sizleri ve umum Risale-i Nur Şakirdlerini ve bilhassa Medrese-i Nuriyenin Talebelerini ve bilhassa o merhumun akrabalarını, Medrese-i Nuriyenin mübarek Üstadı Hacı Hâfız Mehmed'in vefatı münasebetiyle ta'ziye ediyoruz. Ve Nurlar hesabına bütün Ruh u Canımızla biz dünyada kaldıkça ona Dua-yı Rahmet etmeğe ve Hâfız Ali ve Hasan Feyzi ortasında daima bütün manevî kazançlarımıza hissedar etmeğe kat'î karar verdik. O çok ehemmiyetli ve Nur Hizmetinde muvaffakiyetli, merhum o mübarek zâtın mükemmel Vazifesini bitirip yüzer manevî evlâd ve hayr-ül halef bırakıp gittiği ve terhis olduğu, Rahmet ve İstirahat Âlemine çekildiği aynı zamanda, büyük Üstadlarımın dairesine kazançlarımı bağışladığım zaman; Hâfız Ali, Hâfız Mehmed, Mehmed Zühdü ve Sav'lı Ahmed ve Hasan Feyzi içinde ihtiyarım olmadan Hacı Hâfız Mehmed daha hayatta iken on günden beri onların içinde görüyordum. Derdim: "Vefat edenler içinde bu da bulunsun..." İlişmedim. Hem hayatta olanlar içinde, hem Üstadlar dairesinde bulunmasına hayret ederdim. Şimdi bu Mektubunuzdan anlaşıldı ki; onun hâlisane Kudsî Hizmetinin bir Kerameti olarak vefatını ihsas ediyordu.. Hâfız Ali, Hasan Feyzi ortasında makamım var diye iş'ar ediyordu. Cenab-ı Hak onun Defter-i A'maline, Sava Medrese-i Nuriyede okunan ve yazılan Risalelerin Harfleri adedince

Ruhuna Rahmetler ve Kabrine Nurlar İhsan eylesin.. آمین. Ve aynı sistemde tam hayr-ül halef mahdumu Hâfız Mehmed ve hafidi Ahmed Zeki'yi onun Vazifesinin idamesine muvaffak eylesin, آمین! Ve onların umumuna Sabr-ı Cemil İhsan eylesin... آمین.

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Aziz, Siddık Kardeşlerim ve Nur Şakirdlerinin Küçük Pehlivanları!

Asâ-yı Musa âhirlerinde -bazı nüshalarında- mübarekler pehlivanı büyük Ruhlu Küçük Ali namında bir Kardeşimizin sualine karşı verdiğim bir cevap var. Onu okuyunuz ki, o zâta bazı mu'terizler Risale-i Nur'un kıymetini bir derece kırmak için demişler: "Herkes Allah'ı bilir. Âdi bir adam, bir Veli gibi Allah'a İman eder" diye Nurların pek yüksek ve pek çok kıymetdar ve gayet lüzumlu tahşidatını ziyade göstermek istemişler.

Şimdi İstanbul'da -daha dehşetli bir fikirde- anarşi fikirli küfr-ü mutlaka düşmüş bir kısım münafıklar, Risale-i Nur gibi, ekmek ve suya ihtiyaç derecesinde herkes muhtaç olduğu İmanî Hakikatlarına ihtiyacı düşürmek desisesiyle diyorlar ki: "Her millet, herkes Allah'ı bilir. Onu, daha yeni Ders almağa ihtiyacımız çok yok." diye mukabele etmek istiyorlar. **Halbuki Allah'ı bilmek, bütün Kâinata ihata eden Rububiyetine ve zerrelere yıldızlara kadar cüz'î ve küllî herşey Onun Kabza-i Tasarrufunda ve Kudret ve İradesiyle olduğuna**

kat'î İman etmek ve mülkünde hiçbir şeriki olmadığına لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

Kelime-i Kudsiyesine, Hakikatlarına İman etmek, Kalben tasdik etmekle olur. Yoksa "Bir Allah var" deyip, bütün mülkünü esbaba ve tabiata taksim etmek ve onlara isnad etmek, hâşâ hadsiz şerikleri hükmünde esbabı merci' tanımak ve herşeyin yanında hazır İrade ve İlmini bilmemek ve şiddetli Emirlerini tanımamak ve Sıfatlarını ve gönderdiği Elçilerini, Peygamberlerini bilmemek, elbette hiçbir cihette Allah'a İman Hakikatı onda yoktur. Belki küfr-ü mutlakdaki manevî Cehennem dünüvî tazibinden kendini bir derece teselliye almak için o sözleri söyler.

Evet inkâr etmemek başkadır, İman etmek bütün bütün başkadır.

Evet Kâinatta hiçbir zîşuur, Kâinatın bütün eczası kadar şahidleri bulunan Hâlık-ı Zülcelal'i inkâr edemez... Etse, bütün Kâinat onu tekzib edeceği için susar, lâkayd kalır. Fakat Ona İman etmek: Kur'an-ı Azîmüşşan'ın Ders verdiği gibi, O Hâlık'ı Sıfatları ile, İsimleri ile umum Kâinatın şهادetine istinaden Kalben tasdik etmek ve Elçileriyle gönderdiği Emirleri tanımak; ve günah ve Emre muhalefet ettiği vakit, Kalben tövbe ve nedamet etmek iledir. **Yoksa, büyük günahları serbest işleyip istiğfar etmemek ve aldırmamak, o İmandan hissesi olmadığına delildir.** Her ne ise... Evlâdlarım, ehemmiyetli bir hâdis size bu uzun mes'eleyi kısaca beyan etmeye sebeb oldu. Şimdilik sizlere Risale-i Nur'un ehemmiyetli Şakirdleri nazarıyla bakıyorum. Mustafa Oruç çok tali'lidir ki, kendi sisteminde ve Ruhunda ve ciddiyetinde, az bir zamanda sizleri buldu. Bir iken on Mustafa oldu.

Aziz, Muhterem Kardeşim!

Evvelâ zâtınızın bir Risale kadar câmi' ve uzun ve müdakkikane, hararetili Mektubunuzu kemal-i merakla okudum. Peşin olarak size bunu beyan ediyorum ki: Risale-i Nur'un Üstadı ve Risale-i Nur'a "Celcelutiye Kasidesi"nde rumuzlu işaretıyla pek çok alâkadarlık gösteren ve benim Hakaik-i İmaniyede hususî Üstadım İmam-ı Ali'dir

(R.A.). Ve **قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ**

Âyetinin nassıyla, Âl-i Beyt'in Muhabbeti, Risale-i Nur'da ve mesleğimizde bir Esastır. Ve Vehhabîlik damarı, hiçbir cihette Nur'un Hakikî Şakirdlerinde olmamak lâzım geliyor. Fakat madem bu zamanda zendeka ve ehl-i dalalet ihtilaftan istifade edip, Ehl-i İmanı şaşırtıp ve Şeairi bozarak, Kur'an ve İman aleyhinde kuvvetli cereyanları var. Elbette bu müdhiş düşmana karşı cüz'î teferruata dair medar-ı ihtilaf münakaşaların kapısını açmamak gerekir.

Hem ölmüş insanları zemmetmek, hiç lüzumu yok. Onlar Dâr-ı Âhirete, mahall-i cezaya gitmişler. Lüzumsuz, zararlı, onların kusurlarını beyan etmek, emrolunan Muhabbet-i Âl-i Beytin muktezası değildir ve lâzım da değildir.. diye Ehl-i Sünnet Velcemaat, Sahabeler zamanındaki fitnelerden bahis açmayı men'etmişler. Çünkü Vakıa-i Cemel'de Aşere-i Mübeşşere'den "Zübeyr" ve "Talha" ve "Aişe-i Sıddıka" (R.A.) bulunmasıyla Ehl-i Sünnet Velcemaat o harbi ictihad neticesi deyip; "Hazret-i Ali (R.A.) haklı, öteki taraf haksız fakat ictihad neticesi olduğu cihetle afvedilir". Hem Vehhabîlik damarı, hem müfrit Râfızîlerin mezhepleri İslâmiyet'e zarar vermesin diye Sıffin Harbi'ndeki bâğîlerden de bahis açmayı zararlı görüyorlar.

Haccac-ı Zalim, Yezid ve Velid gibi heriflere İlm-i Kelâm'ın büyük Allâmesi olan Sa'deddin-i Taftazanî, "**Yezid'e lanet caizdir**" demiş; fakat "**Lanet Vâcibdir**" dememiş. "**Hayırdır ve Sevabı vardır**" dememiş. Çünkü hem Kur'anı, hem Peygamberi, hem bütün Sahabelerin Kudsî Sohbetlerini inkâr eden hadsizdir. Şimdi onlardan meydanda gezenler çoktur. Şer'an bir adam, hiç mel'unları hatıra getirmeyip lanet etmese, hiçbir zararı yok. Çünkü zemm ve lanet ise, medih ve muhabbet gibi değil; onlar Amel-i Sâlihte dâhil olamaz. Eğer zararı varsa daha fena...

İşte şimdi gizli münafıklar, Vehhabîlik damarıyla en ziyade İslâmiyet'i ve Hakikat-ı Kur'aniyeyi muhafazaya memur ve mükellef

olan bir kısım Hocaları elde edip, Ehl-i Hakikatı Alevîlikle ittiham etmekle birbiri aleyhinde istimal ederek dehşetli bir darbeyi, İslâmiyet'e vurmağa çalışanlar meydanda geziyorlar. Sen de bir parçasını Mektubunda yazıyorsun. Hattâ sen de biliyorsun; benim ve Risale-i Nur'un aleyhinde istimal edilen en tesirli vasıtayı, Hocalardan bulmuşlar. Şimdi Haremeyn-i Şerife'nin hükmeden Vehhabîler ve meşhur, dehşetli dâhîlerden İbn-üt Teymiye ve İbn-ül Kayyim-i Cevzî'nin pek acib ve cazibedar eserleri İstanbul'da çoktan beri hocaların eline geçmesiyle, hususan evliyalar aleyhinde ve bir derece bid'alara müsaadekâr meşreblerini kendilerine perde yapmak isteyen, bid'alara bulaşmış bir kısım hocalar, sizin Muhabbet-i Âl-i Beyt'ten gelen ve şimdi izharı lâzım olmayan ictihadınızı vesile ederek hem sana, hem Nur Şakirdlerine darbe vurabilirler. Madem zemmetmemek ve tekfir etmemekte bir Emr-i Şer'î yok, fakat zemde ve tekfirden hüküm-ü şer'î var. Zemm ve tekfir, eğer haksız olsa, büyük zararı var; eğer haklı ise, hiç hayır ve sevab yok. Çünkü tekfire ve zemme müstehak hadsizdir. Fakat zemmetmemek, tekfir etmemekte hiçbir hüküm-ü şer'î yok, hiç zararı da yok. İşte bu Hakikat içindir ki; Ehl-i Hakikat, başta Eimme-i Erbaa ve Ehl-i Beyt'in Eimme-i İsna Aşer olarak Ehl-i Sünnet, mezkûr Hakikata müstenid olan Kanun-u Kudsiyeyi kendilerine rehber edip, İslâmlar içinde o eski zaman fitnelerinden medar-ı bahs ve münakaşa etmeyi caiz görmemişler; menfaatsiz, zararı var demişler.

Hem o harblerde, çok ehemmiyetli Sahabeler, nasılsa iki tarafta bulunmuşlar. O fitneleri bahsetmekte o Hakikî Sahabelere, “Talha” ve “Zübeyr” (R.A.) gibi Aşere-i Mübeşşere'ye dahi tarafgirane bir inkâr, bir itiraz Kalbe gelir. Hata varsa da tövbe ihtimali kuvvetlidir. O eski zamana gidip lüzumsuz, zararlı, Şeriat emretmeden o ahvalleri tedkik etmekten ise; şimdi bu zamanda bilfiil İslâmiyet'e dehşetli darbeleri vuran, binler lanete, nefrete müstehak olanlara ehemmiyet vermemek gibi bir halet, mü'min ve müdakkik bir zâtın Vazife-i Kudsiyesine muvafık gelemez...

Hattâ Sabri ile küçücük münakaşanız; hem Risale-i Nur'a, hem hakaik-i İmaniye'nin İntişarına ehemmiyetli zarar verdiğini senden saklamam. Aynı vakitte burada hissettim, müteessir ve müteallim oldum. Sonra senin gibi Ehl-i Tahkik bir Âlimin Risale-i Nur'a oraca ehemmiyetli bir Hizmete vesile olacak Sabri oraya gelmesi, ikinizden büyük bir Hizmet-i Nuriye beklerken, bilakis üç cihetle Nur'a zarar geldiğini hissettim ve gördüm. Acaba neden bu zarar olmuş?

diye, iki-üç gün sonra haber aldım ki; Sabri manasız, lüzumsuz seninle münakaşa etmiş; sen de hiddete gelmişsin. Eyvah dedim, "Ya Rab! Erzurum'dan imdadıma yetişen bu iki zâtın münakaşasını musalahaya tebdil et." diye Dua ettim. Risale-i Nur'un İhlas Lem'alarında denildiği gibi; **şimdi Ehl-i İman, değil Müslüman Kardeşleriyle belki hristiyanın dindar Ruhanîleriyle ittifak etmek ve medar-ı ihtilaf mes'eleleri nazara almamak, niza' etmemek gerektir.** Çünkü küfr-ü mutlak hücum ediyor. Senin Hamiyet-i Diniye ve Tecrübe-i İlmiye ve Nurlara karşı alâkanızdan rica ediyorum ki, Sabri ile geçen macerayı unutmğa çalış ve onu da afvet ve Helâl et. Çünkü o, kendi kafasıyla konuşmamış; eskiden beri Hocalardan işittiği şeyleri, lüzumsuz münakaşa ile söylemiş. Bilirsin ki; büyük bir Hasene ve iyilik, çok günahlara keffaret olur. Evet o hemşehrimiz Sabri, Hakikaten Nur'a ve Nur vasıtasıyla İmana öyle bir Hizmet eylemiş ki, bin hatasını afvettirir. Sizin âlîcenablığınızdan, o Nur Hizmetleri hatırı için, dost bir hemşehri ve Nur Hizmetinde bir arkadaş nazarıyla bakmalısınız.

Sahabelerin bir kısmı, o harblerde Adalet-i İzafiye ve nisbiye ve Ruhsat-ı Şer'iye'yi düşünüp tâbi' olarak, "Hazret-i Ali"nin (R.A.) takib ettiği Adalet-i Hakikiye ve Azimet-i Şer'ie ile beraber zâhidane, müstağniyane, muktesidane mesleğini terkedip muhalif tarafa bu ictihad neticesinde girdiklerini, hattâ "İmam-ı Ali"nin (R.A.) Kardeşi Ukayl ve "Habr-ül Ümme" ünvanını alan "Abdullah İbn-i Abbas" dahi bir vakit muhalif tarafında bulunduklarından, hakikî Ehl-i Sünnet Vel-cemaat, **مِنْ مَحَاسِنِ الشَّرِيعَةِ سَدُّ أَبْوَابِ الْفِتَنِ** bir Düstur-u Esasiye-i

Şer'ieye binaen **طَهَّرَ اللَّهُ أَيْدِيَنَا فَنُطَهِّرُ السِّنَّتَنَا** diyerek o fitnelerin

kapısını açmak, bahsetmek caiz görmüyorlar. Çünkü itiraza müstehak birkaç tane varsa, tarafgirlik damarıyla büyük Sahabelere, hattâ muhalif tarafında bulunan Âl-i Beyt'in bir kısmına ve "Talha" ve "Zübeyr" (R.A.) gibi Aşere-i Mübeşşere'den büyük zâtlara itiraza başlar, zemm ve adavet meyli uyanır diye, Ehl-i Sünnet o kapıyı kapamak tarafdarıdır. Hattâ Ehl-i Sünnet'in ve İlm-i Kelâm'ın Azîm İmamlarından meşhur "Sa'deddin-i Taftazani", Yezid ve Velid hakkında tel'in ve tadmile cevaz vermesine mukabil, "Seyyid Şerif-i Cürcanî" gibi Ehl-i Sünnet

Velcemaat'in Allâmeleri demişler: "Gerçi Yezid ve Velid, zalim ve gaddar ve fâcirdirler; fakat sekeratta İmansız gittikleri gaybîdir. Ve kat'î bir derecede bilinmediği için, o şahısların nass-ı kat'î ve delil-i kat'î bulunmadığı vakit, İmanla gitmesi ihtimali ve tövbe etmek ihtimali olduğundan, öyle hususî şahsa lanet edilmez. Belki

لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ وَالْمُنَافِقِينَ gibi umumî bir ünvan ile lanet caiz olabilir. Yoksa zararlı, lüzumsuzdur." diye "Sa'deddin-i Taftazanî"ye mukabele etmişler. Senin müdakkikane ve âlimane Mektubuna karşı uzun cevap yazmadığının sebebi; hem ehemmiyetli hastalığım ve ehemmiyetli meşgalelerim içinde acele bu kadar yazabildim.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Said Nursî

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: Cennet-ül Firdevs'in meyveleri ve Medreset-üz Zehra'nın heyet-i fa'alesinin Sahaif-i Amelleri ve Defter-i Haseneleri olan "Zülfikar" ve arkadaşlarını, Selâmetle cuma gecesı serçe kuşunun verdiği müjdeden iki saat sonra kemal-i sürur ile aldık. Sizlere onların

harfleri adedince بَارَكَ اللَّهُ وَفَقَّكُمْ اللَّهُ وَأَسْعَدَكُمْ اللَّهُ فِي الدَّرَجَاتِ

deyip Ruh u Canımızla sizi tebrik ettiğimiz gibi, bu memleketi de tebrik ederiz. Ve "Zülfikar"ın zuhurunun mukaddemeleri başlaması ile Din lehinde kuvvetli cereyanların ve aleyhindeki tecavüzün durması ve bir kısmı rücu edip eski hatiatın tamirine çalışması işaretiyle, şimdi bil-

fiil tezahür ve neşrolması, إِنَّ شَاءَ اللَّهُ memleket için İslâmiyet cihetinde büyük bir faidesi olacak ve zulmetleri dağıtacak işaretini veriyor.

Evet şimalden gelen küfr-ü mutlak cereyanını durduracak, yalnız Risale-i Nur'dur. Siyaset, diplomathık, bu Vazifeyi göremez. Onun için, vatanperver ve milliyetçi ve siyasetçiler, Nurlara sarılmağa mecburiyet var. O "Zülfikar"ın zuhura gelmesi için çalışanların Şahs-ı Manevîsinin, belki herbirisinin Kıyametteki Defter-i

Hasenatına yediyüz sahifesiyle bir tek Sahife-i Hasenat olmasını Rahmet-i İlahiyeden niyaz ediyoruz. Madem o İman Hakikatları yüksek bir İbadet ve Hasenedir ve onunla çokların İmanını kurtarmak binler Hasene hükmündedir, onun zuhuruna çalışanların herbirisi onu okuyup ve dinleyip İtikad etmesiyle, aynen işlediği sair Hayratın Defteri gibi bir Uhrevî Senedidir. Elbette onların ve Şahs-ı Manevîsinin Âhirette Defter-i Hasenatından yediyüz sahifesiyle birtek sahife olarak “Zülfıkar” aynen neşrolmak ve bir sahifesi hükmüne geçmek hadsiz bir Rahmetin ş'e'nidir.

Sâniyen: Gerçi Nurlar girdikleri her yerde galebe eder, fakat mütemerrid ve muannid zındıklar, maddiyyunlar, ellerinden geldiği kadar Fütuhatına fütur vermek için desiselere ve ehl-i siyasete evham

vermeğe çabalıyorlar. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** bir halt edemezler. Fakat ihtiyat, her

vakit iyidir. **سِرًّا تَنَوَّرْتُ** Düsturu devam ediyor. Tâ bunun gibi birkaç mecmua çıkıncaya kadar temkinli ve ihtiyatlı bulunmak lüzumu var. Hattâ

bu defa Sırr-ı **إِنَّا آعْطَيْنَا** nın remizli Risalesini onüç seneden beri görmediğim halde buraya göndermek bir derece ihtiyat kaidesine muhalif olduğu gibi, herkes anlamaz; hem Tevil ve Tefsir lâzımdır. Çünkü “Lâhika”da bir Mektubda yazmıştım ki, iki Hakikat mücmelen bana ihtar edilmişti:

Birisi: Bir derece dar bir dairede bir Nur gösterilmişti; geniş bir dairede mana verip, kırk sene evvel "**Bir Nur göreceğiz**" diye müjde veriyordum. Hattâ hürriyetten evvel, eski Talebelerime de o müjdeyi mükerrer söylüyordum. Zannederdim ki; geniş siyaset dairesinde olacak. Halbuki bu memleketin en ziyade muhtaç olduğu İmanî ve İslâmî ve Hayat-ı İçtimaiye-i İslâmiye Dairesinde Risale-i Nur'u göreceksiniz diye Hakikattan bana ihtar edilmiş; bir Hiss-i Kabl-el Vuku' ile musırrane ve tekrar ile ben de haber veriyordum, o Hak ve Hakikatlı mes'elenin suretini değiştiriyordum.

İkincisi: Şeair-i İslâmiyeye ve Siyaset-i İslâmiyeye darbe vuranlar oniki, onüç, ondört, onaltı sene zarfında büyük darbeler yiyecekler diye bana ihtar edildi. Evvelki mes'elenin aksine olarak, geniş dairede vuku'bulan o hâdisatı ve büyük Cemaatlara gelen o tokatları, küçük bir dairede şahıslara gelecek tokatlar suretinde mana vermiştim ki, tam aynen iki dairede, hem küçük, hem büyük oniki sene sonra en müdhişi dünyayı terkettiği gibi; büyük dairede de onun gibi dehşetli Cemaatlar; oniki, onüç, ondört, onaltı tarihlerinde aynı

tokatları yediler ve yiyecekler diye ihtar edildi. Ben tevilim ile bu büyük daireyi yalnız küçükte tatbik ettiğim gibi; evvelki Nur mes'elesinde de bilakis küçük daireyi ve sırf İmanî Hâdise-i Nuriyeyi pek geniş daire-i siyasiyede tevilimle mana vermiştim. Onun için, Sırr-ı

إِنَّا آَعَطَيْنَا 'yı herkes birden anlamaz. Hem şahsî isimleri böyle Me-

sail-i İlmiyeye girmemek lâzım olduğundan, o Risale hattâ onüç seneden beri elime geçmediğinde isabet var; Kardeşlerim dahi onu me-

rak etmesinler. Biri eğer çok merak etse, o Sırr-ı **إِنَّا آَعَطَيْنَا** 'nın baş-

ında şimdiki "**Sâniyen**" ile başlayan fıkrayı ve "**Lâhika**"da geçen aynı mes'eleye dair fıkrayı okumak lâzımdır, yoksa hiç bakmasın. O ikinci harb-i umumî ve o dehşetli şahsın dünyadan gitmesiyle ve şimdi de onun mesleği geri çekilmesi ve bir kısmı o mesleğin aksine Din lehinde resmen çalışması ve Ehl-i İmanın istibdad-ı mutlakadan bir derece kurtulması ve az bir tevil ile o Risaleciğin verdikleri haber aynı tarihlerde vuku' bulması, o Surenin bir Lem'a-i İ'cazıdır. Fakat heyecanlı Tevillerim perde çekmişti, Hakikat gizlenmiş.

* * *

Aziz, Muhterem Kardeşim!

Bin üçyüz seneden beri Âlem-i İslâm'ı ağlatan ve bütün Ehl-i Hakikata "Eyvahlar! Yazıklar olsun!" dediren Âlem-i İslâm'ın en dehşetli büyük yarasını deşmek, düşünmek; benim hususî meşrebimde tahammülüm fevkinde elem veriyor. Hususan yirmibeş seneden beri **İhlas ile hakikî Hizmet-i İmaniye, beni her nevi siyasetten çektiği ve yirmibeş sene zarfında bir gazeteyi okutturmadığı gibi;** yirmi sene bu işkenceli esaretimde hayat-ı siyasiyeye bakmamak için hükûmete müdafaat-ı hapsiyeden başka müracaat etmeyen ve Vazife-i İmaniyeye noksan gelmemek ve İhlas kırılmamak ve siyasete bulaşmamak için on sene bu dehşetli harb-i umumîye bakmayan, baktırmayan bir Halet-i Ruhiyeyi taşımağa mecburiyetim varken; şimdi dehşetli ejderhalar Hakaik-i İmaniye cephesinde Ehl-i İmana gözümüz önünde saldırımlarından ve çocukları ısırmalarından, Ehl-i İmanı kurtarmak mecburiyeti Kur'anın Emriyle varken; bu zamanı bırakıp, eski zamana gidip, Ehl-i Beyt'e gelen dehşetli zulümleri temaşa

etmek, daha ziyade Ruhumu ezer ve Kuvve-i Maneviyeyi kırıp Ruhuma azab azab üstüne gelmektir.

Zalim siyasetin gaddarane bir düsturu olan "**Cemaat için ferd feda edilir**" diye çok zalimane pek çok vukuatı, ehven-üş şer diye bir nevi Adalet-i İzafiye namında Hâkimiyetine bir maslahat göstermişler. Hattâ bu asırda, o gaddar düsturun hükmüyle, bir adamın hatasıyla bir köyü mahveder. Beş-on adamın, onların siyasetine zarar vermek tevehhümüyle, binler adamı perişan eder.

İşte eski zamanda bir derece, siyasetin bu gaddar düsturu İslâmlar içine girdiğinden; siyasette bu müdhiş düsturlar karşısında, mecburiyetle Selef-i Sâlihîn sükût ile ve Ehl-i Sünnet Velcemaat'ın

İmamları o kapıları kapamak, **طَهَّرَ اللَّهُ أَيْدِيَنَا فَنُطَهِّرُ السِّنَّتَنَا** deyip o kapıları açmıyorlar.

Madem Ehl-i Beyt'e zulmedenler şimdi Âhirette cezasını öyle bir tarzda görüyorlar ki, bizim onlara hücumla yardımımıza bir ihtiyaç kalmıyor. Ve mazlum Ehl-i Beyt, muvakkat bir azab ve zahmet mukabilinde o derece yüksek bir mükâfat görmüşler ki, Aklımız ihata etmiyor. Değil şimdi onlara acımak, belki onlara o hadsiz Rahmete mazhariyetleri noktasında binler tebrik etmek gerektir ki; birkaç sene zahmetle, milyonlar mertebeler ve bâki Saadetler Âhirette kazandıkları gibi; dünyada da kaldıkları zamanda, ehemmiyetsiz, dünyanın fâni saltanatı ve muvakkat hâkimiyeti ve karışık siyasetine bedel, manevî birer Sultan ve Hakikat Âleminde birer Şah, birer manevî Padişah makamını kazandılar. Valiler yerine, Evliyalar, Aktaflara Kumandan oldular. Kazançları bire bin değil, milyonlardır.

İşte bu Sır içindir ki, Yeni Said'in hususî Üstadı olan İmam-ı Rabbanî, Gavs-ı A'zam ve İmam-ı Gazalî, Zeynelâbidîn (R.A.) - hususan "**Cevşen-ül Kebir**" Münacatını bu iki İmamdan Ders almışım- ve Hazret-i Hüseyin ve İmam-ı Ali'den (Kerremallahü Vechehu) aldığım Ders, otuz seneden beri, hususan "**Cevşen-ül Kebir**"le daima onlara manevî irtibatımda, geçmiş Hakikatı ve şimdiki Risale-i Nur'dan bize gelen meşrebi almışım. Zalimlerin gaddarlıklarını değil deşmek, bakmak; belki düşünmek de meşrebimize gelmiyor. Çünkü onlar mücazatını ve mazlumlar mükâfatını, Aklımızın fevkinde görmüşler. O mes'eleler ile meşgul olmak, şimdiki bu hazır musibet-i diniyeye karşı mükellef olduğumuz Vazife-i Kur'aniyeye zarar verir. Ülema-i İlm-i

Kelâm'ın ve Usûl-üd Din Allâmelerinin ve Ehl-i Sünnet Velcemaat'ın dâhî Muhakkiklerinin İslâmî Akidelere dair çok tedkik ve Muhakematla ve Âyât ve Hadîsleri müvazene ile kabul ettikleri Usûl-üd Din düsturları, şimdiki Risale-i Nur'un meşrebini muhafazaya emrediyor, kuvvet veriyor. Hattâ hiçbir yerde, hattâ ehl-i bid'a kısmı da bu meşrebimize ilişemiyorlar. **Hakikat-ı İhlas tam muhafaza edildiği için, her nevi Ehl-i İslâm içine giriyor.** Şîalikta mutaassıb ve Vehhabîlikte de müfrit, feylesofların en maddîsi ve mütefennini ve mutaassıb hocaların en enaniyetlisi, beraber Nur Dairesine girmeğe başlamışlar ve kısmen şimdi de Kardeşçe bulunuyorlar. Hattâ bazı misyonerler de, Din-i İsa'nın (A.S.) hakikî Ruhanîsi de o Daireye gireceklerine emareler var. Birbirine hücum değil; belki bir Tesanüd, bir Musalaha lüzumunu hissedip medar-ı münakaşa mes'eleleri ortaya atmıyorlar. **Demek İmam-ı Ali'nin (R.A.) otuz-kırk işaretiyle sarahat derecesinde haber verdiği Risale-i Nur, bu zamanın müdhiş yaralarına tam bir ilâçtır. Onun için, o daire bize kâfi gelmiş, harice çıkmıyoruz.**

İmam-ı Ali'nin (Kerremallahü Vechehu) Şahsına ve Hayatına ve Adalet-i Hakikî üzerine giden siyasetine ilişmek, darbe vurmak başkadır. Şahsiyet-i Zahirîsinden ve hayat-ı dünyeviyesinden ve siyaset-i içtimaiyesinden binler derece daha yüksek olan Şahsiyet-i Manevîsine ve Kemalât-ı İlmiyesine ve Makamat-ı Velayetine ve Vârisliğine darbe gelmez ve gelmemiş ve gelemiyor. Kimin haddi var? Onun için, iki ciheti birleştirmek tevehhümüyle karşısında muarazaya çalışanların taarruzu pek dehşetli görünüyor. Ehl-i İman ortasında nasıl böyle vukuat olabilir? diye hayret veriyor. Halbuki Yezid ve Velid gibi habis herifler müstesna, ötekilerin kısm-ı a'zamı, **"İmam-ı Ali"**nin (R.A.) hârika Kemalâtına ve Kerametlerine ve Verasetine ilişmek değil, belki yalnız hayat-ı içtimaiye-i insaniyeye aid idaresine darbe vurmağa çalışmışlar, hata etmişler.

Haricî ve büyük bir düşmanın hücumu zamanında, dâhilî küçük düşmanlıkları bırakmak elzemdir. Yoksa, hücum eden büyük düşmana yardım hükmüne geçer. Bunun için Daire-i İslâmiyede eskiden beri tarafgirane birbirine mukabil, muarız vaziyetini alan Ehl-i İslâm, o dâhilî düşmanlıkları muvakkaten unutmak, Maslahat-ı İslâmiye muktezasıdır.

Aziz, Sıddık, Bahtiyar Kardeşim Süleyman Rüşdü!

Seni ve Kardeşin Kahraman Burhan'ı ve senin iki mübarek, masum evlâdını ve senin hane halkını, Risale-i Nur namına ve umum Şakirdler hesabına, Ruh u Canımızla sizi tebrik ediyoruz. Böyle Kudsî ve daimî Sevab kazandıracak Uhrevî bir Hizmete muvaffakiyetinizi, Isparta ve bu memleket istikbalde alkışlayacaktır. Size çok hayırlı Dua-

ları kazandıracak. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**, “Zülfikar” gibi daha çok emsaline

muvaffak olursunuz. Bu acib şerait içinde bu fevkalâde muvaffakiyet; hem “Zülfikar”ın, hem Sadakatınızın bir Kerametidir. Çok mübarek olan senin rü'yan ki, Emr-i İlahî ile Kur'anı Hazret-i Peygamberimiz Aleyhissalâtü Vesselâm'a vermek, Hazret-i Cebrail'in Vazifesinin bir Cilvesidir. İşarettir ki, bu Hizmetiniz; hem Rıza-yı İlahiyeye, hem Rıza-yı Peygamberîye (A.S.M.) muvafıktır. Mu'cizat-ı Kur'aniyeyi, Mu'cizat-ı Ahmediye vasıtasıyla Ümmet-i Muhammediyeye (A.S.M.) Tebliğ etmek manasıyla senin rü'yan tabir edilir.

Nasıl bir küçücük cam parçasında güneşin bir timsali, ziyasıyla o elindeki camı tutanla münasebetdar olur; bir nevi muhabere eder. Öyle de hususî bir tecelli ile, rü'yalarda -Selefi Sâlihinde bu çeşit rü'yalar görülmüş- makbuliyet ve Rıza alâmetidir. Hazret-i Peygamber'in (A.S.M.) yanında gördüğün adam da, Nur ve Risale-i Nur Şakirdlerinin Şahs-ı Manevîsidir.

* * *

Vazifemiz, İhlas ile ve Sebat ve Tesanüdle ve mümkün

olduğu kadar ihtiyat ile **سِرَّاتُنَّوَرَتْ** İrşad-ı Alevîyi fiilen tasdik

etmek, ona göre hareket etmektir. Yoksa, muarızlara mukabele etmek ve onların hücumundan telaş etmek değil. **Muvaffakiyet ve Fütuhât-ı Nuriye ve revaç ile İntişarı ise, Vazife-i İlahiyedir. Vazifemizi yapıp, Vazife-i İlahiyeye karışmamak gerektir** diye hem bana, hem sizin bedelinize teselli buldum.

* * *

O beş Ahmed'den Safranbolu'da Hasan Feyzi'nin tam yerine geçen tam vârisi Safranbolu'lu Ahmed Fuad'ın, gayet samimî ve fedakârane Mektubunda, benim bedelime, aynen Hasan Feyzi, Hâfiz Ali gibi; bâki kalan hayatını bana verip, benden evvel Berzaha gitmek için Dua ediyor. Halbuki şimdi Nurlara onun hayatı daha ziyade faidelidir.

Bana nisbeten genç, faal bir Kardeşim, benden sonra, Kardeşlerim gibi Vazife-i Nuriyemi yapıyorlar diye Kemal-i İstirahat-ı Kalble ecelimi beklerim. Cenab-ı Hak, onun gibi çok Fedakârları Nurlara kavuştursun.

* * *

Hem çok eski, hem çok Sadık, hem çok Muktedir, Sebatkâr Medrese-i Nuriye Kahramanlarından Marangoz Ahmed'in ve Medresenin Üstadı olan merhum Hacı Hâfız'ın Kerametli vefatına dair güzel, hazîn Mektubunda, o Medrese-i Nuriye'nin Şakirdlerinin, o merhum Üstadlarına karşı gösterdikleri dindarane vaziyet ve yağmurun zahmet vermemek ve onları ıslatmamak ve üşütmemek için durması, iş bittikten sonra başlaması, o merhum zâtın Ruhuna büyük Rahmetlerin Nüzulüne emare... Cenab-ı Hak o Rahmet Katreleri adedince ona ve onlara Rahmet etsin.. آمین.

* * *

Kastamonu'da sekiz sene mübarek mahdumu ve merhum refikasıyla Risale-i Nur'a fevkalâde bir Sadakatla çalışan ve Kalemikle Risale-i Nur'a çok Hizmet eden ve çokları Nur Dairesine getiren ve hapishanede kendi gibi Kahramanlardan olan Sadık Bey'e hem istirahatıma, hem Nur Şakirdlerinin Tesanüdüne ehemmiyetli Hizmet eden ve Feyzi ve Emin ve İhsan ve Ahmed'ler gibi Has Kardeşlerimizle yine Kastamonu'da Nurlara Hizmet eden "Küçük Şeyh" namında Hilmi Bey bana Mektubunda, Nurcu olan refikasının vefatını bildiriyor. O merhume hakkında medar-ı şükrandır ki; bir-iki aydır, Dualarımda Zehra'lar dediğim vakit, Hacer'ler de derdim; içinde o merhumeyi de niyet ediyordum. Vefatını bilmiyordum. Cenab-ı Hak ona binler Rahmet eylesin ve akrabasına Sabr-ı Cemil ihsan etsin, آمین!

* * *

Risale-i Nur Dairesinde bulunan ve bilfiil çalışan Hocalardan ve Konya Hocalarından başka sair hocalara, bugünlerde tashihat yaparken şiddetli bir hiddet bana geldi. Çünkü arabî okumayan Nur Şakirdlerinin Fedakârları, arabî bilmemesinden sehivler, hatalar oluyor. Ben de zahmet çektiğimden, hem eski Talebelerimden olan Hocalara ve Kardeşime, hem şimdiki Ankara'da ve İstanbul'daki resmî

hocalara bağırarak dedim: **"Ey insafsızlar! Neden hem Vazifeniz, hem Medresenin mahsulü, hem size Farz-ı Ayn gibi lüzumu bulunan bu Hizmet-i İmaniyede bana yardım etmiyorsunuz. Belki de sizin lâkaydlığınızdan çokların çekilmesine sebebiyet veriyorsunuz. "İmam-ı Ali'nin (R.A.) Âhırzamanın bir kısım Hocalarına vurduğu tokattan hissedar oluyorsunuz"** diye dehşetli bir itiraz Kalbe gelirken, birden Kalbini bozmayan Hocaları müdafaa etmek için üç mana ihtar edildi:

Birincisi: Resmen iki büyük merkezde, iki heyet-i ilmiye, beyanı münasib olmayan çok esbaba binaen, her vesile ile, Hoca kısımlarının Risale-i Nur'dan çekilmeleri için çok vasıtaları istimal ediyorlar. Memuriyet gibi derd-i maişet belasıyla bîçare Hocaları dairelerine çekip, Nurlardan uzaklaştırıyorlar. **Bîçare Hocalar, Nurların kıymetini bilmiyorlar değil; belki derd-i maişet veyahud o Heyet-i Ülemadaki büyük Hocalara itimad edip ve kendi tahsil ettiği İlm-i Dinî kendi İmanını kurtaracak derecesindedir zannıyla lâkayd kalıp, Ruhsatla amel etmeğe kendine fetva buluyor.**

İkinci Mana: Bu kadar dehşetli bir hücum ve tazyika maruz kalan Risale-i Nur Şakirdlerini, evham yüzünden, güya Menemen ve Şeyh Said vakıaları gibi bir hâdisenin ihtimali var diye iki defa imha için, hem perde altında eskiden beri düşmanlarım, hem resmen kanun ve idare ve siyaset cihetinde merhametsiz bir surette bazı Erkân-ı hükûmetin bizi iki defa hapis ve ittiham etmesi ve resmî ve gayr-ı resmî propagandalarla herkesi bizden ve Nurlardan ürkütmesiyle elbette hassas ve bir derece zaîf Hocalara ehemmiyetli bir korku verip bir mazeret olur. Onun için, ekseriyet değil; belki yalnız **fevkalâde bir cesaret ve gayret taşıyan bir kısım Hocalar, Nurlar Dairesine girip, girmeyenleri de bir derece afvettirdiler.**

Üçüncü Mana: Şimdilik te'hir edildi. Bazı Hocalar, "Minare kadar yüksek bir adamı", hem "Alnında okunacak bir yazı bulunacak" hem "Birden eli bir su ile delinecek" gibi Hakikatın perdesi olan teşbihleri Hakikat zannetmek bahanesiyle, Nur'un bazı İhbarat-ı Gaybiyesi, sathî nazarlarına muvafık gelmiyor.. ona daha yanaşmıyor. Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun ki, bu zamanda **Risale-i Nur'da, Nokta-i İstinad olarak Avam-ı Mü'minînin en ziyade muhtaç oldukları ve Nur'da buldukları öyle bir Hakikattır ki; hiçbir şeye âlet olmayacak ve hiçbir garaz ve maksad içine girmeyecek ve hiçbir şübhe ve vesveseye meydan vermeyecek ve hiçbir düşman ona bahane bulup çürüt-meyecek ve yalnız Hak ve**

Hakikat için ona çalışanlar bulunacak; dünya maksadları ona karışmayacak; tâ ki, uzakta olan Ehl-i İman, o Hakikata ve Sadık Naşirlerine tam itimad edip İmanlarını, zındıkların ve dinsizlerin, Din aleyhindeki dehşetli feylesofların itirazlarından ve inkârlarından kurtarsınlar.

Evet o Ehl-i İman, lisan-ı hal ile diyecek ki: Madem bu Hakikatı, bu kadar şiddetli düşmanları çürütemediler ve itiraz edemiyorlar ve Şakirdleri, Haktan başka Onun Hizmetinde hiçbir maksad taşımıyorlar; elbette o Hakikat, Ayn-ı Hak ve Mahz-ı Hakikattır diye bin bürhan kadar bir delil hükmünde İmanını kuvvetlendirir ve kurtarır; ve "İslâmiyet'te bir Hakikatsızlık mı var?" diye daha evhama düşmeyecekler.

İki defadır, Himmeti uzun, eli kısa Abdurrahman Salahaddin, **“Asâ-yı Musa”**yı ve **“Zülfikar”**ın bir kısmını Câmi-ül Ezher'e göndermek istemiş, hilaf-ı me'mul olarak, o lüzumlu ve ehemmiyetli

yere bazı esbaba binaen gitmemiş. **الْخَيْرُ فِيمَا اخْتَارَهُ اللَّهُ** kaidesine,

belki ben o iki nüshaya bakmadığım ve tashih edemediğim için; o inceden inceye herşeyi tedkik eden Ülema Heyetine, tam bir tashih gördükten sonra, hem tam **“Zülfikar”** ve **“Asâ-yı Musa”** beraber olarak gitmek münasibdir diye Kalbime geldi. Belki ehemmiyetli ve Ülemanın itirazını celbedecek sehivler içinde var. Onun için o iki Risaleyi Salahaddin bana göndersin ki, ben bakacağım. Sonra

إِنْ شَاءَ اللَّهُ hem tam **“Zülfikar”**ı, hem **“Asâ-yı Musa”** ile, hem

“Tılsım Mecmuası” ile, ehemmiyetli bir beyanname ile beraber göndereceğiz.

Üstadlarımdan birisi olan **“Mevlâna Celaleddin-i Rumî”**nin (K.S.) mensublarından olduğu anlaşılan eczacı Hacı Abdüllatif'in Mektubundan anlaşıyor ki; bilerek, tam takdir ederek Nurlara Hizmet edecektir. Zâten ben bekliyordum ki, Mevlevîlerden bazı Nur

Kahramanları çıksın. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** birisi bu olacak. Ona çok Selâm

ederim. Hususî Mektub yazmağa halim müsaade etmediği için gücenmesinler. Orada, Sabri ve mahdumları ve Nur Şakirdlerine ve başta Hoca Vehbi Hazretleri olarak Hocalarına çok Selâm eder ve Dualarını bekleriz.

Size hayatımda vefattan sonra elinize geçecek manevî malımı ve hukukumu size vermeğe ve **مُوتُوا قَبْلَ أَنْ تَمُوتُوا** Sırrına binaen, ölümünden evvel sizi bilfiil vâris yapmağa dair bir Nur Şakirdi sordu ki: "Hikmet nedir? Sizi daha çok zaman aramızda görmek istiyoruz. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** öyle kalacaksınız."

Ben de dedim ki: Eğer vefattan sonra bu Hakikî ve Hakikatlı Vârislerin eline bu malım geçse, dünya malı gibi bir derece taksim olur; derecesine göre herbirisi maldan bir kısmına hakikî mâlik olur, umumuna mâlik olamaz. Fakat ölümünden evvel Vârislere verilse; Emval-i Uhrevî gibi herbirisi umum o mala, o Nur Lâmbasına derecesine göre mâlik sayılır; herbirisi küçük birer Said olur; bir nöbetçi yerine, binler nöbetçiler olur. Said'in irsiyette yalnız binden bir hisse sahibi bir Nurcu olmaz, belki tam bir genç Said olur. Meselâ o emval, Emval-i Nuriye, faraza bir hazine kadar olsa, binler Nurculara tevziatta, taksimatta yirmişer, yüzer altun düşebilir; fakat vefat etmeden onları onlara vermek, bir Sırr-ı Azîme binaen, herbirine istidadına göre, Haslara bir milyon birden düşebilir. Bu Sırrın bir Sırrı var, şimdi izah edemem.

Yine o Şakird dedi ki: "Herbir Has Şakirdin, senin gibi hayatını ve bütün rahatını feda edebilir mi ki, o koca malı bütün birden alsın?"

Ben de dedim ki: **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** Tesanüdün Sırr-ı azîmi ile -ki, üç | i esanüdle yüz onbir kuvvetinde gösterdiği gibi- Has Şakirdlerin mabeynindeki Tesanüd-ü Hakikînin verdiği kuvvet, benim gibi bir bîçarenin sizce fevkalâde zannedilen fedakârlığından geri kalmayacaktır **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**.

* * *

Sava Medrese-i Nuriye Kahramanlarından Mehmed Çavuş, benim için yazdığı "Zülfikar"ı emniyet müdürünün elinde görmüş, demiş: "Benimdir, veriniz..." O da demiş ki: "Hoşuma gitti, bir-iki hafta okuyacağım." O da demiş: "Kalsın." Eğer münasib görseniz, benim tarafımdan o emniyet müdürüne ve alan komişere deyiniz ki: Said size Selâm edip, benim hattım güzel olmadığı için, o zât, benim için yazmış.

Ben Isparta'yı toprağıyla, taşıyla, bütün ahalisiyle mübarek gördüğümünden; oradaki hükûmete, hususan zabıtasına ciddî dost nazarıyla

bakıyorum. Hususan çok tecrübelerle ve üç vilayet zabıtasının itirafıyla ve üç vilayet mahkemesinin müttefikan beraet kararıyla ve üç cem'iyet-i ilmiyenin ve ehl-i vukufun tahsin ve takdirleriyle sabit olmuş ki; Risale-i Nur Eczaları ve Şakirdleri, emniyet müdürünün ve zabitanın Vazifeleri olan asayiş ve idare ve inzibat ve Ahlâksızlığa karşı, komiserlerden ziyade, serkeşleri itaata getirmek ve asayişi temin etmekte, manevî ve tam tesirli manevî inzibat memurlarıdır. Onun için zabıta, evhamla değil; kemal-i takdirle, emniyet müdürünün bakması gibi bakmalıdır. Çünkü o “Zülfikar” hakkında demiş: "Çok güzel, sevdim, okuyacağım.. hoşuma gitti." Her ne ise... Siz, daha ne münasib görürseniz öyle yaparsınız.

Hem emniyet müdürüne deyiniz ki: Kardeşimiz Said diyor: Eğer o “Zülfikar” tam hoşuna gitmişse; o benimdir.. ona hediye ediyorum. Hem onun gibi mühim olan “**Asâ-yı Musa**”yı da ona hediye edeceğim.

Denizli'den ve Tavas'tan gelen güzel Mektublarına hususî cevap vermeğe kat'iyyen vaktim ve halim müsaade etmediğinden; hususî cevap vermediğimden gücenmesinler. Çakır Yusufun Mektubundan, tam ciddiyeti ve tam Hasan Feyzi'nin bir vârisi olduğunu gösteriyor.

* * *

Kardeşimiz ve Nur'un Kumandanlarından Isparta Hulusi'si Re'fet Bey'in mübarek masumunun dokuz yaşında iken -bu derece- Risale-i Nur'dan “**Birinci Söz**”ü yazması gösteriyor ki; o mübarek Hüsnü, Safranbolu'nun onbir yaşındaki Hüsnü'sü gibi dahi masumların küçücük bir Kahramanı olmağa namzeddir. Cenab-ı Hak onu Nurlara

bağışlasın ve muvaffak eylesin.. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ. آمِينَ** yazdığı nüshayı sonra tashih edip göndereceğim.

* * *

ESKİ DÂHİLİYE VEKİLİ, ŞİMDİ PARTİ KÂTİB-İ UMUMÎSİ HİLMİ BEY!

Evvelâ: Yirmi sene zarfında bir tek istida dâhiliye vekili iken sana yazdım. Fakat yirmi senelik kaidemi bozmadım, vermedim. İstersen sana okuyacağım. Hem eski dâhiliye vekili, hem şimdi kâtib-i umumî sıfatlarıyla seninle konuşacağım. Yirmi sene hükûmetle konuşmayan, tek bir defa yine hükûmet hesabına hükûmetin büyük

bir rüknü ile konuşan adam, on saat kadar söylese azdır. Onun için siz benimle konuşmayı bir-iki saat müsaade ediniz.

SÂNİYEN: Şimdi partinin kâtib-i umumîsi itibariyle size bir Hakikatı beyan etmeğe kendimi mecbur biliyorum. Hakikat da şudur:

Sen kâtib-i umumî olduğun Halk Fırkası'nın, millet karşısında gayet ehemmiyetli bir Vazifesi var. O da şudur:

Bin seneden beri Âlem-i İslâmiyeti Kahramanlığı ile memnun eden ve Vahdet-i İslâmiyeyi muhafaza eden ve Âlem-i Beşeriyeti, küfr-ü mutlakdan ve dalaletten şanlı bir surette kurtulmasına büyük bir vesile olan Türk milleti ve Türkleşmiş olanların Din Kardeşleri; eğer şimdi, eski zaman gibi Kahramancasına Kur'an'a ve Hakaik-i İmana sahib çıkmazsanız ve sizler gibi Ehl-i Hamiyet, eskide yanlış bir surette ve Din zararına medeniyetin propagandası yerinde doğrudan doğruya Hakaik-i Kur'aniye ve İmaniyeyi tervice çalışmazsanız, size kat'iyyen haber veriyorum ve kat'î hüccetlerle isbat ederim ki; Âlem-i İslâmın Muhabbet ve Uhuvveti yerine, dehşetli bir nefret ve Kahraman Kardeşi ve kumandanı olan Türk milletine bir adavet ve şimdi Âlem-i İslâmı mahva çalışan küfr-ü mutlak altındaki anarşiliğe mağlub olup, Âlem-i İslâmın kal'ası ve şanlı ordusu olan bu Türk milletinin parça parça olmasına ve şark-ı şimalîden çıkan dehşetli ejderhanın istila etmesine sebebiyet verecek.

Evet hariçte iki dehşetli cereyana karşı bu Kahraman millet, Kur'an kuvvetiyle dayanabilir. Yoksa küfr-ü mutlakı, istibdad-ı mutlakı, sefahet-i mutlakı ve Ehl-i Namusun servetini serserilere ibahe etmesini âlet ederek dehşetli bir kuvvetle gelen bir cereyanı durduracak; ancak İslâmiyet Hakikatıyla mezc olmuş, İttihad etmiş ve bütün mazideki şerefini İslâmiyette bulmuş bu millet dayanabilir. Bu milletin Hamiyetperverleri ve milliyetperverleri, herşeyden evvel bu mümtezic, müttehid milliyetin can damarı hükmünde olan hakaik-i Kur'aniyeyi terbiye-i medeniye yerine Esas tutmak ve düstur-u hareket

yapmakla o cereyanı durdurur **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**.

İkinci cereyan: Âlem-i İslâm'daki müstemlekâtlarını kendilerine ısrındırmak ve tam bağlamak için bu vatandaki kuvvetli Merkeziyet-i İslâmiyeyi dinsizlikle ittiham etmekle bozmak ve Âlem-i İslâm'ın irtibatını manen kesmek ve Uhuvvetlerini bu millete adavete çevirmek gibi bir plânla şimdiye kadar bir derece muvaffak da olmuş. Eğer bu cereyanın aklı başında olsa, bu dehşetli plânı değiştirip hariçteki Âlem-i İslâm'ı okşadığı gibi; bu merkezdeki İslâmiyet dinini

okşasa, hem o da çok istifade eder, hem azîm Fütuhatını bir derece muhafaza eder, hem bu vatan ve millet dehşetli beladan kurtulur.

Eğer şimdi siz kâtib-i umumî olduğunuz Hamiyetperver, milliyetperver adamlar, şimdiye kadar cereyan eden ve medeniyet hesabına Mukaddesatı çiğneyen usûlleri muhafazaya çalışıp, üç-dört şahsın inkılab namında yaptıkları icraatı esas tutarak mevcut Haseneleri ve inkılab iyiliklerini onlara verip ve mevcut dehşetli kusurları millete verilse, o vakit üç-dört adamın seyyiesi üç-dört milyon seyyie olup bu Kahraman ve dindar milleti ve İslâm ordusu olan Türk milletinin geçmiş asırlardaki milyarlar şerefli merhum ordularına ve milyonlarla Şehidlerine ve milletine büyük bir muhalefet ve Ervahına bir manevî azab ve şerefsizlik olmakla beraber; o üç-dört inkılabçı adamın pek az hisseleri bulunan ve millet ve ordunun kuvvet ve Himmetiyle vücud bulan Haseneleri o üç-dört adama verilse, o üç-dört milyon iyilikler, üç-dört Haseneye inhisar edip küçülür, hiçe iner; daha dehşetli kusurlara keffaret olamaz.

SÂLİSEN: Size karşı elbette çok cihetlerde dâhilî ve haricî muarızlar var. Ben dünya ve siyasetin haline bakmadığım için bilemiyorum. Fakat beni bu senede çok sıkıştırdıkları için mecburiyetle sebebine baktım ki, size karşı bir muarız çıkmış. Eğer o muarız mükemmel bir reis bulup Hakaik-i İmaniye namına çıksa idi, birden sizi mağlub ederdi. Çünkü bu milletin yüzde doksanı, bin seneden beri An'ane-i İslâmiye ile, Ruh ve Kalb ile bağlanmış. Zahiren muhalif-i fitratındaki Emre, itaat cihetiyle serfûru' etse de Kalben bağlanmaz.

Hem bir Müslüman, başka milletler gibi değil. Eğer Dinini bıraksa anarşist olur, hiçbir kayıd altında kalamaz; istibdad-ı mutlakdan, rüşvet-i mutlakadan başka hiçbir terbiye ve tedbirle idare edilmez. Bu Hakikatin çok hüccetleri, çok misalleri var. Kısa kesip sizin zekâvetinize havale ediyorum.

Bu asrın Kur'ana şiddet-i ihtiyacını hissetmekte İsveç, Norveç, Finlandiya'dan geri kalmamak size elzemdir. Belki onlara ve onlar gibilere rehber olmak Vazifenizdir. Siz, şimdiye kadar gelen inkılab kusurlarını üç-dört adamlara verip şimdiye kadar umumî harb ve sair inkılabların icbarıyla yapılan tahribatları -hususan An'ane-i diniye hakkında- tamire çalışsanız, hem size istikbalde çok büyük bir şeref ve Âhirette büyük kusuratlarınıza keffaret olup, hem vatan ve millet hakkında menfaatli Hizmet ederek milliyetperver, Hamiyetperver namına müstehak olursunuz.

RÂBİAN: Madem ölüm öldürülmüyor ve kabir kapısı kapanmıyor ve madem siz de herkes gibi kabre koşuyorsunuz ve madem o kat'î ölüm ehl-i dalalet için i'dam-ı ebedîdir, yüzbin Hamiyetçilik ve dünyaperestlik ve siyasetçilik onu tebdil edemez ve madem Kur'an, o i'dam-ı ebedîyi Ehl-i İman için terhis tezkeresine çevirdiğini güneş gibi isbat eden Risale-i Nur elinize geçmiş ve yirmi seneden beri hiçbir feylesof, hiçbir dinsiz ona karşı çıkamıyor.. bilakis dikkat eden feylesofları İmana getiriyor ve bu oniki sene zarfında dört büyük mahkemeniz ve feylesof ve Ülemadan mürekkebe ehl-i vukufunuz, Risale-i Nur'u tahsin ve tasdik ve takdir edip, İman hakkındaki hüccetlerine itiraz edememişler ve bu millet ve vatana hiçbir zararı olmamakla beraber, hücum eden dehşetli cereyanlara karşı Sedd-i Zülkarneyn gibi bir Sedd-i Kur'anî olduğuna, Türk milletinden hususan mekteb görmüş gençlerden yüzbin şahid gösterebilirim; elbette benim size karşı bu fikrimi tam nazara almak, ehemmiyetli bir Vazifenizdir. Siz dünyevî çok diplomatları her zaman dinliyorsunuz; bir parça da Âhîret hesabına konuşan, benim gibi kabir kapısında vatandaşların haline ağlayan bir bîçareyi dinlemek lâzımdır.

Küçük bir haşiye:

Hilmi Bey! Tâliin var. Ben, hapiste ve burada iken hakkımda seni merhametsiz gördüm. Ne vakit hiddet ettim, bedduayı niyet ettim. Hilmi Bey namında benim bir Kardeşim ve Nur'un has bir Şakirdini her vakit hayırlı Duamda ismiyle zikrettiğimden, sana beddua niyet ederken, bu hayırlı Duaya mazhar Hilmi Bey ismi âdeta Şefaatchi oldu, beni men'etti; ben de, o niyetten vazgeçtim. Senin beni tazib eden memurlarından gelen eziyete tahammül edip o bedduadan vazgeçtim. Çok defa hayret ediyordum. Bana bu kadar sebebsiz azab vermekle beraber sana hiddet etmiyordum. Demek en sonunda seninle dost olacağız diye, o Hiss-i Kabl-el Vuku' ile Kalbe gelmiş.

Bu istida, yirmi seneden beri hiç müracaat etmediğim halde, bir hiddet zamanında bir defa olarak beni tazib eden dâhiliye vekili **Hilmi'ye hitaben yazılmış, bera-yı malûmat Afyon Emniyet Müdürü'ne gönderilmiş. Manasız, lüzumsuz dört-beş defa bana sıkıntı verdiler. "Senin yazın böyle değil, kim sana böyle yazmış?" diye resmen beni karakola çağırdılar. Ben de dedim: Böylelere müracaat edilmez, yirmi sene sükûtum haklı imiş.**

Ey Emirdağ hükûmeti ve zabıtası! Bu hasbihali bir sene evvel yazmıştım. Fakat vermedim, sakladım. Şimdi beş cihetle kanunsuz, beni hususî ikametgâhımda bir Hizmetçi'den men' ve müdahale etmeleri gibi dünyada emsalsiz bir tarzda beni istibdad-ı mutlak altına alıyorlar. Kanun namına kanunsuzluk edenleri, insafa gelmek fikriyle izhar ediyorum.

DÂHİLİYE VEKİLİ İLE HASBİHALDEN BİR PARÇADIR

.....

Hiçbir tarihte ve zemin yüzünde emsali vuku bulmayan bir zulme ve on vecihle kanunsuz bir gadre ve tazyike hedef olmuşum. Şöyle ki:

Hem şiddetli sût-i kasd eseri olarak zehirlenmeden hasta; hem gayet zaîf, yetmişbir yaşında ihtiyar; hem kimsesiz, acınacak bir gurbette; hem palto ve fanila ve pabucunu satmakla maişetini temin eden fakir-ül hal; hem yirmibeş sene münzevi olmasından, binden ancak tam sadık bir adam ile görüşebilen bir merdümگیرiz, mütevahhiş; hem yirmi sene hayatını ve Eserlerini üç mahkeme ve Ankara ehl-i vukufu inceden inceye tedkikten sonra bil'ittifak beraetine ve Eserleri vatana, millete zararsız olarak menfaatli olmasına karar verilmiş bir masum; hem eski harb-i umumîde ehemmiyetli Hizmet etmiş bir Evlâd-ı Vatan; hem şimdi bu milleti, bu vatani, anarşilikten ve ecnebi ifsadlarından kurtarmak için meydandaki tesirli Âsârıyla bütün kuvvetiyle çalışan bir Hamiyetperver; ve mahkemede yetmiş şahitle isbat edildiği gibi, yirmibeş senede bir gazeteyi okumayan, merak etmeyen ve yedi sene harb-i umumîye bakmayan, sormayan, bilmeyen ve Eserlerinde kuvvetli delillerle siyasetten bütün bütün alâkasını kestiğini isbat eden ve dünyanıza karışmadığını adliyeleriniz resmen itiraf ettiği bir zararsız adam; hem Âhiretine ve İhlasına zarar gelmemek için şiddetle teveccüh-ü ammeden kaçan ve Kardeşlerinin onun hakkındaki hüsn-ü zanlarından ve medihlerinden çekinen, beğenmeyen bu bîçare Said'e; başta Dâhiliye Vekili olan sen, Afyon Valisini ve Emirdağ zabıtasını musallat edip, her gün bir ay haps-i münferid azabını çekirtmek ve tecrid-i mutlak içinde tek başıyla bir haps-i münferidde durmağa mecbur etmek, hangi maslahatınız iktiza eder? Hangi kanun bu dehşetli gadre müsaade eder diye, Hukuk-u Umumiyyeyi muhafaza eden adliyenin yüksek dairesi vasıtasıyla dâhiliye vekiline beyan ediyorum.

Zulmen bütün hukuk-u medeniyeden ve insaniyeden
ve yaşamak hakkından mahrum edile

Said Nursî

* * *

Bu yakınlarda Üstadımızın yanına ehemmiyetli iki miralay (ikisi de jandarma kumandanlarından), bir de ehemmiyetli bir meb'us (partinin müfettişlerinden) Üstad'ın yanına geldiler. Uzun bir sohbetten sonra, üçü de Kemal-i Teslimiyetle, Üstad'a dostluğa karar verdiler. Ve birisi şimdiden Risale-i Nur Talebesi olmuş. O meb'us (müfettiş-i umumî), Eski Said'in dostu imiş. Gittikten sonra haber aldık ki; bu zâtın vasıtasıyla eski dâhiliye vekili ve şimdi partinin kâtib-i umumîsi olan Hilmi Bey, bilhassa hususî olarak Üstad'ın ziyaretine gelecek ve dostane bir surette görüşecek. Onun için Üstad da size gönderdiğimiz bu sureti aynen onun eline vermek, o mevzuda konuşmak için Kaleme alınmış. Daha o gelmeden bera-yı malûmat size göndermeye Üstad bize izin verdi.

Hem Re'fet Bey'in mübarek mahdumu Hüsnü'nün küçük Risalesinin âhirine Duasını yazdı, onu da leffen gönderiyoruz. Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun ki; hem Nurcu, hem ciddî dost, hem mütedeyyin bir kaymakam, şimdi buraya kaymakam olmuş. Eskide size gönderilen "Dâhiliye Vekili ile bir hasbihal" namındaki parçayı dahi gönderiyoruz. Onu da Üstad ona okuyacak.

* * *

Kahraman Nazif'in ve Yakub Cemal'in, şimal-i garbîde üç devletin Kur'anı kabul etmesi Zülfikar'ın İntişarına Tevafuku; ve geçen sene, Zülfikar çıkarsa, dâhilen ve haricen büyük Fütuhata vesile olacak hükmünü tasdik etmesi büyük bir Fâl-i Hayırdır diye biz de o iki Kardeşimizin kanaatına iştirak ediyoruz. Bu fırtınalı ve ilhadlı asırda, biri gizli Alman, üçü aşikâr devletlerin, beşerin bu asırda Kur'ana şiddet-i ihtiyacını hissetmesi ve bilfiil kabul etmesi büyük bir Hâdis-e Kur'aniyedir. Değil üç devlet, belki yalnız on meşhur adam, on feylesof dahi -birden- uzak memleketlerde Kur'anı tasdik etmesi, bizlere ve Âlem-i İslâm'a büyük bir müjde ve Avam-ı Ehl-i İmana büyük bir kuvve-i maneviye temin eder.

* * *

Risale-i Nur'un “Yirmidokuzuncu Mektub”unda “Hücumat-ı Sitte” ve Zeyli ve “İşarat-ı Seb’a” ve “Telvihât-ı Tis’a” gibi Risalelerin Rumuzat-ı Kur’aniye ve Tevafukat-ı Nuriyeye karışık bir surette bulunmasının Hikmeti, mahkemeler ve ehl-i vukufun susturulmasına ve bizi onlarla mes’ul etmemesine bir vesile olmaktır. Güya o Rumuzat, o derin ince mes’eleler, lisan-ı hal ile onlara demiş: "İnsaf

Ediniz.. Kur'anın bu derece Esrarına çalışanlara ilişmeyiniz..." Şimdi ise o karışık vaziyeti hiç münasib değil. Çünkü o rumuzat ve Tevafukata, yirmiden ancak birisi muhtaç olur, anlar. İçindeki öteki Risalelere yirmiden ondokuzu muhtaç olup anlayabilir.

.....

Buradaki Nur Şakirdleri diyorlar ki: "Mu'cizeli Kur'anımıza üç sene Denizli'li Kardeşlerimiz baktılar; onlar müsaade etsinler, biz de üç ay bakacağız. Hem buradan İstanbul'a muhabere edip fotoğrafla **"Hizb-i Nuriye"**, **"Hizb-i Kur'aniye"** gibi tab'ına çalışacağız."

* * *

İstanbul'daki Amerika sefiri vasıtasıyla Amerika'daki Müslüman Heyetine **"Zülfikar"**ı ve bir **"Asâ-yı Musa"**yı göndermesini isteyen o dostumuz ve Kardeşimize deyiniz ki: Sefirlerin kafası siyasetle meşgul olduğundan ve Risale-i Nur siyasetle alâkası olmadığından, siyasi bir kafa çabuk takdir edemiyor. Hem Risale-i Nur, müşterileri aramaz; müşteriler onu aramalı, yalvarmalı. Amerika, buranın en küçük bir havadisini merakla takib ettiği halde; buranın en büyük bir hâdisesi olan Risale-i Nur'u elbette arayacaktır. Bundan sonra her mes'elemizde Emir, Risale-i Nur'un Şahs-ı Manevîsini temsil eden Has Şakirdlerin ve sizlerindir. Benim de şimdi bir Re'yim var.

Umum Kardeşlerimize binler Selâm ve Selâmetlerine Dua eden ve Dualarını isteyen Kardeşiniz...

* * *

Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür ediyoruz ki; Medreset-üz Zehra'nın Erkânları, hakikî bir Tesanüd ve sarsılmaz bir İttihad Kerametiyle, bütün müşkilata ve manialara galebe edip Nur'un elmas Zülfikar'larını ve hârîka mu'cizatlı hüccetlerini muhtaçlara yetiştirmeye muvaffak oluyorlar. Bu neticeye mukabil çektiğimiz zahmet bin derece ziyade olsa da ucuzdur, ehemmiyeti yoktur.

Kardeşimiz Re'fet'in Mektubunda Münevvere, Nazmiye, Saim namında üç masumun üç ayda **ا** (elif) ten başlayıp Kur'an-ı Hakîm'i hatmetmeye muvaffak olmalarından ve Kur'an Dersiyle beraber Nur Hakikatlarını ve Hakaik-i İmaniyeyi masumane, müştakane dinlemeleri için onları ve Üstadlarını ve peder ve vâlidelerini tebrik ediyoruz. Münevvere ve Nazmiye, Abdülbâki ve Mehmed Celal'in Nur Hizmetinde noksan kalan Vazifelerini **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** tekmil edecekler.

* * *

Bizi ve Risale-i Nur'u çok minnetdar eden Kahraman Burhan'ın Mektubunda yazılan hastaya Cenab-ı Hak şifa versin ve Kardeşimiz

Zekâî'nin vefat eden vâlidisine çok Rahmet eylesin.. آمین.

Nur'un Erkânından ve Hocalar kısmının yüzünü ak eden Nur'un Santralı Sabri'nin Mektubunda, merhum Hâfız Ali, Hasan Feyzi ve onların halefi ve Vazifelerini gören Ahmed Fuad'ın, ihtiyar ve Vazifesi bitmek üzere olan bu bîçare Üstadlarına bedel ömrünü feda etmek, onun yerinde çabuk Berzaha gitmek gibi; **Sabri Kardeşimiz de dördüncü olmak üzere ve ömrünü kabilse bana vermek, nefis ve Kalbini ikna' edip bana yazıyor.** Ben, bu pek eski ve sarsılmaz ve Nurlar için hayatı çok faydeli

Kardeşime binler بَارَكَ اللهُ deyip, banaverdiği ömrünü kabul edip, -ona

aynen Ahmed Fuad gibi- o bâki kalan iki ömrümü, o iki Kardeşime ve o iki yeni Said'e emanet verip benim bedelime Hizmet-i İmaniyede ve Nuriyede Hizmet etsinler.

Ve onun Mektubunda, Barla Medrese-i Nuriyenin baş Kâtibi Şamlı Hâfız Tevfik'in Halka-i Tedrisinde Sıddık Süleyman'ın mahdumu Yusuf ve merhum Mustafa Çavuş'un ve Ahmed'in oğulları gibi Kur'an Dersiyle Kur'an yazısını ve Nurları öğrenmesi; ve Hulusi ve Hâfız Hakkı'nın Nurları şevk ile yazmaları, Barla'ya karşı benim ümidimi kuvvetlendirdiler ve derince bir ferah ve sürur verdiler. Cenab-ı Hak muvaffak eylesin..

آمین! Ve Tevfik'e tevfik refik eylesin.. آمین!

Sabri'nin Mektubu içinde, ben Barla'da iken bana çok Hizmet eden ve çok defa hatırıma gelen Sıddık Süleyman'ın hemşirezadesi Hüseyin'in Mektubu beni çok sevindirdi. Hem onun hakkındaki merakımı izale eyledi. مَا شَاءَ اللهُ, tam Sıddık Süleyman'ın mahiyetinde eski alâkadarlığını muhafaza ediyor.

Hem Sabri'nin Mektubuyla beraber Eğirdir Cire Köyü Risale-i Nur Talebelerinden Şükrü, Süleyman, Osman Çavuş'un samimî ve ciddî alâkalarını Nurlara karşı gösteren Mektublarına karşı, " بَارَكَ اللهُ, Cenab-ı Hak sizleri muvaffak etsin" deriz.

Kastamonu'nun Hüsrev'i ve Rüşdü'sü olan Mehmed Feyzi ve Emin'in gönderdikleri benim Kastamonu'da kalan bir kısım Risaleler emanetlerini aldım. Size gönderdiğim "Asâ-yı Musa"nın lügatnamesini hasta olduğu halde çok güzel ve âlimane yazan, lügatnamenin başında güzel bir fıkra derceden ve bana da ayrı Mektub yazan Risale-i Nur'un Serkâtibi Mehmed Feyzi'nin oraca çok müşkilât ve manialara rağmen, hârika Sadakatını ve Nurlara faik alâkasını, sarsılmadan

İmana Hizmetini birkaç cihette yapması gösteriyor ki; o küçük bir Hüsrev olduğu gibi, tam bir Hasan Feyzi'dir. Fakat ben orada iken, çok ehemmiyetli ve enaniyetli bir sofi-meşreb eski memurlardan bir zât ve gayet mühim malûmatlı, dünya ile çok alâkadar ve siyasî tüccar bir Hoca, bana karşı ilişmedikleri için; ben de onları Daire-i Nur'a celbetmeğe çalışmadım.. onlara da ilişmedim. Şimdi Mehmed Feyzi ise, Kastamonu'yu onların nüfuzundan kurtarıp Denizli gibi muvaffak olamıyor. Hilmi, Sadık ve Ahmed Kureyşî gibi Nur'un Kahramanları da köylerde bulunduğundan; Feyzi'nin Hizmeti bir derece hususî kalıyor.

إِنْ شَاءَ اللَّهُ bir vakit tam muvaffak olurlar.

Kastamonu'nun Zehra'ları, Hacer'leri, Lütfiye'leri, Ulviye'leri, Necmiye'leri başka bir sahada (hanımlar Âleminde) Nur Hizmetinde Feyzi'ye arkadaşlık ediyorlar.

Feyzi'nin Mektubunda Risale-i Nur Şakirdlerinin teşebbüsüyle resmî Kur'an mektebi açılıp, en evvel Nur'un masumları ve hususan Emin'in mahdumları en evvel mektebe girip, en evvel onlar Kur'anı hatmederek kısmen hıfza başlamaları cihetinde, onları ve pederlerini ve oradaki Şakirdleri tebrik ediyoruz.. ve o masumlara binler **بَارَكَ اللَّهُ** deriz.

İki defa Nur'un Hizmeti için buraya kadar gelen kıymetli hemşiremiz Zehra'nın Medreset-üz Zehra'nın kâğıd masrafına iki yüz lira vermesi, hanımlar kısmında da Hüsrev'ler, Feyzi'ler, Ahmed'ler bulunduğunu gösteriyor.

Kastamonu'da, Hâfız İhsan'ın imzasıyla ve Nur Kahramanlarından Hilmi Bey ve Emin'in müşterek Mektubunu aldım. Ben, bu iki eski ve kıymetli ve sarsılmaz ve metin o Kardeşlerime ve İhsan'lara ve oradaki Nur Şakirdlerine çok hasretler ve iştiyaklarla Selâm ediyorum. Ve hapiste bizimle beraber ve bize hapiste çok Hizmet eden İhsan nerededir, merak ediyorum?

Safranbolu havalisi, Hakikaten Mustafa'lar ve Ahmed Fuad (R.H.) ve Hıfzı (R.H.) ve Rahmi gibi hârika Sadakat ve alâkadarlıkla; Kastamonu'daki sekiz sene bizim Nur Hizmetimizin akîm kalmadığını ve Safranbolu da parlak bir Medrese-i Nuriye olacağını maddeten isbat ediyorlar. Bu defa Mustafa Osman'ın Mektubunda iki saat yakınındaki Karabük fabrikalar şehrinde bulunan yüzer genç ve işçilerde Nurlar Fütuhât yapacağını bildirmekle, ehemmiyetli bir müjde telakki ediyoruz.

Nur'un küçük Kahramanlarından Mustafa Sungur ve Rahmi'nin güzel Mektublarında, onların köylerinde Ahmed Fuad'ın ciddî gayretiyle Ders vermesi ve Eflani Nahiyesinin, Barla Nahiyesi gibi bir Medrese-i Nuriye hükmüne girdiğini ve ora ahalisi iştihakla Nurları dinlemesi ve yeniden iki genç muallim daha eski yazı ile Nurlara girmesi ve çocukların Huruf-u Kur'aniyeyi öğrenmeye başlaması ile Risale-i Nurları da yazmağa girmeleri, büyük bir fâl-i hayırdır. Cenab-ı Hak o masumları muvaffak etsin ve onların Üstadları ve peder ve vâlidelerinden razı olsun. Onlar, Duada Masumlar Dairesine girdiler. Başta Ahmed Fuad, Mustafa ve Rahmi olarak, Eflani Nahiyesini tebrik ediyoruz.

Nur'un küçük Kahramanlarından Mustafa Sungur ve Rahmi'nin az bir zamanda, eski harfle, Mustafa Sungur'un gayet mükemmel "**Meyve**"nin Onbirinci Mes'eleli Hatimesi ile ve Rahmi'nin "**Gençlik Rehberi**"ni eski harfle güzelce yazmaları ve Kastamonu'dan gelen Kitaplarım içinde bize göndermeleri; Hakikaten benim için yeni biraderzadelerim bir Abdurrahman ve Fuad dünyaya gelmiş gibi beni memnun ediyor.

* * *

Edhem Hoca namında Balıkesir'de muhacir ve Celaleddin-i Rumî'nin mensublarından, yirmi seneye yakın köy Hocalığı ve çocuklara Kur'an okutmakla meşgul ve şimdi de tam Risale-i Nur'a Balıkesir ve Kırkağaç havalisinde Hizmet eden ve uzun Mektubuyla korkak hocaları Nurlara davet eden ve cesaret veren ve "Balıkesir, Kırkağaç havalisi Nur Şakirdleri namına, "**Sandıklı Alamescid Köy İmamı İbrahim Edhem**" imzasıyla yazdığı Mektubda, çok ehemmiyetli ve güzel fıkraları var ve korkak hocalara tokatları var. O zâtı cidden tebrik ediyorum. Cenab-ı Hak muvaffak eylesin. Hem ona, hem Mektubunda isimleri bulunan yeni ve çok Nurculara Selâm ediyorum. Onun uzun Mektubunu, hastalığımdan, tashih ve ıslah ve ta'dil edemedim. Hakkımda pek ziyade senalarımı ya kaldırmak, ya ta'dil etmek lâzımdır. "**Lâhika**"ya girmek için suretini size

gönderiyorum. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** Hasan Feyzi, Ahmed Fuad, muallimleri

Nurlara sevkettikleri gibi; bu gayretli Kardeşimiz de hocaları Nurlara sevkedecek.

Ben Denizli Otel'i'nde iken bana mahdumuyla arasına ekmek, ateş cihetinde Hizmet eden ve Tahir Çavuş'la bana Mektub gönderen ekmekçi Mustafa'ya da Selâm ediyorum.

Umuma binler Selâm ve Selâmetlerine Dua ederiz.

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

[Maddî ve manevî bir sual münasebetiyle hatıra gelen bir cevabdır.]

Deniliyor ki: Neden Nur Şakirdlerinin kuvvetli hüsn-ü zanları ve kat'î kanaatları, senin şahsın hakkında Nurlara daha ziyade şevklerine medar olan bir makamı ve kemalâtı şahsına kabul etmiyorsun? Yalnız Risale-i Nur'a verip, kendini çok kusurlu bir hâdim gösteriyorsun?

Elcevab: Hadsiz hamd ve şükür olsun ki, Risale-i Nur'un öyle kuvvetli ve sarsılmaz İstinad Noktaları ve öyle parlak ve keskin hüccetleri var ki; benim şahsımda zannedilen meziyete, istidada ihtiyacı yoktur. Başka eserler gibi Müellifin kabiliyetine bakıp, makbuliyeti ve kuvveti ondan almıyor. İşte meydana, yirmi senedir kat'î hüccetlerine dayanıp, şahsımın maddî ve manevî düşmanlarını teslime mecbur ediyor. Eğer şahsiyetim ona ehemmiyetli bir Nokta-i İstinad olsaydı, dinsiz düşmanlarım ve insafsız muarızlarım kusurlu şahsımı çürütmekle, Nurlara büyük darbe vurabilirdiler. Halbuki o düşmanlar divaneliklerinden, yine her nevi desiselerle beni çürütmeye ve hakkımda teveccüh-ü ammeyi kırmaya çalıştıkları halde, Nurların Fütuhatına ve kıymetine zarar veremiyorlar. Yalnız bazı zaîf ve yeni müştakları bulandırsa da vazgeçemiyorlar.

Bu Hakikat için, hem bu zamanda enaniyet ziyade hükmettiği için, haddimden çok ziyade olan hüsn-ü zanları kendime almıyorum. Ve ben, Kardeşlerim gibi, kendi nefsimde hüsn-ü zan etmiyorum. Hem Kardeşlerimin bu bîçare Kardeşlerine verdiği Makam-ı Uhrevî, Hakikî, Dinî Makam ise; Mektubat'ta İkinci Mektub'un âhindeki kaideye göre, "Şahsıma verdikleri manevî hediye olan Kemalâtı, eğer hâşâ ben kendimi öyle bilsem, olmamasına delildir; kendimi öyle bilmesem, onların o hediyesini kabul etmemek lâzım geliyor." Hem kendini makam sahibi bilmek cihetinde enaniyet müdahale edebilir...

Bir şey daha kaldı ki; dünya cihetinde Hakaik-i İmaniyenin Neşrindeki Vazifedar, makam sahibi olsa, daha iyi tesir eder denilebilir. Bunda da iki mani' var:

Birisi: Faraza Velayet olsa da; bilerek, isteyerek makam yapmak tarzında, Velayetin mahiyetindeki İhlas ve Mahviyete münafidir. Nübüvvetin Vereseleri olan Sahabeler gibi izhar ve Dava edemezler, onlara kıyas edilmez.

İkinci mani': Pek çok cihetlerle çürütülebilir ve fâni ve cüz'î ve muvakkat ve kusurlu bir şahıs sahib olsa, Nurlara ve Hakaik-i İmaniyenin Fütuhatına zarar gelir.

Fakat bir nokta var ki, mûcib-i şükrandır: Ehl-i siyasetteki düşmanlarım, mezkûr Hakikatları bilmedikleri için; şerefli, izzetli Eski Said'i düşünüp mütemadiyen Nurlar bedeline benim şahsıma ihanet ve tenkis etmekle meşgul oluyorlar. Bazı mutaassıb enaniyetli Hocaları da şahsımın aleyhine çeviriyorlar, güya Nurları söndürmeye çalışıyorlar. Halbuki Nurları daha ziyade parlattırmaya vesile oluyorlar. **Nurlar, âdi şahsımdan değil, Kur'an güneşinin menbaından nurları alıyor.**

* * *

Alamescid Köyü Hocası İbrahim Edhem'in hâlisane Mektubuyla, ehemmiyetli ve Nur'un Masum Şakirdlerinin o mübarek Hocanın Dersinden tam hisse alan ve Nur Dairesine giren altı küçük masumların kendi kendilerine düşünüp Hocalarına söyleyerek, altı pusla kendi Kalemleriyle yazarak, bu ihtiyar, hasta Said'e, o Masum Mübarekler, ömürlerinden herbiri bir kısmını vermesi, Hakikaten gayet medar-ı hayret ve takdir bir Hâdis-e-i Nuriyedir. Ben dahi o masumların o mübarek hediyelerini kabul edip, yine o küçük Said'lere hediye ederek, benim yerimde çalışmak için bağlıyorum. Cenab-ı Hak onları muvaffak eylesin. O küçük Said'ler ise, işaretlerinden: İbrahim dokuz yaşında, Mustafa onbir yaşında, Halil İbrahim oniki yaşında, Emin Yılmaz ondört yaşında, Mehmed onbir yaşında, Abdullah oniki yaşlarındadır.

Medrese-i Nuriye Kahramanlarından ve o Medresenin Üstad-ı mübareki merhum Hacı Hâfız'ın mahdumu ve vârisi Hâfız Mehmed'in, o Medresenin umum Şakirdleri namına yazdığı Mektubunda "**Nur'la işigalin, ölümden başka her belaya, hastalıklara bir ilaç olduğu gibi; dehşetli ölümü de, Cennet'in kapısı gösterip, Ehl-i İmanı heyecanla şevke getiriyor.**" diye fıkrası Hakikat olduğuna pek çok

hâdiseler var. Masum mahdumu da Hâfızlığa başlaması.. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** muvaffak olacak; ceddinin ve pederinin mübarek Hâfızlık ünvanlarını daimleştirecek.

Medrese-i Nuriyenin Elmas Kalemli Kahramanlarından Mustafa Yıldız'ın, sureten kısa ve manen uzun ve kıymetli Mektubunda, Medrese-i Nuriyenin Kahramanlarına havale edilen "**Sikke-i Gaybiye**"nin yağlı kâğıda yazılmasını, üç-dört hüdhüdün manen alkışlaması gösteriyor

ki, **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** “Sikke-i Gaybiye” Medrese-i Nuriyede parlak bir tarzda çıkacak ve güzel Fütuhât yapacak.

Kahraman Tahirî'nin gönderdiği kısa Münacat, sıhhatlıdır. Fakat yalnız baştaki kısmın tercümesi var. Şimdi tam tercüme etmeğe halim müsaade etmiyor.. aynen yazılsın. Bu kısacık Münacat gösteriyor ki; **enaniyet-i nefsiye ve hissiyat-ı hayatiye, Risale-i Nur'un Te'lifi zamanında hükmetmemişler, Nurların İhlas ve safiyetini bulandırmamışlar. Eski harb-i umumîde daima Şehid olmağa muntazır olduğumdan, İşarat-ül İ'caz Tefsiri tam, hâlis yazıldığı gibi; bu Münacattaki tam Rabîta-i Mevtin kuvvetli tezahürü dahi, Nurların safi ve hâlis bir mahiyet almasına vesile olmuş.**

إِنْ شَاءَ اللَّهُ hissiyat-ı nefسانيye karışmamış.

Nurların birinci Medresesi olan ve ben Ruhen çok alâkadar olduğum Barla'nın ehemmiyetli genç Şakirdlerinden, aynen Denizli'den bana gelen Ahmed gibi, Mehmed gibi bir Ahmed ve Mehmed buraya geldiler ki; o eski zamanda en ziyade alâkadar olduğum ve bana sekiz sene Sadakatla Hizmet eden muhacir Hâfız Ahmed, Mustafa Çavuş hesabına; merhum Mustafa Çavuş'un mahdumu Ahmed merhum pederi hesabına; ve berber Mehmed ise, kayınpederi merhum Muhacir Hâfız Ahmed bedeline ve Barla'daki Nur Şakirdleri namına yanıma geldiler. Hakikaten ben Barla'ya ve o zamana gitmiş

kadar sevindim. **مَا شَاءَ اللَّهُ** Barla, birinci Medrese-i Nuriye olduğunu

hissetmeğe başlamış. Ciddî bir intibah, bir alâkadarlık gösteriliyor. Hattâ eskiden “Onuncu Söz”ü tab'eden Hacı Bekir, benim orada oturduğum odayı, herbir masrafını deruhde edip, satmaktan men'etmiş. Nur Şakirdlerinin bir misafirhanesi hükmünde muhafaza edilmesini Barla'ya haber göndermiş.

Nur Santralî Kardeşimiz Hoca Sabri'nin, eskiden beri onun gibi Nurcu refikasının ve mübarek mahdumu Nureddin'in (Yaşar) küçük bir Mektublarını aldım. Cenab-ı Hak, onlara sıhhat ve âfiyet ve saadet İhsan eylesin.. **آمين.**

Garibdir ki; müstesna olarak her tarafta yağmura ihtiyaç var iken, bu Emirdağı'na mahsus şiddetli bir yağmur ve emsali görülmemiş fındık kadar taneleri büyük ve ekinlere çok faideli bir dolu geldi. Şimdi yanımda iki Nurcu Kardeşler diyorlar ki: "Hem Mu'cizatlı Kur'anın gelmesi ve Afyon'dan bir nüsha “Zülfikar”ın müsaderesi münasebetiyle ehemmiyetli bir hücum beklenirken, takdir ile emniyet müdürü tarafından okunmuş; ve üçü, İsmail namında üç ehemmiyetli

memurun, aynı vakitte Nurlara tam Şakird ve Naşir olmaları bu yağmura vesile oldu." **Çünkü, şimdiye kadar çok tecrübelerle Risale-i Nur'un serbest İntişarıyla belaların ref'i ve ona ilişmek ve susturulmakla belaların gelmesi sabit olmuş. Hattâ mahkemede isbat edilmiş. Anlaşıyor ki; bu bahar fırtınasında iki haricî, iki dâhilî dört cereyan, herbiri bir maksada göre ve Nurcuların şevkine ve sa'yilerine ilişmek ve yüzlerini dünyaya ve siyasete**

çevirmek istemelerinden kuraklık başladı, إِنَّ شَاءَ اللَّهُ yakında ref' olur.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Bütün tarih-i beşeriyede kat'iyyen misli görülmemiş ve kavm-i Lut'un başına yağın Semavî Taşlardan daha müdhîş taşlar, dinsizlik hesabına milyonlarla Ehl-i İmanı ve masumları Edyan-ı Semaviye ve Kavanin-i İlahiye haricine dehşetli vasıtalarla sevkeden bir memleketi Semavî Taşlarla tokatlamasının bir mukaddemesi olarak, resmî gazetelerin kat'î haber verdikleri bir Hâdise-i Semaviyeyi, âdetime muhalif olarak bir Nur Şakirdi bana haber verdi. Dedim: Yirmibeş sene gazetelerin havadislerini merak etmedim. Fakat bu taşlar, Risale-i Nur'un dinsizlere manevî tokatlarını temsil ettiği cihette ve beş-altı sene evvel ondan haber verdiği için o Şakirde dedim: "Git, yalnız o hâdiseyi tamamıyla oku, tahkik et." O tahkik etti, geldi. Diyor ki: Bu baharda Rusya'nın Viladivostok Ormanlarına, zemin yüzünde hiç emsali görülmeyen büyüklükte semadan taşlar düşmüş. Ve en büyüğü, yirmibeş metre uzunluğunda ve on metre boyundadır. Düştüğünde etrafındaki ağaçları devirmiş ve otuz kadar büyük çukurlar husule getirmiş. Tedkik edilen parçalarında; demir, çelik ve başka maddeler karışık olarak mizansız bulunmaktadır.

İşte resmî gazetelerin kat'î verdikleri bu haber, 1360 sene evvel

Sure-i Fil'in mu'cizane **تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ** Cümlesi ile, 1359 tarihinde

dünyayı Dine tercih eden ve dinsizliği esas tutan, bir nevi medeniyet hesabına beşeri yoldan çıkaranların başlarına, Ebabil Kuşları gibi Semavî Tayyarelerden bombalar başlarına inecek ve Semavî aşlar yağdırmalarına

mukaddemesi olacak diye haber veriyor. Ve **فِي تَضْلِيلٍ** aynen 1360 tarihini gösterip,

dalaletin cezası olarak kavm-i Lut'un başına gelen Ahcar-ı Semaviyeyi andıran Semavî Taşlar o tarihlerden sonra geleceğini haber verip tehdid ediyor. Ve Risale-i Nur'un Sure-i Fil nüktesine aid beyanatı içinde haşiyeli bu cümle var: "**Evet bu tokatlardan pür-şer beşer, şirkten şükre girmezse ve Kur'ana tarziye vermezse, Melaike elleriyle de Ahcar-ı Semaviye başlarına yağacağını, bu Sure bir mana-yı işarî ile tehdid ediyor.**"

İşte bu fıkra doğrudan doğruya bu Taşlara işareti olmasına iki emare var:

Birincisi: Şimdiye kadar gelen Semavî Taşlar bir-iki karış oldukları halde, böyle yirmibeş metre uzunluğunda ve on metre genişliğinde dağ gibi Taşlar, elbette Semavatın dinsizliğe karşı bir alâmet-i hiddetidir. **Sure-i Fil** mu'cizane ona bakması, onun Tefsiri ona işaret etmesi Hakikattır. O hâdisenin o ihbara liyakatı var. Çünkü emsalsizdir.

İkinci emaresi: Bütün zemin yüzünü ve nev-i beşeri tehdid eden dehşetli bir dinsizliğin merkezlerine gelmesidir. Ve dinsizler bunu hissetmişler ki; küçücük hâdiseleri ehemmiyetle neşrettikleri halde, bir-iki aydır bu acib dehşetli hâdiseyi, ellerinden geldiği kadar şaşaa-landırmamağa çalışmışlar.

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Aziz, Sıddık Kardeşlerim: Tahirî, Sabri, Salahaddin, Mehmed, Mustafa!

Evvelâ: Bu gelen Şuhur-u Selâsenin hürmetine ve Nur Şakirdlerinin Sadakat ve İhlaslarının hürmetine, çok ehemmiyetli hakkımda bir sebep-i itab ve tokat bir hâdiseyi tamire çalışacağız ve gücenmeyiniz. Şöyle ki: Bu gece hiç görmediğim bir itab, bir tazib suretinde manevî bir şiddetli ihtar ile denildi ki: "**Dünyaya, zevke, keyfe tenezzül etmemekle Nurlardaki İhlas ve istiğnayı muhafazaya**

mükelleftin ve bu asırda **يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا** Sırrıyla

dünyayı Dine tercih etmek ve bilerek elması şişeye tebdil etmek olan hastalığa, Nur vasıtasıyla çalışmağa Vazifedardın. Yüz tecrübenizle de anladın ki, insanların hediyeleri, ihsanları, yardımları, sana dokunuyor. Hattâ seni hasta ediyor. Her gün eserini, tecrübesini görüyorsun; senin en ziyade itimad ettiğin ve Risale-i Nur'un fedakâr Kahramanlarının yüzlerini Risale-i Nur'un Hizmetinden ziyade kendi istirahatine çevirmeğe sebebiyet verdin... ilâ âhir.. diye daha manen çok söylenildi." diye beni tam tekdir etti. Hattâ şimdi bir manevî tokattan dahi korkuyorum. Bu hâdisenin çare-i yegânesi; bu otomobili alan sizler ilân edeceksiniz ki, **"Bu Kardeşimiz Said, bunu kabul edemedi, manevî, dehşetli bir zarar hissetti."**

İkincisi: Otomobil şimdi Konya'lı Sabri'nin yanına gönderilmeli, oraya gitsin. O razı olmazsa Medreset-üz Zehra Erkânlarına gitsin. Sabri merak etmesin, her ay Nurlara onun hârîka Hizmeti, bir otomobil fiatından ziyadedir. Onun için gücenmesin.

Sâniyen: Kat'iyyen biliniz ki, bu dehşetli itabı gördüğümün sebebi; istirahat için bir arzu nevinde ve bir temenni tarzında, bir otomobil ile gezmeğe gittiğim vakitte, otomobilci dedi ki: "Küçücük otomobiller çıkmış, bin lira gibi bir fiatla satılıyor." Ben de temenni nevinden dedim ki: "Keşki, öyle bir emanet küçük otomobil elimize geçseydi, sair yerlerdeki Nurcu Kardeşlerimi ziyaret etseydim" demiştim. Buna hakikî ve ciddî bir karar vermemiştim. Bir arzu iken; buradaki iki Has Kardeşimiz, bu arzuyu ciddî bir karar zannedip bin lira değil, dört bin liraya kadar fedakârane çalışmışlar. Buraya geldikleri vakit, yedi saat memnuniyetle telakki edip, o arzuyu bir Dua-yı Makbule zannettiğim halde, birden bu gecede manevî itiraz ve itab gördüm. O arzumun hatasını anladım. Hiç görmediğim bu tarz manevî itabın üç sebebi var, başka vakit izah edilecek.

Bu otomobili alan beş Kardeşimiz kat'iyyen bilsinler ki, değil beşinin bir otomobili Sadaka ve İhsan ve hediye etmişler, belki onların hayırlı Niyetleri cihetinde Risale-i Nur Dairesi Hizmetinde herbiri tam bir otomobil fiatı kadar bir hediye bilfiil yapmışlar gibi manen kabul edildiğine bana bir işaret ve kanaat var. Madem Kardeşlerim, sizin hâlisane bu Hizmetiniz hakkınızda böyle makbuliyet var. Siz müteessir olmanız. Beni de bu manevî itabdan kurtarınız. Hem

benim düstur-u hayatıma, hem Risale-in Nur'un Sırr-ı İhlasına gelmek ihtimali bulunan zararı çabuk tamir ediniz. Hem o otomobil burada kalmasın, en büyük hisseyi veren zâtın yanına gitsin. Üç ehemmiyetli sebebi izah ettiğim vakit, bu telaşımın Hakikatini anlarsınız. **Zâten hem Şuhur-u Selâse, hem üç ay mühim mecmuaların çıkmasına kadar bütün dünya saltanatı verilse de bakmamağa mecburum.** Şayet otomobile verdiğiniz para tam çıkmazsa, o noksanını alâküllihal ben her şeyimi satıp tekmil etmeğe karar verdim. Umumunuza Selâm. Hakkınızı bana Helâl ediniz. Ben de sizi Helâl ediyorum.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Merak etmeyiniz.. İnyet-i Rabbaniye devamdadır. Bu yeni taarruzları **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ** akîm kalacak, hem Nur'un Fütuhâtına yardım

edecek. Şimdilik telaşsız, kanun dairesinde hakkımızdaki kanunsuz muameleyi def'etmek için, bir Kardeşimiz Ankara'ya gitsin. Eski partinin müfettişi Hilmi Uran ve Afyon Vilayetinin müfettişi meb'us Celal'i ve Diyanet Riyaseti'nde Ahmed Hamdi ve ehl-i vukuftaki Yusuf Ziya gibi zâtları görsün, bize edilen kanunsuz ve keyfi muameleyi değıştirmeğe çalışsın.

Hem müsadere edilen “Zülfikar” ve “Asâ-yı Musa” ve makine için mahkemeye ve zabıtaya deyiniz ki: "Bunların nüshalarının teksiri, hariç içindir; harice gönderilecektir. Madem şimalde üç devlet Kur'anı kabul edip mekteblerinde Ders vermeğe başlamışlar; ve madem Hindistan bu hükûmetten iki milyon liralık Kur'an-ı Kerim istedi; ve madem “Zülfikar” ve “Asâ-yı Musa” Eczalarını iki sene üç mahkemeniz ve feylesof Âlimleriniz onları tedkik ettikten sonra ittifakla beraetimize karar verip bu Kitabları takdir ve tahsin etmişler; ve madem bu iki Kitab, Kur'anın iki Keskin Kılıncı ve iki parlak hüccetleridir ve en muannidleri de teslime mecbur ediyorlar; ve madem bu iki eser, dehşetli ve tahribci anarşistliği yetiştiren, şimalden gelen dinsizlik cereyanına karşı tam mukabele edebilir bir kuvvette olduklarına binler ehl-i tahkik ve ehl-i fen şhadet ediyorlar; ve madem şimdiki hükûmet Kur'an Mekteblerini açıyor ve mekteblere dinî Dersler vermeğe emretmiş; elbette bize karşı bu muamele, emsalsiz ve keyfi bir zulüm ve vatana ve millete ve asayişe ve hürriyet-i Vicdana bir cinayettir. **Biz istemiyoruz ki, dünya siyaseti bize bulaşsın. Yoksa, haberiniz olsun ki; biz hakkımızı tam**

müdafaa edebiliriz. Bizi mecbur etmeyiniz...

Umumunuza binler Selâm...

Benim için münasib bir vakitte cildlendirdiğiniz “**Asâ-yı Musa**”dan gönderirsiniz. Hüsrev'in Vazifesini tam yaptıktan sonra gelen bu maddî zararın hiç ehemmiyeti yok. “**Zülfikar**”lar tam İntişar etti. “**Asâ-yı Musa**” da az zayıat olmakla beraber **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** manevî pek çok menfaati olacak. **Yalnız Nurcular Sebat ve Tesanüdlerini muhafaza edip telaş etmesinler, şevkleri kırılmasın.**

Kardeşiniz

Said Nursî

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Madem Isparta Nur Dershanesi hükmüne geçmiş ve şimdiye kadar her yerden ziyade oranın hükûmeti ve zabıtası müsamahakâr belki dost nazarıyla Nurculara bakmış, ziyade incitmemiş. Biz dahi Isparta'nın mübarekiyeti hesabına, onların bu hâdisede ilişmelerinden gücenmiyoruz ve bir cihette onları da tebrik ediyoruz ki; Nur'un Eczalarını Vazifece tedkik etmeğe ve okumağa ve istifade etmeğe muvaffak oluyorlar. Zâten onların hakkıdır. En evvel onlar okusunlar. **İmanı kuvvetli bir zabıta veya adliye memurunun, on adam kadar millete ve vatana faidesi olabilir.** Onun için maddî zayıatımız, bu manevî faideye nisbeten hiç ehemmiyeti yok. Münasib gelse, benim tarafımdan da emniyet müdürü ve müddeiumumîye Selâm edip deyiniz ki: **"Ben onlara beddua değil, bilakis Dua ediyorum ki: Ya Rabbi! Onlara İman-ı Kâmil ve Hüsn-ü Hâtime ver ve Nurlardan müstefid yap."**

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Gerçi şimdi ayrı ayrı kasabalarda Kardeşlerimi görüp, Nur Hizmetinde bir cihette yardım etmek için, beş Kardeşimizin benim için minnetsiz olarak aldıkları otomobil, bir cihette kırkbin lira kadar faidesi ve lüzumu varken, kabul etmediğimden zahirî bir zarar zannedildi. Fakat neticesinde Nur Şakirdlerinin ellerinde kat'î bir hüccet oldu ki, dünya için İlme ve Dine zaruret var diye zarar veren mu'teriz Hocaları ve siyasîleri; Risale-i Nur'un yüksek Hakikatı, dünyanın

hiç bir menfaatına tenezzül edip âlet olmadığını kat'î bir surette bu hâdisle ile bir hüccet olarak; onları ilzam etmesine kuvvetli bir sened olan hârîka Kerametinden daha kuvvetli bir bürhan hükmüne geçti. Hattâ çok evham eden ve Nur'dan kaçan ve Nur'un dünyanın hiçbir şeyine tenezzül etmediğine inanmayan bir kısmı, şimdi Kemal-i Teslimiyetle Nurların Hakikatına ve herşeyin fevkinde olduğunu Teslime mecbur oluyor. Demek o zararı da, İneyet-i Hak, hakkımızda ehemmiyetli bir Rahmete çevirdi.

(Haşiye): Otomobil satıldıktan sonra yine onun fiatından üçbin lira Emirdağ'na gönderilmişti ki, Risale-i Nur'un Hizmetinde sarfedilsin... Ben de telgraf havalesiyle, sahiblerine gönderdim. Bugün işittim ki, bu hâdiseyi dost memurlar muarızlara karşı demişler: Üçbin-beşbin liraya tenezzül etmeyen bir adam, bu zamanda en ziyade itimad edilebilir bir adamdır ki, hiçbir şey onu alâkadar etmiyor.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: Bütün Ruh u Canımızla geçmiş Rahmetli ve Bereketli ve Kerametli ve yağmurlu Mi'rac-ı Şerifinizi tebrik ve emsal-i kesîresiyle müşerref olmağınızı Rahmet-i İlahiyeden niyaz ediyoruz. Ve bu sene aynen geçen sene gibi, Mi'rac Gecesinden evvel gecede, hiç emsali görülmemiş bir tarzda yağmurun gelmesi ve Mi'rac gecesi ve gündüzünde devam etmesi, Kâinat ve anasır bu Mübarek Geceyi alkışladığına bir alâmet olduğu gibi, “Zülfikar” ve “Asâ-yı Musa”nın Fütuhatlarına - hususan resmî dairelerde- bir emaresi olduğuna kanaatımız kat'îdir. Ve bu Mübarek Gecenin yarısına kadar şiddetli ve çalışmağa bir derece mani' bir rahatsızlık ve sancı birdenbire zâil olmaları bana kanaat verdi ki; bu Mübarek Gecede Kardeşlerim sıhhat ve âfiyetim için Duaları, hakkımda makbuliyetinin eseri olduğuna ve o gecenin bir mikdarında ziyade hastalık cihetiyle herbir saati on saat kadar Sevablı bulunmasını bir nevi manevî müjde aldım; Allah'a şükrettim. **أَرْحَمُ الرَّحِمِينَ** 'e hadsiz şükür olsun dedim.

Sâniyen: Nur'un bir Kumandanı Kardeşimiz Re'fet Bey'in Ankara seyahatıyla Nurlara, az bir zamanda büyük bir Hizmete

muvaffak olduğuna şüphe yoktur. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** yakında eseri görünecek.

Hususan Diyanet Riyaseti'nin müntesibleri umumen “Zülfikar” ve “Asâ-yı Musa” mecmualarını takdir ve tahsin ile karşılamaları ve

tenkid değil, belki himaye ve müdafaa edeceklerine söz vermeleri, çok ehemmiyetli bir hâdisedir.. ve “Zülfikar” ve “Asâ-yı Musa”ya parlak bir ilânnamedir.

* * *

Muhterem Üstadım, Efendim Hazretleri!

Kardeşimiz Müteahhid İsmail Efendi, Hilmi Bey'le hususî olarak her zaman görüşmekte olduğundan, bu hususta lâzım gelen izahatın verilmesini ona havale ederek, biz doğruca Diyanet Riyaseti'ne gittik. Orada evvelâ bizim Isparta'da iken tanıdığımız müderris Hasan Hüsnü Bey vardı. Kendisi Diyanet Riyaseti Heyet-i Müşavere azasındandır. Onunla hususî olarak bir müddet görüştüm ve izahat verdim. Bilâhère beraberce heyet-i müşavere odasına giderek Ankara ehl-i vukuf raporunda imzası bulunan müderris Yusuf Ziya'yı gördüm. Baktım, “Zülfikar” ve “Asâ-yı Musa” Mecmualarıyla, hakkımızda yazılmış olan evraklar önünde duruyordu. Yanında yer gösterdi, mufassalan izahat verdim. Dedim: "Sizin raporunuz ve Denizli mahkemesinin kararı ve Mahkeme-i Temyiz'in tasdiki varken, Kitablarımıza vuku' bulan taarruz ve bizlere verilen bu sıkıntı neden ileri geliyor? Madem cumhuriyet idaresinde kanun herşeyin fevkindedir ve onun hükmü câri olur, biz kanun huzurunda beraet etmişiz, bundan böyle bize ilişmemek gerektir. Bunun men'i, sizin vereceğiniz isabetli bir kararla mümkündür. Yoksa biz hakkımızı arayabiliriz." dedim. Sonra ilâve etti: "Bu, oradaki adliye memurlarıyla zabitanın sizin mes'eleye vukuf-u tammeleri olmadığından ileri geliyor. Şimdi evrak önümdedir. Sû-i tevehhüme uğramış mütalaalarına birer birer cevap vereceğim." dedi ve eserleri takdir ettiğini söyledi. Ben de Üstadımızın Selâmını söyledim, bilmukabele Selâm ve Duanızı istediğini bildirdi.

Ondan sonra oradan ayrıldım, Diyanet Reisi'nin yanına girdim. Onunla da bir müddet görüştüm ve izahat verdim, cevaben: "Ben Hoca Hazretlerini Dâr-ül Hikmet'ten tanırım, hürmetim vardır. Kendisine Selâm ve hürmetlerimi ıblâğ ediniz." dedi. Ve bize "Lâzım gelen cevabı

vereceğiz, **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** iyi olur." dediler ve bil'umum Diyanet

müntesibleri, Eserleri takdir ile karşıladılar. Bu gibi yolsuz işlerin, ancak Âsâr-ı diniye mütalaasında hüsn-ü niyet taşımayarak, kendi kafalarına göre mana vermelerinden ileri geldiğini anladım. Ertesi gün Mehmed Efendi Kardeşimiz, Erzurum Meb'usu Vehbi Paşa'yı

görmüş. O zât dahi "Ben dâhiliye vekilini görüp, bu hususta uzun uzadıya görüşeceğim. Üstad Hazretlerine hürmet ve Selâmlarımı götürünüz." demiş. Bunun üzerine parti Erkânıyla görüşmeyi İsmail Efendi'ye havale ederek Ankara'dan ayrıldık.

Kusurlu, âciz Talebeniz
Re'fet

* * *

Bu şaşaalı (**Haşiye**) baharın çiçeklerini temaşa etmek için araba ile bir-iki saat geziyorum. Hiç hayatımda görmediğim bir tarzda bütün çiçekli otlar, âdetin fevkinde bir tarzda büyümüş, çiçekler açmış, tebessümkârane Tesbihat edip, lisan-ı hal ile Sâni'-i Zülcelallerinin san'atını takdir edip alkışlıyorlar gibi Hakkalyakîn hissettiğimden; hayat-ı dünyeviyeye müştak hissiyatım ve gafil ve tahammülsüz nefsim bu halden istifade ederek, dünyadan nefret ve hastalıklı ve sıkıntılı hayattan usanmak ve berzaha gitmeğe ve oradaki yüzde doksan dostlarını görmeğe iştihak cihetinde karar veren Kalbime ve fânide bâki zevk arayan nefsim itiraz geldi. Birden hissiyata da, damarlara da sirayet eden İman Nuru o itiraza karşı gösterdi ki: Madem toprak bu kadar Cemal ve Rahmet ve Hayat ve Zînetlere maddî cihetinde mazhar olmasından hadsiz bir Rahmetin perdesidir ve içine giren hiçbir şey başı boş kalmıyor.. elbette bütün bu zahirî ve maddî zînetlerin ve güzelliklerin ve Hüsün ve Cemal ve Rahmet ve Hayatın manevî merkezlerinin ve bir kısım tezgâhlarının fa'al bir nev'i, toprak perdesinin altında ve arkasındadır. Elbette bu himayetli annemiz olan toprak altına girmek ve kucağına sığınmak ve o hakikî ve daimî ve manevî çiçekleri seyretmek, daha ziyade sevilir ve iştiyaka lâayıktır.. diye o kör hissiyatın ve dünyaperest nefsin itirazını tamamıyla izale ve def'etti. **الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى نُورِ الْإِيمَانِ مِنْ كُلِّ وَجْهِ** dünyaperest nefsim de dedirtti.

Said Nursî

* * *

(**Haşiye**): Bu senenin emsalsiz bir Rahmetli yağmuru ve ordunun başından şapkanın kısmen kalkması ve Kur'an Mekteblerinin resmen açılması ve Zülfikar, Asâ-yı Musa'nın İman kurtarmak için tesirli bir surette İntişar etmesi, bunun gibi çok Rahmetli neticeleri vermesine delildir.

Umum Kardeşlerimize binler Selâm ve Dua ediyoruz.

Aziz, Masum Evlâdlarım!

Kur'anı öğrenmek için Ders almağa çalışıyorsunuz. Sizin bildiğiniz yeni harfte noksanlar olduğu için, mümkün oldukça yeni harften okunmamak lâzım gelir.

Hem Kur'anı okumanın faidesi, yalnız Hâfız olmak ve dünyada onunla bir makam kazanmak, bir maaş almak değil; belki herbir harfî, hiç olmazsa on hayrından tâ yüze, tâ binlere kadar Cennet meyvelerini, Âhiret faidelerini vermesini düşünüp ve Ebedî Hayatın rahatını ve saadetini temin etmek niyetiyle okumak lâzımdır.

Evet mekteplerde, dünya maişeti, ya rütbeleri için fenleri Ders okumak, bu kısacık dünyevî hayatta derecesi, faidesi bir ise; Ebedî Hayatta Kur'an ve Kur'anın Kudsî Kelimelerini ve Nurlu ve İmanî Manalarını öğrenmek, binler derece daha kıymetlidir. Onlar şişe hükmünde, bunlar elmas hükmündedir.

Hem peder ve vâlidenize hakikî ve faideli evlâdlar olabilirsiniz. Siz madem masumsunuz.. daha günahınız yok; böyle Kudsî bir Niyetle okusanız, sizleri Risale-i Nur'un Masum Şakirdleri içinde kabul edip umum Şakirdlerin Dualarına hissedar olursunuz.. ve nurlu ve mübarek Talebeler olursunuz.

Hem Üstadınızı, hem sizi, hem peder ve vâlidelerinizi, hem memleketinizi tebrik ediyorum.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: Bütün Ruh u Canımızla, geçen Leyle-i Beratınızı tebrik ediyoruz.

Sâniyen: Nur'un ehemmiyetli bir Kumandanı ve Naşiri Re'fet Bey'in Nur Hizmeti için İstanbul'a gitmesi çok iyi, çok güzeldir. Zâten oraya, onun gibi bir Nurcu lâzımdır. Cenab-ı Hak muvaffak eylesin..

آمین.

Sâlisen: Ben ikisini Câmi-ül Ezher Ülemasına, ikisini Medine-i Münevvere'nin Ravza-i Mutahhara civarındaki Âlimlerine, ikisini de Şam-ı Şerif Heyet-i Ülemasına göndermek üzere üç “**Asâ-yı Musa**”, üç “**Zülfikar**”ı hazırladım. Başlarında, evvelce Câmi-ül Ezher Ülemasına hitaben size gönderdiğimiz bir Mektub dercedilmiştir. Mümkün olduğu

kadar çabuk göndereceğiz **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**.

Râbian: Ben, iki cihette manevî Hizmetlerinize ve Dualarınıza ve benim yerimde yapamadığım manevî kazançlarınızın imdadıma gelmesine şiddetle ihtiyacım var:

Birinci sebep: Bütün hayatımda şimdiki kuvvetsizlik ve gittikçe ziyadeleşen za'fiyeti hissetmemiştim. Çok sıkıntılarla daimî Evradlarımı bazı da noksan olarak yapabilirim. Halbuki bu eyyam ve leyalı-i mübarekede yüz derece çalışmağa ihtiyacım var. Ve sizin şirket-i maneviyenize hissem itibariyle yardım etmek ve Dualarınıza bin derece ziyade âmînlerle iştirake koşmak lâzım iken, bu iktidarsızlığım, o Şirket-i Maneviyeye pek cüz'î yardım edebilir. Bunun çaresi; Vazife-i Nuriyede benim Vazifem size verildiği gibi, o şirketteki Vazifeyi de sizlerin manevî yardımlarına dayanıp haddimden ve istidadımdan pek çok ziyade bu âciz Kardeşinizdeki hüsn-ü zannınıza muvafık çalışmayı Rahmet-i İlahiyeden niyaz ediyorum.

İhtiyacın ikinci sebebi: Hem siz, hem bizden olmayan bir kısım zâtlar, Risale-i Nur'un Hakikatından ve Şakirdlerinin Şahs-ı Manevîsinden tezahür eden fevkalâde halleri ve neticeleri bu bîçare Kardeşinizden zannedildiğinden, o büyük neticelere karşı çok büyük bir iktidar, bir tahammül lâzımken; pek cüz'î ve şahsî çalışmam, bu hastalık ve za'fiyetle beraber, elbette beni şiddetle manevî yardımınıza muhtaç ediyor. Ben de bu manevî yardımlarınızı kendime koşturmak

için, **أَجْرُنَا إِرْحَمْنَا** gibi bütün mütekellim-i maalgayr tabir edilen

Kelimelerde sizleri niyet ediyorum. Güya umumunuzla beraberiz gibi

çalışıyorum. Ve **آمِينَ** dediğim vakitte, bütün Dualarınıza bir **آمِينَ**

niyet ediyorum. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** Erhamürrâhimîn Rahmetiyle o çok noksan ve

cüz'î çalışmamı, büyük çalışmanıza mükemmel bir **آمِينَ** hükmünde kabul eder.

Hâmisen: Sâbık hâdiseden vaziyetiniz ne şekilde olduğunu çok merak ederdim. Cenab-ı Hakk'a şükür ki; Mektubunuzda Kahraman Tahiri'nin İstanbul'a makine ve kâğıt almak için gitmesi gösteriyor ki, o hâdise sönüyor ve Nurların Neşrine mani' olmayacak, belki başka

yerlerde olduğu gibi orada da galibane Fütuhatı var, **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**.

Ravza-i Mutahhara **عَلَى صَاحِبِهَا أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ**

civarındaki Mübarek Heyet-i Ülemaya takdim edilen, “**Asâ-yı Musa**” ve “**Zülfikar Risalesi**”dir. Hem bir Vesile-i Şefaât, hem Kudsî yerde hayırlı Dualarına mazhar olmak için Müellifin bedeline o mübarek yerleri ve elleri ziyaret etmek için gönderilmiştir.

Bu fıkra, yalnız Şam, Mısır ve Hind'e gidenlerden Ravza-i Mutahhara yerinde Câmi-ül Ezher ve Şam ve Hind Cemaat-ı İslâmiyesine yazılmış. Aynen hem dört “**Zülfikar**”, hem dört “**Asâ-yı Musa**” başlarında yazdık, ikişer nüsha olarak hem Mısır Câmi-ül Ezher, hem Şam Ülemasına, hem Hindistan'da iki milyon liraya mukabil Kur'anları isteyen heyete gönderdik.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

“**Asâ-yı Musa**” ve “**Zülfikar Mu'cizat-ı Ahmedîye ve Kur'aniye**” Mecmualarından, münasib gördüğünüz zaman Ravza-i Mutahhara'nın civarındaki Ülemaya göndermekle beraber, onlara yazınız ki: Nur Risalelerinin Medreset-üz Zehra'sı, (Haşiye) Ravza-i

utahhara'nın **عَلَى صَاحِبِهَا أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ** civarındaki

Ülemanın Şefkatine çok muhtaç manevî bir mahdumdur, bir talebesidir, şiddetli düşmanların hücumuna maruz kalmış bir Şakirdidir ve Âlem-i İslâm'ı daima tenvir eden sizin o büyük Medresenizin küçük bir dairesi ve şubesidir. Onun için, o Âlîkadr Üstad ve müşfik peder ve Hamiyetkâr Mürşid-i Â'zam olan zâtlar bu bîçare evlâdına tam manevî yardım etmesini onların Ulüvv-i Himmetinden bekliyoruz. O pek büyük Üstadlarımıza takdim edilen iki Kitab ise; bir Talebe Dersini ne derece anlamış diye, akşam üzeri Üstadına ve babasına yazıp vermesi gibi, o iki Dersimiz, o Şefkatli Allâmelerin nazar-ı müsamahalarına arzedilmiş diye bir Mektub yazınız ve Selâm ve ihtiramlarımı ve ellerinden öptüğümü tebliğ ediniz. "Bu Risalelerin Müellifi Said Nursî, yirmiiki senedir inzivadadır. Tecrid-i mutlak içinde bulunduğundan, halklarla görüşemez. Ancak zaruret derecesinde başkalarıyla az bir zaman sohbet edebilir. Yanında hiçbir Kitab bulunmaz. Bütün

(Haşiye): Medreset-üz Zehra'nın maddî tesisine çok maniler bulunduğundan, şimdilik Nur Şakirdlerinin heyet-i mecmuasının dairesinden ibarettir.

yazdıkları, yüzotuz parça Risalelerin menba'ları, me'hazleri yalnız Kur'andır" diyor. Biz de bütün kuvvetimizle tasdik ediyoruz. Kendisi hem hasta, hem gurbette, hem perişan bir halde bazan çok sür'atli yazdığı Risalelerde sehivler bulunabilir diye, sizin gibi Allâmelerden nazar-ı müsamaha ile bakmanızı rica ettiğini bize söyledi. Biz de ricasını tebliğ ederek ellerinizden öperiz.

Nur Şakirdlerinden

Tahirî, Hayri, Mustafa, Sadık, Osman, Hüsrev, Tahir

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Şimalin İsveç, Norveç, Finlandiya Kur'anı mekteblerinde en büyük halaskâr bir Kitab olarak kabul ettikleri gibi, şimdi Erkân-ı İslâmiyenin birincisi olan Ramazan Sıyamını tutmak niyetiyle Câmi-ül Ezher'e "Şimalin pek uzun günlerinde bir çare-i tahfifi ve te'hiri yok mu?" diye sormuşlar. Demek Avrupa'nın yalnız o küçük hükûmetleri değil, belki siyaset manası verilmemek için kendini izhar etmeyen eskide büyük ve dünyanın yüksek mevkiini tutmakla beraber, gayet dehşetli bir tarzda dünyanın fena ve fâniliğini dehşetli tokatla o yüksek mertebelerin hiçe indiğini görmekle hakikî teselli, yalnız ve ancak Hakaik-i Kur'aniyede bulmasıyla, o küçüklerle manen beraber tahmin edilebilir.

Evet dünyanın mahiyeti anlaşıldıktan sonra, elbette hayat-ı ebediyeden başka beşeriyetin o inkisar-ı hayal yarasını tedavi edecek, Kur'andan başka yoktur.

* * *

Çok Aziz ve Sıddık, Kahraman Sabri!

Cenab-ı Hak, Galib Bey gibi çok Fedakârları İslâm ordusunda yetiştirsin. Bu zât garbda, aynı şarkta Hulusi Bey gibi İmana Hizmet ediyor. Tarîkat cihetiyle Ehl-i İmanı dalaletten çekmeye çalışıyor. Bu zât, eskiden beri Risale-i Nur'u görmeden Nur Mesleğinde hareket etmeye çalışmış, sonra Nurlarla münasebeti kuvvetleştirdiği zaman, daha ziyade Hizmet edebilir. **Fakat Nur'un Mesleği, Hakikat ve Sünnet-i Seniye ve Feraize dikkat ve büyük günahlardan çekinmek Esastır; Tarîkata ikinci, üçüncü derecede bakar.** Galib Kardeşimiz Alevîler içinde Kadirî, Şazelî, Rûfâî Tarîkatlarının bir hülâsasını Sünnet-i Seniye Dairesinde Hulefa-yı Raşidîn, Aşere-i Mübeşşere'ye

ilişmemek şartıyla muhabbet-i Âl-i Beyt Dairesinde bir Tarîkat Dersi vermesini düşünüyor. Hakikat namına ve İmanı kurtarmak ve bid'alardan muhafaza etmek hesabına ehemmiyetli üç-dört faidesi var:

Birincisi: Alevîleri başka fena cereyanlara kaptırmamak ve müfrit Râfızîlik ve siyasî Bektaşîlikten bir derece muhafaza etmek için ehemmiyetli faidesi var.

İkincisi: Hubb-u Ehl-i Beyt'i meslek yapan Alevîler ne kadar ifrat da etse, Râfızî de olsa; zendekaya, küfr-ü mutlaka girmez. Çünkü Muhabbet-i Âl-i Beyt Ruhunda Esas oldukça, Peygamber ve Âl-i Beyt'in adavetini tazammun eden küfr-ü mutlaka girmezler. İslâmiyete o Muhabbet vasıtasıyla şiddetli bağlanıyorlar. Böylelerini Daire-i Sünnete Tarîkat namına çekmek, büyük bir faidedir.

Hem bu zamanda, Ehl-i İmanın Vahdetine çok zarar veren bazı siyasî cereyanlar Alevîlerin fitrî fedakârlıklarından istifade edip kendilerine âlet etmemek için Nur Dairesine çekmek büyük bir maslahattır. Madem Nur Şakirdlerinin Üstadı İmam-ı Ali'dir (R.A.) ve Nur'un mesleğinde Hubb-u Âl-i Beyt Esastır, elbette hakikî Alevîler kemal-i iştiaqla o daireye girmeleri gerektir.

Bu zaman, İmanı kurtarmak zamanıdır. Seyr-ü Sülûk-ü Kalbî ile Tarîkat Mesleğinde bu bid'alar zamanında çok müşkilât bulunduğundan, Nur Dairesi Hakikat Mesleğinde gidip Tarîkatların faidesini temin eder diye o Kardeşimize Ramazanını tebrik ve Selâmımla beraber yazınız. O da bize Dua etsin.

* * *

Safranbolu'daki hâlis Kardeşlerimizden Hıfzı'nın küçük Medrese-i Nuriyesi olan hanesindeki küçük ve çok çalışkan masumları yedi yaşında Yılmaz ve onüç yaşında Hüsnü'nün ve onlar gibi Nur'a çalışan muhterem vâlidelerinin Mübarek Kalemleriyle yazdıkları tebriklerini, umum Safranbolu ve Eflani Medrese-i Nuriyesi namına bu Ramazan'ın bir Firdevsî teberrükü hesabına kabul ettik. Yılmaz'ın rü'yası aynen çıkmış.

Eflani'nin Hakikaten küçük Kahramanlarından Mustafa Sungur'un güzel ve samimî Mektubunun bir kısmı "**Lâhika**"ya geçecek. Elhak Mustafa Osman'ın, Mustafa Oruç ve Mustafa Sungur gibi iki namdaş ve Nur Hizmetinde pek ciddî arkadaş bulması, Sadakatının ve muvaffakiyetinin bir Kerameti hükmündedir. Hususan Safranbolu

Hasan Feyzi'si olan Ahmed Fuad'ın vesair o Mektublarında isimleri bulunanlara birer birer Selâm ve Dua ediyoruz ve onların fevkalâde gayretlerini tebrik ediyoruz. Umum Kardeşlerimize binler Selâm ediyoruz.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: “Siracünnur”un sıhhatli, mükemmel, güzel çıkması, Medreset-üz Zehra'nın gayet ehemmiyetli bir yeni Dersidir ki, geniş

Daire-i Nuriyede merakla okunacaktır, **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**.

Sâniyen: Kastamonu'nun Hüsrev'i Mehmed Feyzi'nin hiç sarsılmadan kemal-i iştiyakla Nurlara çalışması ve çalıştırılması ve okutmasını gösteren Nihad'ın ve Abdurrahman İhsan'ın Mektupları gösterdiği gibi, oradan gelenler de aynı haberi veriyorlar. Tam

Şakirdliğini yapıyor, Allah muvaffak eylesin, **آمِينَ**! Ve Nur'un Kahramanlarından Mustafa Osman'ın Karabük'te perde altında faaliyetle Nur'a Hizmetini ve o havalideki ve Eflani'deki Şakirdlerin şevk ve gayretini Leyle-i Kadir'leriyle beraber tebrik ediyoruz.

(Haşiye): Siracünnur'u tashih ederken, bu Ramazan'da ehemmiyetli Virdlerime tam vakit bulamadığımdan müteessir oldum. Birden ihtar edildi ki: Okuduğun bu mebhaslar, bir cihetle İbadet olduğu gibi; hem aynı Marifetullah ve Zikrullah ve Huzur-u Kalbî ve Muhabbet-i İmaniye olmasından, senin noksan bıraktığın Virdlerinin yerini tam doldurur. Ben **الْحَمْدُ لِلَّهِ** dedim.

* * *

Eğer kolay ise, İstanbul'a gönderilen Kitaplar buraya da uğrasa münasib olur. Benim için de yirmi-otuz nüsha İstanbul'da cildlense, bana gönderilse iyi olur. Şimdilik fiatı elimde yoktur ki göndereyim; hem çoklara da hediye vermeğe mecbur oluyorum.

Nurların Erkânlarından bir-iki doktor, benim hastalığımın şiddetiyle beraber o hâlis, sadık zâtlara hastalık noktasında müracaat etmeyip ve ilâçlarını da yemeyip, çok ağır hastalıklar içinde onlarla meşveret etmeyerek ve şiddet-i ihtiyacım ve elemelerim içinde yanıma geldikleri vakit, hastalığa dair bahis açmadığımdan endişeli bir merak onlara geldiğinden, sırlı bir Hakikatı izhara mecbur oldum. Belki size de faidesi var diye yazıyorum. Onlara dedim ki:

"Hem gizli düşmanlarım, hem nefsim; şeytanın telkiniyle zaîf bir damarımı arıyorlar ki, beni onunla yakalayıp Nurlara tam İhlas ile Hizmetime zarar gelsin. En zaîf damar ve dehşetli mani',

hastalık damarıdır. Hastalığa ehemmiyet verdikçe, hiss-i nefis-i cisim galebe eder; zarurettir, mecburiyet var der, Ruh ve Kalbi susturur; doktoru müstebid bir hâkim gibi yapar ve tavsiyelerine ve gösterdiği ilâçlara itaate mecbur ediyor. Bu ise fedakârane, İhlasla Hizmete zarar verir.

Hem gizli düşmanlarım da bu zaîf damarımdan istifadeye çalışmışlar ve çalışıyorlar. Nasılki korku ve tama' ve şan ü şeref cihetinde çalışıyorlar. Çünkü insanın en zaîf damarı olan korku cihetinde bir halt edemediler, i'damlarına beş para vermediğimizi anladılar.

Sonra insanın bir zaîf damarı, derd-i maişet ve tama' cihetinde çok soruşturdular. Nihayetinde, o zaîf damardan bir şey çıkaramadılar. Sonra onlarca tahakkuk etti ki: **Onlar mukaddesatını feda ettikleri dünya malı, nazarımızda hiç ehemmiyeti yok** ve çok vukuatlarla onlarca da tahakkuk etmiş. Hattâ bu on sene zarfında yüz defadan ziyade resmen "Ne ile yaşıyor?" diye mahallî hükûmetlerden sormuşlar.

Sonra en zaîf bir damar-ı insanî olan şan ü şeref ve rütbe noktasında bana çok elîm bir tarzda o zaîf damarımı tutmak için emredilmiş ihanetler, tahkirlerle, damara dokunduracak işkencelerle dahi hiç bir şeye muvaffak olamadılar. Ve kat'iyen anladılar ki, onların perestiş ettiği dünya şan ü şerefini bir riyakârlık ve zararlı bir hodfüruşluk biliyoruz, onların fevkalâde ehemmiyet verdikleri hubbu câh ve şan ü şeref-i dünyeviye beş para ehemmiyet vermiyoruz, belki onları bu cihette divane biliyoruz.

Sonra bizim Hizmetimiz itibariyle bizde zaîf damar sayılan, fakat Hakikat noktasında herkesin makbulü ve her şahıs onu kazanmağa müştak olan manevî makam sahibi olmak ve Velayet mertebelerinde terakki etmek ve o Nimet-i İlahiyeyi kendinde bilmektir ki, insanlara menfaatten başka hiçbir zararı yok. Fakat böyle benlik ve enaniyet ve menfaatperestlik ve nefsini kurtarmak hissi galebe çaldığı bir zamanda, elbette Sırr-ı İhlasa ve hiçbir şeye âlet olmamağa bina edilen Hizmet-i İmaniye ile şahsî makam-ı maneviyeyi aramamak iktiza ediyor; harekâtında onları istememek ve düşünmemek lâzımdır ki, Hakikî İhlasın Sırrı bozulmasın. İşte bunun içindir ki, herkesin aradığı Keşf ü keramâtı ve Kemalât-ı Ruhiyeyi Nur Hizmetinin haricinde aramadığımı zaîf damarlarımı tutmağa çalışanlar anladılar. Bu noktada dahi mağlub oldular."

Umum Kardeşlerimize birer birer Selâm ve gelecek Leyle-i Kadr'i herbir Nurcu hakkında seksen üç sene İbadetle geçmiş bir ömür hükmüne

geçmesini Hakikat-ı Leyle-i Kadr'i Şefaatçi ederek Rahmet-i İlahiyeden niyaz ediyoruz.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Kardeşiniz
S a i d N u r s i

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: Bu Aşr-i Âhir-i Ramazan'da her gece, hususan tek gecelerde Leyle-i Kadr'in bulunmak ihtimali kuvvetli olduğunu Hadîs-i Şerif ferman ediyor. Onun için Nurlular, o Nur-u Â'zamdan istifadeye çalışmak gerektir.

Sâniyen: Hüsrev ve Tahirî gibi Vazifelerini tam yapan ve bin Hüsrev ve beşyüz Tahirî meydanda bırakan iki Kardeşimiz ve onların sisteminde bir Nuncuyu sulh mahkemesine vermek... **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** neticesinde büyük bir İnayet ve Fütuhât olacak, hiç merak etmeyiniz.

عَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ

Sırrıyla bu hâdise, zulmedenlere maddî-manevî cehennemi ve

Nurlulara dünyevî-uhrevî cenneti kazandırmaya bir sebeptir, **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**.

Sâlisen: Bu Mektub münasebetiyle dünkü gün yanıma gelen mühim bir resmî memura böyle söyledim ki: Eski Said'in sergüzeşte-i hayatından hârika üç vakıa, şimdi tahakkuk etmiş ki, ileride çıkacak Risale-i Nur'un Kerameti imiş. Şöyle ki:

31 Mart Hâdisesi'nde Hareket Ordusu'nun Başkumandanı Mahmud Şevket Paşa bana karşı fazla hiddetli iken ve Divan-ı Harb-i Örfî'de beni muhakeme ettikleri gün, onbeş adam karşımda darağacında asılı bir vaziyette Divan-ı Harb-i Örfî Reisi Hurşid Paşa benden sordu: "Sen Şeriatı istedin mi? İşte Şeriatı isteyenler böyle asılırlar." Ben de: "**Şeriatın bir mes'elesine bin Ruhum olsa feda ederim.**" dediğim halde ve beni mahkûm etmeye pek çok esbab -muhbirlerin iftiralarıyla- varken, benim müstesna bir surette müttefikan beraetime karar vermeleri;

Hem eski harb-i umumînin nihayetinde İstanbul'da İngilizlerin başkumandanının eline benim İngiliz aleyhine şiddetli yazdığım Hutuvat-ı Sitte ve başpapazına tahkirkârane sözlerim eline geçtiği halde, beni mahvetmek yüzde yüz ihtimali varken, hiddetini geri alıp ilişmemesi;

Hem Ankara'da divan-ı riyasetinde pek çok meb'uslar varken Mustafa Kemal şiddetli bir hiddet ile divan-ı riyasetine girip, bana karşı bağırarak: "Seni buraya çağırdık ki, bize yüksek fikir beyan edesin. Sen geldin, Namaza dair şeyler yazıp içimize ihtilaf verdin." Ben de onun hiddetine karşı dedim: **"Namaz kılmayan haindir, hainin hükmü merduddur."** Dehşetli bir pot kırdım. Hazır meb'us dostlarım telaş ettikleri ve herhalde beni ezeceklerini tahmin ettikleri sırada, bana karşı bir nevi tarziye verip o mecliste hiddetini geri alması, âdeta dehşetli bir kuvveti ve Hakikatı hissedip geri çekilmesi, ikinci gün hususî riyaset odasında: "Hücumat-ı Sitte"nin "Birinci Desise" içinde bulunan "Meselâ: Ayasofya Câmii Ehl-i Fazl ve Kemalden ilâ âhir..." cümlesinden başlayan, tâ "İkinci Desise"ye kadar, bir saat tamamen ona söyledim. Bütün hissiyatını ve prensibini rencide ettiğim halde bana ilişmemesi, hattâ taltifime çok çalışması, kat'iyyen bu üç cebbar fevkalâde kumandanların bu üç acib haletleri, âdeta Eski Said'den korkmaları, şübhesiz ki Risale-i Nur'un, ileride Kahraman Şakirdlerin Şahs-ı Manevîsinin hârika bir kuvveti ve Risale-i Nur'un parlak bir Kerametidir.

Râbian: Kardeşimiz Yakub Cemal'in Denizli Şakirdleri namına Ramazan ve Leyle-i Kadir tebrikine karşı bin **بَارَكَ اللهُ** ve nefesine karşı mücadelesi **وَفَقَّكَ اللهُ** ve İngiliz Devleti'nin payitahtında hatibleri kürsülerinde "Artık İngiltere'nin İslâmiyet'i kabul etmesi lâzımdır" diyerek bağışladıklarını ve beşeriyetin bütün hakikî ihtiyacatını câmi' olan Furkan-ı Hakîm'in Âyetlerini birer birer okuyup Tefsir ve beyan ettiklerini en son gazetede arkadaşların okuduklarını işitiyoruz diye o Kardeşimizin bu havadisine bin **أَلْحَمْدُ لِلَّهِ** deriz. Evet o devletin hem dünyası, hem saltanatı, hem saadeti onunla kurtulabilir.

Mübarekler pehlivanı ve Nur'un büyük Abdurrahman'ı büyük Ruhlu Küçük Ali'nin **"Lemaat"**daki muvaffakiyetine binler **بَارَكَ اللهُ** ve masum mahdumu Nur Mehmed'in Hâfızlığına bin **وَفَقَّكَ اللهُ مَا شَاءَ اللهُ** deriz. Fakat **"Lem'alar Mecmuası"**nda **"Siracünnur"**a ve **"Sikke-i Gaybiye"** ve **"Tılsımlar"**a giren parçalar mükerrer olmamak için tensibinize havale ediyoruz. Umumunuza binler Selâm...

Hem benim şahsım hakkında desin ki: Kat'iyyen bizce tahakkuk etti ki; bu adam, altı-yedi ay şiddetli hasta olduğu halde, kendi cismine nazar etmemek ve ehemmiyet vermemek için gayet sevdiği doktorlara kat'iyyen ne müracaat etti ve ne de ilâçlarını aldı. Hem dünyaya bakmamak ve hem de Hizmet-i İmaniyede İhlasına zarar gelmemek için on sene zarfında -mahkemece isbat edilmiş ki- harb-i umumîye bakmamış, merak etmemiş. Yine siyasete ve dünyaya bir meyil uyanmamak için, yirmibeş sene bir gazeteyi dinlemedi ve okumamış, bütün Kardeşlerine ve Talebelerine de karışmayınız diye tavsiye etmiş. Hem maişetçe yalnız ve ihtiyar olduğu halde, evham yüzünden kendisine yapılan sıkıntılara tahammül edip dünyaya bakmamış ve yirmi senedir istirahatı için hükûmete müracaat etmemiş, zarurî bir Hizmet olmadıkça kimseyi kabul etmiyor ve hiç kimsenin yardım ve ihsanını kabul etmiyor. Ve diyor ki:

Ben bu millet ve bu vatana en büyük, en elzem Hizmet bildiğim İmanlarına kuvvet vermek için Kur'an-ı Hakîm'in bu zamanda bir Mu'cize-i Maneviyesi olarak bazı Hakaik-i İmaniyeyi derdlerime deva bulduğum gibi, derhal Kaleme aldım. İki sene üç mahkeme ve Ankara ehl-i vukufunun tedkikinden sonra, bu millet ve vatana hiçbir zararı olmadığına dair ittifaken beraet kararı verildiği için, bu Hizmet-i İmaniyeye devam etmek gayesiyle arkadaşına izin vermiş ki, bazıları teksir edilsin. Hem biz bu adamdan işitiyoruz ki: Bu memleket ve millet ve hükûmet, bu eserlere şiddetle muhtaçtır.

Hükûmetin Erkânlarından bekliyordum ki, bazıları bu Eserlere sahip çıksın. Çünkü ben, ölmek üzereyim; hem elim bağlı, sahib olamıyorum. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** Ahmed Hamdi gibi dindar, muktedir zâtlar benim bedelime sahib çıkacaklarına ümidle müteselli oluyorum. Bu vatanın ve İslâmiyet câmiasına yapacağınız bu Kudsî Vazifenizin Mahkeme-i Kübrada Şefaathî olmasına Dua eder, hem de bilhassa o iki zâta Selâm ederim.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim,

Evvelâ: Leyle-i Kadir'de Kalbe gelen pek uzun ve geniş bir Hakikata pek kısaca bir işaret edeceğiz. Şöyle ki:

Nev'-i beşer bu son harb-i umumînin eşedd-i zulüm ve istibdadı ile ve merhametsiz tahribatı ile ve bir düşmanın yüzünden yüzer

masumu perişan etmesiyle ve mağlubların dehşetli me'yusiyetleriyle ve galiblerin dehşetli telaş ve hâkimiyetlerini muhafaza ve büyük tahribatlarını tamir edememelerinden gelen dehşetli Vicdan azablarıyla ve dünya hayatının bütün bütün fânî ve muvakkat olması ve medeniyet fantaziyelerinin aldatıcı ve uyutucu olması umuma görünmesiyle ve fitrat-ı beşeriyedeki yüksek istidadatın, mahiyet-i insaniyesinin umumî bir surette dehşetli yaralanmasıyla ve ebedperest hissiyat-ı bâkiye ve fitrî aşk-ı insaniyenin heyecan içinde uyanmasıyla, ve gaflet ve dalaletin, en sert, sağır olan tabiatın, Kur'anın Elmas Kılınıcı altında parçalanmasıyla ve gaflet ve dalaletin en boğucu, aldatıcı en geniş perdesi olan siyasetin rû-yi zeminde pek çirkin, pek gaddarane hakikî sureti görünmesiyle elbette hiçbir şübhe yok ki: Şimalde, garbda, Amerika'da emareleri görüldüğüne binaen nev-i beşerin maşuk-u mecazîsi olan hayat-ı dünyeviyesi böyle çirkin ve geçici olmasından, fitraten beşerin hakikî sevdiği ve aradığı Hayat-ı Bâkiyeyi bütün kuvvetiyle arayacak. Ve elbette hiç şübhe yok ki: Bin üçyüzaltmış senede, her asırda üçyüzelli milyon Şakirdi bulunan ve her hükmüne ve Davasına milyonlar Ehl-i Hakikat tasdik ile imza basan ve her dakikada milyonlar Hâfızların Kalbinde Kudsiyet ile bulunup lisanlarıyla beşere Ders veren ve hiç bir Kitabda emsali bulunmayan bir tarzda, beşer için Hayat-ı Bâkiyeyi ve Saadet-i Ebediyeyi müjde verip bütün beşerin yaralarını tedavi eden Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın şiddetli, kuvvetli ve tekrarlı binler âyâtıyla, belki sarihan ve işareten onbinler defa Dava edip haber verip sarsılmaz kat'î delillerle, şübhe getirmez hadsiz hüccetlerle Hayat-ı Bâkiyeyi kat'iyyetle müjde ve Saadet-i Ebediyeyi Ders vermesi, elbette nev-i beşer, bütün bütün aklını kaybetmezse ve maddî ve manevî bir Kıyamet başlarında kopmazsa; İsveç, Norveç, Finlandiya ve İngiltere'nin Kur'anın kabulüne çalışan meşhur hatibleri ve Din-i Hakkı arayan Amerika'nın çok ehemmiyetli dinî cem'iyeti gibi rû-yi zeminin kıt'aları ve hükûmetleri Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ı arayacaklar ve Hakikatlerini anladıktan sonra bütün Ruh u Canlarıyla sarılacaklar. Çünkü bu Hakikat noktasında kat'iyyen Kur'anın misli yoktur ve olamaz ve hiçbir şey bu Mu'cize-i Ekberin yerini tutamaz.

Sâniyen: Madem Risale-i Nur o Mu'cize-i Kübranın elinde bir Elmas Kılınç hükmünde Hizmetini göstermiş ve en muannid düşmanları teslime mecbur etmiş. Hem Kalbi, hem Ruh, hattâ Hissiyatı tam tenvir edecek ve ilâçlarını verecek bir tarzda Hazine-i

Kur'aniyenin Dellâllığını yapan ve ondan başka me'haz ve mercii olmayan bir Mu'cize-i Maneviyesi bulunan Risale-i Nur o Vazifeyi yapıyor ve aleyhinde dehşetli propagandalara ve gayet muannid zındıklara tam galebe çalmış ve dalaletin en kalın ve boğucu ve geniş daire-i âfâkında ve fennin en geniş perdelerinde **“Asâ-yı Musa”**daki **“Meyve”**nin Altıncı Mes'elesi ve Birinci ve İkinci, Üçüncü ve Sekizinci Hüccetleriyle gayet parlak bir tarzda gafleti dağıtıp Nur-u Tevhidi göstermiş; **elbette bizlere lâzım ve millete elzem, şimdi resmen izin verilen Din tedrisatı için hususî Dershaneler açılma ve izin verilmesine binaen, Nur Şakirdleri mümkün olduğu kadar her yerde küçücük bir Dershane-i Nuriye açmak lâzımdır.** Gerçi herkes kendi kendine bir derece istifade eder, fakat herkes herbir mes'elesini tam anlamaz. **Hem İman Hakikatlarının izahı olduğu için; hem İlim, (Haşiye) hem Marifet, hem İbadettir. Eski Medreselerde beş-on**

seneye mukabil, **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** Nur Medreseleri beş-on haftada aynı

neticeyi temin edecek ve yirmi senedir ediyor. Ve hem hükûmet ve millet ve vatan, hem hayat-ı dünyeviyesine ve siyasiyesine ve uhreviyesine pek çok faidesi bulunan bu Kur'an Lemaatlarına ve Dellâh bulunan Risale-i Nur'a değil ilişmek, tamamıyla terviç ve Neşrine çalışmaları elzemdir ki; geçen dehşetli günahlara keffaret ve gelecek müdhiş belalara ve anarşistliğe bir sed olabilsin.

Sâlisen: Bu Ramazan-ı Şerifte, Kur'anı zevk ve şevk ile okumak çok ihtiyacım vardı. Halbuki elemli hastalık, maddî ve manevî sıkıntılar, yorgunlukla ve meşgalelerin tesiriyle telaş ettim. Birden Hüsrev'in şirin Kalemîyle yazılan Mu'cizatlı Cüzler ve Hâfız Ali ve Tahiri'ye pek çok sevab kazandıran parlak ve Kerametli **“Hizb-ül Ekber-i Kur'aniye”**yi birbiri arkasından okumağa başlarken öyle bir zevk ve şevk verdi ki, bütün o yorgunlukları hiçe indirdi, hiçbir vesveseye meydan vermeyerek pek parlak bir surette Ders-i Kur'aniyeyi onlardan dinlerken bütün Ruh u Canımla arzu ettim ve kasd u azmettim ki, mümkün olduğu derecede aynı **“Hizb-ül Ekber-i Kur'aniye”** gibi fotoğrafla mu'cizatlı Kur'anımızı

tab'edeceğiz, **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**...

Said Nursî

* * *

(Haşiye): Şayet biri biliyor, taallüm etmeğe muhtaç değilse İbadete muhtaç veya Marifete müştak veya huzur ister. Onun için herkese lüzumlu bir Derstir.

Bu defa Nurların galebesiyle ve manevî Fütuhatıyla müsadere edilen Kitablarınızı Ankara'nın emriyle size iade etmeleri, büyük bir fâl-i hayırdır. Ve Risale-i Nur'un tam serbestiyetine bir vesile olduğu cihetle, büyük bir Fütihat ve Maslahat-ı Nuriye oldu.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّیْ Alîl Ali Osman ve Çilingir Ali, Nur'un

pek çalışkan Kardeşlerimizin tebriklerini Ruh u Canımızla hem Bayramlarını, hem Leyle-i Kadir'lerini, hem hârika ve kıymetli ve çok sevaplı Hizmet-i Nuriyelerini tebrik ediyoruz ve muvaffakiyetlerine ve mahfuziyetlerine Dua ediyoruz. Onlar, Nur Dairesini ebede kadar bir

cihette minnetdar ettiler, Allah razı olsun, آمین! Ali Osman,

Mektubunda isimleri bulunan Kardeş ve hemşirelerimize birer birer Selâm ve Dua ediyoruz ve Dualarını istiyoruz. Ve mübarek bir Kardeşimiz olan Kâzım'ın Ruhuna Cenab-ı Hak binler Rahmet eylesin

ve kabrini pürnur etsin, آمین!

Ali Osman'ın mübarek Kaleminin bir Kerametidir ki; gönderdiği onbeş parça Risalecikler, aynı vakitte Konya Medrese-i Nuriyesinin iki mühim Şakirdi geldiler, aynı o Risaleler bize lâzımdır dediler, onlara verildi. Ali Osman'a daha geniş bir sahada sevab kazandıracaklar.

Umuma birer birer Selâm ve Dua ediyoruz.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Nur'un küçük Kahramanlarından muallim Mustafa Sungur; hem Eflani, hem Safranbolu, hem Kastamonu, hem İnebolu, hem Daday, hem Araç Kardeşlerimizin namına Bayram tebriki için yanımıza geldi. Biz de onu bir küçük Said olarak hem size, hem o Kardeşlerimize maddî ve manevî Bayramlarını tebrik için gönderdik. Ve Emirdağı'nın Süleyman Rüşdüsü olan Çalışkan Mehmed'i “Siracünnur”u almak ve harice giden Kitapları anlamak niyetiyle İstanbul'a gönderdik.

Nurların muarızları, her cihetle mağlub olduktan sonra, zahiren bize hoş görünmeyen ve Hakikaten Nurlara daha menfaatli bir plân takib ediyorlar. Güya Nurcuların Tesanüdünü kırıp bilinmeyecek bir tarzda bazı mühim Erkânlarını başka yerlere gitmelerine sebebiyet veriyorlar. Halbuki onların gitmesiyle Tesanüd kırılmadığı gibi, gideceği

yerlerde lüzumları var. Ezcümle; Muharrem'i Tavas'a; Mustafa Osman'ı Karabük'e; Re'fet'i İstanbul'a gibi.. bazı Kardeşlerimizi dağıtmağa sebebiyet veriyorlar. Bu Kardeşlerimiz de, onlara hissettirmeyerek, güya kendi ihtiyarlarıyla gidiyorlar. Hakikat ise, hiç ihsas edilmeyecek bir tarzda, Tesanüde zarar niyetiyle öyle zemin ihzar ediliyor.

Hem bir plânları da, onların usûlünce hapse müstehak olduğumuz halde hapsimize tarafdar çıkmıyorlar, aman hapse girmesinler diyorlar. Sebebi: Birden Denizli hapsi bir Nur Medresesi olmasıyla hem oradan başka hapishanelere gidenler oraları tenvire çalışmaları, gizli düşmanlarımızı bütün bütün şaşırttı, onun için hapisten çıkmamıza onlar da taraftar oldular. Hem adliyeler, **Risale-i Nur'un Hakkanîyetine karşı bir nevi teslimiyetle istikbalde gelecek olan şiddetli itirazdan çekinmek için çekindiler, keyfî kanunların aleyhimizdeki hükümlerini nazara almadılar. Ve muannid bazı dinsizler, Nur'un Hakikatına karşı mağlub olup inadı terkettiler. Gizli düşmanlar da, "Aman hapisten çıksınlar, yoksa hapishaneler Nur Medreseleri hükmüne geçecek."** diye üç kısım da müttefikan beraatimize taraftar çıktılar. Bu da İlayet-i İlahiyenin Risale-i Nur'a verdiği bir Keramettir ki; nasılkı bu asrın en dehşetli üç büyük Kumandanlarını korkutup hârika bir tarzda hem Mart hâdisesinde Hareket Ordusu'nun Başkumandanı, hem İstanbul'un eski harb-i umumîdeki istilâsındaki Hareket-i Milliye sırasında İstanbul'u istilâ eden dehşetli ecnebi kumandanı korkutup bize taarruz edememesi ve hem Ankara'da divan-ı riyasetinde en dehşetli reisin hiddetini tarziyeye çevirmesi gibi, **üç adliyenin de dokunaklı, şiddetli müdafaata karşı binler bahane tutabildikleri halde, hakperestane ve musalaha-kârane ittifakla beraet kararını vermeleri, elbette Kur'anın bir Mu'cize-i Manevîsi olan Risale-i Nur'un bir Kerametidir** diye kat'î bu gece bir ihtar hissettim ve Kaleme aldım. Fakat gayet müşevveş ve tashih ve ıslah edilmeden size gönderildi.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: Siracünnur'un biri tamam, biri de bâkiyesini -iki parça- aldık. Yanlışları pek az. Hata-savabın küçük cetvelini leffen gönderiyoruz.

Sâniyen: Madem Isparta manevî bir Medreset-üz Zehra'dır

ve madem o Mübarek Dershanedeki hükûmeti şimdiye kadar mümkün olduğu kadar müsaadekârane davranıyor ve başta emniyet müdürü olarak takdirdkârane Risale-i Nur'a bakıyorlar; biz, oradaki hükûmete karşı dost nazarıyla bakıyoruz; ne yaparlarsa gücenmeyiniz ve gücenmeyeceğiz.

Hem şimdiye kadar onların bize karşı az tazyikleri neticesinde ehemmiyetli hayırlar olmuş. Şimdi bir maslahat için bütün bütün

serbest olarak her tarafa neşretmek, belki **سِرَّاتِنَوْرَت** Sırrına münafi olduğundan, bir derece ihtiyat tavsiyelerinde bir hayır var.

Sâlisen: Daday'lı ehemmiyetli muallimlerden ve kıymetli Nur Naşirlerinden Hâfız Hasan'ın ve Nurcu iki mübarek mahdumlarının, Doktor Hakkı ve Hüsnü ve Araç'lı Tahir'in ve Daday'daki Fuad gibi kıymetli Kardeşlerimizin Bayram tebriklerine mukabil, Ruh u Canımızla hem geçmiş Bayramlarını, hem Nur Hizmetinde Sebatkârane muvaffakiyetlerini tebrik ediyoruz. Ve Mektubunu “**Lâhika**”ya geçmek için leffen gönderiyoruz.

Râbian: Nur Kahramanlarından Re'fet Kardeşimiz, kendi sisteminde gayet ehemmiyetli Abdül'Ehad namında bir büyük Hocayı, Risale-i Nur'a tam bağlı bir Kardeşi İstanbul'da bulmuş. Cenab-ı Hak ikisini de daima muvaffak eylesin, **آمین!**

Hâmisen: Bir mikdardır hiç görmediğim bir tarzda pek şiddetli bir alâka ile, çoktan görmedikleri peder, vâlidelerine hararetle bir iştiyak ile ellerine sarılmaları gibi, iki yaşından on yaşına kadar masum çocuklar, faytonla gezdiğim vakit beni görünce, aynen öyle uzaktan koşup benim ellerime sarıldıklarının ne Hikmeti var diye hayret ediyordum. Birden ihtar edildi ki: Bu küçücük Masumlar Taifesi, bir Hiss-i Kabl-el Vuku' ile ileride Risale-i Nur ile Saadeti bulacaklarını ve tehlike-i manevîden kurtulacaklarını, belki de içinde çokları Şakird olacaklarını ve buranın maddî-manevî havasına imtizaç edemediğim için menfilere verilen serbestiyet münasebetiyle buradan gitmemekliğim için lâkayd olan büyüklerin bedeline, "Bizler Nur Dairesindeyiz, bizi bırakma, gitme" gibi bir mana var, hissettim.

HÜVE NÜKTESİ

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا آمِينَ

Çok Aziz ve Sıddık Kardeşlerim!

[Kardeşlerim, **قُلْ هُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ** deki **هُوَ** lafzında

yalnız maddî cihette bir Seyahat-ı Hayaliye-i Fikriyede hava sahifesinin mütalaasıyla âni bir surette görünen bir zarif Nükte-i Tevhidde; Meslek-i İmaniyenin hadsiz derece kolay ve Vücub derecesinde sühuletli bulunmasını ve şirk ve dalaletin mesleğinde hadsiz derecede müşkilatlı, mümteni' binler muhal bulunduğunu müşahede ettim. Gayet kısa bir işaretle, o geniş ve uzun nükteyi beyan edeceğim.]

Evet nasılkı bir avuç toprak, yüzer çiçeklere nöbetle saksılık eden kabında eğer tabiata, esbaba havale edilse lâzımgelir ki; ya o kabda küçük mikyasta yüzer, belki çiçekler adedince manevî makineler, fabrikalar bulunsun veyahut o parçacık topraktaki herbir zerre, bütün o ayrı ayrı çiçekleri, muhtelif hasiyetleriyle ve hayatdar cihazatıyla yapmalarını bilsin; âdetâ bir ilah gibi hadsiz ilmi ve nihayetsiz iktidarı bulunsun.. Aynen öyle de: Emr ve İradenin bir Arşı olan havanın,

rüzgârın her bir parçası ve bir nefes ve tırnak kadar olan **هُوَ** Lafzındaki havada; küçücük mikyasta, bütün dünyada mevcut telefonların, telgrafların, radyoların ve hadsiz ve muhtelif konuşmaların merkezleri, santralları âhize ve nâkileleri bulunsun ve o hadsiz işleri beraber ve bir anda yapabilsin veyahut o **هُوَ** daki havanın belki unsur-u havanın

herbir parçasının herbir zerresi, bütün telefoncular ve ayrı ayrı umum telgraflar ve radyo ile konuşanlar kadar manevî şahsiyetleri ve kabiliyetleri bulunsun ve onların umum dillerini bilsin ve aynı zamanda başka zerrelere de bildirsin, neşretsin. Çünkü bilfiil o vaziyet kısmen görünüyor ve havanın bütün eczasında o kabiliyet var.

İşte ehl-i küfrün ve tabiiyyun ve maddiyyunların mesleklerinde değil bir muhal, belki zerreler adedince muhaller ve imtinalar ve müşkilatlar aşıkâre görünüyor. Eğer Sâni'-i Zülcelal'e verilse, hava bütün zerratıyla onun emirber neferi olur. Birtek zerrenin muntazam

birtek Vazifesi kadar kolayca, hadsiz küllî Vazifelerini Hâlıkının İznîyle ve Kuvvetiyle ve Hâlık'a İntisab ve İstinad ile ve Sâniinin

Cilve-i Kudreti ile bir anda şimşek sür'atinde ve **هُوَ** telaffuzu ve havanın temevvücü sühuletinde yapılır. Yani, Kalem-i Kudretin hadsiz ve hârika ve muntazam yazılarına bir sahife olur ve zerreleri, o Kalemın uçları ve zerrelerin Vazifeleri dahi, Kalem-i Kaderin noktaları bulunur. Birtek zerrenin hareketi derecesinde kolay çalışır.

İşte ben **قُلْ هُوَ اللَّهُ** ve **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ**deki Hareket-i Fikriye ile seyahatimde hava Âlemini temaşa ve o unsurun sahifesini mütalaa ederken, bu mücmel Hakikatı tam vâzıh ve mufasssal Aynelyakîn

müşahede ettim ve **هُوَ** nun lafzında, havasında böyle parlak bir bürhan, bir Lem'a-yı Vâhidiyet bulunduğu gibi.. manasında ve işaretinde gayet nuranî bir Cilve-i Ehadiyet ve çok kuvvetli bir Hüccet-i Tevhid ve **هُوَ** zamirinin mutlak ve mübhem işareti hangi zâta bakıyor işaretine bir karine-i taayyün o hüccette bulunması içindir ki; hem Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan, hem Ehl-i Zikir Makam-ı Tevhidde bu Kudsî Kelimeyi çok tekrar ederler diye İlmelyakîn ile bildim.

Evet meselâ bir nokta beyaz kâğıtta, iki-üç nokta konulsa karıştığı ve bir adam, muhtelif çok Vazifeleri beraber yapmasıyla şaşıracağı ve bir küçük zîhayata, çok yükler yüklenmesiyle altında ezildiği ve bir lisan ve bir kulak, aynı anda müteaddid Kelimelerin beraber çıkması ve girmesi intizamını bozup karışacağı halde;

Aynelyakîn gördüm ki: **هُوَ** nun anahtarı ile ve pusulasıyla fikren seyahat ettiğim hava unsurunda herbir parçası hattâ herbir zerresi içine muhtelif binler Noktalar, Harfler, Kelimeler konulduğu veya konulabileceği halde karışmadığını ve İntizamını bozmadığını; hem ayrı ayrı pek çok Vazifeler yaptığı halde hiç şaşırmadan yapıldığını ve o parçaya ve zerreye pek çok ağır yükler yüklendiği halde hiç za'f göstermeyerek, geri kalmayarak İntizam ile taşıdığını; hem binler ayrı ayrı Kelime, ayrı ayrı tarzda, manada o küçücük kulak ve lisanlara Kemal-i İntizamla gelip çıkıp, hiç karışmayarak, bozulmayarak o küçücük kulaklara girip, o gayet incecik lisanlardan çıktığı ve o her zerre ve her parçacık, bu acib Vazifeleri görmekle beraber Kemal-i Serbestiyetle cezbedarane hal dili ile ve mezkûr Hakikatin şهادeti

ve lisanıyla **قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ** ve **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ** deyip gezer vefirtınalar-
ın ve şimşek ve berk ve gök gürültüsü gibi havayı çarpıştırıcı dalgalar
içerisinde İntizamını ve Vazifelerini hiç bozmuyor ve şaşırmıyor ve bir
iş diğer bir işe mani' olmuyor.. Ben Aynelyakîn müşahede ettim.

Demek ya herbir zerre ve herbir parça havada nihayetsiz bir
Hikmet ve nihayetsiz bir ilmi, iradesi ve nihayetsiz bir kuvveti, kudreti
ve bütün zerrata hâkim-i mutlak bir hassaları bulunmak lâzımdır ki; bu
işlere medar olabilsin. Bu ise, zerreler adedince muhal ve bâtıldır.
Hiçbir şeytan dahi bunu hatıra getiremez. Öyle ise bu sahife-i havanın;
Hakkalyakîn, Aynelyakîn, İlmelyakîn derecesinde bedahetle Zât-ı
Zülcelal'in hadsiz gayr-ı mütenahî İlmi ve Hikmetle çalıştırdığı Kalem-i
Kudret ve Kaderin mütebeddil sahifesi ve bir Levh-i Mahfuz'un Âlem-i
Tegayyürde ve mütebeddil Şuunatında bir Levh-i Mahv u İsbat
namında yazar-bozar tahtası hükmündedir.

İşte hava unsurunun yalnız nakl-i asvat Vazifesinde mezkûr
Cilve-i Vahdaniyeti ve mezkûr acaibi gösterdiği ve dalaletin hadsiz
muhaliyetini izhar ettiği gibi, unsur-u hava'nın sair ehemmiyetli
Vazifelerinden biri de elektrik, cazibe, dafia, ziya gibi sair letaifin
naklinde şaşırmadan muntazaman, asvat naklindeki Vazifeyi gördüğü
aynı zamanda, bu Vazifeleri dahi gördüğü aynı zamanında, bütün
nebatat ve hayvanata teneffüs ve telkîh gibi hayata lüzumu bulunan
levazımatı Kemal-i İntizam ile yetiştiriyor. Emir ve İrade-i İlahiyenin
bir Arş'ı olduğunu kat'î bir surette isbat ediyor ve serseri tesadüf ve kör
kuvvet ve sağır tabiat ve karışık, hedefsiz esbab ve âciz, camid, cahil
maddeler bu Sahife-i Havaiyenin Kitabetine ve Vazifelerine karışması
hiçbir cihetle ihtimal ve imkânı bulunmadığını Aynelyakîn derecesinde
isbat ettiğini kat'î kanaat getirdim ve herbir zerre ve herbir parça lisan-ı
hal ile **قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ** ve **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ** dediklerini bildim ve bu **هُوَ**
anahtarı ile havanın maddî cihetindeki bu acaibi gördüğüm gibi.. hava
unsuru da bir **هُوَ** olarak Âlem-i Misal ve Âlem-i Manaya bir anahtar
oldu.

Mütebâkisi şimdilik yazdırılmadı. Umuma binler Selâm.

Kardeşiniz
Said Nursî

Kardeşlerim!

Merak etmeyiniz ve Nur'un fevkalâde perde altındaki Fütuhâtına kanaat ediniz. Şimdiye kadar hiçbir Eserin böyle ağır şerait altında bu derece tesirli İntişarını tarih göstermiyor. Hem tam serbestiyet verilmemesinin sebebi ve Hikmeti: Nurların fevkalâde kuvvetinden korkuyorlar. Belki sarsıntı verecek diye, tam takdir ve kabul etmek ile beraber, şimdilik resmen İntişarından telaş ettiklerini, Diyanet Reisi büyük reisle görüşmesinden haber alınmış. Eski gibi hücum yok, belki musalaha istiyorlar. Fakat Nurlar lehinde kuvvetli cereyanlar,

إِنْ شَاءَ اللَّهُ o telaşı iştiyakla resmen Neşrine çevirecek. Hem çok

enaniyetliler, eserlerini terviç etmek için, Nurların meydana çıkılmalarına kıskanmak damarıyla tarafdar olmuyorlar. **Merak etmeyiniz, Nur galebe edecek.**

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: Medreset-üz Zehra'nın yirmi Derslerini ve hediyesini aldım. Ona mukabil, Dâr-ül Hikmet'te Vazife-i İlmiyede iken tayinatım olan, elime verilen ve o zaman tab'ettiğim Risalelerin masrafından fazla kalan ve onunla Hacca gitmek niyet ettiğim ve yirmi-otuz seneye yakın bir zamanda benim ihtiyat erzakım bulunan doksan banknot ki, nazarımda bin banknot kadar kıymeti vardı, Medreset-üz Zehra'nın Kudsî Derslerine medar olmak için Nur'un ehemmiyetli bir Naşiri ve Hâfız Ali'nin (R.H.) çalışkan bir Vârisi Hâfız Mustafa (R.H.) ile size gönderdim. Bu yeni Derslerin fiatı, aynı **“Sirac-ün-nur”** ve **“Sikke-i Gaybiye”** gibi benim hakkımda yedi buçuk lira olsun. Çünkü ben, çoklara hediye vermeğe mecbur oluyorum. Bununla beraber, herbir Ders ve Nüşhayı Medreset-üz Zehra'nın Erkânlarından bin hediye hükmünde kabul ediyorum.

Sâniyen: Risale-i Nur, Hacılarla hariç Âlem-i İslâm'a yayılıyor, kendi kendini lâyük ellere yetiştiriyor. Ve Şam'a el yazısı ile gönderdiğimiz **“Asâ-yı Musa”** ve **“Zülfikar”**ı, heyet-i ilmiye onbeş gün tedkik etmiş, tam takdir etmelerine alâmet olarak demişler: "Biz, bunu mecmualar halinde kısım kısım Tab'edelim." Hem bunu birden tab'etmeğe çok para lâzım. Hem bunu şimdi birden arabîye tercüme etmek uzun zaman lâzım; imkân olmuyor. Onun için, oradaki eski talebem ve yeni gönderdiğim Şakird, Kitabı onların elinden kurtarmağa çalışmışlar ki, para kazanmak için tab'etmemişler. O Kardeşlerim, kendi ellerinde müştaklara okutturuyorlar. Halbuki ben, tab'etmek için iznim yoktu. Şimdi zamanı değil. Hem arabîye çevirmek,

Mısır Ülemasının iştirakiyle ehemmiyetli ve yüksek bir Heyet-i İlmiye lâzım. Her ne ise, acele edilmiş.

Sâlisen: Harice göndermek için İstanbul'a gönderdiğimiz bir kısım nüshalar daha gönderilmemesinin sebebi, Hacca gitmek için pek çoklar rağbet göstermediklerinden ve "Hududa fazla dikkat ediliyor ve bir bahane ile çevriliyor" diye elinde olan emanet bulunan, Hacca gidecek olan zât, bize yazmış ki: "Bunu posta ile doğrudan doğruya Mekke-i Mükerrerme'de Mehmed Ali Mâlikî, Vaziye Mahalle-i Şamiye adresiyle gönderilsin" diye münasib görmüş; onu, bahane ile hududdan çevrilmemek için beraber götürmemiş. Çok da isabet olmuş. Çünkü benim ve Nur Şakirdlerinin namına şimdi bu mecmuaları göndermek, herhalde inkişafa başlayan İslâm birlik fikri ve İttihad-ı İslâm siyaseti, Risale-i Nur'u kendine bir kuvvet, bir âlet yapmağa çalışacaktı ve bizleri siyaset-i İslâmiyeye bakmağa mecbur edecekti. **Halbuki Risale-i Nur'un mesleğindeki Sırr-ı İhlas; İman, Kur'an Hakikatlarından başka hiçbir şeye âlet, tâbi' olmadığı...**

Hem müşterileri aramak değil, belki müşteriler hakikî ihtiyacını hissedip ve yarasının tedavisi için Risale-i Nur'u aramasının lüzumu... Halbuki gönderilecek o Mübarek Merkezler, şimdilik Nurlara hakikî ihtiyacını değil, belki Âlem-i İslâm'ın Hayat-ı Diniyesine aid cihetlerinden düşünmeğe mecbur olması...

Hem Nur Mesleğinde benlik ve gösteriş, bir nevi şöhret-perestlik merdud olduğundan, bu enaniyet zamanında insanlara kendini satmağa çalışmak ve beğendirmek, bir anda Nur Şakirdleri böyle büyük bir imtiyaz gibi bu Eserlerle meşhur mevkilere kendilerini göstermek bir nevi gösteriş olması cihetiyle, Kader-i İlahî Nur Şakirdlerini tam İhlasın muhafazası için şimdilik müsaade etmiyor.

Râbian: Kahraman ve Sadakatta hiç sarsılmadan ve Kardeşiyle masum olmalarıyla ve az zamanda pek çok kıymetdar Hizmet eden Süleyman Rüşdü'nün dünyada, Âhirette Cenab-ı Hak onu manevî ve maddî ticaretinde daima onu İhsanına mazhar eylesin, آمین!

Hâmisen: "Hüve Nüktesi" pek ince, gerçi çok mücmel ve muhtasar olmuş, fakat herkes ondan pek kuvvetli bir Nur-u İmanî hissedebilir diye size gönderildi. Fakat o nüktenin âhirlerinde "Her zerre, cezbedarane hal diliyle لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ deyip gezer" cümlesine, "hal diliyle ve mezkûr Hakikatın şehadeti ve

lisanıyla" Kelimeleri ilâve edilecek. Bu " **هُوَ Nüktesi**" ile **"Yirmido-kuzuncu Mektub"**un Beşinci Kısım olan **أَللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ** Âyeti münasebetiyle bir Seyahat-i Hayaliye ve yine Yirmidokuzuncu Mektub'un Birinci Kısımında yalnız **نَعْبُدُ**-u kapısıyla Cemaat Sırrını gösteren Seyahat-ı Hayaliye dahi beraber **"Sikke-i Gaybiye"**nin âhirine veyahut münasib gördüğünüz yere konulsun. Eğer **"İnayat"** **"Sikke-i Gaybiye"**ye konulmamış ise, onun da bir hülâsasını dercedilmesini size havale ediyorum.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Mesmuatıma nazaran, Şemsi ve isimlerini söylemeyi münasib bulmadığımız Müellifler, Zülfikar'dan ve sair Risale-i Nur'dan bazı kısımları kendi namlarına neşretmelerine razıyım ve Helâl ediyorum ve memnun olurum. Onlar da Nur'un Şakirdleridirler, bu surette Nurları neşrederler. Yirmi seneden beri çoklar, hattâ büyük Hocalar, eserlerinde ve Müellifler de Nur'un mes'elelerinden çoklarını almışlar ve alıyorlar. Hattâ değil böyle dost zâtları, belki resmî makamları bulunan ve eserler yazan ve Nurların İntişarlarına taraftar olmayan ve eserleri revaç bulmak niyetiyle Nurun Neşrine mani' olanları dahi Helâl ediyoruz. Çünkü onların men'leri başka bir tarzda ve daha faideli İntişarına ve Fütuhatına vesile oluyorlar. Ben hal-i hazırda bakmadığım için bilemiyorum. İstemeyerek işittim ki: Eser yazan ve Nur'dan çalan resmî büyük zâtlar diyorlar: "Risale-i Nur'u okuyabilirsiniz, başkasına vermeyiniz." Güya Nurlar onların eserlerini setrettirecek. Halbuki Nurlar, o eserlerdeki Hakikatları tasdik eder, onlara kuvvet ve revaç verir. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** bir zaman onlar resmen Neşrine mecbur olacaklar.

Fakat İzmir'li hâkimin dediği gibi, **"Risale-i Nur gizlenmiyor ve başka Kitablara benzemiyor ve temellük edilmiyor, nerede bulunursa bulunsun, ben Nur'dan gelmişim"** der.

Hem Risale-i Nur'un sekiz senedir en mühim parçaları İstanbul'a gidiyordu ve kemal-i şevkle Müellifler okuyorlardı. Esasen Risale-i Nur ise; ona Şakird olmak şartıyla, herkesin kendi malı gibidir.

Isparta'dan Hacca giden ve benim bedelime dahi manen Hacc etmeyi va'deden o mübarek Kardeşlerimizi, Has Şakirdler Dairesinde bütün manevî kazançlarımıza hissedar etmeğe karar verdik. Cenab-ı

Hak onları iki cihanda mes'ud eylesin, **آمِينَ**!

Medreset-üz Zehra'nın bana gönderdiği bu defaki “**Asâ-yı Musa**” fiatından kalan altmış banknotu yakında göndereceğim.

Hem Nur Ticarethanesini tebrik ediyorum. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**, yakın zamanda muhaberemiz Nur Ticarethanesi sahibi vasıtasıyla olacak. Umuma birer birer Selâm.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: “**Rehber**”den yüz tanesini Naşirlerinden elli banknota aldım ve kendi “**Asâ-yı Musa**” nüshalarımın sattığımdan onlara verdim. Bana son gönderdiğiniz “**Asâ-yı Musa**” fiatından borcum kalan altmış banknotun yerine size gönderdim. Yirmi-otuz tanesi Medreset-üz Zehra'nın dâhilinde ve mütebâkisi Denizli, Milas, Burdur, Antalya, Aydın, İzmir gibi yerlere tensib ettiğiniz miktarda gönderirsiniz. Asıl bunun ehemmiyetli hakikî fiatı, alan adam hiç olmazsa on adama okutmaktır. Çünkü nüshaları azdır.

Sâniyen: Mahkemedeki müdafaatınızı beğendim, güzeldir. Teşrin yirmiikiye te'hiri de hayırlıdır. Zâten onların elindeki kısmı, resmî adamların bir cihette hisseleridir, okusunlar. Okumasalar da yakınlarında dairelerinde bulunması ve onlar Vazifeten onların Hakaikıyla mücmelen meşgul olması, manevî Ders alıyorlar. Hiç merak etmeyiniz, Nurların İnkişafı ve Fütuhâtı gittikçe ziyadeleşiyor, resmî adamların çoklarını içine alıyor. Resmî memurlara bir merak düşmüş, arıyorlar; buldukları vakit tokadını yedikleri halde elini öpüyorlar.

Sâlisen: Küçük Isparta'nın Kahramanlarından küçük İbrahim'le Sâlih'in Mektupları, beni fevkalâde mesrur eyledi, bin **بَارَكَ اللَّهُ**. O iki Kardeşimiz, o havalideki ehemmiyetli Kardeşlerimizi ziyaret edip sıhhat ve Selâmetlerini yazdıkları gibi, Karadeniz sahillerinde Ordu, Sinop, Gerze, Ayancık, Bartın, Zonguldak gibi yerler Nurlarla münevver olduklarını ve İstanbul'un Üsküdar tarafından Nurcu Vaiz Hocalar Nur'a çalıştıklarını ve Gerze'den mühim bir ticaret ve gayet Nurlara müştak ve Nurlara tam çalışmağa azmeden

bir yeni Kardeşimizin güzel Mektubunu aldık, İbrahim'le Sâlih'i ve o zâtı çok Selâmımızla beraber tebrik ediyoruz, muvaffakiyetlerine Dua ediyoruz.

Râbian: Alamescid İmamı fa'al Kardeşimiz İbrahim Edhem'in kendi sisteminde tam Nurcu olarak bulduğu Vaiz Ali Şentürk'ün ve Vaiz Osman Nuri'nin samimî ve fedakârane ve Nur Hizmetinde azimkârane Mektublarında arzu ettikleri tarzda Has Şakirdler dairesinde kabul olmuşlar. Cenab-ı Hak onları muvaffak eylesin, **آمین**! Ali

Şentürk'ün Mektubunda ismi bulunan Müfti-i Belde Ali Rıza'ya pek çok Selâm edip Ali Rıza namındaki çok ehemmiyetli Kardeşlerimizin içinde Nur Dairesine girdiğini ve çoklara hüsn-ü misal olacağını tebliğ ediniz. Umuma binler Selâm.

* * *

Mu'cizeli Kur'anımızdan Sure-i Rahman Tevafukat-ı Latifesi içinde bulunan cüz ile -güzel Tevafuklu bir cüz ile- İstanbul'da matbaacı Aziz'e göstermek için göndermiştik; o da çok beğenmiş, söz vermiş ki: "Ne vakit isterseniz, bunu da Hizb-i Kur'aniye ve Hizb-i Nuriye gibi fotoğrafla tab'edeceğim. Hindistan'a bir milyon Kur'anı göndermeğe söz verdiğimden, bu Mu'cizatlı Kur'anı da içinde onlara

göndermek güzel olur." Cenab-ı Hak, **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** Nurcuları muvaffak eder.

* * *

“Sikke-i Gaybiye”nin fiatı olarak elli **“Rehber”**i Naşirlerinden parasını verdim, aldım, size gönderiyorum. Hem o mübarek mecmuanın bir mübarek fiatı olarak, bana Hizmet eden ve şimdilik pek lüzumu bulunmayan ve başkalarına da vermek istemediğim iki tencere ve onbeş sene giydiğim pamuklu entari ve gayet mübarek bir Kitaba mukabil, bir çaydanlık ve yirmidört seneden beri traşa Hizmet eden bir ustura ve çok zamandan beri bana Hizmet eden bir çarşaf, hazır Kılıncı Ali'nin pederiyle Ahmed Rasih'in tahmin ve tensibiyle, dokuz lira tencere, dokuz lira da çaydanlık, dokuz lira traş bıçağı, pamuklu entari ve çarşaf ile iki el havlusu ve bir iç donu ile bir pamuklu gömlek fiatı yekûn 125 lira tahmin edilmiştir. Hazır olan zâtlar bu kıymeti takdir ettiler; ben, daha az fiat verdim; bu fiat çoktur derim. Umuma Selâm.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerimiz!

Evvelâ: Leyali-i Aşerenizi tebrik ile beraber, size Nur'un iki Kerametini beyan ediyoruz. Şöyle ki: Bu sıralarda çok cihetlerde, hususan makine ile Nurların İnkişafatı, gizli düşman zındıkları şaşırttı. Cüz'î, fakat elîm bir tarzda bir plân ile, çok evhama ve iftiralara medar olabilir bir hâdiseyi, bir bîçare muhakemesiz bir adamın vasıtasıyla yaptırdılar ki, burada Nur'un en mühim ve Vazifesi en ehemmiyetli bir Şakirdini, tam hanesinin yanında dört gülle ile, o bîçare adam yaralanıyor. Doktor "Yüzde yüz ölecektir" diyor. O mecruhun tarafında Dava edecek, resmî, gayr-ı resmî çok adamlar varken ve yüzde doksan o ehemmiyetli Şakirde isnad etmek ve o vesile ile hanesindeki bütün Nur Risalelerini ve Mektublarını taharri bahanesiyle elde etmek yüzde doksan ihtimali varken ve o vasıta ile beni ve Nurcuları alâkadar etmek ve o masum Şakirdi de acib iftiralarla lekedar etmek, esbablar olduğu

halde, **فَإِنَّكَ مَحْرُوسٌ بِعَيْنِ الْعِنَايَةِ** Sırrıyla yine İnayet-i İlahiye imdada yetişti. O adam tam yüzünden dört gülle ile yakından vurulduğu halde ölmedi. Ve hârîka bir surette hiçbir şahid bulunmadı. Hiçbir emare bulunmadı. O vurulan adam, ne mahkemeye, ne babasına, ne Kardeşlerine, kim vurduğunu ısrar ettikleri halde söylemedi, yani söylettirilmedi. Eğer söylese idi, habbeyi kubbe yapan münafıklar, acib iftiralar edeceklerdi. Cenab-ı Hak, İhsan ve Keremiyle Nurları ve Nurcuları himaye edip, o hâdis ve o bombanın patlaması bize zarar vermedi. Kat'î kanaatımız gelmiş ki, bu bir Keramet-i Nuriyedir. Hem o adam Nurların bir parçasını okuduğu cihetiyle, onun Kerametiyle hayatını kurtardığı gibi, ondan aldığı cüz'î bir Ders-i Hakikat hissiyle, o elîm vaziyetinde ve inadçı tabiatında, yine Nurlara zarar gelmemek için susturuldu. Ne mahkemeye, ne akrabasına söylettirilmedi. Fakat benim yanıma bir defa geldiği ve istikamete söz verdiği halde yanlış hareket ettiği için tokat yedi. **Hattâ ittihama maruz olabilir Şakirdin de, Kemal-i Sadakat ve İhlas içinde bazı lâkaydlıkları yüzünden bir Şefkat tokadı yediğini anladık.**

"HÜVE NÜKTESİ" NİN ÂHİRİNDE BU PARÇA YAZILACAK

Gördüm ki; Âlem-i Misal, nihayetsiz fotoğraflar ve herbir fotoğraf, hadsiz hâdisat-ı dünyeviyeyi aynı zamanda hiç karıştırmayarak alıyor. Binler dünya kadar büyük ve geniş bir sinema-i uhreviye ve fâniyatın fâni ve zâil hallerini ve vaziyetlerini ve geçici hayatlarının meyvelerini sermedî temaşagâhlarda ve Cennet'te Saadet-i Ebediye ashablarına dünya maceralarını ve eski hatıralarını levhalarıyla gözlerine göstermek için pek büyük bir fotoğraf makinesi olarak bildim. Hem Levh-i Mahfuz'un, hem Âlem-i Misalin iki hücceti ve iki küçük nümunesi ve iki noktası insanın başında olan kuvve-i hâfıza ve kuvve-i hayaliye mercimek küçüklüğünde iken, hiç karıştırmayarak kemal-i intizamla içlerinde bir büyük kütüphane kadar malûmatın yazılması kat'î isbat eder ki, o iki kuvvenin nümune-i ekber ve a'zamları, Âlem-i Misal ile Levh-i Mahfuz'dur. Hava ve su unsurlarının, hususan nutfelerin suyu ve hava unsuru toprak unsurunun pek fevkinde daha ziyade Hikmet ve İrade ile ve Kalem-i Kader ve Kudret ile yazıldıkları ve tesadüf ve kör kuvvetin ve sağır tabiatın ve camid ve hedefsiz esbabın karışması yüz derece muhal ve hiçbir cihetle mümkün olmadığı ve Hakîm-i Zülcelal'in Kalem-i Kader ve Hikmetinin sahifesi olduğu İlmelyakîn ile kat'î bilindi. Mütebâkisi şimdilik yazdırılmadı.

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

Kardeşiniz
S a i d N u r s î

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim ve Hizmet-i Kur'aniyede Fa'al, Sebatkâr Arkadaşlarım!

Evvelâ: Bu sene Hacc-ı Ekber manasını taşıyan Leyali-i Aşerenizi Ruh u Canımızla tebrik ederiz.

Sâniyen: Hem dâhilde, hem hariçte Nurun Fütuhâtı devam ediyor. Fakat gizli düşmanlarımız olan ehl-i dalalet ve sefahet, ehemmiyetsiz bazı hâdiselerle Nur Talebelerine telaş vermeğe ve habbeyi kubbe yapıp sarsıntı veriyorlar. Bugünlerde ekser Kitaplarım ve üç senelik muhabere Mektuplarım meydanda bulunan ehemmiyetli bir

Şakirdin hanesine yakın, gecede bir vukuat oldu. Ondan istifade ile o Şakirdin hanesini taharri etmek yüzde doksan ihtimal-i kavî varken, Cenab-ı Hak İnayetiyle ve Hıfz ve Himayetiyle o haneyi taharriden kurtardı. Eğer sabahleyin safdil iki Kardeşimizi ciddî ikaz etmeseydim ve Kitab ve Mektupları oradan kaldırmısaydım, yine Nur Dairesi içinde büyükçe bir mes'ele olacaktı. O vukuatta bir nevi siyaset korkusu da görünüyor. Gerçi İneyet-i İlahiye bizi muhafaza etti; fakat bu sırada ki, mecmualar çıkıyor ve İntişar ediyor ve biz de pek çok sükûnete ve ihtiyata mecbur olduğumuz halde böyle heyecanlı bir hâdisse, habbeyi kubbe yapan düşmanlarımız bize telaş ve sarsıntı verecekti. İneyet-i İlahiye, o plânı da def'etti, bizi muhafaza etti. Fakat o hilaf-ı me'mul birden bu hâdiseden Ruhuma gelen heyecan ve manevî darbe ve Nur Hizmetine ehemmiyetli zarar gelmek düşünmesiyle, hiç ömrümde görmediğim bir sıkıntı ve asabımda manevî yaralar açıldı. İhtiyarsız teessürat beni çok eziyordu. Birden Cenab-ı Erhamürrâhimîn, Kemal-i Merhametinden o teessürat-ı manevî yaralarımı tam bir merhem olarak çok fedakâr Nuri Benli'yi ve Kastamonu Kahramanı Sadık Bey'i ve İnebolu Kahramanlarından İsmail'i tam bir merhem ve ilâç olarak ikinci gün gönderdi. Hem onbeş seneden beri şehid olmuş işittiğim ve daima Ubeyd gibi Şehid Talebelerim içinde ona Dua ettiğim, hem “İşarat-ül İ'caz”ı, hem “Onuncu Söz”ü tab'eden Molla Hamza hayatta, Irak'ta olduğunu ve Nurları aradığını.. memlekete giden Kardeşimiz Emin'in Mektubunda o müjde, tamamıyla yaramı tedavi etti. Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun dedim.

Umum Kardeşlerimize binler Selâm ederiz.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: Size hem acib, hem elîm, hem latif bir macera-yı hayatımı, düşmanlarımın hem seni', hem bin ihtimalden bir tek ihtimal ile hiçbir şeytan hiçbir kimseyi kandıramadığı bir iftiralarını ve Nur'a karşı istimal edilecek hiçbir silâhları kalmadığını beyan etmeğe bir münasebet geldi. Şöyle ki:

Tarih-i hayatımı bilenlere malûmdur: Ellibeş sene evvel ben, yirmi yaşlarındayken, Bitlis'te merhum vali Ömer Paşa hanesinde iki sene onun ısrarıyla ve İlme ziyade hürmetiyle kaldım. Onun altı aded kızları vardı. Üçü küçük, üçü büyük. Ben, üç büyükleri, iki sene

beraber bir hanede kaldığımız halde, birbirinden tefrik edip tanıımıyordum. O derece dikkat etmiyordum ki bileyim. Hattâ bir Âlim misafirim yanıma geldi, iki günde onları birbirinden farkettiler, tanıdılar. Herkes ve ben de, bu hale hayret ederdik. Bana sordular: **"Neden bakmıyorsun?"** Derdim: **"İlmin İzzetini muhafaza etmek, beni baktırmıyor."**

Hem kırk sene evvel İstanbul'da Kâğıthane şenliğinin yevm-i mahsusunda, Köprüden tâ Kâğıthane'ye kadar Haliç'in iki tarafında binler açık-saçık Rum ve Ermeni ve İstanbul'lu karı ve kızlar dizildikleri sırada, ben ve merhum meb'us Molla Seyyid Taha ve meb'us Hacı İlyas ile beraber kayığa bindik, o kadınların yanlarından geçiyorduk. Benim hiç haberim yoktu. Halbuki Molla Taha ve Hacı İlyas beni tecrübeye karar verdikleri ve nöbetle beni tarassud ettiklerini bir saat seyahat sonunda itiraf edip dediler: "Senin bu haline hayret ettik, hiç bakmadın." Dedim: "Lüzumsuz, geçici, günahlı zevklerin akibeti elemeler, teessüfler olmasından istemiyorum."

Hem bütün tarih-i hayatımda hediyeleri kabul etmek ve minnet altına girip halkın Sadaka ve İhsanlarını almaktan çekindiğimi, benimle arkadaşlık edenler bilirler. Nurların ve Hizmet-i İmaniye ve Kur'aniyenin Şerefini ve Selâmetini himaye etmek için, dünyanın maddî ve içtimâî ve siyasî bütün ezvakını ve merakını terkettiğimi ve i'dam gibi ehl-i garazın bütün tehditlerine beş para ehemmiyet vermediğimi, yirmi sene işkenceli esaretimdeki iki dehşetli hapislerimde ve mahkemelerimde kat'î görüldü.

İşte yetmişbeş sene devam eden bu düstur-u hayatım varken, Risale-i Nur'un fevkalâde kıymetini kırmak fikriyle şeytanların bile hatır u hayaline gelmeyen bir iftira, resmî makamını işgal eden bir adam yaptı. Ve demiş: "Gecede tablalarla baklavalara, fahişeler ve namussuzlara yanına gidiyorlar." Halbuki benim kapım gecede dışarıdan ve içeriden kilitli, hem sabaha kadar bir bekçi o bedbahtın emriyle kapımı bekliyordu. Hem buradaki komşular ve bütün dostlar bilirler ki; ben İşâ' Namazından sonra, tâ sabaha kadar hiç kimseyi yanıma kabul etmemişim. İşte böyle bir iftiraya bir sefih, ahmak insan eşek olsa, sonra şeytan olsa, buna ihtimal vermez. O adam anladı, o gibi plânlardan vazgeçti, buradan başka yere cehennem olup gitti. Onun resmîyet cihetiyle beni değil, belki Nurcuları lekedare etmek için kurduğu plânı ile, bu yeni hâdiseyi vesile edip Şakirdlere leke sürmek istenildi. Fakat Hıfz ve Himayet ve İnayet-i İlahiye, o plânı da hârika bir tarzda akîm bıraktı. Bu beyanla ben

nefsimi tebrie etmiyorum, belki "Kudsî Hizmet-i İmaniye, o nefsi bütün hevesatından vazgeçirmiş ve o Hizmetteki manevî zevk ona kâfi geliyor" demek istiyorum ve Nurcuların ihtiyat ve dikkate ihtiyaçlarını beyan ediyorum.

Sâniyen: Makine işinde tecrübeli ve muktedir hususî Kâtibi size gönderiyorum. Kendim zahmetle yazdığım, bundan sonra kısaca yazacağım, gücenmeyiniz.

Sâlisen: Eflani taraflarında Hatib Mehmed'e, Tevfik'e Selâm ediyorum, rü'yası mübarektir.

Râbian: Bu dakikada Kastamonu Hüsrev'i Mehmed Feyzi'nin tebrik ve Nur Fütuhatının müjdelerini hâvi parlak, güzel Mektubunu aldım ve o kıymetli Kardeşimiz başta olarak Hilmi, Emin, Beşkardeş'ler, Ulviye'ler, Zehra'lar, Lütfiye'ler gibi Nurcu hemşirelerimizin hem Leyali-i Aşerelerini, hem Bayramlarını Ruh u Canımızla tebrik ediyoruz. Hem Hulusi'nin, hem Feyzi'nin Mektuplarını leffen gönderiyoruz.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: “Nur'un ehemmiyetli ve çok hayırlı bir Şakirdi, çocukların namına benden sordu ki: Nur'un hâlis ve ehemmiyetli bir kısım Şakirdleri, pek musırrane olarak Âhırzamanda gelen Âl-i Beyt'in büyük bir Mürşidi seni zannediyorlar ve o kadar çekindiğin halde onlar ısrar ediyorlar. Sen de bu kadar musırrane onların fikirlerini kabul etmiyorsun, çekiniyorsun. Elbette onların elinde bir Hakikat ve kat'î bir hüccet var ve sen de bir Hikmet ve Hakikata binaen onlara muvafakat etmiyorsun. Bu ise bir tezaddır, herhalde hallini istiyoruz”.

Ben de bu zâtın temsil ettiği çok mesailere cevaben derim ki: O has Nurcuların ellerinde bir Hakikat var. Fakat iki cihette bir tabir ve tevîl lâzım:

Birincisi: Çok defa Mektublarımda işaret ettiğim gibi, **Mehdi-i Âl-i Resul'ün temsil ettiği Kudsî Cemaatinin Şahs-ı Manevîsinin üç Vazifesi var. Eğer çabuk Kıyamet kopmazsa ve beşer bütün bütün yoldan çıkmazsa, o Vazifeleri onun cem'iyeti ve Seyyidler Cemaati yapacağını Rahmet-i İlahiyeden bekliyoruz. Ve onun üç büyük Vazifesi olacak:**

Birincisi: Fen ve felsefenin tasallutuyla ve maddiyyun ve tabiiyyun taunu, beşer içine İntişar etmesiyle, her şeyden evvel felsefeyi ve maddiyyun fikrini tam susturacak bir tarzda İmanı kurtarmaktır. Ehl-i İmanı dalaletten muhafaza etmek ve bu Vazife hem dünya, hem herşeyi bırakmakla, çok zaman tedkikat ile meşguliyeti iktiza ettiğinden, Hazret-i Mehdi'nin o Vazifesini bizzât kendisi görmeğe vakit ve hal müsaade edemez. Çünkü Hilafet-i Muhammediye (A.S.M.) cihetindeki Saltanatı, onun ile iştigale vakit bırakmıyor. Herhalde o Vazifeyi ondan evvel bir Taife bir cihette görecek. O Zât, o Taifenin uzun tedkikatı ile yazdıkları Eseri kendine hazır bir program yapacak, onun ile o birinci Vazifeyi tam yapmış olacak. Bu Vazifenin istinad ettiği kuvvet ve manevî ordusu, yalnız İhlas ve Sadakat ve Tesanüd sıfatlarına tam sahip olan bir kısım Şakirdlerdir. Ne kadar da az da olsalar, manen bir ordu kadar kuvvetli ve kıymetli sayılırlar.

İkinci Vazifesi: Hilafet-i Muhammediye (A.S.M.) ünvanı ile Şeair-i İslâmiyeyi ihya etmektir. Âlem-i İslâmın vahdetini Nokta-i İstinad edip beşeriyeti maddî ve manevî tehlikelerden ve Gazab-ı İlahîden kurtarmaktır. Bu Vazifenin, Nokta-i İstinadı ve Hâdimleri, milyonlarla efradı bulunan ordular lâzımdır.

Üçüncü Vazifesi: İnkılabat-ı zamaniye ile çok Ahkâm-ı Kur'anienin zedelenmesiyle ve Şeriat-ı Muhammediyenin (A.S.M.) Kanunları bir derece ta'tile uğramasıyla O Zât, bütün Ehl-i İmanın manevî yardımlarıyla ve İttihad-ı İslâmın muavenetiyle ve bütün Ülema ve Evliyanın ve bilhassa Âl-i Beyt'in neslinden her asırda kuvvetli ve kesretli bulunan milyonlar fedakâr Seyyidlerin iltihaklarıyla o Vazife-i Uzmayı yapmağa çalışır.

Şimdi Hakikat-ı Hal böyle olduğu halde, **en birinci Vazifesi** ve en yüksek Mesleği olan İmanı kurtarmak ve İmanı tahkikî bir surette umuma Ders vermek, hattâ avamın da İmanını tahkikî yapmak Vazifesi ise, manen ve Hakikaten Hidayet edici, İrşad edici manasının tam sarahatını ifade ettiği için, Nur Şakirdleri bu Vazifeyi tamamıyla Risale-i Nur'da gördüklerinden, ikinci ve üçüncü Vazifeler buna nisbeten ikinci ve üçüncü derecedir diye, Risale-i Nur'un Şahs-ı Manevîsini haklı olarak bir nevi Mehdi telakki ediyorlar. O Şahs-ı Manevînin de bir mümessili, Nur Şakirdlerinin Tesanüdünden gelen bir Şahs-ı Manevîsi ve o Şahs-ı Manevîde bir nevi mümessili olan bîçare Tercümanını zannettiklerinden, bazan o ismi ona da veriyorlar. Gerçi bu bir iltibas ve bir sehivdir, fakat onlar

onda mes'ul değİller. Çünkü ziyade hüsn-ü zan, eskiden beri cereyan ediyor ve itiraz edilmez. Ben de o Kardeşlerimin pek ziyade hüsn-ü zanlarını bir nevi Dua ve bir temenni ve Nur Talebelerinin Kemal-i İtikadlarının bir tereşşuhu gördüğümünden onlara çok ilişmezdim. Hattâ eski vliyanın bir kısmı, Keramet-i Gaybiyelerinde Risale-i Nur'u aynı o Âhırzamanın Hidayet edicisi olduğı diye keşifleri, bu Tahkikat ile tevilî anlaşılır. Demek iki noktada bir iltibas var, tevil lâzımdır:

Birincisi: Âhirdeki iki Vazife, gerçi Hakikat noktasında birinci Vazife derecesinde değİller, fakat Hilafet-i Muhammediye (A.S.M.) ve İttihad-ı İslâm ordularıyla zemin yüzünde Saltanat-ı İslâmiyeyi sürmek cihetinde herkeste, hususan avamda, hususan ehl-i siyasette, hususan bu asrın efkârında o birinci Vazifeden bin derece geniş görünüyor; ve bu isim bir adama verildiğı vakit, bu iki Vazife hatıra geliyor; siyaset manasını ihsas eder, belki de bir hodfuruşluk manasını hatıra getirir, belki bir şan şeref ve makamperestlik ve şöhretperestlik arzularını gösterir. Ve eskiden beri ve şimdi de çok safdil ve makamperest zâtlar, Mehdi olacağım diye Dava ederler. Gerçi her asırda Hidayet edici bir nevi Mehdi ve Müceddid geliyor ve gelmiş, fakat herbiri üç Vazifelerden birisini bir cihette yapması itibariyle, **Âhırzamanın Büyük Mehdi** ünvanını almamışlar.

Hem mahkemede Denizli ehl-i vukufu, bazı Şakirdlerin bu İtikadlarına göre, bana karşı demişler ki: "Eğer Mehdilik Dava etse, bütün Şakirdleri kabul edecekler." Ben de onlara demiştim: "Ben, kendimi Seyyid bilemiyorum. Bu zamanda nesiller bilinmiyor. Halbuki Âhir Zamanın o Büyük Şahsı, Âl-i Beyt'ten olacaktır. Gerçi **manen ben Hazret-i Ali'nin (R.A.) bir Veled-i Manevîsi hükmünde ondan Hakikat Dersini aldım ve Âl-i Muhammed Aleyhisselâm bir manada hakikî Nur Şakirdlerine şamil olmasından, ben de Âl-i Beyt'ten sayılabilirim; fakat bu zaman Şahs-ı Manevî zamanı olmasından ve Nur'un mesleğinde hiçbir cihette benlik ve şahsiyet ve şahsî makamları arzu etmek ve şan şeref kazanmak olmaz ve Sırr-ı İhlâsa tam muhalif olmasından, Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür ediyorum ki, beni kendime beğendirmemesinden, ben öyle şahsî ve haddimden hadsiz derece fazla makamata gözümü dikmem ve Nur'daki İhlâsı bozmamak için, Uhrevî Makamat dahi bana verilse, bırakmağa kendimi mecbur biliyorum.**" dedim, o ehl-i vukuf sustu.

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: Umum Nurcuların mübarek Bayramlarını ve Hacc-ül Ekberde bulunan Nur Şakirdleriyle ve Hacdaki Nur tarafdamlarının Bayramlarını tebrik içinde ve çok zamandan beri esaret altında kalmış ve istiklalîyetini kaybetmiş Hindistan, Arabistan gibi Âlem-i İslâmın büyük memleketleri birer Devlet-i İslâmiye şeklinde Hind'de yüz milyon bir Devlet-i İslâmiye, Cava'da elli milyondan ziyade bir Devlet-i İslâmiye ve Arabistan'da dört-beş hükûmet bir Cemahir-i Müttefika gibi Arab birliği ile İslâm birliğini birleştirmesindeki Âlem-i İslâmın bu büyük Bayramının mukaddemesini tebrik ile, bu Bayram bize müjde veriyor.

Sâniyen: İstanbul'da, Re'fet Bey'in ve Mustafa Oruc'un yazdıklarına göre, çok zaman İslâm ordusunu idare eden ve sonra dâr-ül fûnuna inkılab eden Harbiye Nezareti ve Bâb-ı Seraskerî, o muazzam binanın alnında

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا وَيَنْصُرُكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا

Hatt-ı Kur'an ile o manidar Kur'an Âyeti yazılmışken, sonra da mermer taşlarla üzeri kapatılıp o Nurları gizlemişlerdi. Şimdi yeniden Hatt-ı Kur'aniyeye bir nümune-i müsaade ve Risale-i Nur'un takib ettiği maksadına bir vesile ve Üniversite ileride bir Nur Medresesi olmasına bir işaret olduğu gibi, Denizli Nurcularından Ahmed'lerin meşhur Âlim ve akılca ondokuzuncu asrın en büyüğü ve içtimaî feylesofların en ilerisi Bismark'ın eserinden aldıkları bir fıkrada, o yüksek Bismark eserinde diyor ki: **Kur'anı her cihetle tedkik ettim, her Kelimesinde büyük bir Hikmet gördüm. Bunun misli ve beşeriyeti idare edecek hiçbir eser yoktur ve gelemez.**" Ve Peygamber'e hitaben der:

"Ya Muhammed! Sana muasır olamadığımdan çok müteessirim. Beşeriyet Senin gibi mümtaz bir kudreti bir defa görmüş, bâdema göremeyecektir. Binaenaleyh, Senin huzurunda Kemal-i Hürmetle eğilirim."

Bismark

diye imzasını atmış. Ve o fıkrasında tahrif ve nesholunan Kütüb-ü Münzeleyi ziyade tenkis ettiği için, o cümleler yazılmamalı; ben de işaret ettim.

O zât ondokuzuncu asrın en akıllı ve en büyük bir feylesofu ve siyasetin ve içtimaiyat-ı beşeriyenin en mühim bir şahsiyeti olması;

hem Âlem-i İslâm istiklalîyetini bir derece elde etmesi ve ecnebi hükûmetlerin Hakaik-i Kur'aniyeyi araması ve garb ve şimal-i garbîde Kur'an lehinde büyük bir cereyan bulunması; hem Amerika'nın en yüksek ve meşhur feylesofu olan Mister Karlayl dahi aynen Bismark gibi demiş: **"Başka Kitaplar, hiçbir cihette Kur'ana yetişemez. Hakikî Söz odur, Onu dinlemeliyiz."** diye kat'î karar vermesi (Haşiye) ve Nurların da her tarafta Fütuhâtı ve ileri gitmesi, büyük bir Fâl-i Hayırdır ki, ecnebide çok Bismark'lar ve Mister Karlayl'lar çıkacaklar ve emareleri de var diye Nurculara bir Bayram hediyesi olarak takdim ediyoruz ve Bismark'ın fikrâsını leffen gönderiyoruz.

İnebolu Kahramanlarından berber Ali Osman'ın masum mahdumunun güzel yazısıyla gönderdiği Mektuba baktım, birden hatırıma geldi: Üç mühim Nur merkezinde üç berber tam birbirine benzer bir tarzda Nur'a büyük Hizmetleri, hem herbirisi çocuklarıyla Nur'a çalışmaları, beni mesrur eyledi. Berber Burhan, berber Hıfzı, berber Ali Osman; Nur'un birer kıymetli Kahramanlarıdır. Allah onları

çoluk ve çocuklarıyla dünyada ve Âhirette mes'ud etsin, آمین!

Said Nursî

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: Medreset-üz Zehra'nın üç Şakirdinin hafifçe bir ay hapis cezası ve pek haksız ve çok manasız ve soğuk hâkimin hiddetine maruz kalmalarına mukabil, kat'î bir kanaat ile ve çok emarelerin kuvvetiyle müjde veriyoruz ki; o Şakirdler ve yardımcıları, o adamın küçücük verdiği ceza ve manasız hiddetine bedel, Ruhanîler, Melaikeler ve istikbaldeki Nesl-i Âtî milyonlar alkışlamalar ile öyle Şakirdleri tebrik ediyorlar ve **habs-i ebedînin milyonlar sene cezalardan kurtulmağa vesile oldukları için, böyle sinek kanadı kadar ehemmiyeti olmayan bu gibi taciz ve tazibleri hiçe indirir, belki iftiharla sevindirir.**

Evet bir asır evvel dünyanın en akıllı ve en müdakkiki ve feylesofu ve saltanatlı hâkimi telakki edilen ve kendi Hristiyan iken bütün eski dinleri ve Kitapları hiçe indiren, belki inkâr etmek cür'etini gösteren, gayet enaniyetli ve şöhratlı olan Prens Bismark'ın

(Haşiye): Risale-i Nur'dan Arabî İşarat-ül İ'caz Tefsiri otuz sene evvel, onun bu kıymetli hakperestane hükmüne işaret etmiş.

Kur'an-ı Hakîm'in önünde kendi imzasıyla ve bütün kuvvetiyle tasdikâne secde etmesini yazan ve inad ve enaniyetini ve dinsizliğini bırakıp Kur'ana teslim olduğunu Âleme ilân ettiğini ceridelerde neşredildiği bir hengâmda ve bütün Edyan-ı Semaviyeyi inkâr eden ve şark-ı şimalîdeki şimdiki dehşetli hükûmetin teşviki ile kesretle içindeki Müslümanları Hacca gönderip, Âlem-i İslâm nazarında dinsizliğini ve inad ve adavetini bırakmak tarzında güya Kur'anı inkâr edemiyor ve azametine karşı bir nevi teslimiyet ve dehalet tarzında buradakilerden daha ziyade Kur'anı ehemmiyetli biliyorum diye, bu noktada onlar benden daha geri düşüyorlar ki, benim kadar Hacı gön-

emiyor demesine mukabil, buradakiler dahi **مَا شَاءَ اللَّهُ** tam müsaade

ettikleri halde ve böyle siyasî propaganda edildiği bir zamanda, Medreset-üz Zehra'nın Nur Şakirdleri, o mahiyet ve azametteki Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın Hakikatlarını “Zülfikar” ve “Asâ-yı Musa” gibi hârika Risalelerle Mu'cizelerini Kalemleriyle neşredip en muannid dinsizleri tasdike mecbur etmelerine mukabil, ehl-i dalaletin hücumu; elbette değil yalnız Ehl-i Hakikat insanları, belki Ruhanîleri, belki Melekleri de ağlatır ve Arzı ve Semayı hiddete getirebilir.

Madem iki sene tedkikten sonra “Âyet-ül Kübra” eski Harflerle tab'edilen bin nüsha ve Nur'un bütün Risaleleri ittifaken beraet ile beraber umumu iade edilmiş. Aynen iade edilen bazı Risalelerin eski Huruf ile teksirini bir suç sayıp ceza vermek, adliyeleri cidden alâkadar edip adalet şerefini kırıyor.

Sâniyen: Benim hususî Kâtibim şimdi yok, başka Kâtibler de benim dilimi iyi anlamıyorlar; ben de hem rahatsız ve hem de geç ve güç yazabiliyorum. Halbuki dünden beri yirmiye yakın Mektublar geldi. İçinde de pek çok Kardeşlerimiz ve hemşirelerimizin isimleri var. Biz onların umumunun hem Bayramlarını tebrik ediyoruz, hem yeni Şakird olmak isteyenleri Ruh u Canımızla kabul ediyoruz. Ve onları öyle sevkedem zâtlara da Allah razı olsun ve Kalblerindeki muradları ne ise Cenab-ı Hak onları muvaffak eylesin deriz.

Sâlisen: Nur Santralı Sabri'nin (R.H.) Lâhika'ya girecek güzel Mektubu ve Ali Osman ve Çilingir Ali'nin Nurların Neşrindeki Kudsî Hizmetleri ve İbrahim Edhem'in Balıkesir vesair taraflarda tesirli faaliyeti ve onun irşadıyla çokların Nur Dairesine girmesi ve Ahmed Fuad'ın da Eflani havalisinde Hasan Feyzi gibi

faaliyeti ve şiddetli alâkası ve Konya'lı Sabri'nin genç mekteblilerin çoklukla Nur Dairesine girmelerine çalışması ve başta müfessir hacı ve Hoca Vehbi Efendi ve Konya Ülemasının Nurlara karşı hüsn-ü teveccühleri ve tasdikârene münasebetleri ve muallim Abdurrahman İhsan'ın hasbihal Mektubundaki samimî ve ciddî Nur'a alâkadarlığı ve Tavşanlı Vaizi Osman'ın Mektubunda pek samimî ve ciddî iki-üç zâtın Nur Şakirdliğine Kemal-i Ciddiyetle girmeleri ve Eğirdir köylerinde Ali Osman'ın ve Halil İbrahim'in tasdikiyle çok hâlis Nurcuların yetişmesi ve Ankara dârülfünununda Nur'a ehemmiyetli Hizmet eden ve Kastamonu'da mekteb gençlerinden en evvel Nurlara giren ve Ankara'daki Abdurrahman'ın oğlu Vahdet'i himaye ve muhafazaya çalışan Araç'lı Abdullah'ın Mektubunda tam İmanlı ve dindarane ve müjdekarane yazması ve orada okuyucuların çok olmasıyla ellerindeki Risalenin kâfi olmadığına ve Konya'lı arkadaşları Mehmed ile beraber gençler içerisinde

Nur neşretmeleri ve Aydın tarafında **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** bir Ahmed Feyzi

hükmünde Nurlarla gayet alâkadar Ali Akdağ'ın güzel ve samimî Mektubundaki Duaları ve tavsifleri ve Nur'un tesirlerini hissetmesi gibi fıkraların mealleri, bizi ve Nur Dairesini tamamıyla mesrur ettiği gibi, bu Bayramda da büyük bir manevî hediye olarak kabul ediyoruz. Cenab-ı Hak onların umumundan razı olsun. Hususî ve ayrı ayrı Mektub yazamadığımdan gücenmesinler.

Hüsrev'in lâyiha-i Temyiz'e aid Mektubunu hiç ilişmeden kabul ettiğim için, sizdeki aynı suretini Mahkeme-i Temyiz'e gönderebilirsiniz. Madem sizde bir sureti vardır, bu Mektubu göndermeden Lâhika'ya da geçsin. Şimdi gelen Mektubda Gençlik Rehberi'nin fiatını siz benden daha iyi bilirsiniz. Bir veya bir buçuk banknottan aşağı olmasın. Hüsrev'in Kalemi Dördüncü Söz'e başlamasına bin **بَارَكَ اللَّهُ** deriz. Allah muvaffak eylesin, **آمين!**

Safranbolu Kahramanı berber Hıfzı; Hüsnü, Yılmaz iki masum Nurcu mahdumlarıyla ve İnebolu Kahramanlarından Ali Osman ve iki Nurcu mahdumlarının Bayram tebriklerine mukabil Selâm, hem muvaffakiyetlerine Dua ederiz.

Aziz, Sıddık Kardeşim Re'fet Bey!

Evvelâ: Bazı bize temas eden cüz'î hâdiseler münasebetiyle bir Hakikatı beyan etmek şiddetle Ruhuma ihtar edildi. Şöyle ki:

Risale-i Nur hiçbir şeye âlet olamadığını ve Rıza-yı İlahiyeden başka hiçbir maksada vesile olamadığını ve doğrudan doğruya herşeyden evvel İman Hakikatlarını Ders vermek ve bîçare zaîflerin ve şübheye düşenlerin İmanlarını kurtarmak olduğunu elbette sizin gibi Nurun Has Şakirdleri biliyorlar.

Sâniyen: Risale-i Nur'un bu kadar muarızlarına mukabil en büyük kuvveti İhlas olduğundan ve dünyanın hiçbir şeyine âlet olmadığı gibi, tarafgirlik hissiyatına bina edilen cereyanlara, hususan siyasete temas eden cereyanlarla alâkadar olmaz. Çünkü tarafgirlik damarı İhlası kırar, Hakikatı değiştirir. Hattâ benim otuz seneden beri siyaseti terkettiğime sebep, bir mübarek Âlimin takib ettiği cereyanın tarafgirlik damarı ile sâlih ve büyük bir Âlimin onun fikrine muhalif olmasından tefsik derecesinde tahkir edip ve cereyanına ve kendi fikrine muvafık meşhur ve mütecaviz bir münafığı gayet medh ü sena etti. Ben de bütün Ruhumla ürktüm. Demek tarafgirlik hissine siyasetçilik de karışsa, böyle acib hatalara sebebiyet veriyor diye

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ وَ السِّيَاسَةِ dedim. O zamandan beri siyaseti terkettim.

O halim neticesi olarak, sizin gibi Kardeşlerim bilirsiniz ki, yirmibeş seneden beri bir gazeteyi ne okudum, ne dinledim ve ne de merak ettim; ve on sene harb-i umumîye bakmadım, bilmedim ve merak etmedim; ve yirmiiki sene bu işkenceli esaretimde tarafgirliğe ve siyasete temas etmemek için ve Nurlardaki İhlasa zarar gelmemek için, müdafaatımdan başka istirahatım için hiç müracaat etmediğimi bilirsiniz. Hem bilirsiniz ki, hapiste size yazdığım gibi, **benim i'damıma hükmeden adamlar, beni işkenceli tazib edenler, Risale-i Nur ile İmanlarını kurtarsalar, şahid olunuz ki, ben onları Helâl ediyorum. Ve tarafgirlik damarıyla İhlasa zarar gelmemek için, bu iki-üç senede dâhilden ve hariçten gelen fırtınalı cereyanlara hiç temas etmedik ve Kardeşlerimi de bir derece ikaz ettim.**

Sâlisen: Bilirsiniz ki, kendim Sadaka ve yardımları kabul etmediğim gibi, öyle yardımlara da vesile olamadığımdan, kendi elbisemi

ve lüzumlu eşyamı satıp o para ile kendi Kitaplarımı, yazan Kardeşlerimden satın alıyorum. Tâ Risale-i Nur'un İhlasına dünya menfaatleri girmesin, bir zarar vermesin ve başka Kardeşler de ibret alıp hiçbir şeye âlet edilmesin.

Râbian: Nur'un hakikî Şakirdlerine Nur kâfidir. Onlar da kanaat etmeli, başka şereflere veya maddî, manevî menfaatlara gözünü dikmesin. Hem münakaşa, münazaa ve Mesail-i Diniyede damarlara dokunacak tarafgirane mübahase etmemek lâzımdır ki, Nur aleyhinde garazkârlar çıkmasın. Hattâ bir Hiss-i Kabl-el Vuku' ile Mustafa Oruç Kardeşimizin Risale-i Nur'un Mesleğine muhalif olarak birisiyle mübahasesi.. aynı zamanda, belki aynı dakikada ona gayet hiddet ve şiddetle bir gücenmek Kalbime geldi. Hattâ o Nur'dan kazandığı çok ehemmiyetli makamından atmak arzusu oldu, Kalben müteessir oldum. Bu benim için bir Abdurrahman idi, neden böyle şiddetli hiddet ettim. Sonra bu Bayramda yanıma geldi, Cenab-ı Hakk'a şükür ki, çok ehemmiyetli bir Ders dinledi ve o büyük hatasını da anladı ve benim burada hiddetimin aynı dakikada hatasını itiraf etti. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** o keffaret oldu, tam temiz olarak kurtuldu.

Hâmisen: Dört-beş aydan beri bir zât, bana buraya bir gazete gönderiyormuş; ben yeniden haber aldım ki, bana gönderiliyormuş. Buradaki dostlarım âdetimi bildikleri içindir ki, **değil gazete, Nur'dan başka hiçbir Kitabı, hiçbir mecmuayı kabul etmediğim gibi,** yeni yazıdan hiçbir harf bilmediğim için korkmuşlar, bana haber vermemişler ve göstermemişler. Şimdi bir zât, bir Mektub içinde bir sahifesi benimle konuşan bir gazetecinin, fakat dost ve hemşehri bir zâtın Mektubunu gösterdi. Dediler ki: "Çoktan beri senin namına bir gazete gönderiyordu, biz korktuk sana göstermedik." Ben de dedim: "O zâta benim tarafımdan çok Selâm ediniz. O dostun eski bildiği Said değişmiş, dünya ile alâkası kesilmiş. Hem hasta, hem hususî Mektubu Kardeşime de yazamadığımdan o zât gücenmesin."

Oradaki umum dostlara, hususan Hâfız Emin ve Hâfız Fahreddin gibi Kardeşlerimize Selâm ve Bayramlarını tekrar tebrik ediyoruz.

* * *

Risale-i Nur'un avukatı ve Aydın havalisinin Hasan Feyzi'si ve o civarın bir Hüsrev'i Kardeşimiz Ahmed Feyzi, üç seneden beri Sikke-i Tasdik-i Gaybî'nin Risale-i Nur'a verdiği yüzer işaret ile tasdiklerini, tam bir kat'î bürhan olarak hem Hadîslerden, hem

Âyetlerden mana ve cifir muvafakatlarıyla Risale-i Nur'un Şahs-ı Manevîsini pek kuvvetli bir surette isbat ediyor. Risale-i Nur'un Şahs-ı Manevîsinin bir mümessili olan Nur Şakirdlerinin Şahs-ı Manevîsine bazı işaret-i hadîsiyeyi, Nur'un Tercümanına veriyor. Hakikat ise; Tercüman, bir derece Te'lif itibariyle, o Şahs-ı Manevînin bir nevi Mümessili olmak itibariyledir. Yoksa haddim ve hakkım değildir ki, ben o Kudî İşarete medar olayım. Her ne ise, ben daha fazla tedkik edemedim. Onun üç buçuk senede ve onun gibi fevkalâde zeki bir Kardeşimizin ince tedkikatını vaktim ve hastalığım müsaade etse, tedkik ve ta'dilden sonra size gönderip, ya **“Tılsımlar Mecmuası”**nın zeyli veya **“Lem'alar Mecmuası”**na Risale-i Nur'un hakkaniyetine bir hüccet olarak yazarsınız. O Kardeşimizin Nur avukatı Ahmed Feyzi'nin incir teberrüküne mukabil, benim namıma bir **“Sikke-i Gaybiye Mecmuası”**nı ona gönderiniz ki, incirleri bana dokunmasın. Çünkü bu âhirde kat'iyen mukabelesiz hediyeledi beni hastalandırdığı, çok tecrübelerle pek kat'ileşti.

Hem o Kardeşimizin iki mübarek haremi ve muhterem vâlidesinin ve Said ve Nuri namındaki evlâdlarının bana yazdıkları samimî Mektublarına mukabil hem onlara, hem evlâdlarına çok Dua ediyorum. Öyle bir Kahraman Nurcunun öyle Hakikatlı, muhterem dindar refikasının Nurlara Fedai ve Hâdim olarak verdikleri masum evlâdlarını Ruh u Canımızla Nur'un Masumlar Dairesinde kabul ediyoruz. Ve Mehmed Emin ve Ali Akdağ ve Ahmed Feyzi'ye ve umum Kardeşlerimize Selâm ve Dua ederiz.

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Lüzumu olmayan erzak ve elbiselerimi satıp gayet mübarek yüz lirayı, hem Dâr-ül Hikmet'ten aldığım maaşla -ki, onunla Hacca gidecektim- hem yirmiiki sene hisse-i erzakıyemin bâkiyesi olan on lirayı da üstünde suret bulunduğu için tekrar o mübarek on lirayı da **“Lem'alar Mecmuası”**nın fiatı olarak beraber gönderiyorum.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Hadsiz şükür olsun ki, Risale-i Nur'un Haremeyn-i Şerifeyn'ce makbuliyetine bir alâmet şudur ki: Denizli Kahramanı Hâfız Mustafa,

İstanbul'dan aldığı “Zülfikar” ve “Asâ-yı Musa” ve “Siracünnur”u -ki Hindistan Ülemasına gönderilecekti- onları alıp yolda bazı Hacılar okutup, beraber Medine-i Münevvere'de Keşmir'li gayet meşhur bir Âlim ve Türkçe de güzel bilen zâta teslim etmiş. O zâtın da çok takdir edip kat'i teminat ile Hindistan Ülemasının merkezine göndereceğini ve Medine-i Münevvere'ye mahsus olan mecmualar da yetiştğini ve sair yerlere de gönderilen mecmualar Selâmetle yetiştğini, Denizli'li Hâfız Mustafa'ya beraber arkadaş olup ve yolda Nurları okuyarak giden hem genç, hem Nurcu iki Afyon'lu hacı ve başka Hacılar, bu müjdeli haberi bana getirdiler ve hariçte Risale-i Nur'un ehemmiyetli revacını ve makbuliyetini müjdelediler. Yalnız Câmi-ül Ezher'e gidecek üç mecmuadan “Zülfikar” burada kaldı, gönderemedik; ikisi gitmişler. Bunun Hikmeti şudur ki: “Zülfikar” ilmî bir geniş Derstir. Âlem-i İslâm'ın Medrese-i Kübrası olan Câmi-ül Ezher'e Ders suretiyle göndermek münasib olmadığı gibi, hem orada kolera hastalığının istilâsıyla elbette “Zülfikar”, lâyük olduğu dikkat-i nazara bu sırada alâkadarane mazhar olamayacaktı.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: Nur'un ehemmiyetli Kahramanlarından, Nur'un ehemmiyetli mecmualarını Mekke-i Mükerrerme'ye götürüp gayet büyük bir Hind'li Âlim Ahmed Ali Şimşiri'ye teslim edip, hem Hindçe tercüme etmeğe ve Hind'e de göndermeğe teminat alan Kardeşimiz

Hâfız Mustafâ'ya binler **أَسْعَدَكَ اللهُ** ve **مَا شَاءَ اللهُ** ve **بَارَكَ اللهُ**

deriz. Medreset-üz Zehra, Mekke-i Mükerrerme'deki o büyük zâtla muhabere etsin. Adresi şudur: "Mekke-i Mükerrerme'de Bab-üs Selâm'da Ahmed Ali Şimşiri" diye Mektub yazabilirsiniz.

Sâniyen: Bu defaki hâdis, bir habbeyi, evham yüzünden çok kubbeler yaptıklarını öğrendik. Bir emaresi de şudur: Dâhiliye vekilinin emriyle gece içinde Afyon valisi, emniyet müdürüyle buraya gelip gecede menzilimi basmak istemişler. Müddeiumumî muvafakat etmediğinden sabaha kadar bekleyip en ziyade aleyhimizde bulunan iki adamı tayin edip, kilidimi kırıp füc'eten baskın vermeleri; hem aynı gün **(Haşiye)** faytonla çıktığım vakit -burada emsali vuku'

(Haşiye): Evet, buradaki Nur Şakirdleri namına tasdik ediyoruz, hâdis aynen vuku' buldu.

evet evet evet evet evet evet

Terzi Mustafa İsmail Mustafa Hizmetkârı Nuri Hayri ve Halil

bulmayan- beş tayyare pek aşağıda uçup benim faytonumu bildikleri için etrafımda iki defa dönmeleri, ikinci gün başka bir tarafa, çok görünmeyen gizli bir dere tarafına faytonla giderken aşağıda uçan beş tayyareyi birşey arıyor gibi gördük; anladık ki, bizi arıyorlar. Yine aynen evvelki gün gibi, o beş tayyare etrafımızda ve kasaba üstünde gezip, odamıza girdiğimiz zaman onların da gitmeleri kuvvetli bir emaredir ki, bir habbe yüz kubbe yapılmış. Burada böyle manasız, evham yüzünden bana eziyet verilmesi ve Medreset-üz Zehra'nın Kahramanlarına buraya nisbeten bu üç senede on dereceden yalnız bir derece eziyet verilmek cihetiyle, Isparta hükûmetine ve adliyesine teşekkürümü ve minnetdarlığımı ve onların verdiği eziyetleri de Helâl ettiğimi bildirirsiniz.

Sâlisen: Bu defaki musibette, her vakit olduğu gibi yine Kaderin Adaletine ve İna-yet-i İlahiyenin Feyzine baktım, gördüm ki: Sair vilayete nisbeten bir derece Nur'dan geri kalan ve Nur Dairesine de yakın bulunan Kütahya ve adliyesini ve hükûmetini Denizli, Kastamonu gibi Risale-i Nur'la alâkadar etmek... Evet, ne kadar fikri ve Vazifesi aleyhimizde olsa da, herhalde Kalbi, Ruhu Risale-i Nur'dan İmanı cihetinde büyük istifade etmek ve Nurculara da Sevak kazandırmak Hikmetiyle o vilayete gönderildi. Kader-i İlahî dahi bana bir Şefkat tokadı olarak, dâhiliye vekili Erzurum'lu ve hemşehrim ve Afyon Valisi (Antalya'lı) ve şimdiye kadar bana ilişmemesi cihetiyle demiştim: "Gerçi serbest oldum, şimdi böyle insafî bir vali buldum, Emirdağ'ndan gitmeyeceğim" diye bir nevi sevinç ve ihtiyatsızlığımın cezası olarak, o iki adamın elleriyle Kader-i İlahî bana tokat vurdu, adalet etti.

Afyon Valisi, emniyet müdürü ve buradaki heyetiyle mes'elemize dair Ankara'ya yazmışlar ki: **"Cem'iyetçilik, tarikatçılık gibi mes'eleler yok. Fakat Said Nursî'nin onun sözüyle kendini feda edecek ikiyüzbin Nurcu Kardeşleri var."** diye başka bir cihette yine hükûmete büyük bir evham vermişler. Fakat onların bu yazmasında, Nur'a ve Nurculara bir faide ve benim şahsıma da belki bir zarar ihtimali var. Faidenin bir ciheti şudur ki: Bu kadar ağır şerait içinde öyle demir gibi sarsılmaz bir Hakikat var ki; ikiyüz bin Türk Ruhunu ona feda edecek o Hakikatın müşterisi bulunur. Bu noktada, zaîf İmanlı olanlar İmanını kuvvetlendirir. Ehl-i siyaset de ve İmanını kaybedenler onlara ilişmekten korkarlar, daha çabuk taarruz edemezler. Bana zararı ise **-Cenab-ı Hak Hâfız'dır-** beni çürütmek ve Kardeşlerimi benden kaçırmak ve Kardeşliğimizi kırmak için, şeytanın

bile hatırına gelmeyen iftiralar ve isnadlar ile benim ehemmiyetimi kırmak için çalışmaları muhtemeldir.

Ehl-i vukuftan ve Diyanet Riyaseti'nin müşavirlerinden Yusuf Ziya ve oradaki Hocalar, Risale-i Nur'un tamam bir takımını bizden istiyorlar. Hem zerrelere aid “**Otuzuncu Söz**” ve Otuzikinci'nin Birinci Mevkıfının başındaki “**Zerre**” bahsi ve “**Hüve Nüktesi**” ve “**Tabiat Risalesi**”nin zerre bahsi gibi parçaları, rica suretinde ve hürmetkârane, oraya gönderdiğimiz Hasan Çalışkan ile cevap göndermişler. Güya

وَأَنَّ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ manasını anlamak istiyorlar ve bu parçalarla anlaşılır ve şimdi serbest ifsada başlayan maddiyyunları susturur.

Said Nursî

* * *

**KANUNCA İFADEMİ ALMAK LÂZIMKEN İFADEMİ
ALMADILAR. BEN DE İFADEMİ ŞİMDİ ADLİYENİN ŞAHS-I
MANEVÎSİNE VE DÂHİLİYE VEKİLİNE BERA-YI
MALÛMAT BEYAN EDİYORUM.**

Bu kırk sene zarfında bu vatana ve millete hiç zarar etmeyip pek çok menfaati dokunan; ezcümle Mart İhtilâli'nde isyan eden sekiz taburu bir nutukla İtaate getiren ve çok zabitleri kurtaran; ve harekât-ı milliyede “Hutuvat-ı Sitte Risalesi” ile Ülemayı ve Şeyhülislâmı ve İstanbul'u işgal eden ecnebi tarafdarlığından kurtaran; ve eski Harb-i Umumî'de merhum Enver Paşa'nın çok takdir ve tahsini ile fedakârane Hizmet eden; ve üç dehşetli kuman-danlar ona hiddet ettikleri halde ilişmeğe cesaret edemeyen; ve gizli zındıkların iftiralarına binaen kanunlar onu mes'ul ettiği halde, üç mahkeme onun takib ettiği Hakikata karşı mağlub olup, mahkûmiyetine cesaret etmeyen; ve Risaleleri ehl-i fen ve Ehl-i İlim yanında çok takdir ve tahsinlerle karşılanan ve o Risaleler hesabına konuşan bir adamı bir saat dinlemeniz, Vazifeniz itibariyle elzemdir ve Vâcibdir.

İşte başlıyorum. Elimizde Hak var. Hakkımızı kuvvetle ve başka suretle aramağa Cenab-ı Hak mecbur etmesin, **آمین!**

Bu yirmi senede yüzer tecrübe ile İnayet-i İlahiye bizi himaye ettiği ve dehşetli zulümlerden kurtardığı gibi, bu yeni manasız, bütün

bütün kanunsuz, gaddarane zulümden de kurtaracağına kat'î kanaat etmeliyiz. Şayet bir parça sıkıntı, zahmet, zarar da görsek, binler derece o zahmetten ziyade Rahmet ve İhsan-ı İlahiyeye ve sevaba mazhar olmakla beraber pek çok bîçare Ehl-i İmanın İmanlarına başka bir tarzda bir Kudsî Hizmet hükmüne geçeceğini Rahmet-i İlahiyeden pek kuvvetli ümid ediyoruz.

Bu hâdisenin on vecihle kanunsuz olduğunu beyan ediyorum:

Birincisi: Üç mahkeme ve üç ehl-i vukufun ve Ankara'nın yedi makamından ve adliyelerin elinde iki sene Risale-i Nur tedkik ile nazardan geçtiği halde, ittifakla hiçbir muhalif kalmadan hem umum Risalelerin beraetine, hem Said ile beraber yetmişbeş arkadaşı birlikte beraet ettirildiği ve bir gün bile ceza verilmediği halde, yeniden evrak-ı muzırğa gibi onlara el uzatmak, ne derece kanunsuzdur, zerre kadar insafı olan bilir.

İkincisi: Beraetinden sonra üçbuçuk sene Emirdağı'nda münzevi, garib, kapısını hem dışarıdan kilit, hem içeriden sürgü ile kapayan ve yüzde bir adamı zarurî bir iş olmasa yanına kabul etmeyen ve yirmi seneden beri devam eden Te'lifini de bırakıp, daha Te'lif etmeyen bir adama dünya siyaseti için kapısının kilidini kırıp yanına gelip, Arabî Evradından, yanındaki iki Levha-i İmaniyeden başka taharriciler birşey bulamadıkları halde, bu eziyetin ne derece hilaf-ı kanun olduğunu, zerre kadar Aklı bulunan anlar.

Üçüncüsü: Mahkemece yetmiş şahidin tasdiki ile, yedi sene harb-i umumîyi bilmeyen ve merak etmeyen, sormayan ki, şimdi on senedir aynı o halde bulunan ve yirmi seneden beri hiçbir gazeteyi okumayan ve dinlemeyen ve otuz seneden beri

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ وَالسِّيَاسَةِ deyip siyasetten bütün kuvvetiyle

kaçan ve yirmiiki sene işkenceli sıkıntılar çektiği halde ehl-i siyasetin nazar-ı dikkatini kendine celbetmemek ve siyasete karışmamak için bir defa istirahatı için hükûmete müracaat etmeyen bir adama, dehşetli bir siyasî gibi ve siyasî entrikacısı gibi onun menziline ve inzivagâhını basıp hasta halinde emsalsiz bir sıkıntı Ruhuna vermek, hiçbir kanuna muvafık gelir mi? Zerre kadar Vicdanı bulunan, bu hale acıyacak.

Dördüncüsü: Eskişehir Mahkemesinde altı ay tedkikten sonra ve sebebi de cem'iyetçilik, tarikatçılık olduğu, o evham bahanesiyle büyük bir reisin ona şahsî garazı ile onun aleyhinde bazı adliyecileri teşvik ettiği halde, cem'iyetçilik, tarikatçılık ve Risale-i Nur cihetinde beraet ettirip, yalnız Risale-i Nur'un bir küçük parçası olan Tesettür Risalesi'ni bahane ederek kanunen değil de, kanaat-ı Vicdaniye ile yüz Şakird içinde beş-on Şakird altı ay ceza verdiler ki; tedkik zamanına kadar dört ay mevkuf, yani birbuçuk ay hapis kaldıkları ve on sene sonra Denizli Mahkemesi yine dokuz ay cem'iyetçilik ve tarikatçılık gibi birkaç bahane ile yirmi senelik bütün Mektubat ve Te'lifatlarını inceden inceye tedkik ile beraber, Ankara ve Denizli Mahkemesinde tedkikte kaldıkları halde, o mahkemeler ittifakla cem'iyetçilik ve tarikatçılık **(Haşiye)** vesair bahaneleri cihetinde beraet kararı verip o Kitab ve Mektupları aynen sahiblerine iade ve Said'i arkadaşlarıyla beraber beraet ettirdikleri halde, "bir siyasî cem'iyetçi" nazarıyla ve "entrikacı bir siyasî adam" tarzında onu ittiham etmek ve adliye memurlarını onun aleyhinde cem'iyetçilik ve tarikatçılık noktasında sevk etmek, ne kadar kanunsuz olduğunu insaniyeti sukut etmeyenler bilir.

Beşincisi: Şöyle ki, ben Risale-i Nur Mesleğinin Esası ve otuz seneden beri bir Düstur-u Hayatım olan Şefkat itibariyle **bir masuma zarar gelmemek için, bana zulmeden canilere, değil ilişmek; hattâ beddua edemiyorum. Hattâ en şiddetli garazla bana zulmeden fâsık belki dinsiz zalimlere hiddet ettiğim halde değil maddî, belki beddua ile de mukabeleden beni o Şefkat men'ediyor. Çünkü o zalim gaddarın, ya peder ve vâlidesi gibi ihtiyar bîçarelere veya evlâdı gibi masumlara maddî ve manevî darbe gelmemek için, o dört masumların hatırına binaen o zalim gaddara ilişmiyorum. Bazan Helâl ediyorum. İşte bu Sırr-ı Şefkat içindir ki; idare ve asayiş kat'ıyyen ilişmediğimiz gibi, bütün arkadaşlarımıza da o derece tavsiye etmişim ki, üç vilayetin insaflı zabıtalارının bir kısmı itiraf etmişler ki: "Bu Nur Şakirdleri manevî**

(Haşiye): Nurların Esası ve Hedefi, İman-ı Tahkikî ve Hakikat-ı Kur'aniyedir. Onun için üç mahkeme Tarikat noktasında beraet vermişler. Hem yirmi senede hiçbir adam dememiş ki, bana Tarikat vermiş. Hem bin seneden beri bu milletin ekser ecdadı bağlandığı bir meslek, sebep-i mes'uliyet olamaz. Hem gizli münafıklar Hakikat-ı İslâmiyete Tarikat namını takıp, bu milletin Dinine taarruz ettiklerine karşı mukabele edenler, Tarikatla ittiham edilmez. Cem'iyet ise, Uhuvvet-i İslâmiye cihetinde bir uhrevî Kardeşliktir. Yoksa siyasî cem'iyet olmadığına üç mahkeme hüküm vermişler.

bir zabıtaadır; idare ve asayiş muhafaza ediyorlar." dedikleri ve bu Hakikata binler şahid ve yirmi sene hayatıyla tasdik ve binler Şakirdlerin de zabıtaca hiçbir vukuat kaydetmemesi ile tasdik ve teyid ettikleri halde, o bîçare adamın ihtilâlci ve insafsız bir komiteci gibi menzilinı basmak ve insafsız adamlar ona ihanet etmek ve menzilinde bir şey bulamamakla beraber, yüz cinayeti bulunan bir adam gibi hattâ Kur'anı ve başındaki levhalarını evrak-ı muzırğa gibi toplamak, acaba dünyada hangi kanun buna müsaade eder?

Altıncısı: Bundan otuz sene evvel, Cenab-ı Hakk'ın İnayetiyle dünyada muvakkat şan ü şeref ve enaniyetli hodfuruşluk ve şöhretperestlik ne kadar zararlı ve ne kadar faidesiz ve manasız olduğunu hadsiz şükür olsun ki, Kur'anın Feyziyle anlamış bir adam, o zamandan beri bütün kuvvetiyle nefsi-i emmaresiyle mücadele edip, mahviyet etmek ve benliği bırakmak ve tasannu ve riyakârlık yapmamak için, elinden geldiği kadar çalıştığına ona Hizmet veya arkadaşlık edenler kat'î bildikleri halde ve yirmi seneden beri herkes kendi hakkında hoşlandığı ziyade hüsn-ü zan ve teveccüh-ü nâs ve şahsını medh ü senadan ve kendini manevî makam sahibi olduğunu bilmekten herkese muhalif olarak bütün kuvvetiyle kaçtığını, hem Has Kardeşlerinin onun hakkındaki hüsn-ü zanlarını reddedip o Has Kardeşlerinin hatırlarını kırması ve yazdığı cevabî Mektublarında onların kendi hakkında medihlerini ve ziyade hüsn-ü zanlarını kırması ve kendini Faziletten mahrum gösterip bütün Fazileti Kur'anın Tefsiri olan Risale-i Nur'a ve dolayısıyla Nur Şakirdlerinin Şahs-ı Manevîsine verip kendini âdi bir Hizmetkâr bilmesi, kat'î isbat ediyor ki; şahsını beğendirmeye çalışmadığı ve istemediği ve reddettiği halde, onun rızası olmadan bazı dostları uzak bir yerden onun hakkında ziyade hüsn-ü zan edip medhetmek gibi bir makam vermesi ve Kütahya havalisinde tanımadığı bir Vaizin bazı sözleriyle ve Kütahya'ya kendim hiçbir Mektub göndermediğim halde ve benim imzamı taklid ile ve medar-ı mes'uliyet tevehhüm edilen bir Mektub ile ve kimin yazısı bilinmeyen dokunaklı bir Kitab Balıkesir'de bulunmasıyla acaba hangi kanunla medar-ı mes'uliyet olur ki, o bîçare ve hasta, çok ihtiyar, garib ve münzevi adamın odasına bir cinayet işlemiş gibi kilidini kırıp taharri memurlarını sokmak, hem Evradından ve Levhalarından başka bahane bulamamak; acaba dünyada hiçbir kanun, hiçbir siyaset bu taarruza müsaade eder mi?

Yedincisi: Bu sırada dâhilde o kadar dâhilî-haricî heyecanlı parti cereyanları varken ve bundan tam istifade etmek, yani

mahdud birkaç arkadaşına bedel ve çok diplomatları kendisine taraftar kazanmak için zemin hazır iken, sırf siyasete karışmamak ve İhlasına zarar vermemek ve hükûmetin nazarını kendine celbetmemek ve dünya ile meşgul olmamak için, bütün arkadaşlarına yazıp ki: **"Sakin cereyanlara kapılmayınız, siyasete girmeyiniz, asayişe dokunmayınız!"** dediği ve bu iki cereyan bu çekinmesinden ona zarar verdikleri; eskisi evhamından, yenisi "Bize yardım etmiyor" diye ona çok sıkıntı verdikleri halde, ehl-i dünyanın dünyalarına hiç karışmayıp kendi Âhireti ile meşgul olan ve memleketinde ve Nurs Karyesi'nde öz Kardeşine yirmiiki sene zarfında birtek Mektub yazmayan ve o vilayetlerdeki dostlarına yirmi senede on Mektub yazmayan bir biçareye, onun Âhiret meşguliyetine bu kadar ilişmek, hangi kanun müsaade eder? Bu vatana ve millete, Ahlâka çok zararlı olan dinsizlerin kitaplarının İntişarına ve komünistlerin Neşriyatlarına serbestiyet kanunu ile ilişilmediği halde, üç mahkeme medar-ı mes'uliyet olacak içinde hiçbir maddeyi bulmayan, millet ve vatanın hayat-ı içtimaiyesini ve Ahlâkını ve asayişini temine yirmi seneden beri çalışan ve milletin hakikî Nokta-i İstinadı olan Âlem-i İslâmın Uhuvvetini ve bu millete de dostluğunu iade ve takviyesine tesirli bir surette çabalayan ve Diyanet Riyaseti'nin Üleması tenkid niyetiyle Dâhiliye Vekilinin emriyle üç ay tedkikten sonra, tenkid etmeyerek tam kıymetini takdir edip **"Kıymetdar eser"** diye Diyanet kütüphanesine konulan **"Zülfikar"** ve **"Asâ-yı Musa"** gibi Nur Eczalarını evrak-ı muzırğa gibi toplayıp mahkeme eline vermeğe acaba hiçbir kanun, hiçbir Vicdan, hiçbir insaf buna müsaade eder mi?

Sekizincisi: Yirmi sene sıkıntılı ve sebebsiz bir nefiyden sonra tam serbestiyet verildiği halde, binler akraba ve ahababı bulunan doğduğu memleketine gitmeyerek, gurbeti, kimsesizliği tercih ederek.. tâ ki, dünyaya ve hayat-ı içtimaiyeye ve siyasete temas etmesin. Ve çok sevablı olan câmideki Cemaatın hayrını bırakıp odasında yalnız Namazını kılıp oturmasını tercih eden, yani halkın hürmetinden çekinmek olan bir halet-i Ruhiyeyi taşıyan ve yirmi sene hayatının şehadetiyle yüzbinler Türk kıymetdar zâtların tasdikiyle, bir dindar, müttaki Türk'ü, lâkayd çok Kürdlere tercih eden, hattâ mahkemede Hâfız Ali gibi kuvvetli İmanı bulunan Türk Kardeşlerini, yüz Kürd'e değiştirmedliğini isbat eden ve hürmet ve ihtiram görmemek için zaruret olmadan halklarla görüşmeyen ve Câmiye gitmeyen ve kırk seneden beri bütün kuvvetiyle ve âsârıyla

İslâmiyetin Uhuvvetine ve Müslümanların birbirine Muhabbetine çalışan ve şedid düşmanına karşı menfî hareket etmeyen, hattâ onunla meşgul olmayan, bedduayı dahi etmeyen ve Türk milleti Kur'anın Bayrakdarı ve Sena-i Kur'aniyeye mazhar olduğu için, o milleti çok seven ve hayatını onların içinde geçiren bir adam hakkında, resmî lisaniyle ihanet için bir propaganda yapmak, dostlarını ürkütmek için: "O Kürd'dür, siz Türksünüz; o Şafiîdir, siz Hanefîsiniz" deyip halkları ürkütüp ondan çekinmeyi ve yirmiiki senede ve iki mahkemede, tarz-ı kıyafet değiştirmeye mecbur edilmeyen ve şapkanın yarı askerin başından kalkmasıyla beraber, münzevi bir adama zorla şapka giydirmeye cebretmesi hangi kanun buna müsaade eder?

Dokuzuncusu: Çok mühimdir, (**Haşiye**) çok kuvvetlidir. Fakat siyasete temas ettiği için sükût ediyorum.

Onuncusu: Bu da hiçbir kanun müsaade etmediği ve hiçbir maslahat bulunmadığı ve yalnız manasız evhamdan bir habbeyi kubbeler yapmaktan ibaret, hiçbir kanuna girmeyen bir taarruzdur. Bu da mesleğimizce bakamadığımız siyasete temas etmemek için sükût ederek, böylece on vecihle kanunsuz muamelelere karşı yalnız

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ deriz.

Said Nursî

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun ki, bu yeni taarruzda ve çok geniş ve çok evhamlı taarruz, yüzde bire indi. Dünkü gün dört saat mahkemede ifademi aldılar. Evvelce size gönderdiğim ifadenin aynını ve izahatıyla cevap verdim. Allah Isparta Adliyesi'nden çok razı olsun ki, onların buraya lehimizdeki iş'arı bize çok yardım etti. Yoksa Afyon'daki evham ve burada bazı resmîler gizli düşmanlarımıza da yardımları ile pek çok zahmet çekecektik.

Müsadere ettikleri Kur'anımızı Diyanet Reisi'ne göndermişler. Biz de İstanbul'a gönderdiğimiz iki cüzler ve baştaki cüz ile beraber,

(Haşiye): İslâm hükûmetlerde Hristiyan ve Yahudi bulunması ve Hristiyan ve Mecusi hükûmetlerde Müslümanlar bulunduğu gösteriyor ki, idare, asayişe bilfiil ilişmeyen muhaliflere kanunca ilişilmez. Hem imkânât, medar-ı mes'uliyet olamaz. Yoksa herkes bir adamı öldürebilir, herkesi bu imkânâtla mahkemeye vermek lâzım gelir.

bir Mektub Diyanet Reisi'ne yazdık. "Bunu fotoğrafla tab'etmeğe çalışmak istiyoruz. Diyanet Reisi'nin tensibi ve muavenetini ümid ediyoruz." diye Mektub yazdık.

Bu defa bana mahkemede sordukları pek çok manasız sualler içinde "Ne ile yaşıyorsun?" Dedim ki: "İktisad Bereketiyle." Hattâ bir vakit Isparta'da bir Ramazan'da bir ekmek, bir kilo torba yoğurdu, bir kilo pirinç ile yaşayan bir adam, maişeti için dünyaya tenezzül etmez ve hediyeysi de kabul etmeğe mecbur olmaz.

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ: Sizin muvaffakiyetinizi ve Sebatınızı ve Yirmi-dokuzuncu Söz'ün Elifler Kerametini muhafazasıyla mumlu kâğıtlara yazılmasını ve çalışmanıza fütur gelmemesini Ruh u Canımızla tebrik ediyoruz.

Sâniyen: Dört saat ifademi almakla, pek çok emsalsiz bir sıkıntı çektiğim on saat sonra, âdetâ aynı zamanda iki milyon lira zarar veren maarif yangını gösterdi ki; **Risale-i Nur belaların def'ine bir vesiledir ki;** Nurlara hücum edildi, bela yol buldu geldi.

Sâlisen: Risale-i Nur'un Kerameti olarak yangına dair yazılan bir parça, bir haftadan beri size göndermek için bekliyordu. Çünkü ziyade evhamlarından postahanelere çok dikkat ettiklerinden posta ile göndermedik. Sizin de mahkemece hakikî vaziyetinizi merak ediyoruz. Kardeşimiz Burhan'ın bir küçük musibeti varmış diye yazıyor, ne imiş? Merak ettik. Cenab-ı Hak def'etsin. Hem Re'fet Bey, hem Abdullah Çavuş'un Mektublarından çok memnun oldum. Onlara hususan Selâm ediyorum. Umuma Selâm.

Kardeşiniz
Said Nursî

* * *

REİS-İ CUMHURA GÖNDERİLEN İSTİDANIN ZEYLİDİR Kİ, MECBUR OLDUM YAZMAĞA.

Bana hücum eden garazkârların en esaslı sebebi; Mustafa Kemal'in dostluğu ve tarafgirliği vesilesiyle beni eziyorlar. Ben de o garazkârlara derim ki: Ölmüş gitmiş ve dünyadan ve hükûmetten alâkası kesilmiş bir adam hakkında otuz sene evvel bir Hadîs-i Şerifin ihbarıyla, Kur'ana zararlı öyle bir adam çıkacak dediğimi ve sonra Mustafa Kemal o adam olduğunu zaman gösterdi.

Ben de beşyüz seneden beri Kahramanlığıyla ve Hakperestliğiyle dünyaya meydan okuyan Kahraman bir Ordunun şerefini ve zaferini, hilaf-ı hakikat olarak M. Kemal'e vermediğim için, garazkâr dostları beni yirmi senedir bahanelerle tazib ediyorlar.

Evet --mahkemede isbat ettiğim gibi-- "Şerefler, müsbet hayırlar, maddî-manevî ganîmetler orduya, Cemaata verilir, tevzi' edilir; kusurlar, menfî icraatlar başa, reise verilir" diye bir Kaide-i Hakikatla, Kahraman Ordunun ve bilfiil asker ve asker başında çalışan cesur zabitlerin zaferleri ve şerefleri Mustafa Kemal'e verilmez. Belki kusurlar, hatalar yalnız ona verilir diye beni onu sevmemekle ittiham edenleri, Kahraman Orduyu sevmemekle ve şereflerini kırmakla ittiham edip onlara hain-i millet nazarıyla bakıyorum. Bu Hakikatı mahkemede isbat ettiğim gibi, onun muannid dostlarına da isbat etmeye hazırım. Ben bu mübarek milletin bahadır ordusunun milyonlar efradı ve zabitlerini severim. Hürmetlerini, haysiyetlerini elimden geldiği kadar muhafaza ediyorum. Benim karşımdaki garazkâr muarızlarım, bir tek adamı sevmek yolunda, milyonlar efrada manen ihanet, belki adavet ediyorlar.

Evet çok emarelerle bildik ki; bana hücum edenleri tahrik eden, Mustafa Kemal'e itirazımdır ve ona dost olmadığımıdır. Başka sebebler bahanedir. Bunun için mecbur oldum ki, o muarızlarıma derim: O beni taltif etmek ve bütün vilayat-ı şarkıyeye Vaiz-i Umumî yapmak için Ankara'ya istedi. Ben oraya gittim. Bu gelen üç madde, beni onun dostluğundan vazgeçirdi. Yirmi sene inzivada azab çektim, dünyalarına karışmadım.

Birinci Madde: Bir Hadîs-i Şerifin, Âhırzamanda An'anat-ı İslâmiyenin zararına çalışacak diye haber verdiği adam, bu olduğunu ef'aliyle göstermesidir. Ben otuzaltı sene evvel o Hadîsi Tefsir etmiştim. Aynen bu adama manası çıkmış. --Mahkemedeki müdafaatımın "Üçüncü Esas"ında izahı var.--

İkinci Madde: Bir şeyin vücudu ve tamiri ve hayatı, ona aid bütün Erkân ve şeraitin vücuduyla olabilmesi; ve o şeyin ademi ve tahribi ve ölmesi, bir tek şartın bozulmasıyla olduğu bir Kaide-i Hakikattır. Umumun dillerinde "**Tahrib, tamirden çok kolaydır**" diye darb-ı mesel olmuştur. Bu kat'î kaideye binaen, meydanda görünen ehemmiyetli kusurlar ve tahribatlar o kumandanın hatasından ve ehemmiyetli şerefler ve zaferler ise Ordunun Kahramanlığından geldiğinden; o fenalıkları ona, o iyilikleri Orduya vermek lâzım gelirken, bütün bütün aksine olarak Cemaatın hayrını baştaki bir ferde ve o ferdin şerrini Cemaata vermek dehşetli bir haksızlık olmasıdır.

Üçüncü Madde: Cemaatın Hayrını ve Ordunun Zaferini başa vermek ve o başın kusurunu Cemaata isnad etmek ise, binler hayırları birtek hayra indirmek ve birtek kusuru binler kusur yapmaktır. Çünkü nasıl bir tabur bir dehşetli düşmanı öldürse, herbir neferi bir gazilik rütbesini alır ve yalnız binbaşısına verilse, binden bire iner, bir tek gazi olur. O binbaşının hatasıyla zalimane bir katil yapılsa ve ona verilmeyip tabura verilse, o bir tek katil bin cinayet hükmüne geçerek bin neferi mesul eder ve cezaya çarpar. Aynen öyle de: Meydandaki görünen ehemmiyetli kusurlar onları işleyen ölmüş adama verilmezse, beşyüz belki bin seneden beri gaziliğini ve Hakperestliğini dünyaya gösteren ve Ferman-ı Şerefini ve Kur'an Bayrakdarlığını kılınçlarıyla ve kanlarıyla imzalayan bir Orduya havalesiyle, o kusurlar binler derece ve Erkânları adedince ziyadeleşir, o Ordunun pek parlak mazisini dehşetli karartır ve bu asrın ordusunu, geçen asırların aynı orduları önünde mahcub ve mes'ul eder. Ve mevcud şerefler, zaferler tek adama verilse binler derece küçülür, Erkân ve efrad adedince Gazilik ve Hayırlar bir tek hükmüne geçer söner, daha kusurlara karşı keffaret-üz zünub olmaz. İşte bu sebebler içindir ki; ben onun dostluğunu bırakıp, onun yerinde, ehemmiyetli bir zamanda içinde bulunduğum ve tesirli Hizmet ettiğim o Ordunun dostluğunu aldım ve binler derece daha ehemmiyetli şerefini muhafazaya Risale-i Nur ile çalıştım.

Emirdağı'nda
Said Nursî

* * *

Yirmi senede kaç vilayetin zabıtalari kıyafetime ilişmedi. Yalnız yirmibeş sene evvel Ankara Valisi Nevzad Bey, cebren kıyafetime ilişmek istedi; hem muvaffak olamadı, hem kendi kendini intihar

etmekle tokadını yedi. Hem Afyon Valisinin büyük memuru, cebren kıyafetime emir vermesine mukabil, Emirdağı'nın küçük bir adliye memuru ona mukabele edip "Kanun haricinde hiçbir şey yapamayız." demiş, kanunperestliğini göstermiş. Hem buranın kaymakamı evham etmeyip bana zulmetmediği için, o Vicdanlı zâtın tebdiline çalıştılar. Hem Câmîye, Cumaya gitmeye beni men'eden merdümgirizlik hastalığı ile beraber, maddî birkaç hastalığa binaen, bir hafta rapor verip beni ifademi almaya sevketmemek için doktorluk kanunu ile amel ettiğime binaen, tâ Afyon'dan iki doktor gönderip onun raporunu bozmak, onu da mahkemeye vermek derecesinde keyfî kanunlara maruz olmuşuz.

* * *

[Adliyenin Şahs-ı Manevîsine ve dâhiliye vekiline bera-yı malûmat takdim edilen ve Emirdağı'ndaki istintakta verdiğim ifadenin haşîye ve Lâhikasıdır.]

Bu yirmibeş seneden beri hiçbir gazeteyi okumayıp, dinlemeyip, dünkü gün bana Hizmet eden bir adam, gazetenin bir parçasını bana okudu. İçinde, Ankara maarif dairesi (iki milyon zararla), hem yine Ankara'da otomobil garajı binası, aynı vakitte İzmir'de ehemmiyetli fabrika, hem aynı vakitte Ada'da büyük bir binanın tamamen yandığını işittiğim vakit, pek çok teessür ve yazıklarla bu fakir millete acımakla, aynı zamanda bütün ömrümde çekmediğim bir sıkıntı içinde, hiçbir mahkemede benim gibi ihtiyar ve hasta halimde dört buçuk saat mütemadiyen ifademi sual-cevaba mecbur olduğum bir zamanda, eğer bura adliyesinin insaniyeti ve bir derece Şefkati olmasaydı, kat'iyen dayanamadığım gibi, kat'î karar vermiştim ki, sert bir sözle bu soğukta, bu hastalığımda hapse girmeyi gözüme almıştım. Hattâ bana Hizmet edenin birini odamda yatırmak, birine bir tokat vurup benim Hizmetim için hapse, yanıma gelmek için karar vermiştik. Fakat bura adliyesinin insaniyeti ve İnayeti-İlâhiye bana sabır verdi, tahammül ettim.

Bu acib vaziyetin ve asılsız evhamın sebebini merak ettim. **"Gençlik Rehberi"**nin resmen tab'edilmesi ve İntişarı, pek çok mektepleri tenvir etmiş; hattâ Ankara Dârülfünunu'ndaki ve İstanbul Dârülfünunu'ndaki kıymetdar gençlerin Risale-i Nur'un Esasatını, bu vatan milletinin Saadetine bir vesile olduğunu bilmeleri ve pek çok muallimler, Hamiyet-i Milliye ve Vataniye ve Haysiyet-i İlmiye cihetiyle

Risale-i Nur'a kemal-i iştîyak ile alâkadar olmaları, maarif dairesinin nazar-ı dikkatini celbetmiş, Nurlara karşı bir derece beğenmemek tarzında bir ilişmek istemişler. Hattâ burada "Gençleri elde ediyor. Matbu' "Gençlik Rehberi" ile mekteb Talebelerinin nazarlarını dine çeviriyor." diye ihbar edilmiş. Bunun üzerine hem bana, hem ekser Risale-i Nur Şakirdlerine bazı vilayetlerde ilişilmiş. Halbuki ben, Medreseden çıktığım için Hocalardan istimdad etmek lâzımken, bütün kuvvetimle maarif dairesine ve mekteblilere itimad edip onlara dayanmak istiyordum. Çünkü Nur Dairesine girenlerin çoğu mekteblilerdir, Hocalar azdır; çoğu çekindiği halde, mektebliler, kemal-

i takdirle Nurlara sahib çıktığından, Kalbimden derdim: **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**

maarif dairesi, Nur Şakirdlerini himaye edecek. Ve yardımları beklerken, birden bize bu yeni taarruzun sebebi; matbu' "Gençlik Rehberi"nin âhirinde "Nur Şakirdleri, hükûmetin müsaadesine binaen, mümkün olduğu kadar Nur Dershaneleri açılmak münasibdir" diye bizim gizli düşmanlarımız maarif dairesini aleyhimize çevirmeğe çalışması bir vesile oldu.

Şimdiye kadar o düşmanlarımız, desiselerle kaç defa adliye cihetiyle bizi perişan etmek istediler, muvaffak olamadılar, bir şey de çıkaramadılar. Sonra mutaassıb ve enaniyetli ve resmî makamlardaki Hocaları aleyhimize sevketmeye çalıştılar, onda da bir şeye muvaffak olamadılar. Şimdi en ziyade bana yardıma güvendiğimiz maarif idaresini aleyhimize istimal etmekle, bu hükûmetin bazı memurlarını üç mahkemede kat'î beraet kazandığımız cem'iyetçilik ve tarikatçılık bahanesiyle geniş bir dairede bîçare masum Nur Şakirdlerine ve beni Risale-i Nur'un mütalaasından mahrum etmeye çalıştıkları bir zamanda ve benim acınacak dört buçuk saat istintakımın aynı vaktinde maarif dairesinin sebebsiz yanması ve söndürülmesine hiç bir imkân bulunmaması ve tamamen yanması, tesadüfe benzemiyor, bir eser-i hiddet görünüyor.

O ifademin âhirinde ve aynı zamanda demiştim ki: Beni bu gurbette, yalnızlıkta Kitablarımın mütalaasından mahrum etmeyiniz. Yoksa hem bana, hem bu vatana yazık olur. **(Haşiye)** Belki zemin, yine zelzele ile hiddet eder dediğimden üç dakika sonra üç saniye devam eden zelzele ve o fikrayı mahkemede tekrar ettiğim aynı zamanda -ya gece veya gündüzde- zemin ateşle maarif dairesine saldırması ve mahkemece dört defa isbat edilen çok defa zelzelenin

(Haşiye): İşte yazık oldu.

Risale-i Nur'a ve Şakirdlerine taarruzun aynı zamanında gelmesi.. elbette bunda tesadüf olamaz. Demek bu vatanın ve milletin ve asayişin büyük bir temel taşı olan Risale-i Nur'un Hakikatlarıdır ki; böyle vukuatlı tokatlarla bu milletin nazar-ı dikkatini Kur'anın Hakikî ve Hakikatlı ve kuvvetli bir Tefsiri olan Risale-i Nur'a çeviriyor; milleti ona teşvik edip muarızlarına Şefkat tokadı vuruyor.

Şimdi nasıl Sadaka belayı def'ediyor, öyle de: Risale-i Nur, bu memlekette belanın def'ine vesile olduğu çok hâdiselerle tahakkuk etmiş. Bu defa da Risale-i Nur'a hücum edildiğinin aynı zamanda bu yangın belasının gelmesi, **Risale-i Nur belanın def'ine vesile olduğunu isbat ediyor.**

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Nasılki Eğirdir'de “Asâ-yı Musa”yı müsadere eden ve mahkemeye veren adam kendisi iki sene hapis cezasıyla tokat yedi ve Hüsrev'e hiddetle bir ay ceza veren hâkimin istifaya mecbur olmasıyla ve refikasının oradan müfarakatıyla bir nevi tokat yemesi gibi, aynen burada dahi size leffen gönderdiğimiz puslada yazılan tokatlar kat'î gösteriyorlar ki; biz, bir himayet ve İnayet altındayız. **Bize ilişkinler Âhirette şiddetli tokatlar yiyecekleri gibi, dünyada dahi bir kısmı çabuk çarpılır.** Hem bu defa, bize hücumların aynı zamanında kış çok hiddet etti, şiddetli soğuk ve fırtına ile havanın kızdığını gösterdiği gibi; hücumları durmasıyla ve Nurcuların ferahlanmasıyla bu zemherir günleri nevrüz günleri gibi gülmeye başladı. O tebessüm, devamlı manevî bir müjde ve teselli veriyor kanaatındayız. Bu defa puslada yazıldığı gibi, hiç bir şeytanın da kimseyi kandıramadığı acib ve maskaraca bir iftira etmekle teveccüh-ü ammeyi hakkımızda kırmaya çalışan resmî polisler, aynı zamanda tokatlarını yemesiyle gösteriyor ki; bize hücum edenler, iftiradan başka hiç çare bulamıyorlar, başka çareleri kalmamış. Hem biz de çok dikkat ve ihtiyat etmeye, böyle şayialara ehemmiyet vermemeye mecbur oluyoruz.

* * *